

IVb

**Institutionele beleggers
en assurantiebemiddelaars**

Landsverordening Ondernemingspensioenfondsen

A 1985

No. 44

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING van de 30ste maart 1985 houdende regelen betreffende ondernemingspensioenfondsen.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is, regelen vast to stellen betreffende ondernemingspensioenfondsen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1

1. In deze landsverordening wordt verstaan onder:
 - a. „pensioen”: zowel ouderdoms- als invaliditeits-, weduwen- en wezenpensioen;
 - b. „ondernemingspensioenfonds”: een aan een onderneming verbonden fonds, waarin ten bate van personen, die aan die onderneming verbonden zijn, gelden worden bijeengebracht, strekkende tot verzekering van pensioen;
 - c. „werkgever”: het hoofd van een onderneming of, zo deze een rechtspersoon is, die rechtspersoon zelve;
 - d. „werknemer”: ieder, die in dienst van een onderneming is;
 - e. „deelnemer”: ieder, ten bate van wie gelden in een ondernemingspensioenfonds worden bijeengebracht;
 - f. „bijdrage”: iedere onder de naam van bijdrage, premie, inleg, contributie, koopsom, dan wel, indien de betaling in termijnen is overeengekomen, aflossing, of onder welke andere naam ook, ineens of periodiek verschuldigde geldsom bestemd voor de verzekering van pensioen;
 - g. „Bank”: de Bank van de Nederlandse Antillen;
 - h. „registeraccountant”: degene die ingeschreven is in het accountantsregister bedoeld in de Wet op de Registeraccountants (Stb. 1962, 258).
2. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt:
 - a. met een onderneming gelijkgesteld elke instelling van welke aard ook;
 - b. degene, die een vrij beroep uitoefent (zoals een advocaat, notaris, accountant, actuaris), geacht een onderneming te drijven.
3. Een ondernemingspensioenfonds kan aan meer dan een onderneming verbonden zijn.

IVb

4. Deze landsverordening is niet van toepassing op ondernemingspensioenfondsen, waarvoor bij een andere landsverordening of bij landsbesluit houdende algemene maatregelen regelingen zijn vastgesteld.
5. Indien de onderneming, waaraan een pensioenfonds verbonden is, ophoudt te bestaan, wordt dat fonds voor de toepassing van deze landsverordening geacht zijn karakter als ondernemingspensioenfonds niet van rechtswege te verliezen.

Artikel 2

1. De werkgever, die ter uitvoering van toezeggingen omtrent pensioen een ondernemings-pensioenfonds aan zijn onderneming heeft verbonden, is gehouden ervoor zorg te dragen dat het ondernemingspensioenfonds de overeengekomen bijdragen ontvangt.
2. Indien de toezegging inhoudt dat de omvang van de werkgeversbijdrage telkens aan het einde van een periode wordt vastgesteld, mag een zodanige periode niet langer dan een jaar duren. Indien de dienstbetrekking van een werknemer tijdens een zodanige periode eindigt, is de bijdrage naar tijdsevenredigheid verschuldigd.
3. Indien een werkgever zich bij de toezegging de bevoegdheid tot vermindering of beëindiging van zijn bijdrage aan de pensioenregeling heeft voorbehouden, is hij verplicht van dit voorbehoud schriftelijk mededeling te doen aan het fondsbestuur. Hij kan dit voorbehoud slechts maken voor het geval van een ingrijpende wijziging van omstandigheden. Wanneer hij voornemens is tot uitoefening van de bevoegdheid op grond van dit voorbehoud over te gaan, deelt hij dit onverwijld schriftelijk mede aan het fondsbestuur, alsmede aan degenen, wier pensioen of aanspraak op pensioen daardoor wordt getroffen.

Artikel 3

1. De werkgever komt met het aan zijn onderneming verbonden ondernemings-pensioenfonds schriftelijk een regeling omtrent de betaling van de bijdragen overeen, welke tenminste voldoet aan de voorschriften van het volgende lid.
2. De werkgever moet binnen tien dagen na afloop van elk kalenderkwartaal zijn eigen bijdrage in de voorziening voor elke deelnemer berekend over dat kwartaal alsmede de bijdragen, welke hij over dat kwartaal op het loon van de deelnemers heeft ingehouden, voldoen aan het ondernemingspensioenfonds. Wordt zijn bijdrage na afloop van een langere termijn dan een kwartaal vastgesteld; dan moet hij binnen tien dagen na afloop van elk kwartaal het vierde gedeelte van zijn geschatte jaarbijdrage voldoen, met dien verstande, dat hij zijn jaarbijdrage in haar geheel binnen negen maanden na afloop van het kalenderjaar moet hebben betaald.
3. Indien een werkgever zijn verplichting tot betaling niet binnen een maand na afloop van de in het vorige lid genoemde termijn is nagekomen, is ieder der bestuurders van het fonds gehouden ervoor zorg te dragen, dat dit binnen 30 dagen aan de Bank schriftelijk wordt medegedeeld.

Artikel 4

1. Als ondernemingspensioenfonds mogen slechts werkzaam zijn rechtspersonen.
2. Het bestuur van een ondernemingspensioenfonds is verplicht zich binnen drie maanden na oprichting van het fonds bij de Minister van Arbeid en Sociale Zaken en de

Bank aan te melden met gebruikmaking van een door die Minister vast te stellen aanmeldingsformulier. Binnen dezelfde termijn zendt het bestuur een afschrift van de akte van oprichting, een door het bestuur gewaarmerkt exemplaar van de reglementen, alsmede een door het bestuur gewaarmerkt afschrift van de overeenkomst, waarin de regeling omtrent de betaling van de bijdragen, als bedoeld in artikel 3, eerste lid, eerste volzin, is opgenomen, in aan de genoemde Minister en aan de Bank. Het bestuur van het fonds zendt een afschrift van de akte, houdende wijziging van de statuten, een door het bestuur gewaarmerkt exemplaar van wijzigingen van de reglementen, en een door het bestuur gewaarmerkt afschrift van wijzigingen van de overeenkomst, waarin de regeling omtrent de betaling van de bijdragen, als bedoeld in artikel 3, eerste lid, eerste volzin, is opgenomen, binnen drie maanden na de totstandkoming van die wijzigingen in aan de genoemde minister en aan de Bank.

3. De statuten en reglementen van een ondernemingspensioenfonds moeten bepalingen inhouden, beantwoordende aan de voorschriften van de artikelen 5, 7 tot en met 11, 15 en 17, onverminderd het bepaalde in artikel 6.

Artikel 5

1. In het bestuur van een ondernemingspensioenfonds moeten de vertegenwoordigers van de in het fonds deelnemende werknemers en/of gewezen werknemers tenminste evenveel zetels bezetten als de vertegenwoordigers van de werkgever. Als voorzitter treedt op een door de vertegenwoordigers van de werknemers en/of gewezen werknemers en de vertegenwoordigers van de werkgever aan te wijzen onafhankelijke deskundige voor een nader door hen te bepalen termijn.
2. De besluiten van het bestuur van een ondernemingspensioenfonds worden genomen bij volstreekte meerderheid van stemmen. Bij staking van stemmen wordt het voorstel geacht te zijn verworpen. Ieder lid van het bestuur kan slechts den stem uitbrengen.
3. Ieder der bestuurders van een ondernemingspensioenfonds is bevoegd een deskundige te raadplegen, alsmede zich krachtens een bestuursbesluit, waarbij tenminste een vierde der bestuurders zich daarvoor heeft uitgesproken, ter vergadering door een deskundige te laten bijstaan.

Artikel 6

1. In de statuten en reglementen van een ondernemingspensioenfonds worden bepalingen opgenomen betreffende:
 - a. de bestemming van het fonds;
 - b. het beheer van het fonds;
 - c. de soorten van deelnemers;
 - d. de inkomsten van het fonds;
 - e. de belegging van de gelden;
 - f. de aanspraken, welke de deelneming geeft, en het systeem van financiering van deze aanspraken;
 - g. de wijze, waarop de bestuursleden worden aangewezen;
 - h. de gevallen, waarvoor de werkgever zich de bevoegdheid tot vermindering of beëindiging van zijn bijdrage heeft voorbehouden;

- i. de wijziging van de statuten en reglementen, met name ook wat betreft wijziging van de rechten en verplichtingen der deelnemers en gewezen deelnemers in gevallen, waarin de financiële toestand van het fonds daartoe aanleiding geeft;
 - j. de liquidatie van het fonds, met name ook wat betreft de verplichtingen van de liquidateuren en de bestemming van de bezittingen van het fonds.
2. In de reglementen van een ondernemingspensioenfonds wordt tevens de datum van hun inwerkingtreding vermeld en, in geval van wijziging van die reglementen, de datum van inwerkingtreding van de wijziging.

Artikel 7

1. Degene, die korter dan vijf jaren aan een ondernemingspensioenfonds heeft deelgenomen, ontvangt bij het eindigen van zijn deelneming anders dan door overlijden of het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd een uitkering ten minste gelijk aan de door hem betaalde bijdragen voor ouderdomspensioen, tenzij hij volgens de statuten en reglementen van het fonds soortgelijke aanspraken kan doen gelden als in het tweede lid bedoeld.
2. Degene, die ten minste vijf jaren aan een ondernemingspensioenfonds heeft deelgenomen, verkrijgt bij het eindigen van zijn deelneming anders dan door overlijden of het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd een premievrije aanspraak op uitkeringen op de voet van de door en voor hem betaalde en uit hoofde van artikel 2, tweede lid, nog verschuldigde bijdragen voor ouderdomspensioen naar mate de voor pensioengang vereiste duur van de deelneming is verstreken, alsmede een naar redelijkheid vast te stellen premievrije aanspraak op weduwnpensioen, indien dat is toegezegd. Hem wordt door het fondsbestuur een bewijs daarvan gegeven.
3. De statuten en reglementen van een ondernemingspensioenfonds kunnen ten aanzien van degene, die, voordat hij in de regeling inzake ouderdomspensioen van het fonds wordt opgenomen, in een andere regeling van het fonds deelneemt, bepalen, dat voor de toepassing van de vorige leden zijn deelneming aan het fonds aanvangt op het tijdstip, waarop hij in de regeling inzake ouderdomspensioen wordt opgenomen.
4. De statuten en reglementen van een ondernemingspensioenfonds kunnen bepalen, dat een premievrije aanspraak als in het tweede lid bedoeld vervangen kan worden door de uitbetaling van een bedrag ineens, indien de aanspraak toekomt aan degene, die bij het eindigen van de deelneming of op een later tijdstip ten genoegen van het fondsbestuur aannemelijk maakt binnenkort te zullen emigreren dan wel geëmigreerd te zijn.
5. De statuten en reglementen van een ondernemingspensioenfonds kunnen in plaats van het in het eerste lid bedoelde tijdstip, waarop de deelneming eindigt, een later tijdstip van uitkering noemen, doch niet later dan twee jaren na het eindigen van die deelneming, noch later dan de pensioengerechtigde leeftijd.

Artikel 8

1. De vrouw wier huwelijk met een deelnemer eindigt door echtscheiding of ontbinding na scheiding van tafel en bed, verkrijgt een zodanige premievrije aanspraak op weduwnpensioen, als de deelnemer ten behoeve van haar zou hebben verkregen, indien op het tijdstip van de echtscheiding of van de ontbinding van het huwelijk zijn deel-

- neming zou zijn geëindigd anders dan door overlijden of het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd. De vrouw ontvangt op haar verzoek een bewijs van haar aanspraak.
2. De vrouw, wier huwelijk met een gewezen deelnemer eindigt door echtscheiding of ontbinding na scheiding van tafel en bed, verkrijgt een zodanige premievrije aanspraak op weduwnpensioen, als de gewezen deelnemer ten behoeve van haar heeft verkregen bij het eindigen van zijn deelneming. De vrouw ontvangt op haar verzoek een bewijs van haar aanspraak.
 3. Het bepaalde in het eerste en het tweede lid vindt geen toepassing, indien de man en de vrouw bij notarieel verleden akte anders overeenkomen, of de rechter bij het vonnis tot echtscheiding of tot ontbinding van het huwelijk na scheiding van tafel en bed op hun gemeenschappelijk verzoek anders beslist. Partijen leggen daarbij aan de notaris onderscheidenlijk de rechter een verklaring van het fonds over, waarin dat verklaart dat het bereid is een uit de afwijking voortvloeiend pensioenrisico te dekken.
 4. De aanspraak op weduwnpensioen ten behoeve van de echtgenote van een deelnemer of gewezen deelnemer kan zonder haar toestemming niet bij overeenkomst tussen haar echtgenoot en het fonds of de werkgever worden verminderd.
 5. Elk beding, strijdig met het bepaalde in de vorige zin, is nietig.

Artikel 9

De voor pensioenen bestemde gelden van een ondernemingspensioenfonds moeten, tenzij artikel 10 toepassing vindt, worden aangewend tot het overdragen of het herverzekeren van het uit de aangegane verplichtingen voortspruitende risico door het sluiten van overeenkomsten van pensioenverzekering en andere verzekeringsovereenkomsten met een in de Nederlandse Antillen gevestigde onderneming tot het uitoefenen van het levensverzekeringsbedrijf, welke in het bezit is van een verklaring van geen bezwaar als bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Landsverordening Toezicht Bank- en Kredietwezen (P.B. 1972, no. 138) dan wel door het sluiten van overeenkomsten van schadeverzekering met een in de Nederlandse Antillen gevestigde onderneming tot het uitoefenen van het schadeverzekeringsbedrijf, welke in het bezit is van een verklaring van geen bezwaar als vorenbedoeld.

Artikel 10

1. Overdracht of herverzekering van het uit de aangegane verplichtingen voortspruitende risico behoeft door een ondernemingspensioenfonds niet plaats te hebben indien het fonds werkt volgens een actuariële en bedrijfstechnische nota betreffende het te voeren beleid, waarbij de financiële opzet en de grondslagen waarop het rust, gemotiveerd omschreven zijn. Het in de vorige volzin bepaalde is niet van toepassing, wanneer de Bank tegen de nota bezwaar heeft gemaakt en aan dit bezwaar niet binnen een door de Bank te bepalen termijn op een haar bevredigende wijze is tegemoet gekomen.
2. Het bestuur van een ondernemingspensioenfonds legt de in het vorige lid bedoelde nota over aan de Bank, zodra het fonds verplichtingen heeft ten aanzien waarvan artikel 9 geen toepassing heeft gevonden. Het bestuur van het fonds legt een wijziging in de nota onverwijld aan de Bank over.
3. Het bestuur van een ondernemingspensioenfonds, ten aanzien waarvan geen overdracht of herverzekering van het uit aangegane verplichtingen voortspruitende risico behoeft plaats te hebben, legt aan de Bank eenmaal in de vijf jaren of, zo deze zulks no-

dig acht, binnen kortere termijn – een door een actuaris samengestelde wetenschappelijke balans en verlies- en winstrekening, alsmede een actuariel verslag betreffende het fonds over en jaarlijks een door een registeraccountant gecontroleerd verslag, waarin een volledig beeld van de financiële toestand van het fonds gegeven wordt en waaruit ten genoegen van de Bank blijkt, dat aan het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt voldaan en dat belangen der bij het fonds betrokken deelnemers en gewezen deelnemers voldoende gewaarborgd geacht kunnen worden.

4. Het samenstellen en het overleggen van de in het vorige lid bedoelde bescheiden dient te geschieden met inachtneming van de ter zake door de Bank gegeven aanwijzingen.

Artikel 11

1. Het bestuur van een niet onder artikel 10 vallend ondernemingspensioenfonds legt aan de Bank jaarlijks een door een registeraccountant gecontroleerd verslag over, waarin een volledig beeld van de financiële toestand van het fonds gegeven wordt en waaruit ten genoegen van de Bank blijkt, dat aan het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt voldaan.
2. Ten aanzien van het in het vorige lid bedoelde verslag vindt het bepaalde in artikel 10, vierde lid, overeenkomstige toepassing.

Artikel 12

1. Tot het samenstellen van de in artikel 10 bedoelde bescheiden, alsmede tot het verrichten van andere tot de normale beroepsbezigheden van actuarissen behorende werkzaamheden ten behoeve van een ondernemingspensioenfonds is tegenover de Bank niet bevoegd, degene, tegen wiens aanwijzing of handhaving bij het fonds de Bank bezwaar heeft gemaakt.
2. De Bank kan tegen de aanwijzing of handhaving van een actuaris slechts bezwaar maken, indien de betrokkene naar haar oordeel, niet of niet meer de nodige waarborgen biedt, dat hij de hem toevertrouwde taak naar behoren zal vervullen. Het bezwaar wordt schriftelijk ter kennis gebracht van het betrokken fonds en van de betrokken actuaris.
3. Tegen een door de Bank ingebracht bezwaar kan door het bestuur van het fonds of door de actuaris binnen een maand na de dagtekening van de kennisgeving van het bezwaar beroep worden ingesteld bij de Minister van Arbeid en Sociale Zaken. Deze doet van zijn beslissing mededeling aan het fondsbestuur, aan de Bank en aan de betrokken actuaris.
4. Tot het controleren van de in de artikelen 10 en 11 bedoelde bescheiden, alsmede tot het verrichten van andere tot de normale beroepsbezigheden van accountants behorende werkzaamheden ten behoeve van een ondernemingspensioenfonds is tegenover de Bank mede bevoegd een deskundige, die daartoe door de Minister van Arbeid en Sociale Zaken bij een herroepelijke vergunning is toegelaten op grond van een bewijs van bekwaamheid dat in het buitenland is verkregen; genoemde minister kan aan deze vergunning voorwaarden verbinden.

Artikel 13

De bezittingen van een ondernemingspensioenfonds moeten, tezamen met de te verwachten inkomsten, blijkens de in artikel 10, derde lid, bedoelde wetenschappelijke balans toereikend zijn ter dekking van de uit de statuten en reglementen voortvloeiende pensioenverplichtingen.

Artikel 14

Belegging van de daartoe beschikbare gelden van een ondernemingspensioenfonds moet op solide wijze geschieden.

Artikel 15

Schuldvorderingen van een ondernemingspensioenfonds op de werkgever, alsmede belegging in aandelen in diens onderneming zijn toegelaten tot een bedrag gelijk aan het twintigste deel van de bezittingen van het fonds, vermeerderd met een bedrag gelijk aan de vrije reserve van dat fonds. Het bedrag van deze schuldvorderingen en aandelen mag evenwel het tiende deel van de bezittingen van het fonds niet overschrijden.

Artikel 16

1. Ten aanzien van een voor de datum van afkondiging van deze landsverordening opgericht ondernemingspensioenfonds mag gedurende een door de Bank te bepalen termijn, een tijdvak van 25 jaren niet te boven gaande, te rekenen van de datum van inwerkingtreding van dit artikel af, van het bepaalde in de artikelen 13 en 15 worden afgeweken; zulks onder voorwaarde, dat de aanpassing aan die artikelen wordt nagestreefd volgens een door de Bank goedgekeurd plan.
2. Ten aanzien van enig ondernemingspensioenfonds mag van het bepaalde in artikel 15 worden afgeweken, indien en voor zover de werkgever nieuwe financiële verplichtingen op zich heeft genomen, alsook indien en voor zover het betreft financiële verplichtingen van de werkgever, die verband houden met verhogingen van aanspraken op pensioen over reeds verstreken jaren; zulks onder voorwaarde, dat de aanpassing aan dat artikel wordt nagestreefd volgens een door de Bank goedgekeurd plan.

Artikel 17

Het bestuur van een ondernemingspensioenfonds zorgt, dat de belanghebbenden in het bezit gesteld worden van een exemplaar van de geldende statuten en reglementen van het fonds, alsmede van een afschrift van de mededeling die de werkgever overeenkomstig artikel 2, derde lid, eerste volzin, aan het fonds heeft gedaan.

Artikel 18

Ieder der bestuurders van een ondernemingspensioenfonds is verplicht te zorgen dat het bepaalde bij of krachtens deze landsverordening alsmede de bepalingen van de statuten en reglementen van het fonds warden nageleefd en dat, voor zover artikel 10 toepassing vindt, het beleid van dat fonds gevoerd wordt overeenkomstig de in het eerste lid van dat artikel bedoelde actuariële en bedrijfstechnische nota.

Artikel 19

Ieder der bestuurders en ieder lid van het personeel van een ondernemingspensioenfonds is verplicht aan de Bank ter zake de inlichtingen te verstrekken, welke deze verlangt.

Artikel 20

1. De Bank is bevoegd inzage te nemen of door personen, door haar bij uitdrukkelijke en bijzondere volmacht aangewezen, te doen nemen van de boeken en bescheiden van een ondernemingspensioenfonds. Gelijke bevoegdheid heeft de Bank ten aanzien van de boeken en bescheiden van een werkgever, die zijn toezeggingen om trent pensioen bij een aan zijn onderneming verbonden ondernemingspensioenfonds heeft ondergebracht, voor zover deze boeken en bescheiden naar het oordeel van de Bank voor de door die werkgever getroffen pensioenvoorziening van belang zijn.
2. Hij, die de boeken of bescheiden onder zich heeft, is desgevorderd verplicht deze daartoe open te leggen.
3. De daartoe door de Bank gemachtigde personen hebben te allen tijde toegang tot de plaatsen, waar de boeken en bescheiden zich bevinden of vermoed worden zich te bevinden.
4. Wordt hun de toegang geweigerd, ook na vertoon van hun machtiging, dan verschaffen zij zich die desnoods met inroeping van de sterke arm.
5. Is de plaats tevens een woning of alleen door een woning toegankelijk, dan treden zij deze tegen de wil van de bewoner niet binnen dan op schriftelijke last van de Minister van Justitie, welke last bij het binnentreden wordt vertoond.
6. Van het binnentreden wordt door hen proces-verbaal opgemaakt, dat binnen tweemaal vier en twintig uur aan degene, wiens woning is binnentreden, in afschrift wordt medegedeeld.

Artikel 21

1. De Bank kan, indien
 - a. de statuten en reglementen van een ondernemingspensioenfonds niet aan de voorschriften van de artikelen 5 tot en met 11, 15 en 17 beantwoorden voor zover niet ingevolge artikel 26 ontheffing is verleend, in strijd zijn met andere wettelijke bepalingen, of in enig ander opzicht niet deugdelijk zijn om overeenkomstig deze landsverordening te dienen tot uitvoering van de toezeggingen omtrent pensioen;
 - b. de gang van zaken bij een zodanig fonds haar, hetzij in zijn geheel, hetzij op bepaalde onderdelen, onbevredigend voorkomt, haar opmerkingen daarover ter kennis brengen van het fondsbestuur.
2. De Bank kan de door de Gouverneur aangewezen representatieve organisaties van werkgevers en werknemers op de hoogte stellen van haar opmerkingen aan het fondsbestuur. Indien het bepaalde in de eerste volzin toepassing heeft gevonden, brengt de Bank dit ter kennis van het fondsbestuur. De in dit lid bedoelde organisaties mogen niet tot openbaarmaking van de opmerkingen van de Bank in de pers, of anderszins, overgaan.
3. De Bank kan, indien het fondsbestuur in gebreke blijft aan deze opmerkingen gevolg te geven, tot openbaarmaking van haar opmerkingen in de pers, of anderszins, op kosten van het fonds overgaan.

4. Voordat de Bank tot openbaarmaking van haar opmerkingen overgaat, geeft zij van haar besluit daartoe bij aangetekend schrijven kennis aan het fondsbestuur, hetwelk binnen een maand na ontvangst van de kennisgeving tegen dat besluit bij de Gouverneur in beroep kan komen door middel van een gemotiveerd beroepschrift, waarvan gelijktijdig een afschrift aan de Bank wordt toegezonden. Na ontvangst van dat afschrift wordt de openbaarmaking hangende het beroep opgeschort.
5. Op het in het vorige lid bedoelde beroep wordt door de Gouverneur beslist, de Raad van Advies gehoord bij een met redenen omkleed besluit.

Artikel 22

1. Op verzoek van de Bank kan het Hof van Justitie over een ondernemingspensioenfonds een bewindvoerder aanstellen indien:
 - a. het beheer van het fonds blijk geeft van een zodanig wanbeleid dat de belangen van de deelnemers en andere gerechtigden een onmiddellijke voorziening vereisen;
 - b. het bestuur van het fonds ook na herhaalde aanmaning in gebreke blijft de bij of krachtens deze landsverordening verlangde gegevens te verschaffen.
 - c. het bestuur van het fonds is komen te ontbreken.
2. De Bank dient haar verzoekschrift tot aanstelling van een bewindvoerder in tweevoud in. De griffier doet een exemplaar van het verzoekschrift onverwijld aan het fonds toekomen.
3. Indien het Hof van Justitie het verzoek toewijst, bepaalt zij de duur waarvoor de bewindvoerder is aangesteld. Zij kan deze duur op verzoek van de Bank of van de bewindvoerder verlengen dan wel verkorten. Het Hof van Justitie kan de bewindvoerder een bezoldiging toekennen ten laste van het fonds of van de onderneming waaraan het fonds is verbonden.
4. De bewindvoerder treedt in de plaats van het bestuur van het fonds.
5. De voorlopige tenuitvoerlegging van de beschikking tot aanstelling van een bewindvoerder kan worden bevolen, indien het verzoek daartoe is gedaan op de grond, genoemd in het eerste lid, onder a, van dit artikel.

Artikel 23

Telkenjare brengt de Bank aan de Gouverneur verslag uit omtrent haar bevindingen betreffende de toepassing van deze landsverordening.

Artikel 24

De ondernemingspensioenfondsen zijn verplicht tot vergoeding van de kosten, welke aan de uitvoering van deze landsverordening verbonden zijn. De Minister van Arbeid en Sociale Zaken stelt hiervoor nadere regelen vast.

Artikel 25

Bij landsbesluit houdende algemene maatregelen kunnen, de Sociaal-Economische Raad en de Bank gehoord, nadere regelen tot uitvoering van deze landsverordening worden vastgesteld.

Artikel 26

De Minister van Arbeid en Sociale Zaken kan, de Bank gehoord, in bijzondere gevallen van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 2, 3, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 15, 17, 19 en 25 ontheffing verlenen, indien hij van oordeel is, dat de belangen der betrokken deelnemers en gewezen deelnemers voldoende gewaarborgd zijn. De ontheffing kan onder beperkingen worden verleend en daaraan kunnen voorschriften worden verbonden; zij kan voorts worden gewijzigd en ingetrokken. Van een ontheffing wordt mededeling gedaan in de Curaçaoische Courant.

Artikel 27

1. Overtreding van het bepaalde bij de artikelen 4, tweede lid, 18, 19. 20. tweede lid, en 30, tweede en derde lid wordt gestraft met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.
2. Met dezelfde straf wordt gestraft overtreding van voorschriften, krachtens deze landsverordening bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen vastgesteld voor zover uitdrukkelijk als strafbaar feit in de zin dezer landsverordening aangeduid.
3. De bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 28

Het is een ieder verboden, hetgeen hem in zijn ambt, betrekking of hoedanigheid ten gevolge van de uitvoering of toepassing dezer landsverordening nopens aangelegenheden van ondernemingspensioenfondsen blijft of medegedeeld wordt, verder bekend te maken dan dat ambt, die betrekking of die hoedanigheid met zich brengt.

Artikel 29

De Landsverordening op Stichtingen (P.B. 1967. no. 191) wordt gewijzigd als volgt:
Tussen artikel 1 en artikel 2 wordt een nieuw artikel ingevoegd, genummerd en luidende:

„Artikel IA

1. De deelnemers aan een pensioenfonds worden voor de toepassing van artikel 1 niet beschouwd als leden van een stichting die als een zodanig fonds werkzaam is.
2. Voor de toepassing van artikel 1 lid 3 gelden als uitkeringen aan oprichters van zulk een stichting of aan hen die deel uitmaken van haar organen, niet de uitkeringen die voortvloeien uit een recht op pensioen.”

Artikel 30

1. Deze landsverordening, welke kan worden aangehaald als Landsverordening ondernemingspensioenfondsen, treedt in werking met ingang van 31 maart 1985.
2. Een voor de datum van afkondiging van deze landsverordening opgericht ondernemingspensioenfonds dat geen rechtspersoonlijkheid bezit, wordt geacht rechtspersoon te zijn vanaf het tijdstip van de inwerkingtreding van deze landsverordening. Het bepaalde in artikel 4 lid 2 is van overeenkomstige toepassing op een voor de datum van afkondiging van deze landsverordening opgericht ondernemingspensioenfonds met dien verstande dat de verplichting bedoeld in de eerste volzin van dat artikellid binnen

een maand vanaf het tijdstip van de inwerkingtreding van dat artikellid moet worden nagekomen.

3. De statuten en reglementen van een voor de datum van afkondiging van deze landsverordening opgericht ondernemingspensioenfonds moeten binnen een maand na de inwerkingtreding van deze landsverordening aan het bepaalde in de artikelen 6, 7 en 8 voldoen.
4. De artikelen 6, 7 en 8 van deze landsverordening gelden met betrekking tot de deelnemers van ondernemingspensioenfondsen vanaf het tijdstip waarop de statuten en reglementen aan het in die artikelen bepaalde voldoen, doch in elk geval, nadat een maand sedert de inwerkingtreding van deze landsverordening is verstreken.
5. Een ondernemingspensioenfonds is niet verplicht tot toekenning van een premievrije aanspraak op weduwnpensioen ingevolge artikel 8 van deze landsverordening aan de vrouw wier huwelijk met een deelnemer voor de inwerkingtreding van deze landsverordening is geëindigd.
6. De vrouw met wie een gewezen deelnemer aan een pensioenregeling ten tijde van de inwerkingtreding van deze landsverordening is gehuwd verkrijgt ingeval van beëindiging van het huwelijk door echtscheiding of ontbinding na scheiding van tafel en bed, een zodanige premievrije aanspraak op weduwnpensioen als de gewezen deelnemer heeft verkregen bij het eindigen van zijn deelneming; iedere andere aanspraak op weduwnpensioen welke uit de deelneming aan de pensioenregeling zou kunnen voortvloeien, vervalt. De vrouw ontvangt op haar verzoek een bewijs van haar aanspraak.

Het derde lid van artikel 8 van deze landsverordening is van overeenkomstige toepassing.

Gegeven te Willemstad, de 30ste maart 1985.
R. A. RÖMER.

De Minister van Arbeid en Sociale Zaken,
L. A. I. CHANCE.

De Minister van Financiën,
G. DE PAULA.

De Minister van Justitie,
L. J. NAVARRO.

Uitgegeven de 30ste maart 1985.
De Minister van Algemene Zaken,
M. Ph. LIBERIA-PETERS.

Landsverordening houdende regelen betreffende ondernemingspensioenfondsen

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Zitting 1984-1985

MEMORIE VAN TOELICHTING
NO. 3

ALGEMENE BESCHOUWINGEN

In de afgelopen jaren is met name van de zijde van de vakbeweging gewezen op de noodzaak om van overheidswege maatregelen te nemen tot het scheppen van de nodige waarborgen voor de belangen van de deelnemers en gewezen deelnemers in ondernemingspensioenfondsen en ondernemings spaarfondsen hier te lande.

Bij ministeriële beschikking van 4 februari 1983, no. 947/JAZ van de Minister van Arbeid en Sociale Zaken werd een commissie ingesteld aangeduid als "Commissie deelnemersbelangen ondernemingspensioenfondsen" met als taak voormelde bewindsman voorstellen te doen met betrekking tot zodanige maatregelen.

Terzake de door de commissie eind 1983 aangeboden ontwerp-landsverordening houdende regelen betreffende pensioen- en spaarvoorzieningen met bijbehorende memorie van toelichting, alsmede een viertal ontwerp-landsbesluiten houdende algemene maatregelen ter uitvoering daarvan werd het advies van de Sociaal-Economische Raad ingewonnen.

Inmiddels is door de kritieke situatie bij de Lago op Aruba de behoefte aan de totstandkoming van een wettelijke regeling betreffende ondernemingspensioenfondsen waarin de meest noodzakelijke bescherming van werknemers- c.q. deelnemersbelangen is neergelegd, zeer urgent geworden.

De ondergetekenden hebben dan ook gemeend om, vooruitlopende op de indiening van een ontwerp-landsverordening welke een uitgebreide regeling betreffende pensioen- en spaarvoorzieningen bevat, bijgaand ontwerp aan uw college ter goedkeuring te moeten aanbieden.

De onderhavige ontwerp-landsverordening beoogt de meest noodzakelijke bescherming te bieden aan de werknemers- c.q. deelnemersbelangen in ondernemingspensioenfondsen.

Zij bevat vooreerst regelen waarbij voorkomen wordt, dat bijvoorbeeld bij faillissement van de onderneming de voor pensioen bestemde gelden in de boedel vallen omdat zij niet een afzonderlijk vermogen vormden.

Door het geven van rechtspersoonlijkheid aan de fondsen wordt bereikt dat, wat voor pensioen bestemd was, voor pensioen besteed zal worden.

Verder moet toezicht bevorderen dat statuten en reglementen datgene behelzen wat wettelijk en welbewust beoogd wordt, en dat door controle door of vanwege de Bank van de Nederlandse Antillen gewaakt wordt tegen ontspringen. Voorzien wordt tevens in regelen welke de fondsen op een gezonde basis beogen te brengen en te houden.

Deze regelen zijn onder meer gericht op een technisch juiste opzet van het fonds, alsmede op soliede beleggingen.

De bepalingen van het onderhavige ontwerp zijn alle ontleend aan de door de “Commissie deelnemersbelangen ondernemingspensioenfondsen” voorgestelde ontwerp-landsverordening.

In de overgenomen bepalingen werd zoveel mogelijk rekening gehouden met het door de Sociaal-Economische Raad uitgebrachte advies betreffende laatstgenoemde ontwerp-landsverordening.

De ondergetekenden vertrouwen erop dat uw College, gelet op het spoedeisend karakter van de daarin voorgestelde maatregelen, de nodige voorrang zullen geven aan de behandeling van het onderhavige ontwerp.

Artikelsgewijze toelichting

Ad artikel 1

Het eerste lid bevat enkele definitiebepalingen. De desbetreffende definities spreken voor zichzelf en behoeven derhalve geen toelichting. Het tweede lid beoogt uit een oogpunt van werknemersbescherming ruime grenzen te trekken.

Het vierde lid van het artikel houdt in, dat de ontworpen regeling niet van toepassing zal zijn op ondernemingspensioenfondsen, welke bij een andere landsverordening of bij een landsbesluit, houdende algemene maatregelen worden geregeld waar tweërlei regeling en toezicht overbodig is en aanleiding tot verwarring zou kunnen geven.

Het vijfde lid houdt rekening met het feit dat indien een onderneming, waaraan een pensioenfonds is verbonden, ophoudt te bestaan, het fonds niet meer aan een onderneming verbonden is. Met het oog op de liquidatie van het fonds, die geruime tijd kan vorderen gedurende welke het fonds aan regelen gebonden moet zijn en onder controle van overheidswege dient te blijven, wordt in dit lid bepaald, dat het fonds geacht wordt een ondernemingsfonds te blijven.

Ad artikel 2

Alleen de werkgever, die aan zijn werknemers een pensioentoezegging doet of vóór de inwerkingtreding der landsverordening gedaan heeft en een pensioenfonds aan de onderneming verbonden heeft, is krachtens dit artikel gehouden ervoor zorg te dragen dat het

ondernemingspensioenfonds de overeengekomen bijdragen ontvangt. Het tweede en derde lid van dit artikel beogen aan een zodanige toezegging bepaalde eisen te stellen uit een oogpunt van werknemersbescherming. Het tweede lid bindt de periode aan het einde waarvan de omvang van de werkgeversbijdrage telkens wordt vastgesteld, aan een maximum duur van één jaar.

Met betrekking tot het derde lid zij opgemerkt dat het (ook) belangrijk is, dat een werkgever alleen in geval van een ingrijpende wijziging van omstandigheden, zoals financieel onvermogen, van financiële verplichtingen ontslagen mag worden geacht. Hij dient daartoe bij de pensioentoezegging een voorbehoud te maken en daarvan schriftelijke mededeling te doen aan het fondsbestuur. Indien hij dit voorbehoud in de praktijk wenst toe te passen, zal hij daarvan onverwijld schriftelijke mededeling doen aan het fondsbestuur, alsmede aan degenen, wier pensioen of aanspraak op pensioen daarvoor wordt getroffen.

Ad artikel 3

De werkgever is gehouden tot afdracht van de bijdragen voor de pensioenregeling aan het fonds. In verband hiermede dient de werkgever met het fondsbestuur een betalingsregeling overeen te komen, die inhoudt, dat de werkgever binnen tien dagen na afloop van elk kalenderkwartaal zijn eigen kwartaalbijdrage in de voorziening en de bijdragen, die hij over dat kwartaal op het loon van de werknemer heeft ingehouden, aan het fondsbestuur voldoet. Geschiedt zulks niet of niet op tijd, dan zal het fondsbestuur de Bank van de Nederlandse Antillen daarvan op de hoogte stellen, die in dat geval gebruik zal maken van de in het ontwerp voorgestelde mogelijkheden tot instelling van een onderzoek waarop hieronder nader zal worden ingegaan (vide ad artikel 20).

Ad artikel 4

De hoedanigheid van rechtspersoon is voor de pensioenfondsen reeds hierom nodig, omdat alleen aldus sprake is van een zelfstandig bestaan en een eigen vermogen. In het eerste lid wordt dan ook voorgesteld dat de fondsen een van de rechtspersoonsvormen moeten kiezen. Daar het gewenst is een pensioenfonds de mogelijkheid te geven in ieder geval de stichtingsvorm te kiezen, ligt het in het voornemen van de Regering op korte termijn de Landsverordening op Stichtingen (P.B. 1967, no. 191) in werking te doen treden nadat zij zal zijn aangevuld met de in artikel 29 van het ontwerp voorgestelde bepalingen.

Het tweede lid legt aan pensioenfondsen een aanmeldingsplicht op onder opgave van de in het wettelijk voorgeschreven aanmeldingsformulier vereiste gegevens. Deze bepaling is nodig in het belang van een doeltreffende controle op de fondsen.

De bepaling van het derde lid houdt de eisen in, waaraan de statuten en reglementen in ieder geval hebben te voldoen.

Ad artikel 5

Het eerste lid huldigt inzake de verdeling der bestuurszetels het beginsel der pariteit, met dien verstande, dat afwijking van die pariteit ten gunste van het aantal vertegenwoordigers van de werknemers wordt toegestaan. De tweede volzin van het eerste lid beoogt het voor-

zitterschap in handen te stellen van een onafhankelijke deskundige teneinde te bewerkstelligen dat het fondsbestuur continu over een juiste, deskundige en onafhankelijke leiding zal beschikken. Het tweede lid regelt de besluitvorming, alsmede in verband met het beginsel der pariteit het stemrecht. Ieder lid van het fondsbestuur kan slechts een stem uitbrengen.

In het derde lid wordt rekening gehouden met het feit dat de gecompliceerdheid van pensioenregelingen in het particuliere bedrijfsleven veel aandacht en inspanning vragen van de fondsbesturen. Het gaat daarbij om bestuurders, die in beginsel worden gekozen uit de werknemers van de onderneming, waaraan het fonds is verbonden. Niet altijd kan worden verwacht, dat deze werknemers over de noodzakelijke kennis van zaken beschikken om in concrete situaties een terzake kundig besluit te kunnen nemen. Veelal zal zich de behoefte kunnen doen gevoelen, gebruik te maken van een advies van deskundigen, zoals actuarissen en accountants, die als zodanig geen band met de onderneming zelf hebben. In het derde lid is daarom een regeling opgenomen, die inhoudt, dat ieder der bestuurders van een fonds het recht heeft om een dergelijke deskundige te raadplegen alsmede zich ter vergadering door een dergelijke deskundige te laten bijstaan. Om echter de werking van deze regeling in de praktijk zo ordelijk mogelijk te doen verlopen wordt bepaald, dat terzake een bestuursbesluit dient plaats te vinden, waarbij tenminste een vierde der bestuursleden zich voor bedoelde regeling uitsprekt.

Ad artikel 6

Een aantal onderwerpen zal bij de statuten en reglementen van een pensioenfonds steeds geregeld moeten worden. Het eerste lid onder f beoogt in het pensioenreglement van een fonds ten behoeve van een deelnemer zo duidelijk mogelijk tot uitdrukking te laten brengen, hoe groot zijn aanspraken zijn, vooral ook op het tijdstip van verandering van werkgever, alsmede of een pensioenfonds meet financieren door middel van koopsommen of inhaalpremies. Het gaat erom dat de deelnemer uit het reglement goed en duidelijk kan lezen welke zijn aanspraken zijn en hoe deze worden gefinancierd. Dat is voor hem vooral van belang als hij de deelneming in een fonds beëindigt door ontslag voor de pensioendatum. Zijn aanspraken worden dan mede bepaald door de bedragen die op dat moment voor hem zijn gefinancierd.

Bij inhaalfinanciering leidt dit tot andere uitkomsten dan financiering door middel van koopsommen.

Onder letter i van het eerste lid is een voorschrift opgenomen, waardoor voorzien wordt in het geval dat een fonds, wellicht door onvoorziene omstandigheden, niet meer aan zijn toekomstige verplichtingen zal kunnen voldoen en daarom tot verhoging van de premie of verlaging van het pensioen zal moeten overgaan.

Ad artikel 7

In dit artikel worden enige voorzieningen gegeven voor de gevallen, dat de deelneming in een ondernemingspensioenfonds anders dan door overlijden eindigt voor het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd. Het artikel beoogt slechts de minimum aanspraken vast te stellen, die de deelnemers kunnen doen gelden. Uiteraard kunnen in de statuten en

reglementen gunstiger regelingen getroffen worden. Dit kan in bepaalde gevallen billijkheidshalve zelfs zeer gewenst zijn.

Met het oog daarop is er in het eerste lid uitdrukkelijk op gewezen, dat de statuten en reglementen boven het wettelijke minimum uit kunnen gaan door toepassing te geven aan het tweede lid.

Het derde lid houdt ermee rekening, dat de statuten en reglementen van een pensioenfonds een voorziening kunnen bevatten ingevolge welke een aspirant deelnemer voor het bereiken van de bij het betrokken fonds geldende toetredingsleeftijd reeds voor weduwen- en/of wezenpensioen wordt verzekerd. Dit risico pleegt door de betrokken pensioenfondsen te worden gedekt door het sluiten van tijdelijke risicoverzekeringen; verzekeringen derhalve, welke geen premievrije waarde opleveren. In verband hiermede wordt bij een dergelijke voorziening bij tussentijdse beëindiging van de deelneming de bedoelde periode, gelegen voor het bereiken van de bij het fonds geldende toetredingsleeftijd, in de regel niet meegetrekkend bij de vaststelling van de eventueel mee te geven premievrije aanspraken.

Met het oog op de hierboven aangegeven situatie kunnen ingevolge dit derde lid de statuten en reglementen bepalen, dat voor de toepassing van het eerste en tweede lid van het onderhavige artikel 7 de deelneming eerst aanvangt op het tijdstip, waarop de regeling inzake ouderdompensioen van kracht wordt.

Ad artikel 8

In het eerste en het tweede lid van dit artikel wordt bepaald, dat de vrouw, die is gehuwd met een deelnemer of gewezen deelnemer aan een pensioenregeling van een ondernemingspensioenfonds, bij de ontbinding van het huwelijk in principe een premievrije aanspraak op weduwenpensioen verkrijgt. Volgens het derde lid zal zij daarvan evenwel afstand kunnen doen. Daartoe kan aanleiding bestaan indien een andere voorziening wordt getroffen ter compensatie van het verlies van haar pensioenvooruitzichten. Om te voorkomen, dat de aanspraak op weduwenpensioen met het oog op een ophanden zijnde ontbinding van het huwelijk door een beding van de deelnemer of gewezen deelnemer jegens zijn werkgever of het ondernemingspensioenfonds zou kunnen worden verminderd, is het bepaalde in het vierde lid van dit artikel opgenomen.

Ad artikel 9

Dit artikel geeft regels ten aanzien van de overdracht of het herverzekeren van het risico, voortspuitende uit de door een ondernemingspensioenfonds aangegane verplichtingen. Het artikel is van toepassing op alle pensioenfondsen, welke niet voldoen aan de daartoe bij artikel 10 gestelde voorwaarden.

Het gaat in deze om een veilige risicodekking. Van verzekeringsovereenkomsten, gesloten met een levensverzekeringsmaatschappij, kan gezegd worden, dat zij een veilige methode tot risicodekking aan de hand doen.

Ad artikel 10

Werd in het voorgaande artikel de overdracht of herverzekering van het risico van een ondernemingspensioenfonds behandeld, dit artikel geeft voorschriften ten aanzien van het eigen beheer van ondernemingspensioenfondsen. Het zou te ver gaan de risico-overdracht of herverzekering door middel van inschakeling van een levensverzekeringsmaatschappij als strikte eis te stellen. De ondergetekenden menen, dat het onder bepaalde omstandigheden gewenst kan zijn, dat het fondsbestuur naar eigen inzicht de fondsgelden beheert en besteedt. Dit ware echter slechts toe te laten voor deskundig opgezette en geleide fondsen met voldoende draagvlak. De Bank van de Nederlandse Antillen zal, naar het oordeel der ondergetekenden, moeten worden belast met de beoordeling of “eigen beheer” aan een fonds kan worden toevertrouwd.

Ad artikel 11

De controle op een pensioenfonds, als bedoeld in artikel 9, dat zijn risico heeft overgedragen of herverzekerd, en op een spaarfonds kan eenvoudiger zijn dan die op een fonds, dat eigen beheer voert. Daarom volstaat artikel 11 ermede voor te schrijven, dat het bestuur van zodanig fonds jaarlijks een door een registeraccountant gecontroleerd verslag aan de Bank van de Nederlandse Antillen overlegt.

Ad artikel 12

Dubbel werk dient, waar mogelijk, vermeden te worden. Het moet niet nodig zijn, dat de Bank van de Nederlandse Antillen de in artikel 10 bedoelde, door een actuaaris samengestelde bescheiden verifieert. Men dient erop te kunnen vertrouwen, dat de actuaaris voor zijn taak berekend is en vooral, dat hij daarbij naar eer en geweten te werk gaat. Om dit zoveel mogelijk te bereiken, bepaalt artikel 12, dat tot het verrichten van de in artikel 10 aan actuarissen opgedragen taken tegenover de Bank van de Nederlandse Antillen slechts bevoegd zijn zij, tegen wier aanwijzing of handhaving bij het fonds de Bank geen bezwaar heeft gemaakt. Bezwaar kan alleen gemaakt worden, indien de betrokkene, naar het oordeel van de Bank, niet of niet meer de nodige waarborgen voor een behoorlijke vervulling van zijn taak biedt. Bij het derde lid wordt voor het fondsbestuur en de betrokken actuaaris de mogelijkheid geopend om bij de Minister van Arbeid en Sociale Zaken in beroep te gaan. In het vierde lid wordt met name met het oog op aan internationale ondernemingen verbonden fondsen voorgesteld tot het controleren van de betreffende bescheiden en tot het verrichten van andere tot de normale beroepsbezigheden van accountants behorende werkzaamheden ten behoeve van fondsen tegenover de Bank mede bevoegd te verklaren een deskundige, die door de Minister van Arbeid en Sociale Zaken bij een herroepelijke weigering wordt toegelaten op grond van een bewijs van bekwaamheid, dat in het buitenland is verkregen.

Ad artikel 13

De onderhavige bepaling heeft betrekking op het stelsel van kapitaaldekking van verzekeringsaanspraken. Dit stelsel biedt ongetwijfeld aan de deelnemer de grootste waarborg, dat hem op zijn oude dag pensioen zal worden uitgekeerd overeenkomstig de daarvoor door en voor hem gestorte premies.

De ondergetekenden hebben het daarom raadzaam geacht, dit stelsel voor de ondernemingspensioenfondsen in beginsel dwingend voor te schrijven.

Ad artikel 14

Het artikel bepaalt slechts, dat de belegging van de beschikbare middelen van een ondernemingspensioenfonds op solide wijze dient te geschieden. Zulks betekent, dat aan de fondsen wettelijk geen beperkingen betreffende de belegging van hun beschikbare gelden worden opgelegd.

Ad artikel 15

Waar het risico verdeeld moet worden en niet van een enkel objekt mag afhangen, mag volgens dit artikel slechts een klein deel – tien procent – der bezittingen van een aan een onderneming verbonden pensioenfonds bestaan uit schuldvorderingen op een werkgever of aandelen in de onderneming. Belegging in de “eigen onderneming” is mogelijk voor ten hoogste een twintigste deel met dien verstande dat fondsen, die kunnen aantonen dat zij over een “vrije reserve” beschikken, bovendien deze “vrije reserve” in de “eigen onderneming” mogen beleggen.

Ad artikel 16

Hoewel de Minister van Arbeid en Sociale Zaken ingevolge artikel 26 vrijstelling o.m. van de artikelen 13 en 15 kan verlenen, komt het wenselijk voor, voor ondernemingspensioenfondsen op enigszins ruime voet, maar onder de nodige waarborgen, afwijking van die artikelen toe te laten. Faciliteiten achten de ondergetekenden in de eerste plaats nodig, indien de werkgever nieuwe verplichtingen op zich neemt, bijvoorbeeld tot het storten van een extra bijdrage in het fonds. Met betrekking tot bestaande ondernemingspensioenfondsen zijn nog iets verdergaande faciliteiten gewettigd bij wijze van overgangsmaatregel; een fonds saneren zonder de onderneming te schaden vergt tijd, soms veel tijd.

De ondergetekenden achten een maximum van 25 jaren verantwoord. Dit maximum geldt intussen alleen, voor zover de Bank van de Nederlandse Antillen daaraan haar goedkeuring hecht; menig fonds zal met een korter aantal jaren kunnen volstaan.

Ad artikel 17

De deelnemers in de ondernemingspensioenfondsen en de andere rechthebbenden dienen uiteraard gemakkelijk kennis te kunnen nemen van de inhoud der statuten en reglementen. Artikel 17 beoogt hierin te voorzien.

Ad artikel 18

De onderhavige bepaling spreekt voor zichzelf.

Ad artikel 19

Deze bepaling is nodig in het belang van een doeltreffende controle op de diverse fondsen.

Ad artikel 20

Het overheidstoezicht op de ondernemingspensioenfondsen zou in bepaalde gevallen wellicht weinig effect sorteren, indien de middelen zouden ontbreken om dit toezicht volledig tot zijn recht te doen komen. Om die reden zijn bij artikel 20 min of meer ingrijpende bevoegdheden aan de Bank van de Nederlandse Antillen gegeven betreffende het inzage nemen van boeken en bescheiden.

Ad artikel 21

Dit artikel behelst voorschriften betreffende de publicatie van opmerkingen van de Bank van de Nederlandse Antillen over het fondsbeleid.

Ad artikel 22

De voorgestelde mogelijkheid van aanstelling van een bewindvoerder over een ondernemingspensioenfonds in de in het eerste lid van artikel 22 vermelde omstandigheden beoogt de belangen van de deelnemers van het fonds veilig te stellen.

Ad artikel 23

Dit artikel spreekt voor zichzelf en behoeft derhalve geen toelichting.

Ad artikel 24

Met het contact, dat bij de uitvoering van de onderhavige wettelijke regeling tussen de overheid en de Bank van de Nederlandse Antillen enerzijds en de fondsen anderzijds gelegd zal worden, zullen uiteraard kosten gemoeid zijn. De ondergetekenden achten het redelijk, dat deze kosten die overigens slechts een zeer klein deel van de bijeengebrachte gelden zullen bedragen, door de fondsen gedragen zullen worden.

Ad artikel 25

Dit artikel verschafft een wettelijke basis voor eventuele wenselijk geachte uitvoeringsvoorschriften.

Ad artikel 26

Een soepele toepassing van de wettelijke regeling brengt met zich, dat de mogelijkheid van vrijstelling van diverse artikelen open moet blijven.

Ad artikel 27

Dit artikel behelst de strafrechtelijke sanctie op overtreding van enige voorschriften, bij of krachtens deze wettelijke regeling gegeven. Overigens zijn de ondergetekenden van oordeel, dat de naleving van de onderhavige wettelijke regeling niet in de eerste plaats door strafsanctie moet worden bevorderd. Zij menen te mogen verwachten, dat de samenwerking van werkgevers en werknemers die naleving zal bevorderen en dat de organisaties van werknemers tegenover een mogelijk onwillige werkgever voor de belangen van de deelnemende arbeiders op de bres zullen staan. De mogelijkheid van publikaties van ongewenste toestanden, in artikel 21 voorzien, zal naar hun mening een voldoende prikkel vormen om zodanige toestanden ten goede te herzien.

Ad artikel 28

Dit artikel regelt de geheimhoudingsplicht met betrekking tot fondsaangelegenheden.

Ad artikel 29

Twijfel zou kunnen bestaan over de vraag of de stichtingsvorm, die in veel gevallen de meest aangewezen vorm van een pensioenfonds is, wel gekozen kan worden omdat aan deelnemers van pensioenregelingen bevoegdheden plegen te worden toegekend waarvan onzeker is of zij niet in strijd komen met het ledenverbod van artikel 1 van de Landsverordening op Stichtingen (P.B. 1967, no. 191) en omdat de uitkeringen die het fonds zich ten doel stelt, ten dele in strijd geacht zouden kunnen worden met het derde lid van dat artikel.

Het onderhavige wijzingsvoorstel beoogt buiten twijfel te stellen dat de stichtingsvorm, zoals geregeld in de Landsverordening op Stichtingen (P.B. 1967, no. 191), geen belemmeringen biedt voor pensioenfondsen.

Het ligt in de bedoeling van de ondergetekenden de Landsverordening op Stichtingen voor dan wel gelijktijdig met de inwerkingtreding van artikel 4 van het ontwerp in werking te doen treden.

Ad artikel 30

Dit artikel regelt het in werking treden van het tot landsverordening verheven ontwerp. Het is uiteraard gewenst, dat deze regeling weldra gaat gelden, opdat dan het gehele terrein der particuliere pensioenvoorzieningen, dat onder de ontworpen regeling valt, onderzocht wordt en, waar nodig, gesaneerd. Rekening dient evenwel te worden gehouden met het feit dat aan de inwerkingtreding van een of meer bepalingen op een later tijdstip dan die van het merendeel der bepalingen behoefte kan bestaan.

De voorgestelde overgangsbepalingen spreken tenslotte voor zichzelf en behoeven derhalve geen toelichting.

De Minister van Arbeid en Sociale Zaken,

De Minister van Justitie,

Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf

A 1990

No. 77

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING van de 4de oktober 1990 houdende regelen inzake het Toezicht op het Verzekeringsbedrijf.¹

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is regelen vast te stellen inzake het toezicht op het verzekeringsbedrijf;

heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg de Staten,
vastgesteld onderstaande landsverordening:

HOOFDSTUK I

Inleidende bepalingen

Artikel 1

1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt – voorzover niet anders blijkt – verstaan onder:
 - a. overeenkomsten van levensverzekering: overeenkomsten van verzekering tot het doen van geldelijke uitkeringen in verband met het leven of de dood van een mens, met dien verstande dat overeenkomsten van ongevallenverzekering niet als overeenkomsten van levensverzekering worden beschouwd;
 - b. overeenkomsten van schadeverzekering: overeenkomsten van verzekering die niet zijn overeenkomsten in verband met het leven of de dood van de mens, met dien verstande dat overeenkomsten van ongevallenverzekering als overeenkomsten van schadeverzekering worden beschouwd;
 - c. premie: de in geld uitgedrukte prestatie, door de verzekeringnemer verschuldigd uit hoofde van een overeenkomst van verzekering;
 - d. levensverzekeringsbedrijf: het als bedrijf sluiten van overeenkomsten van levensverzekering voor eigen rekening, met inbegrip van het afwickelen van de in dat bedrijf gesloten overeenkomsten van levensverzekering, ook al wordt daarmee niet beoogd het maken van winst;

¹ Zie voor schriftelijke gedachtwisseling met Staten stukken zitting 1987-1988-1029

- e. schadeverzekeringsbedrijf: het als bedrijf sluiten van overeenkomsten van schadeverzekering voor eigen rekening, met inbegrip van het afwikkelen van de in dat bedrijf gesloten overeenkomsten van schadeverzekering, ook al wordt daarmee niet beoogd het maken van winst;
- f. verzekeringsbedrijf: het levensverzekeringsbedrijf of het schadeverzekeringsbedrijf;
- g. verzekeraar: ieder die het verzekeringsbedrijf uitoefent;
- h. vertegenwoordiger: degene die door een verzekeraar met zetel in het buitenland is aangesteld om hem in de Nederlandse Antillen te vertegenwoordigen in de uitoefening van zijn bevoegdheden en in de naleving van de voorschriften die ingevolge deze landsverordening voor hem gelden;
- i. onderlinge waarborgmaatschappij: een vereniging, die zich ten doel stelt met haar leden verzekeringsovereenkomsten te sluiten in het verzekeringsbedrijf, dat zij te dien einde ten behoeve van haar leden uitoefent;
- j. zetel: de plaats waar een rechtspersoon blijkens haar statuten is gevestigd;
- k. vestiging: zetel, agentschap of bijkantoor alsmede elke andere duurzame aanwezigheid van een verzekeraar op het grondgebied van een staat in de vorm van een inrichting, beheerd door eigen personeel van de verzekeraar of door een zelfstandig persoon die gemachtigd is om voor rekening van verzekeraar het verzekeringsbedrijf uit te oefenen;
- l. jaarrekening: de balans en de winst- en verliesrekening van een verzekeraar met als bijlage de toelichting op deze stukken, zowel in de vorm waarin zij door het bestuur zijn opgemaakt, als in de vorm waarin zij door het daartoe bevoegde orgaan zijn vastgesteld of goedgekeurd;
- m. de Minister: de Minister van Financiën;
- n. de Bank: de Bank van de Nederlandse Antillen;
- o. het Hof: het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van de Nederlandse Antillen en Aruba;
- p. het Gerecht: het Gerecht in eerste aanleg van de Nederlandse Antillen.
2. Het levensverzekeringsbedrijf verliest zijn karakter als zodanig niet, indien bij overeenkomsten van levensverzekering naast de verplichting tot het dien van geldelijke uitkeringen verplichtingen van andere aard worden aanvaard, of daarbij verplichtingen worden aanvaard in verband met voorvallen waarvan het ontstaan onzeker is en die de persoon van de mens treffen.

Artikel 2

1. Het toezicht op de verzekeraars, zoals dit uit deze landsverordening voortvloeit, berust bij de Bank.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt een instructie vastgesteld voor de directie van de Bank ter zake van de uitoefening van haar taak bij de uitvoering van deze landsverordening.
3. De commissarissen, de president en de directeuren van de Bank noch het personeel van de Bank mogen op generlei wijze verbonden zijn aan of, anders dan uit hoofde van een overeenkomst van verzekering, belang hebben bij enige verzekeraar.

Artikel 3

Het schade verzekeringsbedrijf wordt onderscheiden naar de volgende schadegroepen:

- a. Ongevallen- en ziekteverzekering;
- b. Motorrijtuigenverzekering;
- c. Zee-, transport- en luchtvaartverzekering;
- d. Verzekering van brandschade en andere schade aan goederen;
- e. Overige schadeverzekeringen.

Artikel 4

1. De Bank beslist voor de toepassing van deze landsverordening of een handeling of een samenspel van handelen al dan niet uitoefening van het levensverzekeringsbedrijf, het schadeverzekeringsbedrijf of een andersoortig bedrijf vormt en of een handeling of samenspel van handelingen al dan niet uitoefening van het verzekeringsbedrijf vanuit een vestiging in de Nederlandse Antillen vormt. Zij beslist ambtshalve dan wel op schriftelijk verzoek van degene die de behandeling of het samenspel van handelingen verricht of voornemens is te verrichten.
2. De Bank beslist tot welke van de in artikel 3 genoemde schadegroepen een overeenkomst van schadeverzekering behoort. Zij beslist ambtshalve dan wel op schriftelijk verzoek van de verzekeraar die de overeenkomst van schadeverzekering sluit of voornemens is te sluiten.
3. De Bank deelt haar ingevolge het eerste of tweede lid genomen beslissing bij aangetekende brief aan de betrokkene mee.
4. De Bank is bevoegd bij een ieder van wie zij vermoedt dat hij het verzekeringsbedrijf uitoefent, alle inlichtingen in te winnen die redelijkerwijze nodig geacht kunnen worden om zulks te beoordelen.
5. Een ieder is verplicht de inlichtingen die ingevolge het vierde lid bij hem worden ingewonnen, binnen een door de Bank te stellen termijn te verstrekken.
6. De bank is ter verkrijging van de in het vierde lid bedoelde inlichtingen bevoegd inzage te nemen of door personen, door haar bij uitdrukkelijke en bijzonder volmacht aangewezen, te doen nemen van de boeken en zakelijke bescheiden van degene van wie de Bank vermoedt dat hij het verzekeringsbedrijf uitoefent.
7. Hij die de in het zesde lid bedoelde boeken en zakelijke bescheiden onder zich heeft, is desgevorderd verplicht deze tot inzage over te leggen.

Artikel 5

Deze landsverordening is, tenzij daaruit anders voortvloeit, van toepassing op:

- a. verzekeraars met zetel in de Nederlandse Antillen;
- b. verzekeraars met zetel in het buitenland voor wat betreft het verzekeringsbedrijf dat zij vanuit een vestiging in de Nederlandse Antillen uitoefenen.

Artikel 6

1. Als verzekeraars worden niet beschouwd:
 - a. de Sociale Verzekeringsbank;
 - b. fondsen, ingesteld door of vanwege het daartoe bevoegde gezag van het land dan wel het eilandgebied en die uitsluitend strekken ten bate van hen die in dienst van het gezag staan of gestaan hebben en hun betrekkingen.
2. Als uitoefening van het schadeverzekeringsbedrijf wordt niet beschouwd het sluiten of afwikkelen van overeenkomsten als bedoeld in artikel 1, tweede lid.
3. Als uitoefening van het verzekeringsbedrijf wordt, met inachtneming van het vierde lid, niet beschouwd het sluiten of afwikkelen van overeenkomsten van verzekering voor eigen rekening door ondernemingspensioenfondsen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder b, van het Landsverordening Ondernemingspensioenfondsen (P.B. 1985, no. 44), die krachtens die landsverordening aan het toezicht van de Bank zijn onderworpen.
4. Het bepaalde in het derde lid is slechts van toepassing voor zover een ondernemingspensioenfonds handelt ter uitvoering van:
 - a. een toezegging omtrent pensioen als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening Ondernemingspensioenfondsen;
 - b. een vrijwillige pensioenvoorziening ten behoeve van een deelnemer in het ondernemingspensioenfonds, mits die voorziening past binnen het raam van de regeling die voor de categorie waartoe de deelnemer behoort, in het ondernemingspensioenfonds geldt ter uitvoering van een toezegging als in onder a bedoeld;
 - c. een regeling krachtens welke de voor een deelnemer bestaande pensioenvoorziening bij beëindiging van diens deelnemerschap vrijwillig wordt voortgezet.

Artikel 7

Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen categorieën van verzekeraars worden aangewezen, waarop deze landsverordening geheel of gedeeltelijk niet van toepassing is. Deze aanwijzing kan onder voorwaarden geschieden en zij kan worden ingetrokken.

Artikel 8

Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld, waarbij aan de ondernemingen of een nader te omschrijven categorie van de ondernemingen die voor eigen rekening overeenkomsten van verzekering sluiten tot het doen van uitkeringen in natura in verband met het overlijden van de mens, ook al wordt met de bedrijfsuitoefening het maken van winst niet beoogd, de verplichting wordt opgelegd, zich bij de Bank aan te melden en aan de Bank de door haar te bepalen financiële gegevens over te leggen. Daarbij kunnen tevens de artikelen 28 tot en met 30, 32, 76 en hoofdstuk XI van overeenkomstige toepassing worden verklaard. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen ten aanzien van de betrokken ondernemingen nadere voorschriften worden gegeven.

HOOFDSTUK II

De toegang tot het verzekeringsbedrijf

Afdeling 1: Algemene bepalingen.

Artikel 9

Het is verboden:

1. a. zonder vergunning van de Bank het verzekeringsbedrijf uit te oefenen;
b. het schadeverzekeringsbedrijf uit te oefenen in een schadegroep waarvoor de Bank geen vergunning heeft verleend;
c. een ander bedrijf dan hetzij het levensverzekeringsbedrijf hetzij het schadeverzekeringsbedrijf uit te oefenen.
2. Het bepaalde in het eerste lid, aanhef en onderdelen b en c, is niet van toepassing met betrekking tot het herverzekeren door een directe verzekeraar van risico's die door een andere verzekeraar zijn gedekt.

Artikel 10

1. Een vergunning voor de uitoefening van het schadeverzekeringsbedrijf wordt per schadegroep verleend.
2. In afwijking van artikel 9, eerste lid, aanhef en onderdeel b, mogen in de uitoefening van het schadeverzekeringsbedrijf naast de risico's die behoren tot de schadegroep waarvoor een vergunning is verleend, tevens risico's worden verzekerd die behoren tot schadegroepen waarvoor geen vergunning is verleend, mits deze risico's naar het oordeel van de Bank als bijkomende risico's kunnen worden beschouwd omdat zij:
 - a. samenhangen met het hoofdrisico dat behoort tot de schadegroep waarvoor een vergunning is verleend;
 - b. betrekking hebben op het belang of het gevaarsobject dat is verzekerd tegen het hoofdrisico; en
 - c. worden verzekerd bij dezelfde overeenkomst als het hoofdrisico.
3. Kredietverzekering, borgtochtverzekering en rechtsbijstandverzekering mogen elk slechts worden gesloten bij een overeenkomst waarbij uitsluitend de onder de betrokken verzekering gedekte risico's zijn verzekerd.

Artikel 11

1. De Bank verleent een vergunning aan ieder die te haren genoegen heeft aangetoond dat hij voldoet aan de bij of krachtens deze landsverordening gestelde eisen voor het verkrijgen van de vergunning.
2. Een vergunning wordt aangevraagd door indiening van een aanvraagformulier bij de Bank. De Bank stelt het model van het aanvraagformulier vast.
3. Indien voor de eerste maal een vergunning wordt aangevraagd, legt de aanvrager aan de Bank over een authentiek afschrift van zijn akte van oprichting en van zijn statuten, een exemplaar van zijn reglementen alsmede een lijst met namen en adressen van zijn bestuurders en commissarissen.

Artikel 12

1. Bij het aanvragen van een vergunning legt de aanvrager aan de Bank een programma van werkzaamheden ter beoordeling voor.
2. Met betrekking tot het programma van werkzaamheden worden bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, nadere regels gesteld, die kunnen verschillen naar gelang:
 - a. de zetel van de aanvrager zich in de Nederlandse Antillen dan wel in het buitenland bevindt;
 - b. een vergunning wordt aangevraagd voor de uitoefening van het levensverzekeringsbedrijf dan wel voor de uitoefening van het schadeverzekeringsbedrijf.

Artikel 13

Een aanvrager die voornemens is overeenkomsten te sluiten tot dekking van de wettelijke aansprakelijkheid, voortvloeiende uit het gebruik van motorrijtuigen, voegt bij zijn aanvraag eveneens een door hem ondertekende verklaring dat zijn voorwaarden van verzekering in de zin van de Landsverordening Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen (P.B. 1977, no. 4) voldoen aan de in die landsverordening gestelde eisen. De Bank stelt het model van de verklaring vast.

Artikel 14

Indien de stukken die bij het aanvragen van een vergunning zijn overlegd, de Bank aanleiding geven tot het maken van opmerkingen, stelt zij de aanvrager in de gelegenheid op deze opmerkingen binnen een door haar te stellen redelijke termijn te antwoorden.

Artikel 15

1. De Bank deelt binnen twee maanden na ontvangst van de vereiste gegevens, bewijsstukken en inlichtingen, haar beslissing op de aanvraag van een vergunning bij aangezekende brief aan de aanvrager mee.
2. De vergunning wordt geweigerd indien de Bank van oordeel is dat de aanvrager niet heeft aangetoond dat hij aan de bij of krachtens deze landsverordening gestelde eisen voor het verkrijgen van de vergunning voldoet. De beslissing van de Bank is met redenen omkleed.
3. De Bank maakt haar beslissing tot het verlenen van een vergunning bekend in het blad waarin van landswege de officiële berichten worden geplaatst.
4. In de maand januari van elk jaar plaatst de Bank in het blad waarin van landswege de officiële berichten worden geplaatst, een lijst van verzekeraars, onder vermelding van hun zetel, die op 31 december daaraanvoorafgaand in het bezit waren van de vereiste vergunningen. Bij de verzekeraars die het schadeverzekeringsbedrijf uitoefenen, worden de schadegroepen vermeld waarvoor vergunning is verleend. Bij de verzekeraars met zetel in het buitenland wordt tevens de naam en de plaats van kantoorvestiging van de vertegenwoordiger vermeld.

Afdeling 2: Bepalingen omtrent verzekeraars met zetel in de Nederlandse Antillen.

Artikel 16

1. Een onderneming tot uitoefening van het verzekeringsbedrijf, met zetel in de Nederlandse Antillen, dient de rechtsvorm van naamloze vennootschap of onderlinge waarborgmaatschappij te bezitten.
2. Het dagelijks beleid van een verzekeraar wordt bepaald door tenminste twee personen.
3. Een verzekeraar die de rechtsvorm van naamloze vennootschap bezit, heeft een raad van commissarissen, die uit drie of meer natuurlijke personen bestaat.
4. De in het derde lid bedoelde raad van commissarissen heeft tot taak toezicht te houden op het beleid van het bestuur van de verzekeraar en op de algemene gang van zaken in de vennootschap en de met haar verbonden onderneming. Hij staat het bestuur met raad terzijde. Bij de vervulling van hun taak richten de commissarissen zich naar het belang van de vennootschap en de met haar verbonden onderneming.
5. Omtrent de taak en de bevoegdheid van de raad van commissarissen en zijn leden kunnen de statuten van de verzekeraar aanvullende bepalingen bevatten.
6. De Bank kan aan een verzekeraar van het bepaalde in het tweede of derde lid geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen en aan deze ontheffing voorwaarden verbinden. Een ontheffing kan worden ingetrokken.

Artikel 17

1. De personen die het dagelijks beleid van een verzekeraar bepalen, dienen naar oordeel van de Bank te beschikken over voldoende bekwaamheid tot het uitoefenen van het verzekeringsbedrijf.
2. De handelingen en de antecedenten van de personen die het beleid van de verzekeraar bepalen of mede bepalen, mogen de Bank geen aanleiding geven tot het oordeel dat de belangen van hen die als verzekeringsnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen betrokken zijn of zullen worden bij overeenkomsten van verzekering, gesloten of te sluiten met de verzekeraar, in gevaar zouden kunnen komen.

Artikel 18

1. Een onderlinge waarborgmaatschappij wordt opgericht bij een notariële akte, die behalve het besluit tot oprichting tevens de statuten van de vereniging bevat.
2. In de statuten van een onderlinge waarborgmaatschappij wordt vermeld:
 - a. de naam van de vereniging en haar zetel;
 - b. het doel van de vereniging;
 - c. de duur, waarvoor de vereniging wordt aangegaan; aan dit vereiste is ook voldaan, wanneer is bepaald dat de vereniging voor onbepaalde tijd is aangegaan;
 - d. de rechten en verplichtingen, die de leden tegenover de vereniging hebben, of de wijze waarop zodanige verplichtingen kunnen worden opgelegd;
 - e. de rechten van de algemene vergadering van de leden of de ledenraad, de wijze waarop die vergadering of raad wordt bijeengeroepen en de gevallen waarin een lid of een bepaald aantal leden het recht hebben die vergadering of raad bijeen te roepen;
 - f. de wijze van benoeming, schorsing en ontslag van de bestuurders en commissarissen;
 - g. de rechten en verplichtingen van verschaffers van het waarborgkapitaal;

- h. hoe wijzigingen van de statuten tot stand komt;
 - i. onder welke voorwaarden en op welke wijze een besluit tot ontbinding wordt genomen;
 - j. de bestemming van het batig slot van de vereniging ingeval van ontbinding, of wijze waarop de bestemming zal worden vastgesteld.
3. Indien de statuten iedere verplichting van leden of oud-leden om in de tekorten bij te dragen uitsluiten, kunnen deze statuten de onderlinge waarborgmaatschappij vooroorloven verzekeringsovereenkomsten met derden te sluiten, doch dit mag niet in een zodanige mate geschieden dat de verzekeringsovereenkomsten met de leden voor het bedrijf slechts van ondergeschikte betekenis zijn.
 4. Ingeval het waarborgkapitaal in aandelen is verdeeld, mogen aandeelbewijzen niet worden uitgegeven tenzij, indien het een aandeel op naam betreft, tenminste een tiende gedeelte van het volle bedrag, en indien het een aandeel aan toonder betreft, tenminste het volle bedrag is gestort.
 5. Wijziging van de statuten geschiedt eveneens bij notariële akte.

Artikel 19

Een onderneming tot uitoefening van het verzekeringsbedrijf met zetel in de Nederlandse Antillen, die een vergunning aanvraagt, dient te beschikken over:

- a. het minimum bedrag van de solvabiliteitsmarge, bedoeld in artikel 36, derde lid, danwel – ingeval de onderneming reeds een of meer vergunningen voor de uitoefening van het schadeverzekeringsbedrijf bezit – over de ingevolge artikel 36, tweede lid, vereiste solvabiliteitsmarge indien deze hoger is dan bedoeld minimum bedrag;
- b. voldoende financiële middelen tot dekking van de te verwachten kosten, verbonden aan de inrichting van de administratie en van het produktienet voor de bedrijfsuitoefening waarvoor de vergunning wordt aangevraagd.

Afdeling 3: Bepalingen omtrent verzekeraars met zetel in het buitenland.

Artikel 19A

Een verzekeraar met zetel in het buitenland, die reeds op 1 januari 1990 vanuit zijn vestigingen in de Nederlandse Antillen zowel het levensverzekeringsbedrijf in de schadegroep Ongevallen- en ziekteverzekering uitoefende, mag dit, in afwijking van artikel 9, eerste lid, aanhef en onderdeel c, na de inwerkingtreding van deze landsverordening blijven doen mits het beheer van de werkzaamheden in de uitoefening van het levensverzekeringsbedrijf ten genoegen van de Bank is gescheiden van het beheer van de werkzaamheden in de uitoefening van het schadeverzekeringsbedrijf.

Artikel 20

1. Het is een verzekeraar met zetel in het buitenland, die buiten de Nederlandse Antillen zowel het levensverzekeringsbedrijf als het schadeverzekeringsbedrijf uitoefent, verboden vanuit een vestiging in de Nederlandse Antillen het levensverzekeringsbedrijf uit te oefenen, tenzij op de verzekeraar artikel 19A van toepassing is.

2. Het in het eerste lid bedoelde verbod geldt niet voor een verzekeraar die reeds op het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening vanuit zijn vestigingen in de Nederlandse Antillen uitsluitend het levensverzekeringsbedrijf uitoefent.

Artikel 21

Een verzekeraar met zetel in het buitenland, die een vergunning aanvraagt, dient:

- a. naar het recht van de Staat van zijn zetel rechtspersoon te zijn;
- b. in de Staat van zijn zetel bevoegd te zijn tot uitoefening van het verzekeringsbedrijf waarop zijn aanvraag van een vergunning betrekking heeft en dit bedrijf aldaar daadwerkelijk uit te oefenen sedert tenminste vijf jaren, direct voorafgaande aan het tijdstip waarop de aanvraag wordt ingediend;
- c. met betrekking tot zijn gehele verzekeringsbedrijf, waar dit ook wordt uitgeoefend, over een solvabiliteitsmarge te beschikken, die tenminste overeenkomt met de krachtens artikel 36, eerste tot en met derde lid, vereiste solvabiliteitsmarge.

Artikel 22

1. Een verzekeraar met zetel in het buitenland, die een vergunning aanvraagt, dient voorts:
 - a. bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen waarden volgens de daarbij te stellen regelen als solvabiliteitsfonds aan te houden in de Nederlandse Antillen, zulks ten belope van een bij dat landsbesluit voor het levensverzekeringsbedrijf, het schadeverzekeringsbedrijf en de verzekeraars, bedoeld in artikel 19A, afzonderlijk vast te stellen bedrag;
 - b. te beschikken over voldoende financiële middelen tot dekking van de te verwachten kosten, verbonden aan de inrichting van de administratie en van het produktienet in de Nederlandse Antillen.
2. In het landsbesluit, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, kan worden voorgeschreven dat de verzekeraar voor bepaalde handelingen, betreffende het solvabiliteitsfonds, bedoeld in het eerste lid onder a, toestemming van de Bank behoeft.

Artikel 23

1. De verzekeraar met zetel in het buitenland stelt als zijn vertegenwoordiger een natuurlijk persoon of een rechtspersoon aan, die zijn woonplaats onderscheidenlijk zijn zetel in de Nederlandse Antillen heeft.
2. De vertegenwoordiger heeft ten aanzien van de uitoefening van het verzekeringsbedrijf vanuit de vestigingen in de Nederlandse Antillen van rechtswege alle bevoegdheden die de verzekeraars bezit. Hij is verplicht daarvan gebruik te maken voor zover de Bank dat van hem eist.
3. De vertegenwoordiger is gehouden namens de verzekeraar tot voldoen aan de bij krachtens deze landsverordening gegeven voorschriften. Het ontbreken van de vertegenwoordiger of zijn in gebreke zijn ontslaat de verzekeraar niet van de verplichting te voldoen aan deze voorschriften.
4. Is de vertegenwoordiger rechtspersoon, dan wijst hij op zijn beurt een natuurlijk persoon aan, die in de Nederlandse Antillen zijn woonplaats heeft en die hem bij uitslui-

ting van ieder ander vertegenwoordigt in de uitoefening van zijn bevoegdheden en in de nakoming van zijn uit deze landsverordening voortvloeiende verplichtingen.

5. Als plaats van vestiging van de verzekeraar in de Nederlandse Antillen geldt het kantoor van zijn vertegenwoordiger.
6. Artikel 17 is van overeenkomstige toepassing op de natuurlijke persoon die als vertegenwoordiger is aangesteld en op de natuurlijke persoon, bedoeld in het vierde lid.

Artikel 24

1. Bij het aanvragen van de eerste vergunning legt de verzekeraar aan de bank over, de akte van aanstelling van zijn vertegenwoordiger alsook, indien de vertegenwoordiger rechtspersoon is, een authentiek afschrift van de akte van oprichting en van de statuten van deze rechtspersoon, een uittreksel uit diens inschrijving in het handelsregister en de akte van aanstelling van de natuurlijke persoon, bedoeld in artikel 23, vierde lid.
2. De modellen van de akten van aanstelling, bedoeld in het eerste lid, worden door de Bank vastgesteld.

HOOFDSTUK III

De uitoefening van het verzekeringsbedrijf

Afdeling 1: Algemene bepalingen

Artikel 25

1. Een verzekeraar doet het boekjaar gelijk lopen met het kalenderjaar.
2. De bank is bevoegd van het bepaalde in het eerste lid ontheffing te verlenen. Aan een ontheffing kunnen voorwaarden worden verbonden en zij kan worden ingetrokken.

Artikel 26

1. Een verzekeraar dient binnen zes maanden na afloop van elk boekjaar bij de Bank staten in, die te zamen een duidelijk beeld geven van het door de verzekeraar gevoerde beheer en van zijn financiële toestand. Een verzekeraar dient voorts binnen de door de Bank te bepalen termijn een of meer van deze staten in, indien de Bank zulks voor de vervulling van de haar bij of krachtens deze landsverordening opgelegde taak mocht verlangen. De indiening geschiedt in tweevoud en voor wat betreft de staten die ingevolge het zesde lid, laatste volzin, openbaar worden gemaakt, in drievoud, tenzij de Bank andere aantallen vaststelt.
2. Een verzekeraar doet de staten vergezeld gaan van een verklaring van een deskundige als bedoeld in artikel 74 van het Wetboek van Koophandel van de Nederlandse Antillen. Ten bewijze dat de staten door hem zijn onderzocht of, indien het staten betreft als bedoeld in het derde lid, in zijn onderzoek zijn betrokken, waarmerkt de deskundige de staten. De verzekeraar is verplicht bij de opdracht tot het onderzoek de deskundige schriftelijk te machtigen aan de Bank onverwijld, schriftelijk alle inlichtingen te verstrekken, die redelijkerwijs geacht kunnen worden nodig te zijn voor de vervulling van de aan de Bank bij of krachtens de landsverordening opgelegde taak. De Bank doet de verzekeraar afschrift toekomen van alle ontvangen stukken.

3. Met betrekking tot het levensverzekeringsbedrijf behelst een der staten het actuariële verslag, terwijl in deze andere staat de sterftevergelijking is opgenomen. Deze staten worden voorzien van een verklaring van de actuaaris, waarmee deze bevestigt dat hij zich ervan heeft overtuigd dat de in het actuariële verslag genoemde voorzieningen juist zijn vastgesteld en de sterftevergelijking juist is weergegeven. Ten bewijze van een en ander waarmerkt de actuaaris de betrokken staten. Hij is bevoegd zijn verklaring nader toe te lichten of op enig punt een voorbehoud te maken.
4. Tot het afgeven van de verklaring, bedoeld in het tweede, onderscheidenlijk derde lid, is slechts een deskundige onderscheidenlijk een actuaaris bevoegd, tegen wie de Bank bij de verzekeraar geen bezwaar heeft gemaakt.
5. De Bank kan tegen de aanwijzing of handhaving van een deskundige of een actuaaris bezwaar maken indien de betrokkene naar haar oordeel niet of niet meer de nodige waarborgen biedt dat hij de hem toevertrouwde taken naar behoren zal vervullen. Het bewaar wordt schriftelijk ter kennis gebracht van de betrokken verzekeraar en van de betrokken deskundige of actuaaris.
6. De modellen van de staten worden voor het levensverzekeringsbedrijf en voor het schadeverzekeringsbedrijf bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgesteld. Daarbij wordt bepaald welke staten openbaar moeten worden gemaakt.
7. De verzekeraar legt de openbaar te maken staten op zijn kantoren in de Nederlandse Antillen ter inzage van een ieder tot achttien maanden na afloop van het boekjaar waarop de staten betrekking hebben. Tot zolang verstrekt hij een ieder op diens verzoek een afschrift tegen ten hoogste de kostprijs daarvan.

Artikel 27

1. Een verzekeraar met zetel in de Nederlandse Antillen dient binnen zes maanden na afloop van elk boekjaar een jaarverslag in tweevoud bij de Bank in. Het jaarverslag geeft een getrouw beeld van de toestand op de balansdatum en de gang van zaken gedurende het boekjaar. Het bevat mede inlichtingen omtrent gebeurtenissen van bijzondere betekenis, die na het einde van het boekjaar hebben plaatsgevonden, terwijl voorts mededelingen worden gedaan over de verwachte gang van zaken. Het jaarverslag mag niet in strijd zijn met de jaarrekening.
2. Een verzekeraar met zetel in het buitenland dient zijn jaarrekening en jaarverslag, betreffende zijn gehele bedrijf, waar dit ook wordt uitgeoefend, in tweevoud bij de Bank in zodra hij deze jaarstukken openbaar moet hebben gemaakt op krachtens het recht van de Staat van zijn zetel openbaar moet hebben gemaakt.
3. Ten aanzien van de jaarstukken, bedoeld in het eerste en tweede lid, is artikel 26, zevende lid, van toepassing.

Artikel 28

1. Een verzekeraar verstrekt aan de Bank binnen de door deze te bepalen termijn de inlichtingen die zij voor de vervulling van de haar bij of krachtens deze landsverordening opgelegde taak mocht verlangen.
2. Het eerste lid is tevens van toepassing op:
 - a. de ondernemingen of instellingen die met een verzekeraar met zetel in de Nederlandse Antillen in een groep zijn verbonden;

- b. de ondernemingen of instellingen die rechtstreeks of middellijk voor meer dan vijftig procent in een verzekeraar met zetel in de Nederlandse Antillen deelnemen.

Artikel 29

1. De Bank is bevoegd getuigen en deskundigen alsmede bestuurders en commissarissen van een verzekeraar en van een onderneming of instelling als bedoeld in artikel 28, tweede lid, en de vertegenwoordiger op te roepen. Indien de vertegenwoordiger rechtspersoon is, geldt deze bevoegdheid ten aanzien van zijn bestuurders en commissarissen en ten aanzien van de door hem overeenkomstig artikel 23, vierde lid, aangewezen natuurlijk persoon.
2. Deze personen zijn verplicht op die oproeping te verschijnen.
3. De oproeping geschiedt op de wijze door de bank te bepalen.
4. Bij oproeping door middel van dagvaarding wordt de tussenkomst van het Openbaar Ministerie ingeroepen en vinden de bepalingen aangaande het dagvaarden van getuigen en deskundigen in strafzaken overeenkomstige toepassing.
5. Indien de opgeroepene niet op de dagvaarding verschijnt, kan de Bank daarvan procesverbaal opmaken. Zij kan hem andermaal doen dagvaarden en daarbij een bevel tot medebrenging voegen of zodanig bevel laten uitvaardigen. Tot het ten uitvoer leggen van zodanig bevel verleent het Openbaar Ministerie zijn tussenkomst; de Bank richt het verzoek daartoe tot de officier van justitie, hoofd van het parket bij het Gerecht.
6. De getuigen en de deskundigen zijn verplicht getuigenis af te leggen, onderscheidenlijk hun taak onpartijdig en naar beste weten te verrichten, een en ander behoudens geldige redenen van verschoning overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering van de Nederlandse Antillen. De overige in het eerste lid bedoelde personen zijn verplicht alle gevraagde inlichtingen te verschaffen.
7. De bank is bevoegd de getuigen en de deskundigen de eed of de belofte af te nemen.
8. Het afnemen van verhoren van getuigen en deskundigen alsook van de overige in het eerste lid bedoelde personen geschiedt op een plaats, door de Bank te bepalen. De Bank kan een of meer van haar directieleden of functionarissen die belast zijn met de uitvoering van deze landsverordening, machtigen een verhoor als in de eerste volzin bedoeld, af te nemen. Het afnemen van de eed of de belofte geschiedt echter steeds door een directielid.
9. Aan getuigen en deskundigen wordt op hun verlangen een door de Bank te bepalen vergoeding toegekend.

Artikel 30

1. De Bank is bevoegd inzage te nemen of door personen, door haar bij uitdrukkelijke en bijzondere volmacht aangewezen, te doen nemen van de boeken en zakelijke bescheiden van een verzekeraar, van een vertegenwoordiger of van een gevolmachtigde van een verzekeraar.
2. De verzekeraar, de vertegenwoordiger en iedere gevolmachtigde van de verzekeraar zijn verplicht de boeken en de zakelijke bescheiden over te leggen, wanneer de Bank of door haar overeenkomstig het eerste lid aangewezen personen daarom vragen.

Artikel 31

1. Indien de Bank zulks noodzakelijk acht in het belang van degenen die als verzekeringsnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen betrokken zijn of zullen worden bij overeenkomsten van verzekering, gesloten of te sluiten door een verzekeraar, kan zij deze verzekeraar bij aangetekende brief een met redenen omklede aanwijzing geven.
2. De verzekeraar is verplicht de aanwijzing binnen de door de Bank gestelde termijn op te volgen.
3. Indien de Bank niet binnen veertien dagen na dagtekening van de aanwijzing een haar bevredigend antwoord van de verzekeraar heeft ontvangen of naar het oordeel van de Bank niet of onvoldoende aan haar aanwijzing is gevolg gegeven kan zij:
 - a. de verzekeraar bij aangetekende brief aanzeggen, dat vanaf een bepaald tijdstip alle op bepaalde organen van de verzekeraar, daaronder voor de toepassing van dit artikel de vertegenwoordiger begrepen, hun bevoegdheden slechts mogen uitoefenen na goedkeuring door een of meer door de Bank aangewezen personen, welke aanzegging terstond van kracht wordt;
 - b. de verzekeraar bij aangetekende brief aanzeggen, dat de Bank zal overgaan tot bekendmaking van de aanwijzing, bedoeld in het eerste lid. Deze bekendmaking geschiedt in het blad waarin van Landswege de officiële berichten worden geplaatst alsook in een of meer dagbladen ter keuze van de Bank. Bij de bekendmaking wordt, indien de verzekeraar zulks verlangt, tevens de correspondentie bekendgemaakt, die naar aanleiding van de aanwijzing tussen de Bank en de verzekeraar is gevoerd.
4. Indien het in het eerste lid bedoelde belang onverwijld ingrijpen noodzakelijk maakt, kan de Bank zonder toepassing van het eerste lid onmiddellijk uitvoering geven aan onderdeel a van het derde lid, nadat zij de verzekeraar in de gelegenheid heeft gesteld zijn mening over de onmiddellijk uitvoering te geven. In dat geval is een aanzegging als bedoeld in het derde lid, onderdeel a, met redenen omkleed.
5. De organen van de verzekeraar zijn verplicht de door de Bank aangewezen personen alle medewerking te verlenen. De Bank kan de betrokken organen van de verzekeraar toestaan bepaalde handelingen zonder haar machtiging te verrichten.
6. De door de Bank aangewezen personen oefenen hun bevoegdheden uit gedurende ten hoogste twee jaren na verzending van de aanzegging, bedoeld in het derde lid, onderdeel a, behoudens de bevoegdheid van de Bank om deze termijn te verlengen telkens voor ten hoogste een jaar. Van zodanige verlenging doet de Bank aan de verzekeraar mededeling bij aangetekende brief. De verlenging wordt terstond van kracht. De Bank kan te allen tijde de door haar aangewezen personen door andere vervangen.
7. Voor schade tengevolge van handelingen die zijn verricht in strijd met een aanzegging als bedoeld in het derde lid, onderdeel a, zijn degenen die deze handelingen als orgaan van de verzekeraar verrichten, persoonlijk aansprakelijk tegenover de verzekeraar. De verzekeraar – of de Bank namens de verzekeraar – kan de ongeldigheid van deze handelingen inroepen, indien de wederpartij wist dat de vereiste goedkeuring ontbrak of daarvan niet onkundig kon zijn.
8. De Bank trekt in elk geval de maatregelen, bedoeld in het derde lid, onderdeel a, in zodra zij van oordeel is, dat het in het eerste lid bedoelde belang deze maatregelen niet

langer noodzakelijk maakt. Zij stelt de verzekeraar van de intrekking bij aangetekende brief in kennis.

9. Het besluit tot bekendmaking van een aanwijzing, bedoeld in het derde lid, onderdeel b, wordt eerst van kracht, wanneer het onherroepelijk zijn geworden. Indien de verzekeraar na de bekendmaking alsnog voldoet aan de aanwijzing dan wel indien de Bank de aanwijzing intrekt, zal de Bank hiervan op dezelfde wijze als bij de voorafgegane bekendmaking kennis geven.
10. De kosten en beloning van de door de bank aangewezen personen, bedoeld in het derde lid, onderdeel a, en de kosten van de bekendmakingen bedoeld in het derde lid, onderdeel b, en het negende lid, laatste volzin, komen ten laste van de betrokken verzekeraar.

Artikel 32

1. Een verzekeraar legt elk voorgenomen wijziging van zijn statuten en reglementen en elke wijziging in de samenstelling van zijn bestuur en raad van commissarissen vooraf ter goedkeuring voor aan de Bank.
2. Een verzekeraar legt een authentiek afschrift van elke wijziging van zijn statuten en een door zijn bestuur gewaarmerkt afschrift van elke wijziging van zijn reglementen aan de bank over en brengt elke wijziging in de samenstelling van zijn bestuur en raad van commissarissen ter kennis van de Bank, een en ander binnen veertien dagen na de totstandkoming van de wijziging
3. Een verzekeraar die het levensverzekeringsbedrijf uitoefent, doet van elke wijziging van zijn algemene en bijzondere polisvoorwaarden, van zijn tarieven en van de technische grondslagen voor de berekening van zijn tarieven binnen veertien dagen na de totstandkoming daarvan opgave aan de Bank.

Artikel 33

1. De Bank brengt jaarlijks, vóór 1 september, verslag uit aan de Minister over haar werkzaamheden en bevindingen in de uitoefening van de haar bij deze landsverordening opgedragen taak. In het verslag worden niet opgenomen de door haar uitgebrachte adviezen die niet bekend zijn gemaakt, noch wordt ten aanzien van afzonderlijke verzekeraars melding gemaakt van inlichtingen die niet in de openbaar te maken staten, bedoeld in artikel 26, zesde lid, laatste volzin, zijn opgenomen. Een oordeel over enige verzekeraar wordt in dit verslag niet kenbaar gemaakt.
2. Het verslag wordt door de zorg van de Bank openbaar gemaakt.

Afdeling 2: Bepalingen omtrent de technische voorzieningen.

Artikel 34

1. Een verzekeraar is verplicht toereikende technische voorzieningen aan te houden. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen terzake voor het levensverzekeringsbedrijf en voor het schadeverzekeringsbedrijf nadere regelen worden gesteld.
2. De technische voorzieningen dienen volledig door waarden te zijn gedekt. De Bank kan tegen de aard en de waardering van deze waarden bezwaar maken, welke bezwaar de verzekeraar dient tegemoet te komen.

3. De waarden die dienen tot dekking van de technische voorzieningen moeten in dezelfde muntsoort kunnen worden te gelde gemaakt of geïnd als die waarin de verplichtingen luiden. Zij moeten in de Nederlandse Antillen aanwezig zijn, met dien verstande dat zulks ten aanzien van verzekeraars met zetel in de Nederlandse Antillen slechts geldt voor de waarden die dienen tot dekking van de technische voorzieningen voor de vanuit de vestigingen in de Nederlandse Antillen aangegane verplichtingen. Waarden die bestaan uit schuldvorderingen, zijn in de Nederlandse Antillen aanwezig indien zij aldaar kunnen worden geïnd.
4. De Bank verleent een verzekeraar op diens verzoek ontheffing van het bepaalde in de eerste of tweede volzin van het derde lid mits de belangen van de verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen zich naar haar oordeel daarentegen niet verzetten. Aan een ontheffing kunnen voorwaarden worden verbonden en zij kan worden ingetrokken.
5. Een vordering op een herverzekeraar uit hoofde van een door een verzekeraar als verzekeringnemer gesloten overeenkomst van herverzekering komt als waarde, bedoeld in het derde lid, in aanmerking voor zover het naar het oordeel van de Bank aanneemelijk is dat de vordering in de Nederlandse Antillen zal worden voldaan of anderszins desbetreffende schade door de verzekeraar in het buitenland moet worden vergoed. Het bepaalde in de vorige volzin is eveneens van toepassing op een toekomstige vordering op de herverzekeraar mits de vordering betrekking heeft op een reeds bekende maar nog niet afgewikkelde schade. Bij de berekening van de hoogte van de vorderingen op de herverzekeraar worden de bedragen die de verzekeraar aan de herverzekeraar verschuldigd is, in mindering gebracht op het totale bedrag van de vorderingen.
6. Ten aanzien van de vorderingen op herverzekeraar als bedoeld in het vijfde lid, is het bepaalde in het derde lid, tweede volzin, niet van toepassing.

Artikel 35

1. De waarde die dienen tot dekking van de technische voorzieningen voor de vanuit de vestigingen in de Nederlandse Antillen aangegane verplichtingen, worden door de verzekeraar als zodanig geadmistreerd. Een verzekeraar als in artikel 19a, onderscheidt in deze administratie de waarden, behorende tot het door hem uitgeoefende levensverzekeringsbedrijf, van de waarden, behorende tot het door hem uitgeoefende schadeverzekeringsbedrijf.
2. In een der staten, bedoeld in artikel 26, vermeldt de verzekeraar de bedragen die de in het eerste lid bedoelde waarden per categorie, als aangegeven in de staat, in totaal belopen.

Afdeling 3: Bepalingen omtrent de solvabiliteitsmarge van verzekeraars met zetel in de Nederlandse Antillen

Artikel 36

1. Een verzekeraar met zetel in de Nederlandse Antillen die het levensverzekeringsbedrijf uitoefent, dient te beschikken over een solvabiliteitsmarge die tenminste vier procent van de voorziening voor verzekeringsverplichtingen aan het einde van het voorgaande

boekjaar beloopt, zonder dat rekening wordt gehouden met de herverzekering van deze verplichtingen.

2. Een verzekeraar met zetel in de Nederlandse Antillen die het schadeverzekeringsbedrijf uitoefent, dient te beschikken over een solvabiliteitsmarge die tenminste vijftien procent van de in het voorgaande boekjaar geboekte bruto premie beloopt.
3. De solvabiliteitsmarge beloopt evenwel tenminste een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, voor levensverzekeraars onderscheidenlijk schadeverzekeraars vast te stellen bedrag.
4. In een krachtens artikel 26, zesde lid, vast te stellen model van een staat wordt bepaald welke vermogensbestanddelen de solvabiliteitsmarge kunnen vormen, welke vermogensbestanddelen daarbij een aftrek dienen te vormen, alsmede de mate waarin en de voorwaarden waaronder een en ander geschiedt. De Bank kan tegen de waardering van de vermogensbestanddelen bezwaar maken.
5. Indien een verzekeraar met zetel in de Nederlandse Antillen weet of redelijkerwijze kan voorzien dat zijn solvabiliteitsmarge niet voldoet of zal voldoen aan de eisen die daaraan krachtens het eerste tot en met derde lid zijn gesteld, doet hij hiervan terstond aan de Bank mededeling.

Afdeling 4: Aanvullende bepalingen omtrent verzekeraars met zetel in het buitenland.

Artikel 37

Een verzekeraar met zetel in het buitenland voert ten kantore van zijn vertegenwoordiger de boekhouding van het bedrijf dat hij in de Nederlandse Antillen uitoefent en bewaart aldaar de zakelijke bescheiden met betrekking tot dat bedrijf.

Artikel 38

1. Ontslag van de vertegenwoordiger is niet geldig tenzij het gepaard gaat met de aanstelling van een opvolger. Het ontslag gaat niet in voordat de akten van ontslag en van aanstelling van de opvolger aan de Bank zijn overgelegd en deze aan het bestuur van de verzekeraar schriftelijk heeft meegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar heeft.
2. De vertegenwoordiger die heeft bedankt, behoudt zijn hoedanigheid totdat hij van zijn bedanken kennis heeft gegeven aan de Bank en deze aan het bestuur van de verzekeraar schriftelijk heeft aangedeeld dat zij daartegen geen bezwaar heeft.

Artikel 39

1. Een vertegenwoordiger houdt vanaf de dag van zijn faillietverklaring of ondercuratelestelling van rechtswege op vertegenwoordiger te zijn.
2. De aanwijzing, bedoeld in artikel 23, vierde lid, vervalt van rechtswege vanaf de dag van faillietverklaring of ondercuratelestelling van de aangewezen natuurlijke persoon alsmede vanaf de dag van faillietverklaring van de vertegenwoordiger.

Artikel 40

1. Van het overlijden, de faillietverklaring of de ondercuratelestelling van de vertegenwoordiger of de natuurlijke persoon, bedoeld in artikel 23, vierde lid, alsmede van het ontslag van deze natuurlijke persoon, geeft de verzekeraar onderscheidenlijk de vertegenwoordiger binnen acht dagen aan de Bank kennis. Dezelfde verplichting rust op de verzekeraar ingeval hij een rechtspersoon als zijn vertegenwoordiger heeft aangewezen en deze rechtspersoon is ontbonden.
2. In de gevallen, genoemd in het eerste lid, alsook in het geval dat de vertegenwoordiger heeft bedankt, stelt de verzekeraar of wijst de vertegenwoordiger binnen een door de Bank te bepalen termijn een nieuwe vertegenwoordiger onderscheidenlijk een andere natuurlijke persoon aan. Het bepaalde in artikel 24, eerste lid, is van overeenkomstige toepassing.
3. Zolang de vertegenwoordiger ontbreekt, wordt de verzekeraar geacht te zijn gevestigd ten parkette van de officier van justitie bij het Gerecht.

Artikel 41

Een vertegenwoordiger die rechtspersoon is, legt een authentiek afschrift van elke wijziging van zijn statuten aan de Bank over binnen veertien dagen na de totstandkoming van de wijziging.

Artikel 42

Indien een verzekeraar de beschikkingsbevoegdheid van zijn vertegenwoordiger ten aanzien van de waarden, behorende tot het in de Nederlandse Antillen uitgeoefende verzekeringsbedrijf, heeft beperkt, brengt de verzekeraar elke wijziging daarin binnen veertien dagen van de totstandkoming van de wijziging ter kennis van de Bank. Eenzelfde verplichting tot kennisgeving rust op de verzekeraar die de beschikkingsbevoegdheid van zijn vertegenwoordiger na diens aanstelling beperkt.

Artikel 43

1. De Bank kan ieder die in de Nederlandse Antillen bemiddelt bij of op soortgelijke wijze meewerkt aan de totstandkoming van overeenkomsten van verzekering die verzekeraars met zetel in het buitenland in hun in het buitenland uitgeoefende bedrijf sluiten met in de Nederlandse Antillen woonachtige of gevestigde verzekeringnemers, verplichten aan de Bank periodiek schriftelijk opgave te doen van de aldus met zijn medewerking tot stand gekomen overeenkomsten. In deze opgave worden met betrekking tot elke overeenkomst vermeld de datum van sluiting, de naam en het adres van de betrokken verzekeraar en de bij de overeenkomst gedekte risico's en verschuldigde premies.
2. De Bank stelt het model van de in het eerste lid bedoelde opgave vast.

Artikel 44

1. De Minister kan, de Bank gehoord, aan een verzekeraar met zetel in het buitenland voorschriften of een verbod opleggen ter zake van acquisitie in de Nederlandse Antillen van in de bedrijfsuitoefening vanuit een vestiging buiten de Nederlandse Antillen te sluiten overeenkomsten van verzekering.

2. Onder acquisitie worden verstaan alle handelingen, strekkende tot het voorbereiden of tot stand brengen van overeenkomsten van verzekering.
3. De Minister vaardigt voorschriften of een verbod ter zake van acquisitie niet uit dan nadat de betrokken verzekeraar in de gelegenheid is gesteld zijn gevoelens daaromtrent schriftelijk aan de Minister kenbaar te maken.
4. Besluiten van de Minister, houdende voorschriften of een verbod ter zake van acquisitie, en de intrekking daarvan, worden aan de verzekeraar bij aangetekende brief meegedeeld en bekendgemaakt in het blad waarin van Landswege de officiële besluiten worden bekendgemaakt.
5. Indien de verzekeraar beroep instelt tegen een besluit van de Minister, houdende voorschriften of een verbod ter zake van acquisitie, wordt de bekendmaking van het besluit opgeschort.
6. Het is verboden in de Nederlandse Antillen te bemiddelen bij of op enige andere wijze mee te werken aan de voorbereiding of de totstandkoming van overeenkomsten van verzekering met een verzekeraar aan wie een verbod van acquisitie is opgelegd, dan wel te handelen in strijd met de op grond van het eerste lid gegeven voorschriften omtrent acquisitie.

HOOFDSTUK IV

Overdracht van rechten en verplichtingen uit overeenkomsten van levensverzekering

Artikel 45

1. Een verzekeraar kan zijn rechten en verplichtingen uit alle of een deel van de overeenkomsten van levensverzekering slechts bij schriftelijke overeenkomst en met schriftelijke toestemming van de Bank aan een andere verzekeraar overdragen.
2. In afwijking van het eerste lid is een verzekeraar bevoegd zijn rechten en verplichtingen uit een individuele overeenkomst van levensverzekering op schriftelijk verzoek van de verzekeringnemer over te dragen.

Artikel 46

1. Een aanvraag ter verklaring van toestemming van de Bank tot overdracht van rechten en verplichtingen gaat vergezeld van een ontwerp-overeenkomst met alle ter toelichting dienende stukken. De verzekeraar verstrekt tevens de door de Bank verlangde aanvullende gegevens.
2. Indien de Bank aanvankelijk geen bezwaren heeft tegen het ontwerp van tot de overdracht strekkende overeenkomst, geeft zij daarvan zo spoedig mogelijk na de ontvangst aan de verzekeraar kennis. Heeft zij aanvankelijk wel bezwaren, dan brengt zij deze bezwaren, met redenen omkleed, eveneens zo spoedig mogelijk schriftelijk ter kennis van de verzekeraar.

Artikel 47

1. Indien de Bank tegen het ontwerp aanvankelijk geen bezwaren heeft of nadat aan deze bezwaren is tegemoetgekomen, maakt de verzekeraar zijn voornemen tot overdracht van rechten en verplichtingen bekend in het blad waarin van Landswege de officiële berichten worden geplaatst en op andere door de Bank in het belang van de polishouders te bepalen wijze. Daarbij wordt mededeling gedaan van een door de Bank vast te

- stellen termijn, binnen welke de betrokken polishouders zich bij de Bank schriftelijk tegen de overdracht kunnen verzetten.
2. Indien polishouders, vertegenwoordigende een vierde of meer van het betrokken verzekerde bedrag, zich binnen de gestelde termijn tegen de overdracht hebben verzet, kan een overdracht niet volgen, ook niet ten aanzien van hen die zich tegen de overdracht niet hebben verzet. De Bank doet daarvan mededeling aan de verzekeraar.
 3. Heeft de Bank alsnog bezwaren tegen de overdracht dan brengt zij deze bezwaren, met redenen omkleed, zo spoedig mogelijk na afloop van de gestelde termijn schriftelijk ter kennis van de verzekeraar.
 4. Indien zich niet binnen de gestelde termijn polishouders, vertegenwoordigende een vierde of meer van het betrokken verzekerde bedrag, tegen de overdracht verzet tegen de overdracht ook bij de Bank geen bezwaren bestaan of aan deze bezwaren is tegemoetgekomen, verleent de Bank de verzekeraar schriftelijk toestemming tot de overdracht. De overdracht kan dan volgen en is van kracht ten aanzien van alle belanghebbenden.
 5. De verzekeraar die zijn rechten en verplichtingen heeft overgedragen, maakt de overdracht bekend in het blad waarin van Landswege de officiële berichten worden geplaatst, met vermelding van de datum waarop zij is geschied.
 6. In het tweede en vierde lid wordt onder het verzekerde bedrag verstaan het verzekerd kapitaal, vermeerderd met tienmaal de verzekerde jaarlijkse renten.
 7. Voor de toepassing van het eerste, tweede en vierde lid wordt onder polishouder verstaan de verzekeringnemer of zijn rechtsopvolger, doch indien een uitkering uit de verzekering opeisbaar is, de tot uitkering gerechtigde.

HOOFDSTUK V

Overdracht van rechten en verplichtingen uit overeenkomsten van schadeverzekering

Artikel 48

Bij schriftelijke overeenkomst en met schriftelijke toestemming van de Bank kan een verzekeraar zonder toestemming van degenen die aan die overeenkomsten rechten kunnen ontnemen, zijn rechten en verplichtingen uit of krachtens overeenkomsten van schadeverzekering aan een andere verzekeraar overdragen. De overdracht kan betrekking hebben op alle of een deel van de overeenkomsten van schadeverzekering.

Artikel 49

1. Op de aanvraag ter verkrijging van toestemming van de Bank tot de overdracht is artikel 46, eerste lid, van overeenkomstige toepassing.
2. De Bank deelt zo spoedig mogelijk haar beslissing schriftelijk aan de verzekeraar mee. Een afwijzende beslissing wordt met redenen omkleed.

Artikel 50

1. Indien met toestemming van de Bank overdracht van rechten en verplichtingen heeft plaatsgevonden, maakt de verzekeraar die zijn rechten en verplichtingen heeft overgedragen, de overdracht bekend in het blad waarin van Landswege de officiële berichten worden geplaatst en op andere wijze, door de Bank te bepalen in het belang van degenen die aan de betrokken overeenkomsten van schadeverzekering rechten kunnen

ontlenen. De inhoud van deze bekendmakingen behoeft de voorafgaande goedkeuring van de Bank.

2. De overdracht wordt ten aanzien van alle andere belanghebbenden dan de betrokken verzekeraars van kracht met ingang van de dag, volgende op die van de dagtekening van de in het eerste lid bedoelde bekendmaking.
3. De bij een overdracht betrokken verzekeringnemers zijn gedurende zestig dagen na dagtekening van de in het eerste lid bedoelde bekendmaking bevoegd, de overeenkomst van schadeverzekering schriftelijk te beëindigen met ingang van de eenenzestigste dag na die dagtekening. De verzekeraar geeft alsdan de vooruitbetaalde premie terug voor het gedeelte dat evenredig is aan het op genoemde dag nog niet verstreken gedeelte van de termijn waarvoor de premie werd betaald.

HOOFDSTUK VI

Bijzondere maatregelen

Artikel 51

1. Indien een verzekeraar met zetel in het buitenland niet voldoet aan de bij of krachtens artikel 34 gestelde eisen met betrekking tot de technische voorzieningen, is de Bank bevoegd hem te verbieden om anders dan met schriftelijke machtiging van de Bank te beschikken over de in de Nederlandse Antillen aanwezige waarden.
2. De beslissing waarbij het verbod wordt opgelegd, is met redenen omkleed en wordt door de Bank door middel van een deurwaardersexploit ter kennis van de verzekeraar gebracht.
3. De verzekeraar dan wel de Bank, namens de verzekeraar, kan de ongeldigheid van een rechtshandeling, door de verzekeraar verricht in strijd met het verbod, inroepen indien de wederpartij het verbod kende of daarvan niet onkundig kon zijn.
4. De Bank heft het verbod op zodra de verzekeraar weer voldoet aan de in het eerste lid bedoelde eisen. De Bank brengt de opheffing van het verbod bij aangetekende brief ter kennis van de verzekeraar.

Artikel 52

1. Indien een verzekeraar met zetel in de Nederlandse Antillen niet meer beschikt over de ingevolge artikel 36, eerste of tweede lid, vereiste solvabiliteitsmarge, dient hij – tenzij het tweede lid van toepassing is – binnen een door de Bank te bepalen termijn bij de Bank een saneringsplan ter goedkeuring in, dat aangeeft op welke wijze en binnen welke termijn de solvabiliteitsmarge weer op vereiste omvang zal worden gebracht.
2. Indien de solvabiliteitsmarge is gedaald of naar het oordeel van de Bank zal dalen beneden het krachtens artikel 36, derde lid, vereiste minimum bedrag, dient de verzekeraar bij de Bank binnen een door deze te bepalen termijn een financieringsplan ter goedkeuring in, dat aangeeft hoe op korte termijn de solvabiliteitsmarge weer op vereiste omvang zal worden gebracht.
3. Ingeval het eerste lid reeds toepassing vond, geeft het financieringsplan tevens aan hoe het saneringsplan daarin is verwerkt.
4. De Bank kan op verzoek van de verzekeraar wijzigingen in een goedgekeurd plan toestaan dan wel, bij gewijzigde omstandigheden, wijziging van het plan eisen of de goedkeuring intrekken.

Artikel 53

1. De Bank is bevoegd in het geval, bedoeld in artikel 52, tweede lid, de vrije beschikking door de verzekeraar over zijn waarden, waar deze zich ook bevinden, te beperken of de verzekeraar te verbieden om anders dan met schriftelijke machtiging van de Bank te beschikken over deze waarden.
2. Met betrekking tot de beperking en het verbod, bedoeld in het eerste lid, is artikel 51, tweede tot en met vierde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 54

Een verzekeraar wiens solvabiliteitsmarge niet voldoet aan de in artikel 36, eerste tot en met derde lid, gestelde eisen, doet aan de Bank binnen de door deze te bepalen termijn en op de door deze te bepalen wijze opgave van de in artikel 35 bedoelde waarden. Van elke wijziging die vervolgens in deze waarden wordt aangebracht, doet hij terstond schriftelijk mededeling aan de Bank.

HOOFDSTUK VII

Intrekking van de vergunning

Artikel 55

De Bank is bevoegd een vergunning in te trekken indien de verzekeraar:

- a. de bedrijfsuitoefening niet binnen zes maanden na de dag van afgifte van de vergunning heeft aangevangen;
- b. om intrekking verzoekt;
- c. niet meer voldoet aan de eisen die voor het verkrijgen van de vergunning zijn gesteld;
- d. niet binnen de ingevolge artikel 52 door de Bank goedgekeurde termijn de solvabiliteitsmarge op de vereiste omvang heeft gebracht;
- e. ernstig in gebreke blijft aan wettelijke voorschriften te voldoen; of
- f. de uitoefening van het levensverzekeringsbedrijf dan wel de bedrijfsuitoefening in de betrokken schadegroep heeft gestaakt.

Artikel 56

1. Het besluit tot intrekking van een vergunning is met redenen omkleed en wordt door de Bank door middel van een deurwaardersexploijt ter kennis van de verzekeraar gebracht.
2. De intrekking wordt eerst van kracht wanneer het daartoe strekkende besluit onherroepelijk is geworden.
3. De Bank maakt, zodra de intrekking van kracht is geworden, het besluit bekend in het blad waarin van Landswege de officiële berichten worden geplaatst. Zij kan, indien zij dit in het belang van verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen acht, het besluit eveneens op andere door haar te bepalen wijze bekend maken. De kosten van de bekendmakingen komen ten laste van de verzekeraar.

Artikel 57

De intrekking van een vergunning verplicht de verzekeraar het betrokken gedeelte van zijn bedrijf af te wikkelen. Hij blijft daarbij onderworpen aan de bepalingen van deze landsverordening.

Artikel 58

1. Indien de Bank een vergunning intrekt op grond van artikel 55, onder c, d of e, beperkt zij de uitoefening van de bevoegdheid van de verzekeraar om over zijn waarden te beschikken of verbiedt zij hem om anders dan met haar schriftelijke machtiging over deze waarden te beschikken, voor zover zulks niet reeds ingevolge artikel 51, eerste lid, of artikel 53, eerste lid, is geschied.
2. De Bank brengt de beperking of het verbod, opgelegd ingevolge het eerste lid, bij het besluit tot intrekking van de vergunning ter kennis van de verzekeraar.
3. De Bank maakt de beperking of het verbod, opgelegd ingevolge het eerste lid, artikel 51, eerste lid of artikel 53, eerste lid, openbaar bij de bekendmaking, bedoeld in artikel 56, derde lid.
4. De Bank kan namens de verzekeraar de ongeldigheid inroepen van een rechtshandeling, door de verzekeraar in strijd met de beperking of het verbod verricht. Is de rechtshandeling verricht voor de openbaarmaking van de beperking of het verbod, dan kan de verzekeraar dan wel de Bank namens hem de ongeldigheid van de rechtshandeling inroepen indien de wederpartij de beperking onderscheidenlijk het verbod kende of daarvan niet onkundig kon zijn.
5. De Bank heft de beperking of het verbod, opgelegd ingevolge het eerste lid, op zodra het besluit tot intrekking van de vergunning is vernietigd.

HOOFDSTUK VIII

Noodregeling en faillissement

Artikel 59

1. Een vordering of verzoek tot faillietverklaring van een verzekeraar – eigen aangifte daaronder begrepen – wordt niet in behandeling genomen zolang de verzekeraar in het bezit is van een vergunning als bedoeld in artikel 9, onder a.
2. Indien alle vergunningen van een verzekeraar zijn ingetrokken, wordt op het verzoek of de vordering tot faillietverklaring niet beslist dan nadat de rechter de Bank in de gelegenheid heeft gesteld haar gevoelen daaromtrent kenbaar te maken.
3. De wettelijke bepalingen inzake surséance van betaling zijn op verzekeraars niet van toepassing.

Artikel 60

1. Wanneer het belang der gezamenlijke schuldeisers bij de afwikkeling van het bedrijf van een verzekeraar, wiens vergunningen alle zijn ingetrokken, een bijzondere voorziening vordert, kan het Gerecht dat zittingsplaats heeft in het eilandgebied Curaçao op verzoek van de Bank de noodregeling uitspreken.
2. Bij het uitspreken van de noodregeling machtigt het Gerecht de Bank zowel tot vereffening van het geheel of van een gedeelte van de portefeuille van de verzekeraar als tot overdracht van alle of van een deel van zijn rechten en verplichtingen uit of krachtens

- overeenkomsten van verzekering. Zolang de Bank nog niet is gebleken dat de verzekerder een negatief eigen vermogen heeft, strekt de machtiging mede tot vereffening van het vermogen van de onderneming van de verzekeraar.
3. Ten aanzien van een verzekeraar met zetel in het buitenland heeft de machtiging betrekking op het vanuit de vestigingen in de Nederlandse Antillen uitgeoefende verzekeringsbedrijf.
 4. Het Gerecht behandelt het verzoek van de Bank tot het uitspreken van de noodregeling met de meeste spoed op een openbare terechtzitting op de voet van de rechtspleging in burgerlijke zaken, voor zover daarvan bij deze landsverordening niet is afgeweken.
 5. Het Gerecht is bevoegd inzage te nemen of te doen nemen van de boeken en zakelijke bescheiden van de verzekeraar. Artikel 30 is daarbij van overeenkomstige toepassing.
 6. Het Gerecht geeft geen beschikking dan nadat de verzekeraar en de Bank zijn gehoord althans behoorlijk zijn opgeroepen.
 7. Een door de verzekeraar tegen de intrekking van een vergunning ingesteld beroep schorst de handeling van het verzoek van de Bank tot het uitspreken van de noodregeling.
 8. De beschikking van het Gerecht wordt met redenen omkleed en wordt, zo het verzoek van de Bank wordt toegewezen, op een openbare terechtzitting uitgesproken. De griffier maakt de zakelijke inhoud van de beschikking bekend in het blad waarin van Landswege de officiële berichten worden geplaatst.
 9. Tegen de beschikking staat generlei voorziening open behoudens cassatie in het belang der wet.

Artikel 61

1. Wanneer een verzoek van de Bank tot het uitspreken van de noodregeling aanhangig is tegelijk met een verzoek of vordering tot faillietverklaring, wordt de behandeling van het verzoek of de vordering tot faillietverklaring geschorst totdat op het verzoek van de Bank is beschikt. Indien het Gerecht de noodregeling uitspreekt, vervalt het verzoek of de vordering tot faillietverklaring van rechtswege.
2. Het uitspreken van de noodregeling heeft mede tot gevolg dat de verzekeraar slechts in staat van faillissement kan worden verklaard overeenkomstig artikel 71.
3. Het Gerecht kan op verzoek van de Bank de noodregeling intrekken. De griffier maakt de intrekking bekend in het blad waarin van Landswege de officiële berichten worden geplaatst.

Artikel 62

Vanaf de dag van het uitspreken van de noodregeling mogen aan de in artikel 35 bedoelde waarden geen andere waarden worden toegevoegd dan de sindsdien ontvangen premies of de met die premies verkregen waarden, voor zover deze dienen tot dekking van de technische voorzieningen. Indien faillissement wordt uitgesproken zonder voorafgaande noodregeling of later dan een maand na de beëindiging van de noodregeling, geldt hetzelfde verbod vanaf de dag van faillietverklaring.

Artikel 63

1. Indien het Gerecht de noodregeling uitspreekt, oefent de Bank bij uitsluiting alle bevoegdheden van de bestuurders, de commissarissen of de vertegenwoordiger van de verzekeraar uit.
2. De Bank waakt voor de belangen van de gezamenlijke schuldeisers.
3. De bestuurders, de commissarissen of de vertegenwoordiger van de verzekeraar zijn verplicht bij de uitoefening door de Bank van de in het eerste lid bedoelde bevoegdheden alle door de Bank gevraagde medewerking te verlenen.
4. De Bank is bevoegd de bestuurders of de vertegenwoordiger van de verzekeraar te machtigen bepaalde handelingen te verrichten.
5. De Bank is bevoegd bestuurders, commissarissen of de vertegenwoordiger namens de verzekeraar te ontslaan. Bij dit ontslag worden de overeengekomen of wettelijke termijnen in acht genomen, met dien verstande dat een termijn van zes weken in elk geval voldoende is.
6. Indien de verzekeraar zijn zetel in de Nederlandse Antillen heeft, behoeft een besluit van zijn aandeelhouders of leden om van kracht te zijn de goedkeuring van de Bank.
7. Wordt een besluit van aandeelhouders of leden, dat ingevolge de statuten van de in het zesde lid bedoelde verzekeraar voor een handeling is vereist, niet genomen of verkrijgt dit besluit niet de volgens de statuten vereiste goedkeuring, dan kan de Bank dit besluit nemen.
8. De Bank kan personen machtigen alle of een deel van de bevoegdheden uit te oefenen, die zij ingevolge het eerste lid heeft. De Bank kan het Gerecht verzoeken een beloning voor de gemachtigden vast te stellen. De Bank maakt naam en woonplaats van een door haar gemachtigde alsook de intrekking van een machtiging bekend in het blad waarin van Landswege de officiële berichten worden geplaatst.

Artikel 64

Ingevolge de haar verleende machtiging is de Bank, ongeacht hetgeen daaromtrent bij de statuten van de verzekeraar is bepaald, bevoegd:

- a. alle nog niet gedane storting op de aandelen in het geplaatste kapitaal onderscheidenlijk het waarborgkapitaal van de verzekeraar uit te schrijven en te innen;
- b. naheffingen op te leggen en te innen tot het in de statuten bepaalde maximum indien de verzekeraar de rechtsvorm van onderlinge waarborgmaatschappij bezit.

Artikel 65

1. Het uitspreken van de noodregeling heeft tot gevolg dat de verzekeraar niet kan worden genoodzaakt tot nakoming van zijn schulden die voor de uitspraak zijn ontstaan, zomin als tot nakoming van zijn schulden, na de uitspraak ontstaan terzake van uitkeringen krachtens lopende overeenkomsten van verzekering. Aangevangen executiën worden geschorst en gelegde beslagen vervallen.
2. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor:
 - a. vorderingen die door pand of hypotheek op goederen van de verzekeraar zijn gedeckt;
 - b. termijnen van huurkoop.

3. Voor zover vorderingen die door pand of hypotheek zijn gedekt, niet op de verbonden zaak kunnen worden verhaald, werkt de uitspraak wel ten aanzien van deze vorderingen.
4. Het uitspreken van de noodregeling werkt niet ten voordele van de medeschuldenaren en borgen van de verzekeraar.

Artikel 66

1. Met betrekking tot schuldvergelijking en schuldoverneming vinden de artikelen 224 en 225 van het Faillissementsbesluit 1931 (P.B. 1931, 58) overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de schuldenaar van de verzekeraar die zijn schuld wil vergelijken met een schuldvordering aan order of toonder, gehouden is te bewijzen dat hij reeds op het ogenblik der uitspraak waarbij het verzoek tot machtiging werd toegewezen, te goeder trouw eigenaar was van het order- of toonderpapier.
2. Met betrekking tot wederkerige overeenkomsten in het algemeen en tot termijnzaken, overeenkomsten van huurkoop, huurovereenkomsten en arbeidsovereenkomsten in het bijzonder, waarbij de verzekeraar ten aanzien waarvan de machtiging is verleend, partij is, vinden de artikelen 226, 227, 227a, 228 en 229 van het Faillissementsbesluit 1931 overeenkomstige toepassing.
3. Met betrekking tot de voldoening van een schuld aan de verzekeraar nadat de noodregeling is uitgesproken, vindt artikel 230 van het Faillissementsbesluit 1931 overeenkomstige toepassing.

Artikel 67

1. Het Gerecht kan tegelijk met de in artikel 60, tweede lid, bedoelde machtiging of daarna de Bank op haar verzoek een bijzondere machtiging verlenen die strekt tot een of meer van de volgende handelingen:
 - a. wijziging, bij de overdracht van rechten en verplichtingen uit of krachtens overeenkomsten van verzekering, van die overeenkomsten;
 - b. verkorting van de duur van overeenkomsten van verzekering.
2. Wijzigingen, als bedoeld in het eerste lid, deel a, die op overeenkomsten van levensverzekering betrekking hebben, kunnen niet tot gevolg hebben dat aan verzekeringnemers meer verplichtingen worden opgelegd.
3. Ten aanzien van de bijzondere machtiging is artikel 60, derde tot en met zevende lid, achtste lid, eerste volzin, en negende lid, van overeenkomstige toepassing.
4. Zodra overdracht van rechten en verplichtingen krachtens de in artikel 60, tweede lid, bedoelde machtiging heeft plaatsgevonden, maakt de Bank deze overdracht en, zo handelingen door haar zijn verricht krachtens de in het eerste lid bedoelde bijzondere machtiging, die handelingen bekend in het blad waarin van Landswege de officiële berichten worden geplaatst en in tenminste twee door het Gerecht aan te wijzen dagbladen. De Bank kan, indien zij dit in het belang van verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen acht, de bedoelde overdracht en handelingen tevens op andere wijze bekendmaken.
5. De overdracht alsmede de wijziging, bedoeld in het eerste lid, deel a, worden ten aanzien van alle andere belanghebbenden dan de betrokken verzekeraars van kracht met

ingang van de dag, volgende op die waarop de bekendmaking in het blad waarin van Landswege de officiële berichten worden geplaatst, is geschied.

Artikel 68

Een overdracht van rechten en verplichtingen ingevolge dit hoofdstuk mag geen nadeel toebrengen aan de rechten van de overblijvende schuldeisers.

Artikel 69

1. Het Gerecht stelt het bedrag vast van de kosten van de noodregeling. Deze kosten komen ten laste van de verzekeraar.
2. De kosten van de noodregeling omvatten de door of namens de Bank terzake gedane uitgaven en de vergoeding van de door of namens haar terzake verrichte werkzaamheden.

Artikel 70

Voor de toepassing van de artikelen 200, 355, 356 en 360 van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen wordt met faillissement gelijkgesteld de rechtstoestand waarin een verzekeraar verkeert zolang te zijnen aanzien de noodregeling van kracht is.

Artikel 71

1. De Bank dient een verzoek tot faillietverklaring van de verzekeraar in, indien haar blijkt dat de verzekeraar een negatief eigen vermogen heeft en hetzij het met de noodregeling te bereiken doel is of niet meer kan worden verwezenlijkt, hetzij – indien niet tevoren de noodregeling werd uitgesproken – geen redelijk vooruitzicht meer bestaat dat het met de noodregeling te bereiken doel alsnog kan worden verwezenlijkt.
2. Bij de beoordeling van de omvang van het eigen vermogen van een verzekeraar met zetel in het buitenland worden uitsluitend de activa en passiva in aanmerking genomen die naar het oordeel van de Bank behoren tot het vanuit de vestigingen in de Nederlandse Antillen uitgeoefende verzekeringsbedrijf.
3. De faillietverklaring wordt uitgesproken ongeacht of de verzekeraar verkeert in een toestand van te hebben opgehouden te betalen. Het bepaalde in de eerste titel van het Faillissementsbesluit 1931 is overigens van toepassing.
4. De noodregeling houdt van rechtswege op van kracht te zijn ingeval de verzekeraar in staat van faillissement wordt verklaard. Alsdan, zomede indien de faillietverklaring wordt uitgesproken binnen een maand na het intrekken van de noodregeling, gelden de volgende bepalingen:
 - a. het tijdstip waarop de termijnen, in de artikelen 39 en 41 van het Faillissementsbesluit 1931 vermeld, aanvangen, wordt berekend vanaf het tijdstip waarop de beschikking, houdende het uitspreken van de noodregeling, uitvoerbaar is geworden;
 - b. een beroep op schuldvergelijking kan in afwijking van artikel 49 van het Faillissementsbesluit 1931 slechts worden gedaan indien de schuldvordering en de schuldplichtigheid beide zijn ontstaan voor het tijdstip waarop de beschikking, houdende het uitspreken van de noodregeling uitvoerbaar is geworden dan wel voortvloeien uit een handeling voor dat tijdstip met de gefailleerde verricht;

- c. handelingen, ingevolge artikel 63 door of namens de Bank verricht gedurende de tijd dat de noodregeling van kracht was, worden beschouwd als handelingen van de curator, terwijl boedelschulden, gedurende die tijd ontstaan, ook in het faillissement als boedelschulden zullen gelden;
- d. de boedel is niet aansprakelijk voor verbintenissen van de verzekeraar die in strijd met artikel 63, eerste en vierde lid, zijn aangegaan gedurende de tijd dat de noodregeling van kracht was, dan voor zover deze daardoor is gebaat;
- e. vorderingen uit overeenkomsten van levensverzekering kunnen in afwijking van artikel 105, eerste lid, van het Faillissementsbesluit 1931 worden ingediend door overlegging van de polis of een afschrift daarvan, zonder dat het bedrag van de vordering behoeft te worden vermeld. Voor zover de curator de vordering erkent, stelt hij de omvang daarvan vast.

Artikel 72

De Bank brengt na beëindiging van en desgevraagd tijdens de noodregeling daaromtrent zo spoedig mogelijk verslag uit aan de Minister van Financiën.

Artikel 73

1. In geval van noodregeling overeenkomstig dit hoofdstuk of van faillissement van een verzekeraar worden de boedelschulden, overeenkomstig de bepalingen van het Faillissementsbesluit 1931, al naar gelang de aard van de betrokken boedelschuld hetzij mede over de in artikel 35 bedoelde waarden omgeslagen, hetzij uitsluitend van een bepaalde bate van de boedel afgetrokken.
2. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid dienen in geval van noodregeling of van faillissement van een verzekeraar de in het eerste lid bedoelde waarden uitsluitend tot voldoening van de vorderingen ten laste van de verzekeraar terzake van uitkeringen krachtens de vanuit de vestigingen in de Nederlandse Antillen gesloten overeenkomsten van verzekering, niet zijnde uitkeringen, krachtens overeenkomst van herverzekering aan een andere verzekeraar verschuldigd.
3. Op de in het eerste lid bedoelde waarden zijn behoudens vorderingen die door pand of hypotheek op deze waarden zijn gedekt, geen andere vorderingen verhaalbaar, tenzij vaststaat dat alle vorderingen, genoemd in het tweede lid, zullen kunnen worden voldaan en dat in de toekomst zodanige vorderingen niet meer zullen ontstaan.
4. Ingeval de in het tweede lid bedoelde vorderingen niet volledig uit de in het eerste lid bedoelde waarden zijn voldaan, nemen de betrokken schuldeisers voor het overblijvende deel van hun vorderingen rang na de overige schuldeisers bij de verdeling van de opbrengst van de overige goederen van de verzekeraar.

HOOFDSTUK IX

Bijzondere bepalingen

Artikel 74

Het is verboden in de Nederlandse Antillen te bemiddelen bij of op andere soortgelijke wijze mee te werken aan de voorbereiding of de totstandkoming van overeenkomsten van verzekering met een verzekeraar die vanuit zijn vestigingen in de Nederlandse Antillen het

verzekeringsbedrijf uitoefent zonder in het bezit te zijn van de daarvoor vereiste vergunningen.

Artikel 75

1. Het is een verzekeraar verboden overeenkomsten van verzekering, gesloten vanuit een vestiging in de Nederlandse Antillen, over te boeken naar een vestiging die hij buiten de Nederlandse Antillen bezit.
2. De Bank kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid gegeven verbod indien de verzekeraar aannemelijk maakt dat de belangen van degenen die aan de betrokken overeenkomsten rechten kunnen ontlelen, zich daartegen niet verzetten. Aan de ontheffing kan de Bank voorwaarden verbinden.

Artikel 76

1. Degene die als gemachtigde van een verzekeraar voor diens rekening een overeenkomst van verzekering in de Nederlandse Antillen heeft gesloten draagt er zorg voor dat in de polis dan wel in een daaraan toegevoegd aanhangsel de naam van de verzekeraar en, in geval van co-assurantie, het aandeel dat hij namens de verzekeraar heeft geaccepteerd, wordt vermeld. Hij draagt er tevens zorg voor dat elke wijziging in het door hem namens de verzekeraar geaccepteerde aandeel in een aanhangsel wordt vermeld.
2. Wordt, nadat de gemachtigde de overeenkomst van verzekering heeft gesloten of, in geval van een overeenkomst van schadeverzekering, het door de gemachtigde geaccepteerde aandeel in de overeenkomst is gewijzigd, niet of niet terstond aan de verzekeringnemer een polis of een aanhangsel afgegeven, dan stelt de gemachtigde de verzekeringnemer binnen een maand na het sluiten van de overeenkomst of na het aanbrengen van de wijziging, schriftelijk in kennis van de in het eerste lid bedoelde gegevens. Behoort de overeenkomst evenwel tot de portefeuille van een assurantiebemiddelaar, dan doet de gemachtigde de in het eerste lid bedoelde kennisgevingen aan deze bemiddelaar binnen twee weken na de totstandkoming van de overeenkomst van verzekering onderscheidenlijk wijziging in het namens de verzekeraar geaccepteerde aandeel.
3. Wordt, nadat een overeenkomst van verzekering is gesloten of het door de verzekeraar geaccepteerde aandeel in de overeenkomst is gewijzigd, niet of niet terstond aan de verzekeringnemer een polis of een aanhangsel afgegeven, waarin de naam van de verzekeraar en, in geval van co-assurantie, diens aandeel onderscheidenlijk de daarin aangebrachte wijziging is vermeld, dan stelt de assurantiebemiddelaar tot wiens portefeuille de overeenkomst behoort de verzekeringnemer binnen een maand na het totstandkomen van de overeenkomst onderscheidenlijk het aanbrengen van de wijziging schriftelijk van deze gegevens in kennis.
4. Het tweede en derde lid zijn niet van toepassing indien binnen de betrokken termijn de overeenkomst van verzekering is tenietgegaan en daaraan door de verzekeringnemer of andere belanghebbenden geen rechten meer kunnen worden ontleend.
5. Met betrekking tot overeenkomsten van schadeverzekering die een gemachtigde namens een of meer verzekeraars heeft gesloten, kan de Bank goedkeuren dat – in afwijking van het eerste, tweede en derde lid – in de polis of een aanhangsel, dan wel in een schriftelijke kennisgeving als bedoeld in het tweede en derde lid, wordt volstaan

met de vermelding van het aandeel dat de gemachtigde namens de gezamenlijke door hem vertegenwoordigde verzekeraars in de overeenkomst heeft geaccepteerd of van de wijziging die in dat aandeel is aangebracht, mits:

- a. de gemachtigde onder door de Bank te stellen voorwaarden en op een door deze goed te keuren plaats de in het eerste lid bedoelde gegevens deponceert; en
- b. in de polis of het aanhangsel en in de schriftelijke kennisgeving wordt verwezen naar de in onder a bedoelde deponering.

Artikel 77

1. Onverminderd de artikelen 31, tiende lid, 56, derde lid, laatste volzin, en 69, eerste lid, laatste volzin, legt de Bank tot dekking van de kosten, verbonden aan de uitvoering van deze landsverordening, overeenkomstig door de Minister bij landsbesluit voor schadeverzekeraars onderscheidenlijk levensverzekeraars te stellen regelen, jaarlijks aan iedere verzekeraar een aanslag op.
2. De verzekeraar voldoet het bedrag van de aanslag binnen een door de Bank te bepalen termijn.
3. Ingeval de verzekeraar niet aan het tweede lid voldoet, kan de president van de Bank een bevel tot betaling uitvaardigen, meebrengende het recht van parate executie, dat executoir wordt verklaard door het Gerecht dat zittingsplaats heeft in het eilandgebied waar de verzekeraar zijn zetel heeft. Het bevel tot betaling wordt betekend en ten uitvoer gelegd op de wijze, in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van de Nederlandse Antillen ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven.

Artikel 78

1. Ieder die betrokken is bij de uitvoering van deze landsverordening en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht of uit zijn taak bij de uitvoering van deze landsverordening de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.
2. In afwijking van het eerste lid is de Bank bevoegd op grondslag van wederkerigheid aan het administratieve orgaan dat in een andere Staat met het toezicht op het verzekeringsbedrijf is belast, desgevraagd de gegevens te verstrekken, die dat orgaan voor vervulling van de ingevolge zijn nationale wetgeving op hem rustende taak nodig heeft, mits bedoeld orgaan zich tegenover de Bank heeft verplicht tot geheimhouding van de door de Bank verstrekte gegevens.

Artikel 79

1. Voor de uitvoering van deze landsverordening kunnen bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, nadere regelen worden gesteld.
2. Landsbesluiten ter uitvoering van deze landsverordening worden niet vastgesteld, gewijzigd of ingetrokken dan nadat daarover het advies van de Bank is ingewonnen. Indien een landsbesluit algemeen verbindende voorschriften behelst, wordt daarover tevens het advies ingewonnen van de representatieve organisaties van verzekeraars, die met betrekking tot de uitvoering van deze landsverordening door de Minister, de Bank gehoord, als zodanig zijn aangewezen.

De organisatie brengt zijn advies uit binnen twee maanden, na de dagtekening van het daartoe strekkende verzoek van de Bank.

HOOFDSTUK X

Overgangsbepalingen

Artikel 80

1. Verzekeraars die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening het verzekeringsbedrijf uitoefenen, vragen binnen drie maanden na dit tijdstip bij de Bank de vergunningen aan, die zij ingevolge artikel 9, eerste lid, aanhef en onderdelen a en b, behoeven voor de uitoefening van hun bedrijf op genoemd tijdstip. De Bank kan voor deze verzekeraars een model van het aanvraagformulier vaststellen, dat afwijkt van het door haar krachtens artikel 11, tweede lid, laatste volzin, vast te stellen model.
2. Met betrekking tot de aanvraag zijn de artikelen 12, eerste lid, 19, aanhef en onder b, en 22, eerste lid, aanhef en onder b, niet van toepassing.
3. In afwijking van artikel 15, eerste lid, deelt de Bank haar beslissing op de aanvraag binnen twaalf maanden na het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening bij aangetekende brief aan de aanvrager mee. Een afwijzende beslissing staat wat haar gevolgen betreft gelijk met een besluit van de Bank tot intrekking van een vergunning.
4. Zolang een verzekeraar als bedoeld in het eerste lid de beslissing van de Bank nog niet heeft ontvangen, wordt hij gelijkgesteld met een verzekeraar die de aangevraagde vergunning bezit.

Artikel 81

1. Een verzekeraar als bedoeld in artikel 80, eerste lid, die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening weet of redelijkerwijze kan voorzien dat zijn solvabiliteitsmarge niet voldoet of zal voldoen aan de eisen die daaraan ingevolge artikel 36, eerste, tweede of derde lid, worden gesteld, deelt zulks bij de aanvraag van de benodigde vergunningen aan de Bank mee.
2. Bij de aanvraag voegt de verzekeraar een voorstel ter goedkeuring door de Bank, dat aangeeft op welke wijze zijn solvabiliteitsmarge binnen drie jaar na de inwerkingtreding van deze landsverordening op de vereiste omvang zal worden gebracht. Dit voorstel treedt in de plaats van het saneringsplan en het financieringsplan op korte termijn, bedoeld in artikel 52, eerste onderscheidenlijk tweede lid.
3. De artikelen 52, vierde lid, 53 en 54 zijn van overeenkomstige toepassing ten aanzien van een verzekeraar als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 82

1. De in artikel 80, eerste lid, bedoelde verzekeraars mogen hun bedrijf gedurende twee jaren na het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening voortzetten, zonder te voldoen aan artikel 16, eerste lid.
2. Onderlinge waarborgmaatschappijen die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening het verzekeringsbedrijf uitoefenen, mogen hun bedrijf gedurende twee jaren voortzetten zonder te voldoen aan artikel 18.
3. De in het tweede lid bedoelde onderlinge waarborgmaatschappijen voldoen aan artikel 18, eerste lid, indien haar statuten bij notariële akte zijn verleden.

Artikel 83

1. Zolang een verzekeraar die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening verzekeringsovereenkomsten als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen sluit, nog niet ten genoegen van de Bank heeft aangetoond dat hij voldoet aan artikel 22, eerste lid, aanhef en onder a, onderscheidenlijk artikel 36, tweede en derde lid, blijven te zijnen aanzien de bepalingen van toepassing, die golden met betrekking tot de zekerheid, bedoeld in artikel 20, tweede lid, derde lid, van de Landsverordening Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen, zoals deze luidde voor genoemd tijdstip.
2. Indien de Bank afwijzend beslist op de in artikel 80, eerste lid bedoelde aanvraag van een vergunning voor de schadegroep Motorrijtuigverzekering, wordt de zekerheid, bedoeld in het eerste lid, ter beschikking van de verzekeraar gesteld indien deze ten genoegen van de Bank heeft aangetoond dat alle vorderingen van benadeelden als omschreven in artikel 1 van de Landsverordening Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen zijn voldaan en in de toekomst geen zodanige vorderingen meer zullen ontstaan dan wel de betrokken verplichtingen van de verzekeraar met toestemming van de Bank of na rechterlijke machtiging ingevolge artikel 60, tweede lid, zijn overgedragen.

Artikel 84

Ingeval voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening de faillietverklaring van een verzekeraar is uitgesproken, blijft op het faillissement het Faillissementsbesluit 1931 van toepassing.

HOOFDSTUK XI [vervallen]

Artikel 85

[vervallen]

Artikel 86

[vervallen]

Artikel 87

[vervallen]

Artikel 88

[vervallen]

Artikel 89

[vervallen]

Artikel 90

[vervallen]

Artikel 91

[vervallen]

Artikel 92

[vervallen]

Artikel 93

[vervallen]

Artikel 94

[vervallen]

Artikel 95

[vervallen]

Artikel 96

[vervallen]

Artikel 97

[vervallen]

Artikel 98

[vervallen]

Artikel 99

[vervallen]

Artikel 100

[vervallen]

Artikel 101

[vervallen]

Artikel 102

[vervallen]

Artikel 103

[vervallen]

Artikel 104

[vervallen]

Artikel 105

[vervallen]

Artikel 106

[vervallen]

Artikel 107
[vervallen]

Artikel 108
[vervallen]

Artikel 109
[vervallen]

Artikel 110
[vervallen]

Artikel 111
[vervallen]

Artikel 112
[vervallen]

Artikel 113
[vervallen]

Artikel 114
[vervallen]

Artikel 115
[vervallen]

Artikel 116
[vervallen]

Artikel 117
[vervallen]

Artikel 118
[vervallen]

Artikel 119
[vervallen]

Artikel 120
[vervallen]

HOOFDSTUK XII

Strafbepalingen

Artikel 121

De bij of krachtens deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen, uitgezonderd die, strafbaar gesteld in artikel 122, tweede lid, welke misdrijven zijn.

Artikel 122

1. Hij die handelt in strijd met enig voorschrift, gegeven in of ingevolge de artikelen 4, vijfde en zevende lid; 7; 8; 9; 20, eerste lid; 22, tweede lid; 26, eerste lid en tweede lid, eerste en derde volzin, en zevende lid; 28, eerste lid; 30, tweede lid; 31, tweede en vijfde lid, eerste volzin; 33, eerste en tweede lid; 35; 40, tweede lid; 41; 42; 43, eerste lid; 44, eerste en zesde lid; 51, eerste lid; 53, eerste lid; 58 eerste lid; 63, derde lid; 74; 75, eerste lid; 76, eerste tot en met derde lid; 78 en 80, eerste lid, eerste volzin, wordt gestraft hetzij met hechtenis van ten hoogste zes maanden en geldboete van ten hoogste vijftigduizend gulden, hetzij met een van deze straffen.
2. Handelen in strijd met enig voorschrift, gegeven in of ingevolge de artikelen 4, vijfde en zevende lid; 9; 20, eerste lid; 22, tweede lid; 28, eerste lid; 35; 44, zesde lid; 51, eerste lid; 53, eerste lid; 58, eerste lid; 63, derde lid; 74 en 77 wordt, indien het opzettelijk heeft plaatsgevonden, gestraft hetzij met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en geldboete van ten hoogste eenhonderduizend gulden, hetzij met een van deze straffen.

Artikel 123

[vervallen]

HOOFDSTUK XIII

Slotbepalingen

Artikel 124

Een bij of krachtens deze landsverordening gestelde termijn die op zaterdag, zondag of de krachtens de Arbeidsregeling (P.B. 1952, nr. 93) met de zondag gelijkgestelde feestdagen eindigt, wordt verlengd tot en met de eerstvolgende dag die niet valt op een zaterdag, zondag of daarmee gelijkgestelde feestdagen.

Artikel 125

[wijzigt het Wetboek van Koophandel van de Nederlandse Antillen]

Artikel 126

[wijzigt de Landsverordening Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen]

Artikel 127

[wijzigt de Landsverordening Ondernemingspensioenfondsen]

Artikel 128

[wijzigt de Handelsregisterverordening]

Artikel 129

Vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening is de Landsverordening Toezicht Bank- en Kredietwezen (P.B. 1972, no 138) niet langer van toepassing op verzekeraars.

Artikel 130

Deze landsverordening treedt in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip.

Artikel 131

Deze landsverordening kan worden aangehaald als: Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf.

Gegeven te Curacao, 4 oktober 1990
J.M. Saleh

De Minister van Financiën
G.M. DE PAULA

De Minister van Justitie
W.J.KNOPPEL

Uitgegeven de 2de november 1990
De Minister van Algemene Zaken,
M.PH. LIBERIA-PETERS

Landsverordening houdende regelen inzake het toezicht op het verzekeringsbedrijf

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Zitting 1987 – 1988

MEMORIE VAN TOELICHTING
NO. 3

A. Algemeen

Inleiding

Het voorliggende ontwerp van landsverordening beoogt een regeling in het leven te roepen voor het toezicht op ondernemingen die het verzekeringsbedrijf uitoefenen in de Nederlandse Antillen.

Het uitgangspunt daarbij is de bescherming van de belangen van de verzekerden en andere gerechtigden op verzekeringsuitkeringen.

Zowel het levensverzekeringsbedrijf als het schadeverzekeringsbedrijf worden in het toezicht betrokken.

Het grote sociale belang van de levensverzekering alsmede ook het bijzondere karakter van het levensverzekeringsbedrijf pleiten voor een zekere mate van overheidsbemoedienis.

Het bijzondere karakter blijkt daaruit dat een levensverzekerelaar gedurende jaren insolvent kan zijn, zonder dat daarvan naar buiten toe iets blijkt.

Als gevolg van het lange termijnkarakter van de verbintenissen zal de levensverzekerelaar, niettegenstaande zijn insolvente positie, voor het voldoen van de opeisbare schulden nog gedurende lange tijd kunnen beschikking over voldoende liquiditeiten.

Ook de complexiteit van het bedrijf; o.a. tot uiting komend in de wetenschappelijke bepaling van de voorzieningen, versterkt dit bijzondere karakter en bemoeilijkt voor de leek de beoordeling van de financiële positie van de onderneming.

Tenslotte blijkt het bijzondere karakter ook uit het gegeven dat zelfs als de insolventie van de levensverzekerelaar vaststaat, de verzekerde niet zonder geldelijk nadeel zijn betrekking met deze kan beëindigen.

Behalve het nadeel verbonden aan de tussentijdse beëindiging van de verzekering bij de verzekerelaar zelf is de situatie vaak dusdanig dat een nieuwe verzekering elders niet meer of slechts tegen veel ongunstiger voorwaarden mogelijk is.

Bovendien zal zolang de verzekerelaar niet verkeert in de toestand, dat hij heeft opgehouden te betalen en zulks zal naar hierboven werd aangetoond niet spoedig het geval zijn, faillissement zijn uitgesloten.

Door de deelnemers aan het economisch verkeer worden grote belangen toevertrouwd aan het schadeverzekeringsbedrijf, belangen die veelal de bestaanszekerheid van individuen en ondernemingen direkt raken.

De wereldwijde omvangrijke ontwikkeling welke het economisch leven de laatste eeuwen heeft gekenmerkt is mede aan deze sociaal-economische functie van het schadeverzekeringsbedrijf toe te schrijven.

Behalve de economische functie, n.l. het vrijwaren van de verzekerde van financieel nadeel, dient ook de sociale functie van het schadeverzekeringsbedrijf te worden onderkend. De wijze waarop het schadeverzekeringsbedrijf zijn sociale functie vervult, bepaalt in grote mate het algemeen gevoel van zekerheid. Het falen van een schadeverzekeringsonderneming heeft dan ook naast de financiële schade, die dit falen aan de verzekerde en andere belanghebbenden toebrengt, mede ten gevolge dat dit algemeen gevoel van zekerheid wordt aangetast.

Het economisch leven heeft zich sterk ontwikkeld en is gaandeweg complexer van structuur en minder doorzichtig geworden. Als gevolg hiervan zijn de daarmee verbonden en verzekerde risico's ook steeds complexer van structuur en minder doorzichtig geworden. Het spreekt voor zich dat beoordeling van deze risico's steeds meer specifieke deskundigheid gaat eisen. De kans op een onjuiste beoordeling van deze risico's en hun onderlinge samenhang wordt door de geschetste ontwikkeling vergroot en daarmee tevens de kans op deconfitures en aantasting van het algemeen gevoel van zekerheid.

Het is evident dat deze ontwikkeling de Regering, als hoedster van het algemeen belang waarvan het algemeen gevoel van zekerheid een belangrijk onderdeel uitmaakt, niet onberoerd kan laten.

Het toezicht op het verzekeringswezen zoals dat heden ten dage op de Nederlandse Antillen ingevolge de Landsverordening Toezicht Bank- en Kredietwezen (P.B. 1972, no. 138) wordt uitgeoefend is ontoereikend en onvolledig.

Ontoereikend omdat de wettelijke infrastructuur waarop het toezicht is verankerd het instrumentarium tot effectuering van het toezicht nodig mist en bovendien de huidige wetgeving gericht is op een veelvoud van instellingscategorieën, waarbij afbreuk wordt gedaan aan het eigen, specifieke karakter van het verzekeringsbedrijf.

Onvolledig omdat het de facto slechts betrekking heeft op het levensverzekeringsbedrijf en zich dus niet tot het schadeverzekeringsbedrijf uitstrekt.

Met het in werking treden van de Landsverordening Ondernemingspensioenfondsen heeft de Regering een eerste stap gedaan om te geraken tot gerichte toezichtwetgeving, toegesneden op het specifieke karakter van de te onderscheiden instellingscategorieën.

Ingevolge het huidige artikel 9 van genoemde landsverordening mogen pensioenfondsen zich slechts herverzekeren bij verzekeringsmaatschappijen welke beschikken over een verklaring van geen bezwaar.

Uit de begeleidende stukken blijkt dat met deze bepaling werd beoogd de wettelijke basis voor het toezicht op het verzekeringsbedrijf te verbeteren.

De onderhavige wetgeving moet worden gezien als een verdere konkretisering van en sluitstuk op dit streven.

De deelneming aan de voorbereiding van de betrokken toezichtwetgeving door vertegenwoordigers van de verzekeringssector wettigt het vertrouwen, dat deze wetgeving straks, na haar invoering, zal steunen op de aanvaarding door de onder toezicht gestelde bedrijfsgenoten.

Oriëntatie

Op 12 november heeft de Regering bij ministeriele beschikking ingesteld de Commissie Wettelijke Basis voor Onshore Bedrijven, met als taakstelling “het opstellen van een of meer ontwerp-landsverordeningen, houdende regelen met betrekking tot levensverzekeringsmaatschappijen en schadeverzekeringsmaatschappijen in de Nederlandse Antillen, alsmede uitvoeringsbesluiten ter zake”.

Naast vertegenwoordigers van de Bank van de Nederlandse Antillen, het Departement van Financiën en het Centrale Bureau voor Juridische en Algemene Zaken hebben in de commissie zitting vertegenwoordigers van het georganiseerde verzekerings- en assurantiebedrijfsmiddelenbedrijf. De regering meent zich aldus verzekerd te hebben van de deskundigheid die de kwaliteit van het werk van de commissie moet dragen.

Vermeld zij dat de voorgestelde toezichtsregeling mede stoelt op studies verricht in OESO- en E.E.G.-verband zodat de ontworpen voorschriften beantwoorden aan internationaal aanvaarde maatstaven.

Ook heeft de regering in haar voorbereidende werkzaamheden betrokken de “model-laws” zoals ontwikkeld door de National Association of Insurance Commissioners welke als richtlijn gelden voor de verzekeringswetgeving van de individuele Amerikaanse staten, alsmede de door deze instelling uitgegeven “Overview” van de toezichtwetgeving van de meeste westerse landen.

Tenslotte mag niet onvermeld blijven de bestudering van de verzekeringswetgeving van een aantal landen met vergelijkbare economieën zoals o.a. Bermuda, Bahamas en Barbados. Zo is bijvoorbeeld bij de berekening van de vereiste solvabiliteitsmarge in navolging van het op de Bahamas gevoerde systeem en in de afwijking van het ingewikkelde-EEG systeem, gekozen voor een eenvoudige en evenzeer verantwoorde methode in de vorm van vast percentage van de premievoorziening bij het levensverzekeringsbedrijf en van de brutopremie bij het schadeverzekeringsbedrijf. De regering heeft er naar gestreefd, een ontwerp-toezichtsregeling in te dienen, die beantwoordt aan de eisen die aan een adequaat toezicht op het Antilliaanse verzekeringsbedrijf moeten worden gesteld.

Toepassingsbereik

De regeling zal van toepassing zijn op:

- 1) de verzekeraars die opgericht zijn naar Antilliaans recht en wel voor wat betreft hun gehele bedrijf, ongeacht waar dit wordt uitgeoefend;

- 2) buitenlandse verzekeraars voor wat betreft het bedrijf dat in de Nederlandse Antillen wordt uitgeoefend.

Opgemerkt zij dat waar in het ontwerp van landsverordening wordt gesproken van het in de Nederlandse Antillen uitgeoefende bedrijf, daartoe behoren alle verzekeringsovereenkomsten die hier te lande gevestigde verzekeraars sluiten, ongeacht de woon- of vestigingsplaats van de verzekeringsnemer, de valuta waarin en de plaats waar de premies of de uitkeringen worden voldaan.

De voorgestelde regeling voorziet in de mogelijkheid om voor categorieën van verzekeraars afwijkende voorschriften vast te stellen. De regering is voornemens van deze mogelijkheid gebruikt te maken met betrekking tot buitengaats werkende verzekeraars met statutaire zetel in de Nederlandse Antillen, alsook met betrekking tot het professionele herverzekeringsbedrijf.

Verwezen zij voorts naar de toelichting op artikel 7.

De regeling zal niet van toepassing zijn op instellingen die reeds uit hoofde van een andere wettelijke regeling onder toezicht zijn gesteld zoals de Sociale Verzekeringsbank en de overheids- en ondernemingspensioenfondsen.

Toezichthouder

Het toezicht wordt opgedragen aan de Bank van de Nederlandse Antillen.

Hoewel de Regering geneigd is om, terwille van een zuivere verdeling van verantwoordelijkheden, de voorkeur te geven aan een afzonderlijk toezichtorgaan voor het verzekeringsbedrijf, acht zij het uit pragmatische overwegingen gewenst dat de Bank voorlopig met het toezicht wordt belast. De Bank bezit de kennis en de ervaring om als toezichthouder op te treden en oefent reeds een zekere controle op de levensverzekeraars uit. Voorts verdient het uit kostenooqpunt de voorkeur om het toezicht in de invoerings- en aanloopperiode in te voegen in een bestaand, functionerend en onafhankelijk orgaan.

De Regering acht het redelijk dat de onder toezicht gestelde verzekeringsondernemingen – evenals de ondernemingspensioenfondsen ingevolge artikel 24 van de Landsverordening Ondernemingspensioenfondsen – de kosten van het toezicht dragen.

Integratie van leven en schade

De regering heeft in de onderhavige landsverordening gekozen voor een geïntegreerde toezichtwetgeving op het levens- en schadeverzekeringsbedrijf.

Zij heeft hierbij overwogen dat voor beide sectoren van onze verzekeringsmarkt toezicht-technisch hetzelfde instrumentarium wordt toegepast terwijl juist deze geïntegreerde aanpak duidelijk tot uiting brengt ten aanzien van welke onderdelen verschillende voorschriften gelden.

Tenslotte hebben ook overwegingen van efficiëntie de regering tot integratie doen besluiten.

Het toezichtssysteem

Het toezichtssysteem zoals dat besloten ligt in de onderhavige ontwerp van landsverordening kan worden gekarakteriseerd als repressief met een aantal preventieve elementen. Zolang er geen aanwijzingen zijn, dat ingrijpen in de bedrijfsvoering noodzakelijk is, vindt het feitelijk toezicht achteraf plaats aan de hand van jaarlijks in te dienen verslagstaten.

Preventief van aard zijn o.a. het in het ontwerp opgenomen vergunningsstelsel en de regeling van overdracht van rechten en verplichtingen uit overeenkomsten van verzekering.

Het toezichtssysteem waarop deze landsverordening is gegrondvest is een systeem van normatieve voorschriften aangevuld met materiële elementen. In beginsel zijn de binnen de Antilliaanse jurisdictie vallende verzekeringsbedrijven vrij om hun bedrijfsbeleid en bedrijfspolitiek naar eigen inzichten in te richten, mits zij daarbij voldoen aan de wettelijke normen. Het ontwerp bevat geen voorschriften ten aanzien van de premiestelling, polisvoorwaarden en de aard en spreiding van de beleggingen, welke kenmerkend zijn voor een materieel toezichtssysteem omdat zij het bedrijfsbeleid van de onder toezicht gestelden sterk beïnvloeden en zelfs goeddeels bepalen.

Niettemin bevat het ontwerp toch een aantal materiële elementen. Daartoe behoren de bevoegdheid van de toezichthouder de vrije beschikking door een verzekeraar over zijn activa te beperken of te verbieden, indien deze niet voldoet aan de gestelde financiële eisen, alsmede de bevoegdheid tot intrekking van een vergunning en de gedwongen liquidatie (de zg. noodregeling) door de Bank.

Ook aan het adviesrecht van de toezichthouder kan een zekere materiële werking niet worden ontzegd, gelet op de bevoegdheid van de toezichthouder om bij niet opvolging van een advies tot publikatie daarvan over te gaan. Het voorgestelde toezichtssysteem kan dan ook worden gekwalificeerd als een normatief stelsel versterkt met bepaalde materiële elementen.

Specialisatie

Het is verboden binnen dezelfde juridische entiteit enig ander bedrijf uit te oefenen naast hetzij het levensverzekeringsbedrijf, hetzij het schadeverzekeringsbedrijf (specialisatiebeginsel).

Dit verbod op het uitoefenen van enig nevenbedrijf vloeit voort uit de overweging dat een combinatie van bedrijven ertoe kan leiden dat ook de risico's afkomstig uit het nevenbedrijf worden getransfereerd naar het verzekeringsbedrijf.

Dit argument doet evenzeer opgeld als binnen een en dezelfde juridische entiteit zowel het levensverzekeringsbedrijf als het schadeverzekeringsbedrijf wordt uitgeoefend.

Voor het levensverzekeringsbedrijf geldt heel in het bijzonder dat ervoor gewaakt dient te worden dat geen waarden ter dekking van veelal in de verre toekomst te verrichten uitkeringen, uitwinbaar worden voor schulden uit andere bedrijvigheden.

Vergunning

Ingevolge artikel 4 eerste lid van de Landsverordening Toezicht Bank- en Kredietwezen (P.B. 1972, no. 138) kunnen kredietinstellingen niet met hun werkzaamheden aanvangen alvorens te beschikken over een verklaring van geen bezwaar.

Het bezwaar tegen een dergelijke toelatingsprocedure is dat volgens de gangbare theorieën een eenmaal afgegeven verklaring niet kan worden ingetrokken. Het voorliggend ontwerp verbiedt de uitoefening van het verzekeringsbedrijf anders dan krachtens vergunning, of te geven door de Bank. De Bank is bevoegd onder de in de landsverordening limitatief opgesomde gevallen de vergunning in te trekken.

Een vergunning kan worden ingetrokken door de Bank indien de verzekeraar daarom verzoekt, de bedrijfsuitoefening heeft gestaakt of in gebreke blijft aan de wettelijke eisen te voldoen. De intrekking van de vergunning leidt tot afwikkeling van het bedrijf. De verzekeraar blijft daarbij onderworpen aan de toezichtvoorschriften.

Voor de verkrijging van een vergunning dient aan een aantal eisen te worden voldaan. Onder anderen moet de aanvrager een programma van werkzaamheden overleggen en dient te beschikken over voldoende financiële middelen.

De inhoud van het programma, ten aanzien waarvan bij landsbesluit algemene voorschriften zullen worden gegeven, verstrekt informatie met betrekking tot de te verzekeren risico's, de polisvoorwaarden, de tarieven, het te voeren herverzekeringsbeleid, de aanwezige solvabiliteitsmarge, financiering van de initiële kosten en de te volgen bedrijfspolitiek.

In het schadeverzekeringsbedrijf zal per schadegroep vergunning worden verleend.

Financiële eisen

Technische voorzieningen

Dwingend vereiste voor het voeren van een technisch verantwoord verzekeringsbeleid is de vorming van toereikende technische voorzieningen. De controle op de verzekeringsondernemingen dient dan ook in belangrijke mate te zijn gericht op de juiste berekening van deze voorzieningen.

De technische voorzieningen vertegenwoordigen de waarde van de tegenwoordige en toekomstige verplichtingen uit de bestaande overeenkomsten van verzekering.

Deze verplichtingen dienen volledig te zijn gedekt door congruente activa, dat wil zeggen door activa die in dezelfde valuta kunnen worden geïnd of te gelde gemaakt als die waarin de verplichtingen luiden.

Tegenover de vrijheid die in het normatieve toezichtstelsel aan de verzekeraar wordt geboden om zijn beleggingsbeleid naar eigen inzicht te bepalen, staat de bevoegdheid van de Bank om tegen de aard en waardering van de activa ter dekking van de technische voorzieningen bezwaar te maken, aan welk bezwaar de verzekeraar tegemoet dient te komen.

De activa tot dekking van de in de Nederlandse Antillen aangegane verplichtingen dienen voorts in beginsel in de Nederlandse Antillen aanwezig danwel realiseerbaar te zijn (het z.g. lokalisatiebeginsel). Ten aanzien van deze waarden zijn de verzekerden bevoorrecht. Van de verplichting tot congruentie en tot lokalisatie wordt ontheffing verleend mits naar het oordeel van de Bank de belangen van de verzekerden daardoor niet worden geschaad.

Solvabiliteitsmarge

In aanvulling op de technische voorzieningen dient de verzekeraar te beschikken over een bufferreserve, de z.g. solvabiliteitsmarge.

Dit begrip wordt ook internationaal gebezigd (solvency margin, marge de solvabilite, solvabilitatsspanne) en geeft aan dat het hier gaat om een noodzakelijke waarborg waarover een verzekeraar dient te beschikken.

De vereiste solvabiliteitsmarge wordt voor de levensverzekeraars gerelateerd aan de voorziening voor verzekeringsverplichtingen en voor de schadeverzekeraars aan het premieinkomen.

Deze vereiste solvabiliteitsmarge belooft tenminste een wettelijke vastgesteld bedrag.

Vaststelling van de minimum bedrag geschiedt bij landsbesluit. De regering denkt hierbij aan een minimum solvabiliteitsmarge ad. NAF 400.000,- voor het levensverzekeringsbedrijf en NAF 300.000,- voor het schadeverzekeringsbedrijf. Een verzekeraar met zetel in de Nederlandse Antillen moet derhalve bij de aanvang van zijn werkzaamheden, naast het benodigde werkkapitaal, beschikken over dit minimumbedrag.

Buitenlandse verzekeraars

Het is de buitenlandse verzekeraar verboden zonder vergunning op de Nederlandse Antillen het verzekeringsbedrijf uit te oefenen. Wel is het een buitenlandse verzekeraar toegestaan rechtstreeks vanuit zijn zetel of een vestiging elders in het buitenland hier te lande gelegen risico's incidenteel te verzekeren. Om evenwel te voorkomen dat deze vrijheid van dienstverlening wordt gebruikt met het oogmerk, zich aan het Antilliaanse toezicht te onttrekken, of malafide verzekeringen af te sluiten, voorziet de voorgestelde toezichtsregeling in de bevoegdheid van de Minister van Financiën om aan de betrokken verzekeraar een acquisitieverbod of acquisitievooraanwaarden op te leggen. Het is dan tevens verboden om ten behoeve van deze verzekeraar mee te werken aan de acquisitie dan wel te acquireren in strijd met de daarvoor gestelde voorwaarden.

Een verzekeraar met zetel in het buitenland, die volgens de wetgeving van de Staat van zijn zetel bevoegd is zowel het leven- als het schadebedrijf uit te oefenen binnen dezelfde juridische entiteit, kan nimmer in aanmerking komen voor een vergunning.

Een uitzondering wordt gemaakt voor de verzekeraar die reeds op het tijdstip van inwerkingtreding van de onderhavige regeling in de Nederlandse Antillen uitsluitend het levensverzekeringsbedrijf uitoefent.

Voor de toelating van een buitenlandse verzekeraar wordt geëist, dat hij met betrekking tot zijn gehele bedrijf over een overeenkomstige solvabiliteitsmarge beschikt. Met betrekking tot de bedrijfsuitoefening in de Nederlandse Antillen dient deze verzekeraar een depot te stellen ten belope van het absolute minimumbedrag van de solvabiliteitsmarge.

Voorts dient een buitenlandse verzekeraar een vertegenwoordiger aan te stellen die ten aanzien van het Antilliaanse bedrijf van rechtswege alle bevoegdheden heeft die de verzekeraar bezit en die uit dien hoofde aanspreekbaar is voor de nakoming van de toezichtsvoorschriften. De vertegenwoordiger dient in de Nederlandse Antillen woonachtig c.q. gevestigd te zijn.

Bijzondere maatregelen

De Bank is bevoegd, indien een buitenlandse verzekeraar de technische voorzieningen van zijn Antilliaanse bedrijf niet naar behoren heeft gerekend of gedekt, deze te verbieden om anders dan met toestemming van de Bank te beschikken over hier te lande aanwezige waarden (stille curatele).

De verzekeraar met zetel in de Nederlandse Antillen die niet meer voldoet aan de solvabiliteitsnormen, is verplicht binnen een door de Bank te stellen termijn een saneringsplan ter goedkeuring in te dienen.

Is de aanwezige solvabiliteitsmarge zelfs gedaald beneden het vereiste minimum dan dient de verzekeraar een financieringsplan ter goedkeuring in, dat aangeeft hoe op korte termijn de solvabiliteitsmarge op het vereiste niveau zal worden gebracht. Aangezien de financiering op korte termijn dient te geschieden heeft deze bepaling tot gevolg dat nieuw kapitaal zal moeten worden ingebracht.

Tevens is de Bank onder deze omstandigheden bevoegd de vrije beschikking van de verzekeraar over zijn waarden te beperken of te binden aan toestemming van de bank (stille curatele).

Noodregeling en faillissement

Indien een bijzondere maatregel, als in de vorige paragraaf geschetst, geen effect heeft dan wel de financiële toestand van een verzekeraar zodanig is dat geen heil is te verwachten van een stille curatele, zal de Bank de vergunning(en) van de betrokken verzekeraar intrekken.

Daarbij is het in het belang van de verzekerden dat geen liquidatie plaatsvindt volgens de regels van het faillissementsrecht. De verzekerden – en dit geldt in versterkte mate voor de levensverzekerden – zijn er niet bij gebaat dat hun verzekeringen worden beëindigd. Het is integendeel voor hen van belang dat deze verzekeringen zoveel mogelijk in stand blijven door overdracht van de rechten en verplichtingen uit de betrokken overeenkomsten aan andere verzekeraars. Daarom is in de ontwerp van landsverordening gekozen voor een bijzondere liquidatieprocedure, de zogeheten noodregeling, krachtens welke de Bank met rechterlijke machtiging zorg draagt voor de vereffening.

Aangezien de liquidatie van een verzekeringsonderneming een beleidszaak van de Bank is, is het duidelijk dat het niet mogelijk moet zijn dat een derde of de verzekeraar zelf ingrijpt in het beleid van de Bank door buiten de Bank om een faillissement te bewerkstelligen.

Het intrekken van de vergunning(en) heeft afwikkeling van het bedrijf van de verzekeraar tot gevolg. Beschikt de verzekeraar over voldoende financiële middelen, dan zal de afwikkeling door de verzekeraar zelf onder toezicht van de Bank geschieden. Indien echter het belang van de gezamenlijke schuldeisers zulks vereist, kan volgens het voorliggende ontwerp de rechter op verzoek van de Bank deze machtigen tot vereffening van het geheel of een gedeelte van de onderneming dan wet tot overdracht van het totaal of een deel van de portefeuille.

Een verzekeraar kan dan ook, zolang hij in het bezit is van een vergunning, niet failliet worden verklaard en wanneer alle vergunningen zijn ingetrokken slechts indien de Bank daarmee instemt. De surseance van betaling is niet van toepassing op een verzekeraar.

De noodregeling wordt door de rechter uitgesproken. Uitdrukkelijk is bepaald dat de Bank bij de toepassing van de noodregeling de belangen van de gezamenlijke schuldeisers in acht moet nemen.

Voor wat betreft een buitenlandse verzekeraar vallen onder de noodregeling de activa en passiva van het in de Nederlandse Antillen uitgeoefende bedrijf.

De rechterlijke machtiging strekt zowel tot vereffening van het geheel of een deel van de portefeuille als tot overdracht daarvan.

Zolang nog niet blijkt van een negatief eigen vermogen, strekt de machtiging tevens tot vereffening van het vermogen van de verzekeraar. In dat geval kan de Bank dus ook de vorderingen van andere dan de verzekeringscrediteuren afwickelen.

Gedurende de noodregeling oefent de Bank bij uitsluiting alle bevoegdheden van de bestuurders, commissarissen of de vertegenwoordiger van de verzekeraar uit. Zij kan zich doen vervangen door gemachtigden.

Om de mogelijkheden voor portefeuilleoverdrachten te vergroten kan de Bank met bijzondere rechterlijke machtiging verzekeringsovereenkomsten wijzigen.

Bij wijziging van overeenkomsten van levensverzekering mogen echter aan de verzekeringnemer niet meer verplichtingen worden opgelegd. Overigens regelt de rechter op verzoek van de Bank gedurende de noodregeling naar behoefte de bijzonderheden en de gevolgen daarvan.

Indien blijkt dat de verzekeraar een negatief eigen vermogen heeft en overigens de verzekeringsportefeuille is afgewikkeld of de Bank geen mogelijkheden tot portefeuilleoverdracht meer ziet, vraagt de Bank het faillissement van de verzekeraar aan.

Het beroep

Het belangrijkste kenmerk van de rechtsstaat is, dat ook de overheid gebonden is aan het recht en aan de fundamentele rechten en vrijheden voor burgers, en dat een onafhankelijke rechter de bevoegdheid heeft een bindend oordeel te vellen over de gedragingen van die overheid.

De Landsverordening Toezicht Bank- en Kredietwezen, welke tot voor kort de juridische infrastructuur bood voor het toezicht op althans een deel van het verzekeringsbedrijf, stelde ingevolge artikel 16, eerste lid, beroep open op de Gouverneur; de Nederlands-Antilliaanse pendant van het Nederlandse Kroonberoep.

In oktober 1986 heeft het Europese Hof voor de Rechten van de Mens als zijn oordeel uitgesproken, dat je Kroonberoep, zoals dat in Nederland bestaat, in zaken waar de schending van burgerlijke rechten en verplichtingen aan de orde zijn geen rechtspraak door een onafhankelijke en onpartijdige rechter impliceert en derhalve strijd oplevert met artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. De diverse vormen van administratief beroep, inclusief het beroep op de Gouverneur, kunnen geenszins de toets van artikel 6 Europese Conventie doorstaan. Nu gaat het bij deze vorm van administratief beroep niet in alle gevallen om beweerde schending van burgerlijke rechten en verplichtingen. Gelet op de ruime interpretatie van dit begrip door het Europese Hof en de onzekerheden die er terzake nog bestaan, is het veiliger ervan uit te gaan, dat voor alle geschillen tussen overheid en burger de eisen van artikel 6 gelden. Administratief beroep kan in zijn huidige vorm dus nooit een eindoordeel inhouden, hooguit tussenfase zijn in een geschil dat uiteindelijk door een onafhankelijke rechterlijke instantie beoordeeld moet worden. Gelet op de jurisprudentie inzake de onrechtmatige daad van het Gemeenschappelijke Hof van Justitie van de Nederlandse Antillen en Aruba moet worden geconcludeerd, dat het Hof een ruim ontvankelijkheidsbeleid voert.

Dit ruime ontvankelijkheidsbeleid moet voor een groot deel worden toegeschreven aan het ontbreken van een wettelijke regeling voor een onafhankelijke administratieve rechtspraak. Van het bestaan van een onafhankelijke administratieve rechtspraak gaat een belangrijke impuls uit tot verhoging van de kwaliteit van het openbaar bestuur.

Dit is ook om een andere reden geen onbelangrijk voordeel. De Nederlandse Antillen bevinden zich in een periode van afnemend economisch tij. Het streven is er op gericht de eilanden aantrekkelijk te maken voor buitenlandse investeerders. Die investeerders kijken echter niet alleen naar factoren die direct het rendement van de investering bepalen, maar ook naar factoren die indirect van belang zijn voor dat rendement. Tot die laatste factoren behoort ook een klimaat van sociale rust, van rechtszekerheid, van voorspelbaarheid van het overheidsoptreden. Een buitenlandse investeerder streeft naar beperking van risico's voor hem en zijn werknemers, toeleveringsbedrijven, afnemers e.d. Het risico dat het willekeurig optreden van een overheidsorgaan oplevert, zal hij willen vermijden, evenals het risico van sociale spanningen en onrust. Onafhankelijke administratieve rechtspraak bevordert rechtszekerheid, voorkomt dat overheidsorganen en ambtenaren naar willekeur handelen, draagt bij aan de voorspelbaarheid van het overheidsoptreden en vormt een van de instrumenten van sociale beheersing in de samenleving.

Bovenstaande overwegingen hebben de regering doen besluiten, vooruitlopend op een algemene regeling van de administratieve rechtspraak, reeds in het voorliggend ontwerp van landsverordening ten aanzien van het verzekeringsbedrijf een onafhankelijke administratieve rechtsgang te introduceren.

De voorgestelde beroepsregeling is toegesneden op de omstandigheid dat de materie ligt in de sfeer van het bedrijfsleven.

Hoewel daarom als referentiekader de Nederlandse “Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie” heeft gediend, is anderzijds zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij de bestaande proeve van “ontwerplandsverordening administratieve rechtspraak”.

Ingevolge de voorgestelde regeling kan degene die rechtstreeks in zijn belang wordt getroffen door een op grond van de landsverordening gegeven beschikking, daartegen beroep instellen bij de Raad van Beroep voor de Financiële Sector. Deze Raad van Beroep zal worden gevormd door leden van het Hof van Justitie en worden voorgezeten door de President van het Hof van Justitie. Een beroep op de Raad van Beroep voor de Financiële Sector staat ingevolge het voorliggend concept open ter zake dat:

- de beschikking strijdig is met een algemeen verbindend voorschrift;
- de Minister of de Bank zijn/haar bevoegdheid kennelijk tot een ander doel gebruik heeft gemaakt dat tot de doeleinden waartoe die bevoegdheid is gegeven;
- de Minister of de Bank bij de afweging van de betrokken belangen niet in redelijkheid tot de beschikking heeft kunnen komen;
- de Minister of de Bank heeft beschikt in strijd met enig in het algemeen rechtsbewustzijn levend beginsel van behoorlijk bestuur.

Het ontwerp geeft voorts voorschriften met betrekking tot de organisatie van de Raad, de procesgang, voorlopige voorzieningen en de herziening van uitspraken.

Hoger beroep en cassatie zijn in de regeling niet opgenomen.

Nu wordt volstaan met de instelling van een enkel rechterlijk beroepscollege, dat bovendien zal worden gevormd door leden van het Hof van Justitie, is er geen aanleiding om in een tweede instantie te voorzien. Voorts heeft de regering overwogen dat, gezien de aard van de geschillen, waarin de Raad van Beroep geroepen zal zijn te beslissen, aan een snelle berechting en aan het voorkomen van langdurige onzekerheid grote betekenis moet worden gehecht.

B. Artikelsgewijze toelichting

HOOFDSTUK I Inleidende bepalingen Artikel 1

De overeenkomsten van verzekering, waarvan sprake is in de definities onder a en b van het eerste lid, zijn overeenkomsten als bedoeld in artikel 315 van het Wetboek van Koophandel van de Nederlandse Antillen.

Uit de definitie onder a volgt, dat van overeenkomsten van levensverzekering slechts sprake is indien zij strekken tot het doen van geldelijke uitkeringen. Daarmee vallen de zuivere begrafenisfondsen, die bij overlijden voor de begrafenis zorgen zonder dat enige uitkering in geld wordt gedaan, niet onder de voorgestelde toezichtsregeling. De reden voor deze uitzondering is gelegen in de omstandigheid dat bedoelde fondsen slechts een verplichting tot begraven op zich nemen en dus geen vooraf vaststaande geldelijke uitkering verzekeren. De contante waarde van de verplichtingen tot verzorging van de uitvaart kan daarom moeilijk volgens de gebruikelijke actuariële wetenschappelijke methoden worden berekend en dus evenmin de vereiste omvang van de voorziening die voor deze verplichtingen moet worden gevormd. Ook uit praktische overwegingen lijkt het wenselijk de natura-uitvaartverzekeraars buiten het toepassingsbereik van de algemene toezichtwetgeving te plaatsen. Er zijn thans onvoldoende gegevens beschikbaar over de mate waarin natura-uitvaartverzekeringen worden gesloten en over de wijze waarop de betrokken verzekeraars functioneren. Het laat zich echter aanzien dat de bestaande fondsen zulk een geringe omvang hebben en een zo beperkte administratie voeren, dat het ook daarom niet zinvol is aan hen dezelfde financiële en administratieve eisen te stellen als aan de overige levensverzekeraars. Wel willen de ondergetekenden de mogelijkheid openhouden om, na de invoering van de algemene toezichtwetgeving, de natura-uitvaartverzekeraars eveneens aan toezichtregels te onderwerpen. Dit toezicht zal recht moeten doen aan de eigen plaats die de begrafenisfondsen traditioneel in onze maatschappij innemen, maar tegelijkertijd waarborgen moeten bieden voor een financieel verantwoorde bedrijfsuitoefening. Het voorgestelde artikel 8 geeft de regering daarom de bevoegdheid, de natura-uitvaartverzekeraars te verplichten zich aan te melden en bepaalde financiële gegevens over te leggen. Op grond van het daarmee verkregen inzicht in deze bijzondere sector van het levensverzekeringsbedrijf kunnen dan vervolgens zonodig nadere voorschriften worden gegeven.

In de definitie, onder a, van overeenkomsten van levensverzekering wordt nog bepaald dat overeenkomsten van ongevallenverzekering niet als overeenkomsten van levensverzekering worden beschouwd. Deze bepaling is opgenomen omdat bij een ongevallenverzekering, die tot de schadeverzekeringssector behoort, naast uitkeringen bij blijvende invaliditeit en tijdelijke arbeidsongeschiktheid en vergoeding van geneeskundige kosten, meestal ook een uitkering ineens bij overlijden (ten gevolge van een ongeval) wordt verzekerd.

In de definities onder d en e moet “bedrijf” in ruime zin worden opgevat. Verzekeringsovereenkomsten worden bedrijfsmatig gesloten indien zij regelmatig worden gesloten en aan een ieder – of aan een ieder uit een bepaalde groep personen – de gelegenheid tot het

sluiten van verzekeringen wordt geboden. Door de toevoeging “ook al wordt daarmee niet beoogd het maken van winst” komt uit, dat voor de toepasselijkheid van de landsverordening niet wordt vereist dat de onderneming een commercieel karakter heeft.

De omschrijven, onder h, van het begrip “vertegenwoordiger” sluit aan op artikel 23. Verwezen zij naar de toelichting op dat artikel.

De onderlinge waarborgmaatschappij, een rechtspersoon die uitsluitend voorkomt in het verzekeringsbedrijf, is onder i gedefinieerd. Deze definitie is nodig aangezien het Wetboek van Koophandel van de Nederlandse Antillen geen regeling bevat met betrekking tot de onderlinge waarborgmaatschappij; in artikel 352 wordt slechts bepaald dat onderlinge waarborgmaatschappijen door haar overeenkomsten en reglementen worden geregeerd en bij onvolledigheid naar de beginselen van het recht.

Met betrekking tot het tweede lid zij het volgende opgemerkt. Het voorstel van landsverordening bevat in artikel 19, aanhef en onder c, een verbod zowel van gecombineerde uitoefening van het levens- en het schadeverzekeringsbedrijf, als van gecombineerde uitoefening van een der beide verzekeringsstakken en enig ander bedrijf buiten het verzekeringsbedrijf. Het onderhavige tweede lid laat een levensverzekerer echter wel de gelegenheid om in eenzelfde overeenkomst naast de eigenlijke levensverzekeringsverplichtingen nog andere verplichtingen tegenover de verzekerde op te nemen.

Het kan immers gebeuren dat bij een overeenkomst van levensverzekering tevens wordt bepaald dat in geval van invaliditeit niet alleen de premiebetaling ophoudt, maar de verzekerde bovendien een uitkering ontvangt.

Aangezien een dergelijk beding alleen kan worden gemaakt bij de overeenkomst van levensverzekering zelf, is hier geen sprake van uitoefening van enig ander bedrijf. Het tweede lid bepaalt daarom, dat in deze gevallen het levensverzekeringsbedrijf zijn karakter als zodanig niet verliest.

Artikel 2

Onder het hoofd Toezichthouder is in het algemene gedeelte van deze memorie van toelichting reeds uiteengezet, welke overwegingen ten grondslag liggen aan het voorstel om het toezicht op het verzekeringsbedrijf voorshands op te dragen aan de Bank van de Nederlandse Antillen.

In de instructie, bedoeld in het tweede lid, zal tot uitdrukking moeten worden gebracht, dat de toezichthoudende taak die de Bank ten aanzien van het verzekeringsbedrijf zal vervullen, nevens geschikt is aan de overige taken die aan de Bank door de wetgever zijn of nog zullen worden opgedragen.

De onafhankelijke positie die de Bank als uitvoerster van het regeringsbeleid met betrekking tot het verzekeringsbedrijf wordt toegedacht, volgt uit de voorgestelde wettelijke regeling. Zij zal in de instructie mede tot uiting komen in de bepaling dat de bank tegenover

de Minister van Financiën een adviserende functie heeft ten aanzien van alle aangelegenheden, betreffende het verzekeringsbedrijf.

Met de bepaling in het derde lid dat directie en personeel van de Bank geen binding aan of belang bij enige verzekeraar mogen hebben, is een waarborg geschapen voor de onafhankelijkheid van de Bank ten opzichte van de onder haar toezicht gestelde verzekeringsondernemingen.

Artikel 3

Het schadeverzekeringsbedrijf kenmerkt zich door een grote verscheidenheid van te verzekeren belangen en gevaarobjecten, zulks in tegenstelling tot het levensverzekeringsbedrijf dat zich richt op het leven van de mens.

Deze diversiteit en de invloed daarvan op de verzekeringstechnische bedrijfsvoering, maakt het wenselijk de uitoefening van het schadeverzekeringsbedrijf niet te binden aan een algemene vergunning, maar voor een vijftal schadegroepen een vergunning per schadegroep te eisen. Ook de jaarlijkse financiële verslaglegging bij de Bank in de vorm van staten (zie artikel 26) zal uitgaan van deze indeling in schadegroepen. Daarmee zal aan de Bank een instrument worden gegeven, dat haar in staat zal stellen de ontwikkeling en de resultaten van het bedrijf per schadegroep te volgen.

Ook zal de Bank de mogelijkheid hebben, de vergunning voor een bepaalde schadegroep in te trekken indien de solvabiliteit van de betrokken verzekeraar wordt aangetast door slechte bedrijfsresultaten in die schadegroep.

Artikel 4

De bedoeling van het eerste lid van dit artikel is, mogelijke controverses tussen het administratieve gezag en de strafrechter te voorkomen. Een controverse zou kunnen ontstaan indien de strafrechter in strijd met de door het administratief gezag, de Bank, genomen beslissing op zijn beurt zou kunnen beslissen dat in een bepaald geval wel sprake is van de uitoefening van het levensverzekeringsbedrijf, het schadeverzekeringsbedrijf of een ander soort bedrijf.

De Bank als toezichthoudende instantie is voor het uitspreken van een oordeel in deze ook beter uitgerust dan de strafrechter. Daarom zal de beslissing van de Bank, wanneer zij onherroepelijk is geworden, uitsluitend middel van bewijs zijn. Teneinde de Bank in staat te stellen de informatie in te winnen die zij nodig heeft om te kunnen beoordelen of iemand het verzekeringsbedrijf uitoefent, is in de leden 4 tot en met 7 een informatieplicht terzake tegenover de Bank opgenomen.

Artikel 5

Het toezicht van de bank zal zich uitstrekken over alle werkzaamheden van verzekeringsondernemingen die naar Nederlands-Antilliaanse recht zijn opgericht, ongeacht waar de werkzaamheden plaatsvinden, alsmede over de werkzaamheden die de vestigingen alhier van buitenlandse verzekeraars uitoefenen.

Artikel 6

Aangezien de in het eerste lid genoemde instellingen reeds onder een wettelijk toezicht zijn gesteld, zal de voorgestelde toezichtregeling niet op hen van toepassing zijn.

Met de bepaling in het tweede lid wordt voorkomen dat op grond van elementen van schadeverzekering, opgenomen in overeenkomsten van levensverzekering, de levensverzekeraars die zulke overeenkomsten sluiten geacht moeten worden ook het schadeverzekeringsbedrijf uit te oefenen.

Evenals de in het eerste lid bedoelde instellingen zijn ook de ondernemingspensioenfondsen reeds bij afzonderlijke wettelijke regeling, de Landsverordening ondernemingspensioenfondsen, onder toezicht gesteld. Teneinde evenwel het werkkerrein van de ondernemingspensioenfondsen af te bakenen van dat van de verzekeraars waarop de onderhavige toezichtsregeling van toepassing zal zijn, worden in het derde lid de ondernemingspensioenfondsen niet als zodanig uitgezonderd, maar hun activiteiten. In het vierde lid worden de grenzen aangegeven waarbinnen de ondernemingspensioenfondsen werkzaam mogen zijn. Deze afbakening beoogt voor de ondernemingspensioenfondsen de mogelijkheid open te laten om in het verlengde van de uitvoering van door de werkgever toegezegde pensioenvoorziening zgn. vrijwillige voorzieningen uit te voeren. Deze vrijwillige voorzieningen strekken er toe, het pensioen van deelnemers op hun verzoek aan te vullen tot een aanvaardbaar niveau. Een pensioenfonds kan op grond daarvan deelnemers in de gelegenheid stellen extra dienstjaren in te kopen wanneer zij niet toekomen aan een volledige opbouw, alsook aan gewezen deelnemers mogelijk maken hun pensioenvoorzieningen voort te zetten.

Artikel 7

Bij de hier bedoelde categorieën van verzekeraars wordt met name gedacht aan de ondernemingen die uitsluitend het herverzekeringsbedrijf uitoefenen en aan de buitengaats werkzame captives.

Voor het professionele herverzekeringsbedrijf (waarin uitsluitend aan andere verzekeraars dekking wordt afgegeven voor risico's die deze laatste hebben geaccepteerd) geldt dat dit bedrijf een bij uitstek internationaal karakter draagt en zich daarom bezwaarlijk tot een nationaal toezicht leent.

Het laat zich bovendien aanzien, dat het aantal professionele herverzekerders dat hier te lande is gevestigd en niet behoort tot de hierna te noemen captives, uiterst beperkt zal zijn. Opgemerkt zij in dit verband dat een verzekeraar die derhalve als directe verzekeraar ook als herverzekerder optreedt, zal moeten voldoen aan alle voorschriften van de onderwerpelijke toezichtregeling en derhalve ook voor wat zijn herverzekeringsbedrijf betreft onder toezicht van de Bank zal staan.

Ten aanzien van buitengaats werkzame captives, die uitsluitend in het buitenland gelegen risico's dekken, mag worden gesteld dat de overheid van de Nederlandse Antillen voor de bedrijfsuitoefening een minder vergaande verantwoordelijkheid draagt als beschermster van de belangen van verzekerden. De betrokken verzekeraars bieden immers hun diensten

niet aan in de verzekeringsmarkt van de Nederlandse Antillen terwijl voorts de verzekeringnemer veelal direct of indirect eigenaren zijn van de betrokken verzekeringsmaatschappijen en de verzekeringen afsluiten in de uitoefening van hun bedrijf of beroep. In het landsbesluit dat het toezicht op de buitengaats werkzame verzekeringsondernemingen zal regelen, zal hiermee rekening worden gehouden. De regering beoogt een regeling te treffen, die enerzijds de betrokken ondernemingen zo min mogelijk administratief belast, doch die anderzijds in het buitenland vertrouwen wekt in de doeltreffendheid van het alhier uitgeoefende toezicht. Daarmee zal de aantrekkelijkheid van de Nederlandse Antillen als vestigingsplaats voor offshore captives worden bevorderd.

Artikel 8

Verwezen zij naar de toelichting bij de definitie van “overeenkomsten van levensverzekering” in artikel 1, eerste lid, onder a.

HOOFDSTUK II

De toegang tot het verzekeringsbedrijf Afdeling 1:

Algemene bepalingen

Artikel 9

Zoals in het algemene gedeelte onder het hoofd Vergunning reeds is opgemerkt, wordt voor de uitoefening van het verzekeringsbedrijf een vergunning vereist. Onder het hoofd Specialisatie is tevens uiteengezet waarom het in het belang van de verzekerden ongewenst is dat in een bedrijf zowel het levens- als het schadeverzekeringsbedrijf wordt uitgeoefend of een van deze verzekeringstakken wordt gecombineerd met enig andersoortig bedrijf.

Artikel 10

De overwegingen die ertoe hebben geleid, in het schadeverzekeringsbedrijf een vergunning per schadegroep te verlenen, zijn reeds uiteengezet in de toelichting bij artikel 3.

De reden waarom in het derde lid voor krediet-, borgtocht- en rechtsbijstandverzekering (alle drie behorende tot de schadegroep “Overige schadeverzekeringen”) wordt bepaald, dat zij bij afzonderlijke overeenkomst moeten worden gesloten, is gelegen in het zeer specialistische karakter van deze verzekeringen.

Artikel 11

De rechtszekerheid vereist dat aan een aanvrager die voldoet aan de voor het verkrijgen van een vergunning gestelde eisen, deze vergunning wordt verleend zonder dat hem additionele voorwaarden kunnen worden opgelegd.

Artikel 12

Het programma van werkzaamheden heeft ten doel de Bank in staat te stellen een inzicht te verkrijgen in de voornemens die de aanvrager heeft. Uit de informatie die het programma geeft zal moeten blijken dat die voornemens redelijkerwijs zullen zijn te verwezenlijken en dat de aanvrager daartoe over voldoende financiële middelen kan beschikken.

Artikel 13

Voor de uitoefening van de branche WA-motorrijtuigen zal een vergunning voor de schadegroep Motorrijtuigverzekering (artikel 3, onder b) zijn vereist. Met het oog hierop achten de ondergetekenden de thans ingevolge de Landsverordening Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen vereiste toelating door de Minister van Financiën overbodig en stellen zij in artikel 126 een wijziging van genoemde landsverordening voor.

De in het onderhavige artikel bedoelde verklaring wil zeker stellen dat met voorbijgaan van eventueel afwijkende polisvoorwaarden de betrokken WA-verzekering wordt geacht te voldoen aan de voorschriften van de landsverordening aansprakelijkheid motorrijtuigen.

Afdeling 2: Bepalingen omtrent verzekeraars met zetel in de Nederlandse Antillen

Artikel 16

Het moet onjuist worden geacht, dat ondernemingen die juridisch geen zelfstandig bestaan leiden, het verzekeringsbedrijf uitoefenen. Er ontbreekt in dat geval een afgescheiden vermogen dat in zijn geheel uitsluitend aansprakelijk is voor de schulden die uit de uitoefening van het verzekeringsbedrijf voortvloeien. De vermenging van particuliere en bedrijfsfondsen, die plaatsvindt wanneer een natuurlijke persoon het verzekeringsbedrijf uitoefent, tast de waarborg van de zekerheden onvermijdelijk aan. Bovendien leveren de onzekerheden, waaraan het menselijk leven onderhevig is, extra gevaar op voor de continuïteit van de door een natuurlijke persoon gedreven onderneming. Ligt het uitsluiten van natuurlijke personen dus voor de hand, het lijkt ook wenselijk, de bevoegdheid tot het uitoefenen van het verzekeringsbedrijf alleen toe te kennen aan rechtspersonen, wier bedrijfsvorm wettelijk behoorlijk is geregeld. Dit is het geval voor wat betreft de naamloze vennootschap. Voor de onderlinge waarborgmaatschappij, een rechtsvorm die van oudsher uitsluitend in het verzekeringsbedrijf voorkomt en uit dien hoofde in de toezichtswetgeving haar plaats moet vinden, voorziet artikel 18 in een nadere regeling.

De in het tweede lid geëiste meerhoofdige leiding en de in het derde lid gestelde eis dat een naamloze vennootschap tenminste drie commissarissen moet hebben, beogen het gevaar van bedrijfsblindheid en onevenwichtig beleid zoveel mogelijk te ondervangen.

In de leden 3 tot en met 5 zijn de bepaling dat steeds natuurlijke personen commissarissen kunnen zijn en de omschrijving van de taak van de raad van Commissarissen overgenomen uit de artikelen 118 en 119 van het voorstel ter herziening van het Nederlands-Antilliaans N.V.-recht, opgesteld door het Van der Heyden Instituut (september 1986).

Artikel 17

Dit artikel strekt er toe, te voorkomen dat een persoon ten aanzien van wie de Bank ge-gronde reden heeft te vrezen dat zijn bekwaamheid of betrouwbaarheid de toets der kritiek niet kan doorstaan, invloed op de bedrijfsvoering uitoefent.

Artikel 18

Dit artikel voorziet in een noodzakelijke regeling van de rechtsvorm der onderlinge waarborgmaatschappij.

Artikel 19

Een statutair in de Nederlandse Antillen gevestigde verzekeringsonderneming dient bij de aanvang van de werkzaamheden die zij onder de aangevraagde vergunning wil uitoefenen, te beschikken over het vereiste bedrag aan vrije middelen (de solvabiliteitsmarge). Voor de onderneming die voor de eerste maal een vergunning aanvraagt, betekent dit, dat zij moet beschikken over het minimum bedrag der solvabiliteitsmarge. Aangezien het hier gaat om vrije middelen die te allen tijde aanwezig moeten zijn, zal de onderneming daarenboven moeten kunnen beschikken over voldoende middelen om de aanloopkosten, verbonden aan de ontplooiing van de voorgenomen nieuwe verzekeringsactiviteiten, te kunnen financieren.

Afdeling 3: Bepalingen omtrent verzekeraars met zetel in het buitenland

Artikel 20

De voorgestelde toezichtsregeling spreekt zich in artikel 9, aanhef en onder c, uit voor het beginsel van specialisatie. Het levensverzekeringsbedrijf en het schadeverzekeringsbedrijf mogen derhalve niet gecombineerd worden uitgeoefend. Er zijn evenwel landen waar dit wel is toegestaan. Veelal behelzen de toezichtswetgevingen van die landen voorschriften omtrent een gescheiden beheer binnen de onderneming van de beide verzekeringstakken. Dit gescheiden beheer moet bewerkstelligen dat de belangen van de verzekerden in de ene verzekeringstak niet worden geschaad door de activiteiten in de andere verzekeringstak, zodat in het bijzonder het levensverzekeringsbedrijf niet deelt in de lasten en risico's van het schadeverzekeringsbedrijf. Uiteraard kan aan de Bank als toezichthoudende instantie niet de taak worden opgelegd, zich een oordeel te vormen over de toereikendheid van buitenlandse voorschriften omtrent gescheiden beheer. Aangezien de scheiding tussen de leven- en schadeactiviteiten vooral de belangen van de verzekerden in het levensverzekeringsbedrijf beoogt te beschermen, bevat artikel 20, eerste lid, de bepaling dat een buitenlandse verzekeraar die buiten de Nederlandse Antillen zowel het levens- als het schadeverzekeringsbedrijf uitoefent, hier te lande uitsluitend bij wege van een Antilliaanse dochteronderneming het levensverzekeringsbedrijf mag uitoefenen.

In het tweede lid wordt een uitzondering gemaakt voor de niet gespecialiseerde buitenlandse ondernemingen die bij het in werking treden van de onderhavige landsverordening hier te lande uitsluitend als levensverzekeraar werkzaam zijn. Deze ondernemingen zullen dus hun Antilliaanse vestiging niet behoeven om te zetten in een juridisch zelfstandige dochteronderneming. Deze eerbiediging van een bestaande situatie acht de regering aanvaardbaar in het licht van de mogelijkheid die de Bank zal hebben om er op toe te zien dat in de Nederlandse Antillen voldoende activa aanwezig zullen zijn om de belangen van degenen die bij de Antilliaanse vestiging zijn verzekerd, te beschermen. In dit verband zij ook verwezen naar het voorschrift van artikel 35, dat de waarden ter dekking van de technische voorzieningen afzonderlijk moeten worden geadministreerd en naar de voorrang die ingevolge artikel 73 op deze waarden aan de verzekeringscrediteuren wordt toegekend bij gedwongen liquidatie.

Artikel 21

De eisen die onder a en c aan buitenlandse verzekeraars worden gesteld voor het verkrijgen van een vergunning, zijn gelijkwaardig aan de eisen die gelden voor de nationale verzekeraars ingevolge de artikelen 16 eerste lid, en 36.

De eis, gesteld onder b, wil voorkomen dat een buitenlandse verzekeraar activiteiten in de Nederlandse Antillen gaat ontplooiën zonder dat aannemelijk is, dat zulks steunt op voldoende bedrijfservaring in het land van herkomst.

Artikel 22

Gelden de eisen, gesteld in het vorige artikel, voor het bedrijf van de buitenlandse verzekeraar in eigen land, de eisen, in dit artikel en in het volgende artikel gesteld, gelden voor de vestiging in de Nederlandse Antillen. De eisen, opgenomen in het onderhavige artikel, komen overeen met die, waaraan een Antilliaanse onderneming ingevolge artikel 19 moet voldoen voor het verkrijgen van een vergunning. Het ligt in het voornemen van de regeling, het depot dat onder a moet worden gesteld, te bepalen op hetzelfde bedrag dat ingevolge artikel 36, derde lid, zal worden vastgesteld voor de minimum solvabiliteitsmarge van Nederlands Antilliaanse verzekeraars. Anders dan de (minimum) solvabiliteitsmarge van laatstbedoelde verzekeraars, zal dit depot in de loop van de bedrijfsuitoefening worden gerekend tot de activa die dienen ter dekking van de technische voorzieningen. Dientengevolge zal het depot het karakter dragen van een zekerheid die bij liquidatie bij voorrang strekt tot voldoening van de vorderingen van de verzekeringscrediteuren (artikel 73, tweede lid).

Artikel 23

Teneinde de effectiviteit van het toezicht op hier te lande werkzame buitenlandse verzekeraars te waarborgen, dienen deze verzekeraars een vertegenwoordiger aan te wijzen die in de Nederlandse Antillen gedomicilieerd is. Deze vertegenwoordiger zal van rechtswege hier te lande alle bevoegdheden van het bestuur van de buitenlandse verzekeraar hebben en alle verplichtingen dienen na te komen, die krachtens de onderwerpelijke landsverordening op die verzekeraar rusten. Als vertegenwoordiger kan zowel een rechtspersoon als een natuurlijke persoon worden aangewezen. Is de vertegenwoordiger rechtspersoon, dan moet hij echter op zijn beurt een natuurlijke persoon aanwijzen, die hem volledig vertegenwoordigt onder de toezichtswetgeving. De Bank heeft aldus bij de uitoefening van haar toezicht steeds de mogelijkheid zich tot een natuurlijke persoon te richten.

HOOFDSTUK III

De uitoefening van het verzekeringsbedrijf

Afdeling 1: Algemene bepaling

Artikel 25

De in het eerste lid neergelegde verplichting om het boekjaar gelijk te laten lopen met het kalenderjaar sluit aan op hetgeen in het bedrijfsleven vrijwel algemeen gebruikelijk is. Zonder deze bepaling zou bovendien een vergelijkende beoordeling van de uitkomsten van de onderscheidene verzekeringsondernemingen zeer bezwaarlijk zijn.

De mogelijkheid om ontheffing te verkrijgen van het verplicht voorgeschreven boekjaar is in het tweede lid vooral opgehouden voor buitenlandse verzekeraars, die wellicht in het zeteland een ander boekjaar hanteren.

Bij uitzondering kan het ook voorkomen dat een verzekeraar gespecialiseerd is in de dekking van een bepaald risico dat dermate tijdgebonden is, dat het redelijk is dat het boekjaar daaraan wordt aangepast.

Artikel 26

Iedere verzekeraar zal ingevolge het eerste lid verplicht zijn, staten bij de Bank in te dienen, waardoor deze een volledig inzicht in het beleid en de solvabiliteit en liquidatie van de betrokken verzekeraar zal kunnen krijgen. Onder normale omstandigheden zullen deze staten eenmaal per jaar moeten worden ingediend. Indien de financiële situatie van de verzekeraar de Bank aanleiding geeft de bedrijfsvoering op onderdelen meer op de voet te volgen, kan zij echter eisen dat de relevante staten frequenter worden ingediend.

Teneinde het toezicht voor de betrokken verzekeraar en voor de Bank zo efficiënt mogelijk te doen verlopen, wordt in het tweede lid bepaald, dat de staten van te voren moeten zijn onderzocht en akkoord bevonden door een externe accountant. Een belangrijke bepaling is voorts, dat de verzekeraar als opdrachtgever de accountant op voorhand dient te machtigen aan de Bank die inlichtingen te verstrekken, die de Bank als toezichthouder mocht verlangen. Hierdoor wordt de Bank in staat gesteld de externe accountant gericht om inlichtingen te vragen. De formulering laat de mogelijkheid open, dat de Bank met de accountant afspreekt dat deze met betrekking tot bepaalde situaties en ontwikkelingen die voor de Bank in haar toezichtshoudende functie van belang kunnen zijn, ook eigener beweging de Bank zal informeren.

Bij de bepaling in het zesde lid, dat in het landsbesluit, waarbij de modellen van de staten worden vastgesteld, tevens zal worden bepaald welke staten openbaar moeten worden gemaakt, wordt opgemerkt dat het in het voornemen van de regering ligt, het merendeel van de staten te doen publiceren. Daarmee zal een van de oogmerken van het gekozen toezichtstelsel, een zo ruim mogelijke openbaarheid van de bedrijfsgegevens, worden verwezenlijkt. De verplichte openbaarheid zal de verzekeraars dwingen hun soliditeit zo veel mogelijk op te voeren en zich rekenschap te geven van hun doen en laten. Uiteraard moet publicatie van gegevens, ten gevolge waarvan de normale bedrijfsvoering van de verzekeraars van uit het oogpunt der onderlinge concurrentie in belangrijke mate zou worden belemmerd of gehinderd, worden voorkomen. Hierbij wordt onder meer gedacht aan gegevens betreffende de wijze van herverzekering. Ingevolge de in artikel 125 voorgestelde aanvulling van de artikel 73 van het Wetboek van Koophandel, zullen de te publiceren staten gelden als de jaarrekening van een verzekeraar.

Artikel 27

Ondernemingen die hun jaarrekening, zijnde de balans en winst- en verliesrekening met bijbehorende toelichting publiceren, plegen deze stukken veelal reeds vergezeld te doen gaan van een jaarverslag. Het eerste lid schept voor verzekeraars met zetel in de Neder-

landse Antillen de verplichting, een jaarverslag te publiceren. Tevens worden voorschriften gegeven omtrent de inhoud van het jaarverslag.

Artikel 28

Uiteraard zal de Bank bevoegd moeten zijn om naast, en mogelijk juist met het oog op gegevens die haar middel van de ingediende staten zijn verstrekt, alle inlichtingen te verlangen die zij nodig heeft voor een behoorlijke taakvervulling. De informatieplicht van de verzekeraars strekt zich derhalve niet uit tot inlichtingen buiten het toezichtskader.

Aangezien de uitoefening van het verzekeringsbedrijf in concernverband, mede onder invloed van het specialisatiebeginsel, geenszins ongebruikelijk is, lijkt het wenselijk dat de Bank bevoegd is, de door haar verlangde informatie niet alleen bij de verzekeraar zelf maar ook rechtstreeks bij diens concerngenoten in te winnen. Hetzelfde geldt ten aanzien van ondernemingen of instellingen die, hoewel zij niet in concernverband met de verzekeraar zijn verbonden, rechtstreeks of middellijk een meerderheidsbelang in de verzekeraar hebben en uit dien hoofde de financiële positie van de verzekeraar kunnen beïnvloeden. Het opleggen, in het tweede lid, van deze inlichtingenplicht aan derden schept tevens de wettelijke grond voor strafoplegging bij het niet verstrekken van de inlichtingen. Met de bezi-
ging van het begrip “groep” onder a wordt beoogd alle ondernemingen en instellingen die met de betrokken verzekeraar een economische eenheid onder gemeenschappelijke leiding vormen, onder de inlichtingenplicht te brengen.

Artikel 29

Naast de wijze, omschreven in het vorige artikel, moet de Bank ook inlichtingen kunnen verkrijgen door middel van het horen van getuigen en deskundigen. Het is duidelijk dat de weg waarlangs de Bank ingevolge artikel 28 inlichtingen zal kunnen verkrijgen een geheel andere is dan de hier bedoelde. Het onderhavige artikel zal in elk geval toegepast worden wanneer de Bank malversaties vermoedt of haar is gebleken dat het onmogelijk is om op andere wijze de verlangde inlichtingen te verkrijgen. Maar de bevoegdheid van de Bank om dit artikel te hanteren, is zeker niet beperkt tot genoemde uitzonderlijke situaties.

In het derde lid wordt bepaald dat de oproeping geschiedt op de wijze, door de Bank te bepalen. In de praktijk zal de Bank de oproeping gewoonlijk wel bij brief doen. De oproeping bij dagvaarding en het bevel tot medebrenging, waartoe het vijfde lid de bevoegdheid geeft, zullen middelen zijn die in de praktijk slechts als stok achter de deur fungeren.

Artikel 30

Het begrip “boeken en zakelijke bescheiden” moet in ruime zin worden geïnterpreteerd. Ook notulen van bestuurs- en commissarissenvergaderingen en dergelijke moeten daaronder worden begrepen.

Artikel 31

In het toezichtssysteem der normatieve voorschriften, waarvoor bij het opstellen van de ontwerp-landsverordening is gekozen, neemt het adviesrecht dat in het onderhavige artikel aan de Bank wordt toegekend, een bijzondere plaats in. Hoewel noch het advies als zodan-

nig, noch de eventuele publikatie daarvan, de verzekeraar wettelijk dwingen het gegeven advies op te volgen, behoeft het geen betoog dat de publikatie van een advies van de Bank bepaald nadelig voor de betrokken verzekeraar zal zijn. De verzekeraar zal daarom geneigd zijn om het advies eigener beweging op te volgen en, overeenkomstig de wens van de Bank, tot bepaalde voorzieningen over te gaan dan wel deze na te laten.

De regering wil er met nadruk op wijzen, dat de bewoording van het adviesrecht zodanig is gekozen, dat de hantering van dit recht moet zijn gericht op de bescherming van de belangen van de totaliteit van de verzekeringnemers, verzekerden en uitkeringsgerechtigden van de betrokken verzekeraar.

Het advies zal dus altijd betrekking moeten hebben op een algemeen probleem en nooit kunnen worden gebruikt als instrument voor de behandeling van individuele klachten.

Uit de bepaling dat de Bank het adviesrecht ook kan hanteren in het belang van toekomstige belanghebbenden bij verzekeringsovereenkomsten, vloeit voort dat de Bank ook een advies zal kunnen geven over onereuze polisvoorwaarden of kwalijke handelwijzen bij de toepassing van de polisvoorwaarden. Dit betekent niet dat de Bank een regelmatige en intensieve controle op de polisvoorwaarden moet uitoefenen. Zou dat wel gebeuren, dan zou een vorm van materieel toezicht worden toegepast, hetgeen niet de bedoeling van de voorgestelde regeling is. De Bank zal het adviesrecht bij uitzondering moeten toepassen en in gevallen, waarin zich kennelijk een onjuiste situatie ontwikkelt.

Artikel 33

De Bank dient jaarlijks verslag uit te brengen aan de Minister van Financiën. De Bank is vrij om zelf te bepalen hoe zij het verslag zal inrichten en wat zij in het verslag zal opnemen. Uitdrukkelijk wordt bepaald dat niet gepubliceerde adviezen niet in het verslag mogen worden opgenomen. Ook mag de Bank in haar verslag geen oordeel geven over individuele verzekeraars, terwijl daarin evenmin ten aanzien van afzonderlijke verzekeraars melding mag worden gemaakt van gegevens die zij de Bank hebben verstrekt door middel van de staten die niet worden openbaar gemaakt. Wel kan de Bank van niet gepubliceerde gegevens gebruik maken in haar verslag mits zij deze betreft op het gehele bedrijf of onderdelen daarvan. Ook zal de Bank mogen aangeven, welke maatregelen verzekeraars naar haar inzicht zouden dienen te nemen in het belang van een gezond verzekeringsbedrijf.

Afdeling 2: Bepalingen omtrent de technische voorzieningen

Artikel 34

In het verzekeringsbedrijf pleegt men veelal nog onder de balans-passiva de verplichtingen waarvan de omvang op de balansdatum nog niet nauwkeurig bekend is en de risico's ter zake van nog te verwachten verplichtingen als "technische reserves" op te nemen. Naar modern bedrijfsadministratief inzicht behoren "reserves" evenwel, met het geplaatste kapitaal, tot het eigen vermogen van een onderneming en zijn de zogeheten "technische reserves" van een verzekeringsonderneming in wezen "voorzieningen". Daarom wordt hier en elders in de ontwerplandsverordening niet meer gesproken van technische reserves, maar van technische voorzieningen. Ingevolge het eerste lid van het onderhavige artikel kunnen bij

landsbesluit, houdende algemene maatregelen, nadere regels omtrent de technische voorzieningen en de berekening daarvan worden vastgesteld.

Tegen de aard en de waardering van de waarden die dienen tot dekking van de technische voorzieningen, kan de Bank ingevolge het tweede lid bezwaren maken. Uitdrukkelijk is daarbij bepaald dat de verzekeraar aan deze bezwaren tegemoet dient te komen.

In het derde lid wordt voorgeschreven, dat de dekkingswaarden in dezelfde muntsoort moeten kunnen worden gerealiseerd als die waarin de onderliggende verplichtingen luiden. Met deze congruentieregel wordt beoogd, verzekeraars hun beleggingen te doen afstemmen op hun verplichtingen, opdat valutarisico's worden vermeden. Voorts wordt in het derde lid de eis gesteld, dat de waarden die dienen tot dekking van de technische voorzieningen met betrekking tot de in de Nederlandse Antillen aangegane verzekeringsverplichtingen, hier te lande aanwezig moeten zijn.

In de praktijk van het verzekeringsbedrijf zal noch de congruentie noch de lokalisatie strikt toegepast kunnen worden. Afwijking van de congruentieregel moet bijv. mogelijk zijn voor een transportverzekeraar die er rekening mee dient te houden dat hij schadeuitkeringen zal moeten verrichten in het buitenland en dus in een andere valuta dan waarin het contract luidt.

Ook kan het voor een verzekeraar bezwaarlijk zijn, diverse vreemde valuta elk voor een relatief gering bedrag te moeten aanhouden. En hoewel de verplichting tot lokalisatie in beginsel juist moet worden geacht, vanuit een oogpunt van gezonde bedrijfsvoering is het evenzeer wenselijk de mogelijkheid tot belegging in het buitenland open te houden. Om een werkzame en soepele regeling te bewerkstelligen, die tegemoet komt aan de eisen die een verantwoorde bedrijfsuitoefening stelt, wordt in het vijfde lid aan de bank de bevoegdheid gegeven ontheffing te verlenen van de congruentieregel en de verplichting tot lokalisatie. In overeenstemming met de strekking van toezichthoudende taak van de Bank is bepaald dat een ontheffing zal worden verleend indien de belangen van de verzekerden zich daartegen niet verzetten. Hieruit volgt dat een ontheffing zal worden verleend indien daarmee geen afbreuk wordt gedaan aan het beginsel dat de beleggingen die dienen tot dekking van de uitkeringsverplichtingen voor alles solide moeten zijn. Voor zover de maatstaven die de Bank bij het verlenen van ontheffing zal hanteren, een algemeen karakter zullen dragen, zullen zij op een door de Bank te bepalen wijze openbaar worden gemaakt.

In het zesde lid wordt de mogelijkheid opgehouden om ook vorderingen op herverzekeraars als activa ter dekking van de technische voorzieningen op te voeren. De regering is voornemens zulks toe te staan met betrekking tot vorderingen, waarbij het aannemelijk is dat de herverzekeraar zijn uitkeringen aan de directe verzekeraar in de Nederlandse Antillen zal doen dan wel de uitkeringen ingevolge het oorspronkelijke verzekeringscontract in het buitenland zullen plaatsvinden.

Artikel 35

Ingevolge het eerste lid dienen de verzekeraars hun administratie zo in te richten dat daarin de waarden die dienen tot dekking van de technische voorzieningen betreffende de in de Nederlandse Antillen aangevane verplichtingen, kenbaar zijn.

In het kader van de jaarlijkse verslaglegging zal ingevolge het tweede lid het beloop van deze waarden, naar categorieën onderscheiden, in een staat moeten worden vermeld. In het geval dat een Antilliaanse verzekeringsonderneming niet de vereiste solvabiliteitsmarge bezit, zal zij ingevolge artikel 54 verplicht zijn aan de Bank afzonderlijk opgave te doen van de betrokken waarden en de wijzigingen die in die opgave vervolgens plaatsvinden. De Bank zal dientengevolge een actueel toezicht op de dekking van de technische voorzieningen kunnen uitoefenen. Zulks is mede van belang met het oog op de preferentie die ingevolge artikel 73 tweede lid, aan de verzekeringscrediteuren op deze waarden toekomt ingeval van liquidatie of faillissement van de verzekeringsonderneming overeenkomstig hoofdstuk VIII.

De lastenverzwaring als gevolg van deze afzonderlijke administratie zal gering zijn. Verzekeraars die over de vereiste solvabiliteitsmarge beschikken, zullen kunnen volstaan met eenmaal per jaar in een staat deze waarden per categorie op te geven.

Artikel 36

Verwezen zij naar hetgeen in het algemene gedeelte van deze toelichting onder het hoofd Financiën is gezegd over de solvabiliteitsmarge. De eerste drie leden hebben betrekking op de vereiste solvabiliteitsmarge, terwijl het vierde lid de aanwezige solvabiliteitsmarge betreft. De berekening van de aanwezige solvabiliteitsmarge zal moeten worden opgenomen in een afzonderlijke staat. De belangrijkste vermogensbestanddelen, die tezamen de aanwezige marge vormen, zijn het gestorte aandelenkapitaal, de reserves en de onverdeelde winst, onder aftrek van de immateriële activa zoals bijvoorbeeld de waarde van de verzekeringsportefeuille.

Afdeling 4: Aanvullende bepalingen omtrent verzekeraars met zetel in het buitenland

Artikel 37

Het voorschrift dat een buitenlandse verzekeraar de boekhouding en zakelijke bescheiden van zijn Antilliaanse bedrijf hier te lande moet hebben, zal het de Bank mogelijk maken effectief gebruik te maken van haar bevoegdheid, de administratie van het Antilliaanse bedrijf te (doen) controleren. Het voorschrift past ook bij de positie van de vertegenwoordiger die ingevolge artikel 23 tweede lid, van rechtswege alle bevoegdheden van de verzekeraar heeft.

Artikelen 38 tot en met 40

Deze artikelen beogen de continuïteit van de vertegenwoordiging zoveel mogelijk te waarborgen.

Artikel 42

Weliswaar heeft de vertegenwoordiger van rechtswege alle bevoegdheden die de verzekeraar heeft, docht uiteraard kunnen bij interne instructie door de verzekeraar beperkingen aan de vertegenwoordiger worden opgelegd ten aanzien van diens bevoegdheid te beschikken over de tot het Antilliaanse bedrijf behorende activa. Ondanks de louter interne werking van deze instructie is het voor de Bank als toezichthoudster van belang om geïnformeerd te zijn omtrent de eventueel aan een vertegenwoordiger opgelegde beperkingen.

Artikelen 43 en 44

Met het verbod om zonder vergunning van de Bank het verzekeringsbedrijf uit te oefenen is geenszins beoogd te verhinderen dat buitenlandse ondernemingen in de Nederlandse Antillen zaken zouden doen. Het ontwerp van landsverordening behelst geen verbod aan Antilliaanse ingezetenen om verzekeringen in het buitenland te sluiten; deze vrijheid is volledig gehandhaafd. Evenmin ligt het in de bedoeling van de regering, te verhinderen dat op bescheiden schaal in de Nederlandse Antillen acquisitie wordt bedreven. Wel biedt het voorgestelde artikel 44 de mogelijkheid een acquisitieverbod op te leggen aan een buitenlandse verzekeraar. Het doel van dit verbod is allereerst, te voorkomen dat buitenlandse verzekeraars zich aan het toezicht onttrekken doordat zij regelmatig verzekeringen die in de Nederlandse Antillen zijn geacquireerd, accepteren zonder aldaar een vestiging te hebben. Voorts kunnen met het acquisitieverbod verzekeringsovereenkomsten van inferieure kwaliteit, die vanuit het buitenland worden aangeboden, worden bestreden.

Het opleggen van een acquisitieverbod aan een buitenlandse verzekeraar die niet in de Nederlandse Antillen is gevestigd en dus niet grijpbaar is, heeft op zichzelf gezien weinig zin. Daarom verbiedt het zesde lid van artikel 44 te bemiddelen of op andere soortgelijke wijze mee te werken aan de voorbereiding of de totstandkoming van verzekeringsovereenkomsten met een verzekeraar aan wie een acquisitieverbod is opgelegd. Dit verbod strekt zich uit tot elke handeling die bewust is gericht op de voorbereiding of totstandkoming van overeenkomsten met de betrokken verzekeraar.

Het kan zijn dat de Bank over aanwijzingen beschikt die haar nopen, te onderzoeken of er grond is voor de uitvaardiging van een acquisitieverbod of het stellen van acquisitievooraanwaarden aan een bepaalde buitenlandse verzekeraar. Ook kan het zijn dat een assurantiebemiddelaar zijn activiteiten richt op het acquireren van verzekeringen, waartegen het acquisitieverbod zich richt. Teneinde de bank in deze gevallen de mogelijkheid te geven een onderzoek te doen naar de mate waarin de vermoede ongewenste activiteiten plaatsvinden, wordt in artikel 43 aan de Bank de bevoegdheid gegeven, tussenpersonen opgave te laten doen van deze door hun bemiddeling afgesloten verzekeringen.

HOOFDSTUKKEN IV EN V

Overdracht van rechten en verplichtingen uit verzekeringsovereenkomsten

Het geldend recht vereist voor overname van schulden de medewerking van de schuldeisers. Dit maakt het voor een verzekeringsonderneming uiterst moeilijk haar portefeuille geheel of gedeeltelijk aan een andere verzekeringsonderneming over te dragen, aangezien daartoe de instemming van iedere individuele polishouder benodigd is. Een bijzondere

regeling is daarom noodzakelijk want overdracht is vaak het aangewezen middel om de belangen van de verzekerden veilig te stellen. Alvorens hierop nader in te gaan, moge er op worden gewezen dat in het onderhavige ontwerp van landsverordening sprake is van een vrijwillige en een gedwongen overdracht van rechten en verplichtingen. Van gedwongen overdracht is sprake indien op verzoek van de Bank de rechter in eerste aanleg de noodregeling uitspreekt over een verzekeraar en daarbij de Bank machtigt tot overdracht van alle of een deel van de rechten en verplichtingen van de verzekeraar (artikel 60, tweede lid). In de thans aan de orde zijnde hoofdstukken is sprake van vrijwillige overdracht. Daarbij kan ook worden gedacht aan de tussenvorm van een vrijwillige overdracht. Daarbij kan ook worden gedacht aan de tussenvorm van een vrijwillige overdracht op instigatie van de Bank.

Een overdracht van rechten en verplichtingen uit verzekeringsovereenkomsten vindt in de praktijk om zeer verschillende redenen plaats. Het kan zijn dat gebrek aan groei in een portefeuille de verzekeraar ertoe brengt de betrokken rechten en verplichtingen over te dragen. Mogelijk is ook dat een verzekeraar het verliesgevende deel van zijn portefeuille wenst af te stoten of een deel van zijn portefeuille wil verkopen om met de opbrengst zijn financiële situatie te verbeteren. Door de overdracht kan een in moeilijkheden verkerende verzekeraar niet alleen de belangen van de “overgedragen” verzekerden dienen doch met de opbrengst van de verkoop ook de belangen van overgebleven verzekerden en eventuele schuldeisers veilig stellen. Met name in het levensverzekeringsbedrijf hebben de verzekerden zeer weinig van de liquidatie van een verzekeringsonderneming te verwachten, zelfs al is die onderneming op dat ogenblik nog solvent. Zij krijgen dan immers slechts de contante waarde van hun vorderingen uitgekeerd, wat zelden zal beantwoorden aan het doel waarmee zij de verzekering hebben gesloten. De regeling van deze aangelegenheid heeft de strekking het overdragen van rechten en verplichtingen door de ene verzekeraar aan de andere te vergemakkelijken en tegelijkertijd waarborgen te geven, dat daarbij met de belangen van de verzekerden voldoende rekening wordt gehouden. De bescherming van de verzekerden wordt bereikt door bij de overdracht de goedkeuring van de Bank als vereiste te stellen.

Gelet op het bijzondere karakter van het levensverzekeringsbedrijf wordt in artikel 45 bepaald dat voor de overdracht van rechten en verplichtingen uit levensverzekeringsovereenkomsten altijd de goedkeuring van de Bank is vereist. Alleen op schriftelijk verzoek van een individuele verzekeringnemer kan diens levensverzekering worden overgedragen aan een andere verzekeraar zonder medewerking van de Bank. In het schadeverzekeringsbedrijf staat het de verzekeraar daarentegen vrij de overdracht te effectueren ofwel met medewerking van de individuele verzekeringnemers ofwel met medewerking van de Bank.

Het verschil in karakter tussen het levens- en het schadeverzekeringsbedrijf komt voort tot uiting in de verschillende procedures die in de voorgestelde regeling zijn opgenomen met betrekking tot het verkrijgen van de goedkeuring van de Bank. Bij de overdracht in het levensverzekeringsbedrijf is de beslissing niet geheel in handen van de Bank gelegd, maar is ook invloed aan de polishouders gegeven (artikel 47). Uit praktische overwegingen is daarbij niet gekozen voor een positieve verklaring van toestemming van drie-vierden der polishouders, maar voor afwijzing van de overdracht wanneer een-vierde der polishouders zich tegen de overdracht verzet. Bij de beoordeling van de ontwerp-overeenkomst zal de

bank in de eerste plaats moeten nagaan of de belangen van verzekerden met de overdracht zullen zijn gediend. De Bank zal overdracht van rechten en verplichtingen aan een financieel zwakke verzekeraar dienen of te keuren. Voorts zal de Bank erop moeten toezien, dat de verzekeringsvoorwaarden geen wijziging ondergaan.

Uit het verschil in karakter tussen het levens- en schadeverzekeringsbedrijf vloeit ook nog voort, dat voor het levensverzekeringsbedrijf in Hoofdstuk IV geen regeling behoeft te worden getroffen zoals in artikel 50, derde lid, is geschied voor het schadeverzekeringsbedrijf. Ingevolge die regeling wordt aan verzekeringnemers, die om welke reden dan ook, bezwaar hebben tegen de overdracht van hun schadeverzekering, de gelegenheid geboden hun verzekering gedurende 60 dagen na publikatie van de overdracht te beëindigen. Voor het levensverzekeringsbedrijf behoeft een dergelijke voorziening niet te worden getroffen omdat het de verzekeringnemer te allen tijde vrij staat de premiebetaling te staken en de levensverzekering te beëindigen.

HOOFDSTUK VI

Bijzondere maatregelen

Artikelen 51 tot en met 53

Voor de soliditeit van een verzekeringsmaatschappij is van overwegend belang dat zij voldoet aan de wettelijk te stellen financiële eisen. Blijft zij daarmee in gebreke, dan kan de Bank ingevolge artikel 55 de vergunning(en) intrekken, als gevolg waarvan de onderneming zal moeten worden geliquideerd (artikel 57). Het is echter geenszins denkbeeldig dat er uitzicht bestaat op herstel van de vereiste financiële positie, indien de verzekeraar de daartoe geëigende maatregelen neemt. Daarom voorzien de onderhavige artikelen in de bevoegdheid van de Bank, de verzekeraar te dwingen die maatregelen te nemen.

Ingeval een buitenlandse verzekeraar voor wat betreft zijn vestiging in de Nederlandse Antillen niet aan de eisen inzake de technische voorzieningen voldoet, kan de Bank hem een beschikkingsverbod opleggen met betrekking tot zijn hier te lande aanwezige activa (artikel 51, eerste lid). Aan een Antilliaanse verzekeraar die niet meer beschikt over het vereiste minimum bedrag van de solvabiliteitsmarge, kan de Bank ingevolge artikel 53, eerste lid een beperking of een verbod om over zijn activa te beschikken, opleggen.

Ter bevordering van de effectiviteit van het verbod wordt in artikel 51, derde lid, bepaald dat de ongeldigheid van een rechtshandeling, door de verzekeraar verricht in strijd met het verbod c.q. de beperking, door de Bank kan worden ingeroepen. Aangezien het verbod c.q. de beperking niet openbaar wordt gemaakt, is ter bescherming van derden tegelijkertijd bepaald dat voorwaarde voor de ongeldigheid is, dat de wederpartij het verbod kende of daarvan niet onkundig kon zijn.

Artikel 54

Verwezen zij naar de toelichting bij artikel 35.

HOOFDSTUK VII

Intrekking van de vergunning

Artikelen 55 tot en met 57

Verwezen zij naar het algemene gedeelte van deze toelichting onder het hoofd Vergunning.

Artikel 58

Met betrekking tot het vierde lid zij verwezen naar de toelichting bij artikel 51, derde lid. Het spreekt voor zich, dat de bescherming van de wederpartij zich beperkt tot de rechtshandelingen die zijn verricht voor de openbaarmaking van de beperking of het verbod.

HOOFDSTUK VIII

Noodregeling en faillissement

Artikel 59

Reeds voordat de verzekeraar in een zodanig benarde financiële toestand verkeert dat de Bank zich genoodzaakt ziet de vergunning(en) in te trekken, zal zij op grond van de artikelen 51-53 maatregelen nemen, die ten doel hebben de ongunstige financiële ontwikkeling te keren.

Uiteraard dient gedurende de periode dat de onderneming in zulk een zorgelijke positie verkeert zoveel mogelijk te worden vermeden dat deze saneringsmaatregelen – die veelal het karakter van een stille curatele zullen hebben – worden doorkruist door een geruchtmakende faillissementsaanvraag. Aangezien de intrekking van alle aan een verzekeraar afgegeven vergunningen ingevolge artikel 55 leidt tot liquidatie van het bedrijf, is er ook geen plaats voor toepassing van de wettelijke bepalingen inzake surseance van betaling.

Artikel 60

Gelet op de omstandigheid dat ingevolge artikel 59 van het ontwerp geen faillissementsaanvraag in behandeling kan worden genomen zolang niet alle vergunningen van de verzekeraar zijn ingetrokken, wordt in het eerste lid van artikel 60 uitdrukkelijk tot uiting gebracht dat het criterium voor het openen van de noodregeling gelegen is in het belang der gezamenlijke schuldeisers.

Ingevolge het tweede lid, laatste zin, strekt de machtiging die de Bank is verleend niet meer tot vereffening van het vermogen van een verzekeraar zodra er blijkt van een negatief eigen vermogen. In dat geval dient de vereffening plaats te vinden overeenkomstig de bepalingen van het Faillissementsbesluit 1983. Artikel 71, eerste lid, bepaalt daarom dat de bank alsdan het faillissement moet aanvragen, echter niet eerder dan nadat de doeleinden van de machtiging (liquidatie van de portefeuille of van de rechten en verplichtingen uit de verzekeringsovereenkomsten) zijn verwezenlijkt of geen vooruitzicht meer bestaat dat dit alsnog mogelijk is.

In het zevende lid wordt bepaald dat de machtiging eerst kan worden verleend nadat de beslissing van de Bank tot intrekking van alle vergunningen – eventueel van een daartegen ingesteld beroep – onherroepelijk is geworden. In verband met het feit dat de onderneming alsdan hoe dan ook tot afwikkeling moet komen, lijkt het, gelet op het spoedeisende karakter van de situatie, gewenst dat tegen de beschikking van de rechter niet alleen geen hoger

beroep maar ook geen beroep in cassatie openstaat. Dit laatste is bepaald in het negende lid. Opgemerkt zij nog dat, indien het belang der gezamenlijke schuldeisers bij de afwikkeling geen bijzondere voorziening vordert – dit zal in het algemeen het geval zijn als de verzekeraar over voldoende activa beschikt – de afwikkeling aan de verzekeraar zelf zal worden overgelaten. Krachtens artikel 57 blijft het toezicht van de Bank op deze afwikkeling gehandhaafd.

Om praktische redenen wordt voorts in het achtste lid de publikatie van de zakelijke inhoud van de beschikking niet aan de Bank opgedragen, maar naar analogie van de regeling die geldt bij surseance van betaling, aan de griffier van het gerecht in eerste aanleg. De bekendmaking van de intrekking van de machtiging is in het derde lid van artikel 61 eveneens aan laatst genoemde opgedragen.

Artikel 62

Artikel 73 houdt in, dat in geval van vereffening krachtens de noodregeling of in geval van faillissement van de verzekeraar de in artikel 35 bedoelde waarden een afgescheiden vermogen vormen. Dit brengt noodzakelijkerwijs met zich mee, dat daaraan in beginsel geen nieuwe waarden mogen worden toegevoegd. Hierop past echter een uitzondering voor de premies die worden ontvangen na de dag van de uitspraak en voor de eventueel met deze premies verkregen waarden, uiteraard voor zover deze activa dienen tot dekking van de technische voorzieningen.

Artikel 63

In het tweede lid is tot uitdrukking gebracht dat de Bank niet alleen bij de aanvraag van de machtiging (artikel 60, eerste lid) maar ook tijdens de noodregeling de belangen van de gezamenlijke schuldeisers in acht moet nemen. De Bank kan ingevolge het vierde lid de rechter verzoeken aan een gemachtigde een beloning toe te kennen. Daarmee wordt beoogd de mogelijkheid te vergroten om deskundigen die buiten de Bank staan bij de vereffening te betrekken.

In het zesde en zevende lid wordt bepaald dat besluiten van de aandeelhouders- of ledenvergadering van een Antilliaanse verzekeraar tijdens de noodregeling de goedkeuring van de Bank behoeven en dat bij weigering van de algemene vergadering om een besluit te nemen dat voor een bepaalde handeling statutair is vereist, de Bank dit besluit zelf kan nemen. Aldus wordt veilig gesteld dat de Bank haar taak in het belang van de gezamenlijke crediteuren kan vervullen.

Voor een buitenlandse verzekeraar zijn dergelijke bepalingen niet nodig, omdat de vertegenwoordiger ingevolge artikel 23, tweede lid, reeds alle bevoegdheden van de verzekeraar bezit.

Artikel 65

Met betrekking tot het tweede lid zij opgemerkt, dat onder de vorderingen onder a, tevens de vorderingen, ingesteld in verband met een fiduciaire eigendomsoverdracht, moeten worden begrepen.

Artikel 67

Om een overdracht van rechten en verplichtingen van de onder de noodregeling gebrachte verzekeraar te kunnen bewerkstelligen, kan het nodig zijn dat de verzekeringsvoorwaarden worden gewijzigd. Ingevolge het eerste lid, onder a, heeft de Bank daarvoor een bijzondere machtiging van de rechter nodig. Ingevolge het bepaalde onder b, kan de Bank met bijzondere rechterlijke machtiging de looptijd van polissen verkorten. Aan deze bevoegdheid kan de Bank met name bij de vereffening van een schadeverzekeringsportefeuille behoefte hebben.

Uit sociale en praktische overwegingen is in het tweede lid bepaald, dat bij wijzigingen in levensverzekeringsovereenkomsten aan de verzekeringnemers niet meer verplichtingen mogen worden opgelegd.

Artikel 68

Voor de gevallen waarbij overdracht van rechten en verplichtingen plaatsvindt, behelst dit artikel een nadere uitwerking van het beginsel dat bij de vereffening rekening moet worden gehouden met het belang van de gezamenlijke schuldeisers. Voorkomen moet worden dat de veiligstelling van de nog verzekerde risico's door overdracht aan een andere verzekeraar nadeel toebrengt aan de rechten van de achterblijvende schuldeisers. Aan de overnemende verzekeraar zal derhalve niet een zodanige koopsom mogen worden betaald dat daardoor de achterblijvende schuldeisers bij de vereffening van hun vorderingen in een ongunstiger positie geraken dan wanneer geen overdracht zou plaatsvinden.

Artikel 69

Aangezien de hier bedoelde kosten als boedelschulden zullen worden aangemerkt, wordt in dit artikel de vaststelling van deze kosten opgedragen aan de rechter.

Artikel 70

Dit artikel regelt de strafrechtelijke aansprakelijkheid van bestuurders en commissarissen van een onderneming die onder de noodregeling is gesteld.

Artikel 71

Ingevolge het eerste lid is de Bank verplicht het faillissement van de verzekeraar aan te vragen, indien blijkt dat de verzekeraar een negatief eigen vermogen heeft en de noodregeling geen soulaas (meer) biedt voor de verzekeringsportefeuille. Heeft de Bank haar taak ten aanzien van de verzekeringsportefeuille volbracht, dan gaat derhalve de noodregeling min of meer vanzelf over in een normaal faillissement. De Bank vraagt het faillissement aan als toezichthoudende instantie, niet in de uitoefening van de bevoegdheden van de organen van de verzekeringsonderneming. Uit de bijzondere situatie vloeit tevens voort, dat niet het criterium van artikel 1, eerste lid, van het Faillissementsbesluit 1931, dat de verzekeraar moet “verkeren in de toestand dat hij heeft opgehouden te betalen”, maar het criterium van de aanwezigheid van een vermogenstekort bepalend is voor de faillietverklaring.

Voor wat betreft het voorgestelde tweede lid wordt opgemerkt dat veelal verreweg het grootste deel van het vermogen van een buitenlandse verzekeraar niet in de Nederlandse

Antillen aanwezig is en derhalve niet onder het toezicht van de Bank valt. In verband hiermee moeten bij de beoordeling van de vermogenspositie van deze verzekeraar in het kader van een eventueel verzoek tot zijn faillietverklaring uitsluitend die vermogensbestanddelen in aanmerking worden genomen die behoren tot het in de Nederlandse Antillen uitgeoefende verzekeringsbedrijf.

Het vierde lid behelst nadere regels voor de overgang van de noodregeling in een faillissement.

Artikel 73

De waarden die dienen tot dekking van de technische voorziening en als zodanig zijn aangewezen ingevolge artikel 35, eerste lid, vormen als het ware een afgescheiden vermogen, waaruit de vorderingen van de gerechtigden bij voorrang moeten worden voldaan. Aan deze regeling ligt de overweging ten grondslag, dat de verzekerden – ter bescherming van wier belangen toezicht op het verzekeringsbedrijf wordt uitgeoefend – de zekerheid voor de voldoening van hun vorderingen vooral vinden in de technische voorzieningen. Hoeksteen van de toezichtssysteem vormt dan ook de taak ervoor te waken dat toereikende technische voorzieningen worden aangehouden. De ondergetekenden zijn van oordeel, dat deze zekerheid haar waarde onverminderd dient te behouden in geval van gedwongen liquidatie van een verzekeraar. Het vermogen van de verzekeraar wordt aldus in twee onderboedels gesplitst en wel in de afgescheiden en een vrij vermogen. Uit de aanhef van het eerste lid volgt dat de omslag van de algemene boedelschulden proportioneel dient te geschieden, dat wil zeggen naar de mate waarin de omvang van het actief van elk van de onderboedels zich verhoudt tot de omvang van het totale actief van de onderneming. De bijzondere boedelschulden dienen uitsluitend in mindering te worden gebracht op de opbrengst van de bate waarop zij betrekking hebben, welke bate deel uitmaakt ofwel van het afgescheiden vermogen ofwel van het vrij vermogen.

Uiteraard blijven hypotheek- en pandhouders die overeenkomstig artikel 53 van het Faillissementsbesluit 1931 hun rechten hebben uitgeoefend, buiten de noodregeling of het faillissement. Zij dragen derhalve niet bij in de kosten van de noodregeling of het faillissement. Uit de aan het afgescheiden vermogen toegekende bestemming vloeit voort dat alle overige bestaande wettelijke voorrechten niet op dit vermogen kunnen worden uitgeoefend.

Onder de vorderingen ter zake van verzekeringsuitkeringen, die bij voorrang uit het afgescheiden vermogen worden voldaan, zijn niet alleen begrepen de vorderingen die zijn ontstaan voordat de noodregeling of het faillissement wordt uitgesproken, maar ook de vorderingen die daarna zijn ontstaan uit lopende verzekeringsovereenkomsten. Laatstbedoelde vorderingen mogen dus niet als boedelschulden worden beschouwd.

Volledigheidshalve zij nog opgemerkt, dat de premiecrediteuren voor hun vorderingen geen verhaal kunnen nemen op het afgescheiden vermogen. De crediteuren, wier vorderingen individueel van gering financieel belang zijn, zullen zich derhalve in eerste instantie op het vrije vermogen moeten verhalen.

HOOFDSTUK IX Bijzondere bepalingen

Artikel 74

Het kenmerkende verschil tussen artikel 44, zesde lid, en dit artikel is hierin gelegen, dat in eerstgenoemde bepaling de bemiddeling wordt verboden bij de voorbereiding of de totstandkoming van overeenkomsten die door een buitenlandse verzekeraar, waaraan een acquisitieverbod is opgelegd, in het buitenland worden gesloten, terwijl de onderhavige bepaling verbiedt te bemiddelen bij overeenkomsten die wel hier te lande worden gesloten, maar door een verzekeraar die de daarvoor vereiste vergunning niet bezit.

Artikel 75

Dit artikel beoogt zeker te stellen dat de verzekeringnemer uit het aan hem afgegeven verzekeringsbewijs weet wie als de risicodrager optreedt. Indien de mogelijkheid bestaat dat verzekeringsbewijzen worden afgegeven waaruit dat niet duidelijk blijkt, bestaat het gevaar dat controle nauwelijks mogelijk is op malafide personen die verzekeringsbewijzen afgeven waarbij hetzij een niet toegelaten verzekeraar als risicodrager optreedt, hetzij in het geheel geen dekking wordt verleend door enige verzekeraar.

Het eerste lid legt op de gemachtigde van een verzekeraar een verplichting er zorg voor te dragen dat in elke polis of in een daaraan toegevoegd aanhangsel de door hem vertegenwoordigde verzekeraar wordt vermeld.

Dekt meer dan een verzekeraar het risico, dan moeten behalve de namen ook de aandelen van de verzekeraars worden vermeld.

Het tweede en derde lid regelen het geval dat een polis of aanhangsel niet direct wordt opgemaakt. De verzekeringnemer dient dan toch schriftelijk van de namen en aandelen van de betrokken verzekeraars in kennis te worden gesteld. Ingevolge het tweede lid rust deze verplichting op de gemachtigde zelf, tenzij de verzekeringsovereenkomst behoort tot de portefeuille van een assurantietussenpersoon.

Deze moet op zijn beurt, ingevolge het derde lid, de gegevens doorgeven aan de verzekeringnemer. Uit het derde lid volgt ook dat de informatieplicht van de tussenpersoon zich niet alleen uitstrekt tot verzekeringen die door een gemachtigde namens de verzekeraar zijn gesloten, maar ook tot de verzekeringen die door een tussenpersoon bij een of meer verzekeraars zelf zijn ondergebracht. De termijnen die in het tweede en derde lid voor de kennisgevingen zijn gesteld, zijn zodanig gekozen dat in alle gevallen de verzekeringnemer binnen een maand nadat de verzekering is gesloten, moet zijn geïnformeerd.

Het vijfde lid biedt met name voor omvangrijke verzekeringen, waarbij vaak een aantal verzekeraars in de te dekken risico's participeren, de mogelijkheid om met voorafgaande goedkeuring van de Bank een vaste verdeling tussen bepaalde verzekeraars te deponeren. Een door de bank goedgekeurde deponering ontslaat de tussenpersoon van de verplichting, er zorg voor te dragen dat bij elke verzekering de verzekeraars in de polis of een aanhangsel worden opgenomen. Volstaan kan worden met een verwijzing naar de gedeponeerde maatschappijverdelingen. Wat de plaats van de deponering betreft, dit zal veelal het kantoor

van de tussenpersoon zijn, maar ook andere plaatsen komen hiervoor in aanmerking, een en ander mits door de bank aanvaard.

Artikel 76

In het algemene gedeelte van deze memorie van toelichting is onder het hoofd Toezicht-houder opgesteld dat de regering het redelijk acht, dat de kosten van het toezicht worden gedragen door de onder toezicht gestelde verzekeringsondernemingen. Daarbij geldt de overweging dat het verzekeringsbedrijf zelf er groot belang bij heeft dat ondeugdelijke ondernemingen die niet voldoen aan minimale eisen van solvabiliteit of de goede naam van het verzekeringsbedrijf schaden, bijv. door onereuze polisbepalingen, worden geweerd. Het uitoefenen van een toezicht op verzekeraars zal ongetwijfeld het vertrouwen dat het publiek in hen stelt en dat voor het verzekeringsbedrijf van groot belang is, vergroten.

Artikel 77

De geheimhoudingsplicht is ruim geformuleerd. Op een ieder die enige taak vervult in het kader van het toezicht op het verzekeringsbedrijf wordt geheimhouding opgelegd. In de eerste plaats zal de geheimhoudingsplicht van belang zijn voor hen die bij de Bank betrokken zijn bij de uitvoering van de landsverordening. Maar onder de geheimhoudingsplicht vallen ook degenen die ingevolge een opdracht van de Bank een taak uitvoeren, alsook getuigen en deskundigen die met betrekking tot een verzekeraar voor de rechter of de Bank verklaringen afleggen of werkzaamheden verrichten.

HOOFDSTUK X

Overgangsbepalingen

Artikelen 79 en 80

Voor de verzekeraars die reeds werkzaam zijn, voorziet dit artikel in een bijzondere procedure voor het aanvragen van de vergunningen die zij nodig hebben voor de werkzaamheden die zij op het tijdstip van de inwerkingtreding van de voorgestelde landsverordening uitoefenen.

Ingevolge het tweede lid behoeven deze verzekeraars geen programma van werkzaamheden aan de bank voor te leggen. Uiteraard behoeven zij evenmin te beschikken over middelen om aanloopkosten te financieren.

Uit het vierde lid volgt, dat de hier bedoelde verzekeraars terstond bij het in werking treden van de landsverordening volledig onder de wettelijke toezichtvoorschriften vallen. Zij zullen dan ook over de vereiste solvabiliteitsmarge dienen te beschikken. Doen zij dit niet, dan dient zulks ingevolge artikel 80 bij de aanvraag van de vergunning(en) aan de Bank te worden meegedeeld. De Bank kan hen daarop, onder toepassing van artikel 52 onderwerpen aan een saneringsplan of financieringsplan op korte termijn.

Artikel 81

Bij het in werking treden van de landsverordening zullen er wellicht verzekeraars met zetel in de Nederlandse Antillen zijn, die niet de vereiste rechtsvorm van naamloze vennootschap of onderlinge waarborgmaatschappij bezitten.

Ingevolge het eerste lid zullen deze verzekeraars twee jaar de gelegenheid hebben om een van beide rechtsvormen aan te nemen.

Reeds werkzame onderlinge waarborgmaatschappijen wordt in het tweede lid een termijn van twee jaar gegund om hun statuten aan te passen aan de daaraan in artikel 18 gestelde eisen.

Artikel 82

Gelet op de financiële eisen die ingevolge de voorgestelde landsverordening aan de schadeverzekeraars zullen worden gesteld en op de voorrang die in artikel 73, tweede lid, aan de vorderingen van de verzekeringsschuldvrijhouders wordt toegekend op de waarden tot dekking van de technische voorzieningen, ziet de regering geen aanleiding de zekerheid, vereist ingevolge artikel 20, tweede lid, van de Landsverordening Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen, te handhaven. Deze verplichting tot zekerheidsstelling zal dan ook vervallen ingevolge de wijziging, voorgesteld in artikel 126, onder D. Het onderhavige artikel 82 beoogt, gedurende de overgangperiode, zolang een WA-motorrijtuigverzekeraar nog niet voldoet aan de in de voorgestelde landsverordening gestelde financiële eisen, de bedoelde zekerheid te handhaven.

Artikel 83

Er dient rekening mee te worden gehouden, dat op het tijdstip van inwerkingtreding van de onderhavige landsverordening in de Nederlandse Antillen buitenlandse verzekeraars werkzaam zijn die alhier, in navolging van hun activiteiten en elders, zowel het levens- als het schadeverzekeringsbedrijf uitoefenen. Deze verzekeraars zullen de levensverzekeringportefeuille van hun Antilliaanse vestiging hetzij moeten overdragen, hetzij moeten onderbrengen in een afzonderlijke rechtspersoon naar Nederlands-Antilliaans recht. Het eerste lid van het onderhavige artikel voorziet in de mogelijkheid om deze verzekeraars daartoe een redelijke termijn te geven.

Het tweede lid strekt ertoe, gedurende die termijn de waarden ter dekking van de technische voorzieningen in het levensverzekeringsbedrijf te separeren van die in het schadeverzekeringsbedrijf voor het geval de verzekeraar tussentijds onder de noodregeling zou komen.

Artikel 84

Om elke rechtsonzekerheid weg te nemen bepaalt dit artikel uitdrukkelijk dat een eventueel faillissement van een verzekeraar, dat is uitgesproken voor het tijdstip van inwerkingtreding van de voorgestelde landsverordening, ook na dat tijdstip overeenkomstig het Faillissementsbesluit 1931 zal worden afgewikkeld.

HOOFDSTUK XII

Strafbepalingen

Artikelen 121 en 122

De in artikel 122 strafbaar gestelde overtredingen van voorschriften worden als overtredingen in strafrechtelijke zin aangemerkt. Voor zover de naleving van de betrokken voorschriften van bijzonder belang is voor een goed functionerend toezicht, wordt opzettelijk niet naleven aangemerkt als misdrijf en uit dien hoofde zwaarder bestraft.

Artikel 123

Dit artikel behelst de standaardbepalingen met betrekking tot de strafbaarstelling van niet natuurlijke personen.

HOOFDSTUK III

Slotbepalingen

Artikel 125

De artikelen 73 tot en met 76 van het Wetboek van Koophandel van de Nederlandse Antillen geven voor de naamloze vennootschap voorschriften met betrekking tot de balans en de winst- en verliesrekening met bijbehorende toelichting.

De door een verzekeraar ingevolge artikel 26, zesde en zevende lid, openbaar te maken staten behelzen deze financiële informatie. In het voorgestelde vierde lid van artikel 73 van het Wetboek van Koophandel wordt daarom bepaald dat de openbaar te maken staten van een verzekeraar die de rechtspersoonlijkheid van naamloze vennootschap bezit, gelden als zijn balans en winst- en verliesrekening met toelichting.

Artikel 126

Thans is voor verzekeraars die WA-motorrijtuigverzekeringen afsluiten, ingevolge artikel 2, derde lid, van de Landsverordening Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen een toelating door de Minister van Financiën vereist. In de toelichting op artikel 13 is reeds uiteengezet, dat de regering een afzonderlijke toelating naast de ingevolge de artikelen 9, onder a, en 10, eerste lid, vereiste motorrijtuigverzekering niet langer nodig oordeelt. Voorts is met betrekking tot de zekerheid die ingevolge artikel 20, tweede lid, van de Landsverordening Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen moet worden gesteld, in de toelichting op artikel 82 opgemerkt dat deze zekerheidsstelling kan vervallen.

Een en ander brengt de wijziging met zich, die in het onderhavige artikel warden voorgesteld.

Artikel 128

De intrekking van een vergunning, de beperking of het verbod aan de verzekeraar opgelegd, om na die intrekking over zijn activa te beschikken, alsmede de uitspraak van de noodregeling, intrekking daarvan, de aanwijzing van gemachtigden die namens de Bank de noodregeling uitvoeren en de intrekking van de machtigingen zullen ingevolge de voorgestelde wijziging van artikel 13 van de Handelsregisterverordening worden ingeschreven in het handelsregister.

Artikel 129

Na de inwerkingtreding van de voorgestelde landsverordening, die een specifieke regeling van het toezicht op het verzekeringsbedrijf behelst, is er geen plaats meer voor een toezicht op deze bedrijfstak op grond van de Landsverordening Toezicht Bank- en Kredietwezen.

De Minister van Financien,

De Minister van Justitie,

Landsverordening houdende regelen inzake het toezicht op het verzekeringsbedrijf

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Zitting 1988-1989

NOTA VAN WIJZIGINGEN NO. 4

In het ontwerp worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- A. Artikel 22 wordt als volgt gewijzigd.
1. In het eerste lid, onder a, worden de woorden “volgens de daarbij te stellen regelen aan te houden” vervangen door “volgens de daarbij te stellen regelen als solvabiliteitsfonds aan te houden”.
 2. In het tweede lid worden de woorden “betreffende de aan te houden waarden” vervangen door “betreffende het solvabiliteitsfonds, bedoeld in het eerste lid onder a”.
- B. Artikel 34 wordt als volgt gewijzigd:
1. Het vierde lid vervalt;
 2. De leden 5 en 6 worden vernummerd tot 4 en 5.
- C. In artikel 73, eerste lid, wordt de zinsnede “de in artikel 35 bedoelde waarden, daaronder mede begrepen de in artikel 22, eerste lid, onder a, bedoelde waarden, omgeslagen” vervangen door “de in artikel 35 bedoelde waarden omgeslagen”.

Toelichting

Ingevolge het vierde lid van artikel 34 van de voorgestelde landsverordening mag het Antilleanse bijkantoor of agentschap van een buitenlandse verzekeraar de te deponeren waarden verrekenen met de waarden die tot dekking van de technische voorzieningen van het Antilleanse bedrijf moeten worden aangehouden.

Bij nader inzien is de regering evenwel van oordeel dat de gedeponeerde waarden blijvend het karakter van solvabiliteitsmarge dienen te behouden voor het verzekeringsbedrijf dat hier te lande wordt uitgeoefend. Daarmee zal dit “solvabiliteitsfonds” in het kader van de bedrijfsuitoefening door het bijkantoor of agentschap een functie krijgen, die overeenstemt met de solvabiliteitsmarge die ingevolge artikel 36 geldt voor de verzekeraars met zetel in de Nederlandse Antillen.

Willemstad,
De Minister van Financiën,
De Minister van Justitie,

Landsbesluit

bijzondere vergunningen verzekeringsoedrijf

A 1992

No. 50

PUBLICATIEBLAD

LANDSBESLUIT HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELLEN, van de 9de mei 1992 ter uitvoering van Artikel 7 van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsoedrijf (P.B. 1990, no. 77).

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is, ter uitvoering van Artikel 7 van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsoedrijf (P.B. 1990, no. 77) regelen te stellen inzake het toezicht op verzekeraars die vanuit de Nederlandse Antillen buitengaats risico's van bepaalde ondernemingen, instellingen of beroepsbeoefenaren verzekeren en op verzekeraars die vanuit de Nederlandse Antillen uitsluitend het herverzekeringsoedrijf uitoefenen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

HOOFDSTUK I

Inleidende bepalingen

Artikel 1

In dit landsbesluit wordt onder landsverordening verstaan: de Landsverordening Toezicht Verzekeringsoedrijf (P.B. 1990, no. 77).

Artikel 2

1. De landsverordening is niet van toepassing op de verzekeraars die in het bezit zijn van een door de Bank verleende bijzondere vergunning, tenzij uit dit landsbesluit anders blijkt.
2. Op verzekeraars als bedoeld in Artikel 3, eerste lid, onderdeel b, ten 2°, en tweede lid, is dit landsbesluit, van toepassing voor wat betreft het verzekeringsoedrijf dat zij vanuit hun vestiging in de Nederlandse Antillen uitoefenen, tenzij uit dit landsbesluit anders blijkt.

IVb

HOOFDSTUK II

Algemene bepalingen

Artikel 3

1. Voor een bijzondere vergunning als bedoeld in Artikel 2, eerste lid, komen in aanmerking:
 - a. verzekeraars met zetel in de Nederlandse Antillen die:
 - 1°. de rechtsvorm van naamloze vennootschap, met op naam luidende aandelen, of van onderlinge waarborgmaatschappij bezitten; en
 - 2°. risico's verzekeren of herverzekeren die uitsluitend of in overwegende mate voortvloeien uit de bedrijfs- of beroepsuitoefening buiten de Nederlandse Antillen van hun aandeelhouders of leden, van in een groep verbonden ondernemingen of van deelnemers in een samenwerkingsverband.
 - b. verzekeraars die vanuit hun vestiging in de Nederlandse Antillen het verzekeringsbedrijf uitsluitend als herverzekeraar uitoefenen, geen verzekeraar zijn als bedoeld in onderdeel a en die:
 - 1°. indien zij hun zetel in de Nederlandse Antillen hebben, de rechtsvorm van naamloze vennootschap of onderlinge waarborgmaatschappij bezitten;
 - 2°. indien zij hun zetel in het buitenland hebben, naar het recht van de Staat van hun zetel rechtspersoon zijn.
2. De Bank kan voor een bijzondere vergunning eveneens in aanmerking doen komen een verzekeraar met zetel buiten de Nederlandse Antillen, die:
 - a. naar het recht van de Staat van zijn zetel rechtspersoon is;
 - b. het verzekeringsbedrijf uitsluitend vanuit een vestiging in de Nederlandse Antillen uitoefent en in die bedrijfsuitoefening risico's verzekert of herverzekert als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, ten 2°.
3. Op de rechtsvorm van onderlinge waarborgmaatschappij is Artikel 18 van de landsverordening van toepassing.

Artikel 4

1. Het dagelijks beleid van een verzekeraar met zetel in de Nederlandse Antillen, die in het bezit is van een bijzondere vergunning, wordt bepaald door tenminste een natuurlijke persoon die zijn woonplaats in de Nederlandse Antillen heeft. Degenen die het dagelijks beleid van de verzekeraar bepalen, dienen naar het oordeel van de Bank te beschikken over voldoende bekwaamheid tot het uitoefenen van het verzekeringsbedrijf
2. De handelingen en de antecedenten van degenen die het beleid van de verzekeraar bepalen of mede bepalen mogen de Bank geen aanleiding geven tot het oordeel dat de belangen van hen die betrokken zijn of zullen worden bij overeenkomsten van verzekering, door hen of ten behoeve van hen gesloten of te sluiten met de verzekeraar, in gevaar zouden kunnen komen.

Artikel 5

1. Een verzekeraar met zetel buiten de Nederlandse Antillen die een bijzondere vergunning bezit, dient als zijn vertegenwoordiger een natuurlijke persoon of een rechtspersoon te hebben aangesteld, die zijn woonplaats onderscheidenlijk zijn zetel in de Nederlandse Antillen heeft.

Ten aanzien van deze vertegenwoordiger zijn de Artikelen 23, tweede tot en met vijfde lid, en 38 tot en met 42 van de landsverordening van toepassing.

2. De natuurlijke persoon die als vertegenwoordiger is aangesteld danwel de natuurlijke persoon, bedoeld in Artikel 23, vierde lid, van de landsverordening, bepaalt het dagelijks beleid van de vestiging van de verzekeraar in de Nederlandse Antillen. Op deze personen is Artikel 4, eerste lid, laatste volzin, en tweede lid, van toepassing.

Artikel 6

1. Een verzekeraar aan wie een bijzondere vergunning is verleend, mag geen ander bedrijf dan het verzekeringsbedrijf uitoefenen.
2. Een verzekeraar als bedoeld in Artikel 3, eerste lid, onderdeel a, en tweede lid, mag uitsluitend het levensverzekeringsbedrijf danwel het schadeverzekeringsbedrijf uitoefenen.
3. De Bank beslist of een handeling of een samenstel van handelingen al dan niet uitoefening van het levensverzekeringsbedrijf, het schade-verzekeringsbedrijf of een andersoortig bedrijf vormt. Zij deelt haar beslissing bij aangetekende brief aan de betrokkene mee.
4. De Bank kan van het bepaalde in het tweede lid ontheffing verlenen mits te haren genoegen is aangetoond dat het beheer van de werkzaamheden in de uitoefening van het levensverzekeringsbedrijf is gescheiden van het beheer van de werkzaamheden in de uitoefening van het schadeverzekeringsbedrijf. De Bank kan ook overigens voorwaarden aan de ontheffing verbinden. Zij is bevoegd een verleende ontheffing in te trekken.

Artikel 7

1. Een verzekeraar aan wie een bijzondere vergunning is verleend, voert te zijnen kantore in de Nederlandse Antillen de boekhouding van het door hem uitgeoefende verzekeringsbedrijf en bewaart aldaar alle zakelijke bescheiden betreffende dit verzekeringsbedrijf gedurende een periode van tenminste tien jaar.
2. Een verzekeraar als bedoeld in het eerste lid laat zijn boekjaar lopen over een aaneengesloten tijdvak van twaalf maanden.

HOOFDSTUK III

De bijzondere vergunning

Artikel 8

Een bijzondere vergunning als bedoeld in Artikel 2, eerste lid, wordt aangevraagd bij de Bank door indiening van een aanvraagformulier. De Bank stelt het model van het aanvraagformulier vast.

Artikel 9

1. De aanvrager van een bijzondere vergunning, met zetel in de Nederlandse Antillen, dient te beschikken over:
 - a. het minimum bedrag van de solvabiliteitsmarge, bedoeld in Artikel 14, eerste onderscheidenlijk tweede lid; en
 - b. voldoende financiële middelen tot dekking van de te verwachten kosten van de inrichting van het bedrijfsapparaat.

2. De aanvrager van een bijzondere vergunning met zetel buiten de Nederlandse Antillen dient:
 - a. in de Staat van zijn zetel bevoegd te zijn tot uitoefening van het verzekeringsbedrijf;
 - b. te beschikken over een solvabiliteitsmarge als bedoeld in Artikel 15; en
 - c. te beschikken over voldoende financiële middelen tot dekking van de te verwachten kosten van de inrichting van het bedrijf van zijn vestiging in de Nederlandse Antillen.

Artikel 10

1. Bij de aanvraag van een bijzondere vergunning legt de aanvrager aan de Bank over:
 - a. een authentiek afschrift van zijn akte van oprichting en van zijn statuten;
 - b. een exemplaar van zijn reglementen indien deze zijn vastgesteld;
 - c. een lijst met de namen en adressen van zijn bestuurders en – indien de statuten voorzien in de benoeming van commissarissen – van zijn commissarissen;
 - d. indien van toepassing: bescheiden waaruit blijkt dat hij voldoet aan Artikel 9, tweede lid, aanhef en onderdeel a.
2. De aanvrager legt bij zijn aanvraag tevens aan de Bank een programma van werkzaamheden voor. Dit programma van werkzaamheden bevat:
 - a. een opgave van de aard van de risico's die de verzekeraar voornemens is te dekken;
 - b. indien de aanvrager het levensverzekeringsbedrijf uitoefent, de technische grondslagen die hij voornemens is toe te passen, met name de grondslagen voor de berekening van de tarieven en de technische voorzieningen;
 - c. een uiteenzetting omtrent de leidende beginselen op het gebied van de herverzekering;
 - d. een raming van de kosten van inrichting van het bedrijfsapparaat, vergezeld van de bewijsstukken waaruit blijkt dat de aanvrager beschikt over de financiële middelen tot dekking daarvan;
 - e. indien de aanvrager zijn zetel in de Nederlandse Antillen heeft of een verzekeraar als bedoeld in Artikel 3, tweede lid, is, bewijsstukken waaruit blijkt dat hij beschikt over het ingevolge Artikel 14, eerste of tweede Lid, vereiste minimum bedrag van de solvabiliteitsmarge;
 - f. indien de aanvrager een herverzekeraar als bedoeld in Artikel 3, eerste lid, onderdeel b, aanhef en ten 2°, is, bewijsstukken waaruit blijkt dat hij voldoet aan Artikel 15; en voorts, voor de eerste drie boekjaren;
 - g. een raming van de vermoedelijke inkomsten en uitgaven, zowel wat de directe verrichtingen en de geaccepteerde herverzekeringen als de overdrachten uit hoofde van herverzekering betreft;
 - h. een raming van de liquiditeitspositie;
 - i. een raming van de financiële middelen tot dekking van de verzekeringsverplichtingen;
 - j. indien de aanvrager zijn zetel heeft in de Nederlandse Antillen, een raming van de financiële middelen tot dekking van de solvabiliteitsmarge.

Artikel 11

Indien de stukken die bij het aanvragen van een bijzondere vergunning zijn overgelegd, de Bank aanleiding geven tot het maken van opmerkingen, stelt zij de aanvrager in de gelegenheid op deze opmerkingen binnen een door haar te stellen redelijke termijn te antwoorden.

Artikel 12

1. De Bank deelt binnen een maand na ontvangst van het in Artikel 30, eerste Lid, genoemde bedrag en van de vereiste gegevens, bewijsstukken en inlichtingen, haar beslissing op de aanvraag van een bijzondere vergunning bij aangetekende brief aan de aanvrager mee.
2. De Bank verleent de aangevraagde bijzondere vergunning indien de aanvrager te haren genoegen heeft aangetoond dat hij voldoet aan de ingevolge dit landsbesluit gestelde eisen voor het verkrijgen van de bijzondere vergunning.
3. Indien de Bank van oordeel is dat de aanvrager niet heeft aangetoond dat hij aan de ingevolge dit landsbesluit gestelde eisen voor het verkrijgen van de bijzondere vergunning voldoet, wordt haar afwijzende beschikking met redenen omkleed.

HOOFDSTUK IV

Financiële eisen

Artikel 13

1. Een verzekeraar aan wie een bijzondere vergunning is verleend, is verplicht toereikende technische voorzieningen als bedoeld in de landsverordening aan te houden.
2. De technische voorzieningen dienen volledig door waarden te zijn gedekt. De Bank kan tegen de aard en de waardering van deze waarden bezwaar maken, aan welk bezwaar de verzekeraar dient tegemoet te komen.

Artikel 14

1. Een verzekeraar aan wie een bijzondere vergunning is verleend ingevolge Artikel 3, eerste lid, aanhef en onderdeel a, of tweede lid, dient te beschikken over solvabiliteitsmarge die:
 - a. voor het levensverzekeringsbedrijf tenminste vier procent van de voorziening voor verzekeringsverplichtingen aan het einde van het voorgaande boekjaar, na aftrek van het aandeel van herverzekeraars in deze voorziening, doch minimaal f. 400.000,-- behoort;
 - b. voor het schadeverzekeringsbedrijf tenminste vijftien procent van het in het voorgaande boekjaar geboekte premie-inkomen, na aftrek van de in dat boekjaar verschuldigde premies voor herverzekering, doch minimaal f. 300.000, behoort;
2. Een herverzekeraar als bedoeld in Artikel 3, eerste lid, onderdeel b, aanhef en ten 1°, aan wie een bijzondere vergunning is verleend, dient te beschikken over een solvabiliteitsmarge die tenminste tien procent van de in het voorgaande boekjaar verschuldigde premies voor herverzekering, doch minimaal f. 1.000.000, behoort;
3. In een ingevolge Artikel 17, zesde lid, vast te stellen model van een staat wordt bepaald welke vermogensbestanddelen de solvabiliteitsmarge kunnen vormen, welke vermogensbestanddelen daarbij een aftrek dienen te vormen, alsook de mate waarin en de

voorwaarden waaronder een en ander geschiedt. De Bank kan tegen de waardering van de vermogensbestanddelen bezwaar maken.

4. Indien een verzekeraar weet of redelijkerwijze kan voorzien dat zijn solvabiliteitsmarge niet voldoet of zal voldoen aan de eisen die daaraan krachtens het eerste danwel tweede lid worden gesteld, doet hij daarvan terstond aan de Bank mededeling.

Artikel 15

Een herverzekeraar als bedoeld in Artikel 3, eerste lid, onderdeel b, aanhef en ten 20, aan wie een bijzondere vergunning is verleend, dient met betrekking tot zijn gehele verzekeringsbedrijf te beschikken over een solvabiliteitsmarge die overeenkomt met de ingevolge Artikel 14, tweede lid, vereiste solvabiliteitsmarge. Artikel 14, vierde lid, is op de herverzekeraar van toepassing.

HOOFDSTUK V

Het toezicht

Artikel 16

1. Het toezicht op de verzekeraars zoals dit uit dit landsbesluit voortvloeit, berust bij de Bank.
2. In de instructie voor de Bank, bedoeld in Artikel 2, tweede lid van de landsverordening worden mede voorschrift en gegeven ter zake van de uitoefening van de ingevolge dit landsbesluit aan de Bank opgedragen taak.

Artikel 17

1. Iedere verzekeraar aan wie een bijzondere vergunning is verleend, dient binnen zes maanden na afloop van elk boekjaar bij de Bank staten in tweevoud in, die te zamen een duidelijk beeld geven van de financiële toestand van de verzekeraar. Een verzekeraar dient voorts binnen de door de Bank te bepalen termijn een of meer van deze Staten in tweevoud in, indien de Bank zulks voor de vervulling van haar bij dit landsbesluit opgelegde taak mocht verlangen.
2. De staten, bedoeld in het eerste Lid, gaan vergezeld van een verklaring van een deskundige als bedoeld in Artikel 74 van het Wetboek van Koophandel van de Nederlandse Antillen.
Ten bewijze dat de staten door hem zijn onderzocht, waarmerkt de deskundige de staten.
3. Met betrekking tot het levensverzekeringsbedrijf behelst een der staten het actuariële verslag, terwijl in een andere staat de sterftevergelijking is opgenomen. Deze staten worden voorzien van een verklaring van de actuaaris, waarmee deze bevestigt dat hij zich ervan heeft overtuigd dat de in het actuariële verslag genoemde voorzieningen juist zijn vastgesteld en de sterftevergelijking juist is weergegeven. Ten bewijze van een en ander waarmerkt de actuaaris deze stukken. Hij is bevoegd zijn verklaring nader toe te lichten of op enig punt een voorbehoud te maken.
4. Tot het afgeven van de verklaring, bedoeld in het tweede onderscheidenlijk derde lid, is slechts een deskundige onderscheidenlijk een actuaaris bevoegd tegen wie de Bank bij de verzekeraar geen bezwaar heeft gemaakt.

5. De Bank kan tegen de aanwijzing of handhaving van een deskundige of een actuaaris bezwaar maken indien de betrokkene naar haar oordeel niet of niet meer de nodige waarborgen biedt dat hij de hem toevertrouwde taak naar behoren zal vervullen. Het bezwaar wordt schriftelijk ter kennis gebracht van de betrokken verzekeraar en van de betrokken deskundige of actuaaris.
6. De Bank stelt de modellen van de staten vast.
7. Een verzekeraar met zetel buiten de Nederlandse Antillen aan wie een bijzondere vergunning is verleend, dient jaarlijks zijn balans en winst- en verliesrekening met toelichting, betreffende zijn gehele bedrijf, waar dit ook wordt uitgeoefend, in tweevoud in bij de Bank zodra hij deze stukken openbaar heeft gemaakt of krachtens het recht van de Staat van zijn zetel openbaar moet hebben gemaakt.
Indien in de Staat van zijn zetel geen verplichting tot openbaarmaking bestaat en de verzekeraar bedoelde stukken ook niet openbaar maakt, dient hij de stukken binnen negen maanden na afloop van elk boekjaar bij de Bank in.

Artikel 18

1. Een verzekeraar aan wie een bijzondere vergunning is verleend, verstrekt aan de Bank binnen de door deze te bepalen termijn alle inlichtingen die de Bank nodig heeft voor de juiste uitvoering van de taak, haar bij dit landsbesluit opgelegd.
2. Indien de verzekeraar nalatig is in het verschaffen van de door de Bank verlangde inlichtingen of de verstrekte inlichtingen naar het oordeel van de Bank onvoldoende zijn, is zij bevoegd zich de verlangde inlichtingen te verschaffen door inzage te nemen of door personen, door haar bij uitdrukkelijke en bijzondere volmacht aangewezen, inzage te doen nemen van de boeken en de zakelijke bescheiden van de verzekeraar. De verzekeraar is verplicht bij zulk een onderzoek zoveel mogelijk behulpzaam te zijn.
3. Hij die de in het tweede lid bedoelde boeken en zakelijke bescheiden onder zich heeft, is desgevorderd verplicht deze voor het in het tweede lid bedoelde onderzoek over te leggen.

Artikel 19

Een verzekeraar aan wie een bijzondere vergunning is verleend, legt een authentiek afschrift van elke wijziging van zijn statuten en een door het bestuur gewaarmerkt afschrift van elke wijziging van zijn reglementen aan de Bank over en brengt elke wijziging in de samenstelling van zijn bestuur en raad van commissarissen ter kennis van de Bank, een en ander binnen veertien dagen na de totstandkoming van de wijziging.

Artikel 20

De Bank brengt jaarlijks, voor 1 september, verslag uit aan de Minister van Financiën over haar werkzaamheden en bevindingen in de uitoefening van de haar ingevolge dit landsbesluit opgedragen taak. Een oordeel over enige verzekeraar wordt in dit verslag niet kenbaar gemaakt, noch wordt ten aanzien van afzonderlijke verzekeraars melding gemaakt van inlichtingen die in de staten, bedoeld in Artikel 17, zesde lid, zijn opgenomen.

HOOFDSTUK VI

Bijzondere maatregelen

Artikel 21

1. Indien een verzekeraar met zetel in de Nederlandse Antillen, aan wie een bijzondere vergunning is verleend, niet meer beschikt over de ingevolge Artikel 14, eerste onderscheidenlijk tweede lid, vereiste solvabiliteitsmarge, dient hij – tenzij het tweede lid van toepassing is – binnen een door de Bank te bepalen termijn bij de Bank een saneringsplan ter goedkeuring in, dat aangeeft op welke wijze en binnen welke termijn de solvabiliteitsmarge weer op de vereiste omvang zal worden gebracht.
2. Indien de solvabiliteitsmarge is gedaald of naar het oordeel van de Bank zal dalen beneden het vereiste minimum bedrag, dient de verzekeraar bij de Bank binnen een door deze te bepalen termijn een financieringsplan ter goedkeuring in, dat aangeeft hoe op korte termijn de solvabiliteitsmarge weer op vereiste omvang zal worden gebracht.
3. Ingeval het eerste lid reeds toepassing vond, geeft het financieringsplan tevens aan hoe het saneringsplan daarin is verwerkt.
4. De Bank kan op verzoek van de verzekeraar wijzigingen in een goedgekeurd plan toestaan dan wel, bij gewijzigde omstandigheden, wijziging van het plan eisen of de goedkeuring intrekken.

HOOFDSTUK VII

Intrekking van de bijzondere vergunning

Artikel 22

1. De Bank is bevoegd een bijzondere vergunning in te trekken indien de verzekeraar:
 - a. om intrekking verzoekt;
 - b. niet meer voldoet aan de eisen die voor het verkrijgen van de bijzondere vergunning zijn gesteld;
 - c. niet binnen de ingevolge Artikel 21 door de Bank goedgekeurde termijn de solvabiliteitsmarge op de vereiste omvang heeft gebracht;
 - d. ernstig in gebreke blijft aan wettelijke voorschriften te voldoen; of
 - e. de uitoefening van het betrokken verzekeringsbedrijf heeft gestaakt.
2. Het in het eerste lid bepaalde is mede van toepassing indien de vergunning is verleend op grond van onjuiste informatie door de vergunninghoudster verstrekt.

Artikel 23

1. Het besluit tot intrekking van een vergunning is met redenen omkleed en wordt door de Bank door middel van een deurwaardersexploit ter kennis van de verzekeraar gebracht.
2. De intrekking wordt eerst van kracht, wanneer het daartoe strekkende besluit onherroepelijk is geworden.

Artikel 24

De intrekking van een bijzondere vergunning verplicht de verzekeraar zijn bedrijf af te wikkelen. Hij blijft daarbij onderworpen aan de bepalingen van dit landsbesluit.

Artikel 25

1. Indien de Bank de bijzondere vergunning intrekt op grond van Artikel 22, onderdeel b, c of d, beperkt zij de uitoefening van de bevoegdheid van de verzekeraar om over zijn waarden te beschikken of verbiedt zij hem om anders dan met haar schriftelijke machtiging over deze waarden te beschikken.
2. De Bank brengt de beperking of het verbod, opgelegd ingevolge het eerste Lid, met het besluit tot intrekking van de vergunning ter kennis van de verzekeraar.
3. De verzekeraar dan wel de Bank namens de verzekeraar, kan de ongeldigheid van een rechtshandeling, door de verzekeraar verricht in strijd met de beperking of het verbod, invoeren indien de wederpartij de beperking onderscheidenlijk het verbod kende of daarvan niet onkundig kon zijn.
4. De Bank heft de beperking of het verbod, opgelegd ingevolge het eerste lid, op zodra het besluit tot intrekking van de bijzondere vergunning is vernietigd

HOOFDSTUK VIII

Faillissement

Artikel 26

1. Een vordering of verzoek tot faillietverklaring van een verzekeraar – eigen aangifte daaronder begrepen – wordt niet in behandeling genomen zolang de verzekeraar in het bezit is van een bijzondere vergunning.
2. Indien de bijzondere vergunning van een verzekeraar is ingetrokken, wordt op het verzoek of de vordering tot faillietverklaring niet beslist dan nadat de rechter de Bank in de gelegenheid heeft gesteld haar gevoelen daaromtrent kenbaar te maken.
3. De wettelijke bepalingen inzake surseance van betaling zijn op verzekeraars niet van toepassing.

Artikel 27

1. Indien de bijzondere vergunning is ingetrokken, dient de Bank een verzoek tot faillietverklaring van de verzekeraar in, indien haar blijkt dat de verzekeraar een negatief eigen vermogen heeft.
2. Bij de beoordeling van de omvang van het eigen vermogen van een verzekeraar met zetel buiten de Nederlandse Antillen worden uitsluitend de activa en passiva in aanmerking genomen die naar het oordeel van de Bank behoren tot het verzekeringsbedrijf dat vanuit de vestiging in de Nederlandse Antillen wordt uitgeoefend.
3. De faillietverklaring op verzoek van de Bank wordt uitgesproken ongeacht of de verzekeraar verkeert in een toestand van te hebben opgehouden te betalen.

HOOFDSTUK IX

Overgangsbepalingen

Artikel 28

1. Verzekeraars die op het tijdstip van inwerkingtreding van de landsverordening het verzekeringsbedrijf uitoefenen en in aanmerking willen komen voor een bijzondere vergunning als bedoeld in Artikel 2, eerste lid, dienen deze vergunning binnen drie maanden na genoemd tijdstip bij de Bank aan te vragen.

2. Met betrekking tot de aanvraag zijn de Artikel 9, eerste lid, aanhef en onderdeel b, en tweede lid, aanhef en onderdeel c, en Artikel 10, tweede lid, niet van toepassing.
3. In afwijking van Artikel 12, eerste lid, deelt de Bank haar beslissing op de aanvraag binnen twaalf maanden na het tijdstip van inwerkingtreding van de landsverordening bij aangetekende brief aan de aanvrager mee. Een afwijzende beslissing staat wat haar gevolgen betreft gelijk met een besluit van de Bank tot intrekking van een bijzondere vergunning tenzij de Bank van oordeel is dat de aanvrager geen verzekeraar als bedoeld in Artikel 3 is. In dat geval beslist de Bank over de aanvraag in overeenstemming met Artikel 80 van de landsverordening.
4. Zolang een verzekeraar als bedoeld in het eerste lid de beslissing van de Bank nog niet heeft ontvangen, wordt hij gelijkgesteld met een verzekeraar die de aangevraagde bijzondere vergunning bezit.

Artikel 29

Een verzekeraar die op het tijdstip van inwerkingtreding van de landsverordening weet of redelijkerwijze kan voorzien dat zijn solvabiliteitsmarge niet voldoet of zal voldoen aan de gestelde eisen, deelt zulks bij de aanvraag van een bijzondere vergunning aan de Bank mee.

HOOFDSTUK X

Retributies

Artikel 30

1. Degene die een bijzondere vergunning aanvraagt, is voor de behandeling van zijn aanvraag een vergoeding aan de Bank verschuldigd ten bedrage van f. 6.000,--.
2. De verzekeraar aan wie een bijzondere vergunning is verleend, is jaarlijks een bijdrage in de kosten van uitvoering van dit landsbesluit aan de Bank verschuldigd ten bedrage van f. 3.000,-- zulks voor de eerste maal na afloop van het eerste volle boekjaar, volgende op de afgifte van de bijzondere vergunning. De verzekeraar ontvangt daartoe een aanslag van de Bank, die binnen een door de Bank te bepalen termijn dient te worden voldaan.
3. Ingeval de verzekeraar de in het tweede lid bedoelde aanslag niet binnen de gestelde termijn voldoet, kan de President van de Bank een bevel tot betaling uitvaardigen, meebrengende het recht van parate executie, dat wordt executoir verklaard door het Gerecht dat zitting heeft in het eilandgebied waar de verzekeraar zijn zetel heeft. Het bevel tot betaling wordt betekend en ten uitvoer gelegd op de wijze, in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van de Nederlandse Antillen ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven.

HOOFDSTUK XI

Beroep

Artikel 31

Degene die rechtstreeks in zijn belang wordt getroffen door een op grond van dit landsbesluit gegeven beschikking, kan daartegen beroep instellen overeenkomstig de Artikelen 85, eerste tot en met derde lid, 86 tot en met 90, tweede lid, en 91 tot en met 123 van de landsverordening.

HOOFDSTUK XII

Slotbepalingen

Artikel 32

Dit landsbesluit kan worden aangehaald als: Landsbesluit bijzondere vergunningen verzekeringsbedrijf.

Artikel 33

Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die der uitgifte van het Publicatieblad waarin het geplaatst is en werkt terug tot en met 1 december 1991.

Gegeven te Curaçao, 9 mei 1992
J.M. SALEH

De Minister van Financiën,
G. DE PAULA

Uitgegeven, de 11de mei 1992
De Minister van Algemene Zaken,
M. PH. LIBERIA-PETERS

IVb

Landsbesluit

programma van werkzaamheden verzekeringsbedrijf

A 1992

No. 51

PUBLICATIEBLAD

LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 9de mei 1992 ter uitvoering van Artikel 12, tweede lid, van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77).

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat ter uitvoering van Artikel 12, tweede lid, van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77) nadere regelen moeten worden gesteld met betrekking tot het programma van werkzaamheden dat bij de aanvraag van een vergunning voor de uitoefening van het verzekeringsbedrijf moet worden overgelegd;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1

In dit landsbesluit wordt verstaan onder:

- a. landsverordening: de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77);
- b. programma van werkzaamheden: het programma van werkzaamheden, bedoeld in Artikel 12, eerste lid, van de landsverordening.

Artikel 2

Het programma van werkzaamheden dient met betrekking tot de voorgenomen uitoefening van het levensverzekeringsbedrijf te bevatten:

- a. een opgave van de aard van de overeenkomsten die de verzekeraar voornemens is aan te gaan;
- b. de polisvoorwaarden die de verzekeraar voornemens is te gebruiken;
- c. de tarieven die de verzekeraar voornemens is toe te passen;
- d. de technische grondslagen die de verzekeraar voornemens is toe te passen, met name de gegevens die nodig zijn voor de berekening van de tarieven en de technische voorzieningen;
- e. een uiteenzetting omtrent de leidende beginselen op het gebied van de herverzekering;

IVb

- f. 1°. indien de verzekeraar zijn zetel in de Nederlandse Antillen heeft: bewijsstukken waaruit blijkt dat de verzekeraar beschikt over het minimum bedrag van de solvabiliteitsmarge dat krachtens Artikel 36, derde lid, van de landsverordening geldt;
- 2°. indien de verzekeraar zijn zetel buiten de Nederlandse Antillen heeft: bewijsstukken dat de solvabiliteitsmarge voor zijn verzekeringsbedrijf tenminste overeenkomt met de ingevolge Artikel 36, eerste en derde lid, van de landsverordening vereiste solvabiliteitsmarge;
- g. een raming van de kosten voor de inrichting van de administratie en van het produktienet, alsmede bewijsstukken waaruit blijkt dat de verzekeraar beschikt over de financiële middelen tot dekking daarvan;

en voorts, voor de eerste drie boekjaren:

- h. een raming van de liquiditeitspositie;
- i. een raming van de vermoedelijke inkomsten en uitgaven, zowel wat de directe verzekeringen en de geaccepteerde herverzekeringen als de uitgaande herverzekeringen betreft;
- j. een raming van de financiële middelen tot dekking van de verzekeringsverplichtingen;
- k. indien de verzekeraar zijn zetel in de Nederlandse Antillen heeft: een raming van de financiële middelen tot dekking van de solvabiliteitsmarge.

Artikel 3

- 1. Het programma van werkzaamheden dient met betrekking tot de voorgenomen uitvoering van het schadeverzekeringsbedrijf te bevatten:
 - a. een opgave van de aard van de risico's die de verzekeraar voornemens is te dekken;
 - b. de polisvoorwaarden die de verzekeraar voornemens is te gebruiken;
 - c. de tarieven die de verzekeraar voornemens is toe te passen;
 - d. een uiteenzetting omtrent de leidende beginselen op het gebied van de herverzekering;
 - e. 1°. indien de verzekeraar zijn zetel in de Nederlandse Antillen heeft: bewijsstukken waaruit blijkt dat hij beschikt over het minimum bedrag van de solvabiliteitsmarge dat krachtens Artikel 36, derde lid, van de landsverordening geldt, dan wel over de solvabiliteitsmarge die krachtens Artikel 38, tweede lid, van de landsverordening is vereist op grond van het reeds door hem uitgeoefende schadeverzekeringsbedrijf indien deze solvabiliteitsmarge hoger is dan het minimum bedrag;
 - 2°. indien de verzekeraar zijn zetel buiten de Nederlandse Antillen heeft: bewijsstukken dat de solvabiliteitsmarge van zijn gehele verzekeringsbedrijf tenminste overeenkomt met de ingevolge Artikel 36, tweede en derde lid, van de landsverordening vereiste solvabiliteitsmarge ;
 - f. een raming van de kosten voor de inrichting van de administratie en van het produktienet, alsmede bewijsstukken waaruit blijkt dat de verzekeraar beschikt over de financiële middelen tot dekking daarvan;

en voorts, voor de eerste drie boekjaren:

- g. een raming van de andere dan de in onderdeel f bedoelde kosten van beheer, met name van de algemene kosten en de provisies;
- h. een raming van de premies en van de schaden, zowel wat de direkte en de geaccepteerde herverzekeringen als de uitgaande herverzekeringen betreft;
- i. een raming van de liquiditeitspositie;
- j. een raming van de financiële middelen tot dekking van de verzekeringsverplichtingen;
- k. indien de verzekeraar zijn zetel in de Nederlandse Antillen heeft: een raming van de financiële middelen tot dekking van de solvabiliteitsmarge.

Artikel 4

De verzekeraar met zetel buiten de Nederlandse Antillen voegt bij het programma van werkzaamheden zijn jaarrekening van elk der laatste drie boekjaren.

Artikel 5

Dit landsbesluit kan worden aangehaald als: Landsbesluit programma van werkzaamheden verzekeringsbedrijf

Artikel 6

Dit landsbesluit treedt in werking met in gang van de dag na die der uitgifte van het Publicatieblad waarin het geplaatst is en werkt terug tot en met 1 december 1991.

Gegeven te Curacao, 9 mei 1992
J.M. SALEH

De Minister van Financier,
G. DE PAULA

Uitgegeven de 11de mei 1992
De Minister van Algemene Zaken,
M.PH. LIBERIA-PETERS

Landsbesluit financiële eisen verzekeringsbedrijf

A 1992

No. 52

PUBLICATIEBLAD

LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 9de mei 1992 ter uitvoering van Artikel 22, eerste lid, aanhef en onderdeel a, en tweede lid, en Artikel 36, derde lid, van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77).

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat ter uitvoering van Artikel 22, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77) waarden moeten worden bepaald en regels moeten worden gesteld, dat ter uitvoering van Artikel 36, derde lid, van evengenoemde landsverordening bedragen moeten worden vastgesteld en dat het voorts wenselijk is voorschriften als bedoeld in Artikel 22, tweede lid, van genoemde landsverordening te geven;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1

In dit landsbesluit wordt onder landsverordening verstaan: de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77).

Artikel 2

Het bedrag dat de solvabiliteitsmarge van een verzekeraar met zetel in de Nederlandse Antillen ingevolge Artikel 36, derde lid, van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77) tenminste dient te belopen, wordt vastgesteld op:

- a. vierhonderdduizend gulden voor een verzekeraar die het levensverzekeringsbedrijf uitoefent;
- b. driehonderdduizend gulden voor een verzekeraar die het schadeverzekeringsbedrijf uitoefent.

Artikel 3

De waarden die een verzekeraar met zetel in het buitenland als solvabiliteitsfonds in de Nederlandse Antillen moet aanhouden ingevolge Artikel 22, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van de landsverordening belopen een bedrag van:

- a. vierhonderdduizend gulden voor een verzekeraar die het levensverzekeringsbedrijf uitoefent;

- b. driehonderdduizend gulden voor een verzekeraar die het schadeverzekeringsbedrijf uitoefent;
- c. vijfhonderdduizend gulden voor een verzekeraar als bedoeld in Artikel 19A van de landsverordening.

Artikel 4

De in de Artikel 3 bedoelde waarden moet de verzekeraar voor eigen rekening aanhouden. Als waarden kunnen slechts dienen:

- a. schatkistpapier ten laste van de rechtspersoon de Nederlandse Antillen;
- b. aandeelbewijzen, schuldbrieven, winst-, oprichtings- en optiebewijzen, warrants en soortgelijke waardepapieren;
- c. bewijzen van rechten van deelgenootschap;
- d. certificaten van waarden, bedoeld in de onderdelen b en c;
- e. receipten van waarden, bedoeld in de onderdelen a tot en met c;
- f. schuldbekentenissen jegens de verzekeraar, niet zijnde schatkistpapier of schuldbrieven, ten laste van of rechtstreeks en onvoorwaardelijk voor rente en aflossing gewaarborgd door de rechtspersoon de Nederlandse Antillen of andere openbare lichamen van de Nederlandse Antillen;
- g. schuldbekentenissen jegens de verzekeraar, niet zijnde schuldbrieven, ten laste van in de Nederlandse Antillen gevestigde naamloze vennootschappen of ten laste van de in de Nederlandse Antillen gevestigde ondernemingen en instellingen die in het bezit zijn van een door de Bank afgegeven verklaring van geen bezwaar als bedoeld in Artikel 4, eerste lid, van de Landsverordening Toezicht Bank- en Kredietwezen (P.B. 1972, no. 138);
- h. schuldbekentenissen jegens de verzekeraar, verzekerd door het recht van hypotheek op in de Nederlandse Antillen gelegen onroerende goederen;
- i. in de Nederlandse Antillen gelegen onroerende goederen.

Artikel 5

De waardering en de spreiding van de waarden, aangewezen in Artikel 4, behoeven de goedkeuring van de Bank.

Artikel 6

Uit de schuldbekentenissen, bedoeld in Artikel 4, onderdelen f, g en h, dan wel – voor wat betreft de bepalingen, hierna opgenomen in de onderdelen b tot en met e – uit een afzonderlijke overeenkomst, moet blijken dat:

- a. ten aanzien van de desbetreffende schuldvorming geen overeenkomst mag worden gesloten noch enige andere rechtshandeling mag worden verricht zonder schriftelijke toestemming van de Bank;
- b. overeengekomen aflossingen en rentebetalingen niet zonder schriftelijke toestemming van de Bank mogen plaatsvinden voor zover de Bank dat aan de schuldenaar heeft verboden;
- c. extra aflossingen en vervroegde rentebetalingen niet mogen plaatsvinden zonder schriftelijke toestemming van de Bank;

- d. de aflossingen en rentebetalingen, verricht in strijd met het bepaalde in de onderdelen b en c, niet in mindering komen op de schuldvordering;
- e. de schuldenaar zich niet op compensatie zal beroepen.

Artikel 7

- 1. De waarden, aangewezen in Artikel 4, onderdelen a tot en met h, worden in open bewaring gegeven bij een kredietinstelling die in het bezit is van een door de Bank afgegeven verklaring van geen bezwaar als bedoeld in Artikel 4, eerste lid, van de Landsverordening Toezicht Bank- en Kredietwezen (P.B. 1972, no. 138).
- 2. De waarden worden in de Nederlandse Antillen bewaard tenzij de Bank van deze bepaling ontheffing verleent. De bewaarneemster draagt zelfstandig zorg voor de verkrijging van nieuwe coupon- en dividendbladen en voor bewaargeving in verband met het bijwonen van vergaderingen door de verzekeraar.
- 3. Zonder schriftelijke toestemming van de Bank worden de waarden niet aan de verzekeraar afgegeven en zullen ten aanzien daarvan geen rechtshandelingen worden verricht. De bewaarneemster mag evenwel coupons en dividendbewijzen, mits niet vroeger dan veertien dagen voor de dag der betaalbaarstelling, zonder toestemming van de Bank aan de verzekeraar afgeven, tenzij de Bank haar dit heeft verboden. De Bank deelt dit verbod onmiddellijk schriftelijk aan de verzekeraar mee.
- 4. De waarden moeten op verzoek van de Bank aan haar ter bewaring worden afgegeven, indien:
 - a. de Bank haar goedkeuring van de bewaarneemster intrekt; of
 - b. de bewaarneemster de overeenkomst met de verzekeraar beëindigt.
- 5. Vanaf de dertigste dag na de afgifte, bedoeld in het vierde lid, is de Bank bevoegd de waarden overeenkomstig dit artikel in bewaring te geven op kosten van de verzekeraar.

Artikel 8

- 1. Met betrekking tot de schuldbekentenissen, bedoeld in Artikel 4, onderdeel h, geldt dat de betrokken hypothecaire inschrijvingen zonder schriftelijke toestemming van de Bank niet mogen worden doorgehaald of gewijzigd.
- 2. De onroerende goederen, bedoeld in Artikel 4, onderdeel i, mogen zonder schriftelijke toestemming van de Bank niet worden vervreemd of bezwaard.

Artikel 9

- 1. De Bank doet van het aanhouden van schuldbekentenissen ingevolge Artikel 4, onderdeel h, en van onroerende goederen ingevolge Artikel 4, onderdeel i, onverwijld mededeling aan de hypotheekbewaarder in op het eilandgebied waar het betrokken goed is gelegen. Deze tekent in de openbare registers aan, dat zonder schriftelijke toestemming van de Bank de hypothecaire inschrijving niet kan worden doorgehaald of gewijzigd en dat het onroerend goed niet kan worden vervreemd of bezwaard.
- 2. De hypotheekbewaarder stelt op verzoek van de Bank eveneens in de openbare registers aantekening van de toestemming die de Bank ingevolge Artikel 8, eerste lid, heeft verleend.

3. Van de door hem ingevolge dit artikel in de openbare registers gestelde aantekeningen doet de hypotheekbewaarder mededeling aan de Bank. Hij haalt deze aantekeningen geheel of gedeeltelijk door op schriftelijk verzoek van de Bank.

Artikel 10

De waarden, aangewezen in Artikel 4, onderdelen a tot en met h, worden overeenkomstig de Artikelen 6 tot en met 8 in bewaring gegeven en wel, op straffe van schorsing van de behandeling van de aanvraag van een vergunning, binnen een maand nadat de Bank de aanvraag heeft ontvangen.

Artikel 11

Dit landsbesluit kan worden aangehaald als: Landsbesluit financiële eisen verzekeringsbedrijf.

Artikel 12

Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die der uitgifte van het Publicatieblad waarin het geplaatst is en werkt terug tot en met 1 december 1991.

Gegeven te Curaçao, 9 mei 1992
J.M. SALEH

De Minister van Financiën,
G. DE PAULA

Uitgegeven de 11de mei 1992
De Minister van Algemene Zaken,
M. PH. LIBERIA-PETERS

Landsbesluit natura-uitvaartverzekeraars

A 1992

No. 53

PUBLICATIEBLAD

LANDSBESLUIT HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 9de mei 1992 ter uitvoering van Artikel 8 van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B 1990, no. 77).

IN NAAM DER KONINGIN!

De GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is, ter uitvoering van Artikel 8 van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77) regels te stellen ten aanzien van ondernemingen die voor eigen rekening overeenkomsten van verzekering sluiten tot het doen van uitkeringen in natura in verband met het overlijden van de mens;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1

In dit landsbesluit wordt verstaan onder:

- a. landsverordening: de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77);
- b. natura-uitvaartverzekeraar: ieder die zijn bedrijf maakt van het voor eigen rekening sluiten van overeenkomsten van verzekering tot het doen van uitkeringen in natura in verband met het overlijden van de mens, met inbegrip van het afwickelen van de betrokken overeenkomsten, ook al wordt met de bedrijfsuitoefening het maken van winst niet beoogd.

Artikel 2

1. Iedere natura-uitvaartverzekeraar, meldt zich binnen een maand nadat het aantal van tweehonderd verzekerden is bereikt bij de Bank aan.
2. De aanmelding bedoeld in het eerste lid geschiedt binnen een maand nadat het aantal van tweehonderd verzekerden is bereikt.

Artikel 3

1. De Bank stelt het model van het aanmeldingsformulier vast.
2. Bij de aanmelding legt de natura-uitvaartverzekeraar over:
 - a. een afschrift van zijn akte van oprichting;
 - b. een exemplaar van zijn statuten en reglementen;

IVb

- c. een opgave van de namen en adressen van zijn bestuurders en van degenen die belast zijn met het toezicht op het bestuur indien statutair in zodanig toezicht is voorzien; en
- d. zijn polisvoorwaarden, tarieven en technische grondslagen voor de berekening van zijn tarieven; en
- e. zijn balans en winst- en verliesrekening over elk der laatste twee boekjaren of, indien sedert de oprichting nog geen twee boekjaren zijn verstreken, zijn balans en winst- en verliesrekening over het afgelopen boekjaar.

Artikel 4

1. Een natura-uitvaartverzekeraar als bedoeld in Artikel 2, eerste lid, dient bij de Bank de door deze te bepalen financiële gegevens in op de door de Bank voor te schrijven wijze en binnen de door de Bank vast te stellen termijn.
2. De verzekeraar verstrekt voorts aan de Bank binnen de door deze te bepalen termijn de inlichtingen die de Bank redelijkerwijs mocht verlangen teneinde een duidelijk inzicht te verkrijgen in het door de verzekeraar gevoerde beheer.

Artikel 5

De Bank is bevoegd bij een ieder van wie zij vermoedt dat dit landsbesluit op hem van toepassing is, alle inlichtingen in te winnen die redelijkerwijze nodig kunnen worden geacht om zulks te beoordelen.

Artikel 6

1. De Bank is bevoegd inzage te nemen of door personen, door haar bij uitdrukkelijke en bijzondere volmacht aangewezen, te doen nemen van de boeken en zakelijke bescheiden van een natura-uitvaartverzekeraar als bedoeld in Artikel 2, eerste lid.
2. De natura-uitvaartverzekeraar is verplicht zijn boeken en zakelijke bescheiden over te leggen, wanneer de Bank of door deze overeenkomstig het eerste lid aangewezen personen daarom vragen.

Artikel 7

1. Een natura-uitvaartverzekeraar als bedoeld in Artikel 2, eerste lid, legt een authentiek afschrift van elke wijziging van zijn statuten en een door zijn bestuur gewaarmerkt afschrift van elke wijziging van zijn reglementen aan de Bank over en brengt elke wijziging in de samenstelling van zijn bestuur of zijn toezichthoudende orgaan ter kennis van de Bank, een en ander binnen veertien dagen na de totstandkoming van de wijziging.
2. De natura-uitvaartverzekeraar doet van elke wijziging van zijn polisvoorwaarden, tarieven en technische grondslagen voor de berekening van zijn tarieven binnen veertien dagen na de totstandkoming daarvan opgave aan de Bank.

Artikel 8

1. De Bank legt tot dekking van de kosten, verbonden aan de uitvoering van dit landsbesluit, overeenkomstig door de Minister van Financier te stellen regelen, jaarlijks aan elke natura-uitvaartverzekeraar, bedoeld in Artikel 2, eerste lid, een aanslag op.

2. De natura-uitvaartverzekeraar voldoet het bedrag van de aanslag binnen een door de Bank te bepalen termijn.
3. Ingeval de natura-uitvaartverzekeraar niet aan het tweede lid voldoet, kan de president van de Bank een bevel tot betaling uitvaardigen, meebrengende het recht van parate executie, dat executoir wordt verklaard door het Gerecht in Eerste Aanleg, dat zitting heeft in het eilandgebied waar de verzekeraar zijn zetel heeft. Het bevel tot betaling wordt betekend en ten uitvoer gelegd op de wijze, in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van de Nederlandse Antillen ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven.

Artikel 9

Ten aanzien van een natura-uitvaartverzekeraar is Hoofdstuk XI van de landsverordening van overeenkomstige toepassing.

Artikel 10

Een natura-uitvaartverzekeraar die op het tijdstip van de inwerkingtreding van dit landsbesluit reeds tweehonderd of meer verzekerden heeft, meldt zich binnen twee maanden na dat tijdstip overeenkomstig de bepalingen van dit landsbesluit bij de Bank aan.

Artikel 11

Dit landsbesluit kan worden aangehaald als: Besluit Natura-uitvaartverzekeraars.

Artikel 12

Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die der uitgifte van het Publicatieblad waarin het geplaatst is en werkt terug tot en met 1 december 1991.

Gegeven te Curaçao, 9 mei 1992
J.M. SALEH

De Minister van Financiën,
G. DE PAULA

Uitgegeven de 11de mei 1992
De Minister van Algemene Zaken,
M PH. LIBERIA-PETERS

Landsbesluit Lloyd's Underwriters

A 1992

No. 54

PUBLICATIEBLAD

LANDSBESLUIT HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN van de 9de mei 1992 ter uitvoering van Artikel 7 van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77).

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is, ter uitvoering van Artikel 7 van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77) regelen te stellen inzake het toezicht op het schadeverzekeringsbedrijf dat Lloyd's Underwriters namens de leden van de Corporation of Lloyd's, in de Nederlandse Antillen uitoefenen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1

In dit landsbesluit wordt onder landsverordening verstaan: de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77).

Artikel 2

Lloyd's Underwriters die namens de leden van de te Londen, Verenigd Koninkrijk, gevestigde Corporation of Lloyd's het schadeverzekeringsbedrijf uitoefenen, worden voor de toepassing van de landsverordening te zamen als een verzekeraar aangemerkt.

Artikel 3

Voorzover in dit besluit geen bijzondere regelen ten aanzien van Lloyd's Underwriters worden gesteld, houdt de Bank bij de toepassing van de voorschriften, opgenomen in de landsverordening en de daarop berustende besluiten, rekening met de bijzondere structuur en bedrijfsvoering van Lloyd's Underwriters.

Artikel 4

Tot het schadeverzekeringsbedrijf, tot de uitoefening waarvan Lloyd's Underwriters een vergunning behoeven, worden gerekend de overeenkomsten van directe schadeverzekering die door of namens hen zijn gesloten met verzekeringnemers die in de Nederlandse Antillen woonachtig of gevestigd zijn.

IVb

Artikel 5

In afwijking van Artikel 26, zesde lid, van de landsverordening stelt de Bank de modellen vast van de staten die Lloyd's Underwriters ingevolge Artikel 26, eerste lid, van de landsverordening jaarlijks moeten indienen bij de Bank. De Bank stelt tevens vast, welke staten openbaar worden gemaakt.

Artikel 6

Ter voldoening aan de in Artikel 27, tweede lid, van de landsverordening neergelegde verplichting tot indiening bij de Bank van de jaarrekening en het jaarverslag, dienen Lloyd's Underwriters jaarlijks hun algemene verslag vergezeld van hun algemene resultatenrekeningen (global report and accounts) over het laatst afgesloten boekjaar bij de Bank in. Daarbij wordt een verklaring gevoegd dat voor iedere betrokken Lloyd's Underwriters een verklaring van een deskundige als bedoeld in Artikel 74 van het Wetboek van Koophandel van de Nederlandse Antillen is afgegeven, waaruit blijkt dat de uit de uitoefening van het schadeverzekeringsbedrijf voortvloeiende aansprakelijkheid volledig door waarden is gedekt.

Artikel 7

Bij het programma van werkzaamheden, bedoeld in Artikel 12, eerste lid, van de landsverordening voegen Lloyd's Underwriters, in afwijking van Artikel 4 van het Landsbesluit programma van werkzaamheden verzekeringsbedrijf (P.B. 1992, no. 51) de in Artikel 6 bedoelde stukken over elk van de laatste drie afgesloten boekjaren.

Artikel 8

Dit landsbesluit kan worden aangehaald als: Landsbesluit Lloyd's Underwriters.

Artikel 9

Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die der uitgifte van het Publicatieblad waarin het geplaatst is en werkt terug tot en met 1 december 1991.

Gegeven to Curaçao, 9 mei 1992
J.M. SALEH

De Minister van Financiën,
G. DE PAULA

Uitgegeven de 11de mei 1992
De Minister van Algemene Zaken,
M. PH. LIBERIA-PETERS

Landsbesluit toezichtkosten verzekeringsbedrijf

A 1992

No. 55

PUBLICATIEBLAD

LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 9de mei 1992 ter uitvoering van Artikel 77 van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77).

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is, ter uitvoering van Artikel 77 van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77) regelen te stellen inzake de jaarlijks door de Bank van de Nederlandse Antillen aan iedere verzekeraar op te leggen aanslag;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1

In dit landsbesluit wordt verstaan onder:

- a. de landsverordening: de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77);
- b. premie-inkomen: het premie-inkomen over het jaar waarover de kosten werden berekend met dien verstande dat bij een gebroken boekjaar het premie-inkomen naar evenredigheid wordt toegerekend;
- c. loonbedrag: het totaal van de jaarlijkse bruto lonen;
- d. directe kosten: de kosten direct verbonden aan de uitoefening van de toezichtstaken;
- e. indirecte kosten: de kosten indirect verbonden aan de uitoefening van de toezichtstaken in het kader van de landsverordening.

Artikel 2

1. De Bank legt jaarlijks vóór 1 december aan iedere verzekeraar een aanslag op ter dekking van de kosten, voor haar verbonden aan de uitvoering van de landsverordening in het voorafgaande kalenderjaar.
Van de kosten, bedoeld in de vorige volzin, zijn uitgezonderd de kosten, voor de Bank verbonden aan de uitvoering van het Landsbesluit Bijzondere vergunningen verzekeringsbedrijf 1992 (P.B. 1992, no. 50) en het Besluit natura-uitvaartverzekeraars 1992 (P.B. 1992, no. 53).
2. Ten behoeve van de aanslag vindt de vaststelling van het percentage, bedoeld in Artikel 6, eerste lid, daaronder mede begrepen de vaststelling van de daaraan ten grondslag

IVb

liggende gegevens, voor de gezamenlijke schadeverzekeraars en voor de gezamenlijke levensverzekeraars afzonderlijk plaats overeenkomstig de hierna volgende bepalingen.

Artikel 3

1. De Bank stelt elk jaar het bedrag van de in Artikel 2, eerste lid, bedoelde kosten vast.
2. De Bank voert een zodanige administratie dat de kosten voor het levensverzekeringsbedrijf en het schadeverzekeringsbedrijf separaat worden geregistreerd.
3. De directe kosten worden rechtstreeks in de in het tweede lid bedoelde administratie verantwoord.
4. De indirecte kosten worden als een percentage van de totale indirecte kosten van de Bank eveneens in de administratie, bedoeld in het tweede lid, verantwoord.
5. Het percentage, bedoeld in het vierde lid, is gelijk aan honderd maal het quotiënt van:
 - a. het loonbedrag van het personeel van de Bank voor zo ver dit betrokken is bij de uitvoering van de landsverordening, daaronder niet begrepen de uitvoering van de landsbesluiten, bedoeld in Artikel 2, eerste lid, laatste volzin; en
 - b. het loonbedrag van het gehele bij de Bank werkzame personeel.
6. Indien aan leden van het in het vijfde lid, onderdeel a, bedoelde personeel ook andere taken zijn opgedragen, wordt middels een tijdregistratiesysteem bepaald welk gedeelte van het loonbedrag van de betrokken personeelsleden moet worden opgenomen in het in het vijfde lid, onderdeel a, bedoelde loonbedrag.

Artikel 4

1. De Bank stelt elk jaar het totale premie-inkomen van alle verzekeraars vast.
2. Bij de vaststelling van het premie-inkomen gaat de Bank uit van de door elke verzekeraar over het betrokken jaar ingevolge Artikel 26 van de landsverordening ingediende staten.

Artikel 5

1. In afwijking van Artikel 4, tweede lid:
 - a. kan de Bank van een verzekeraar schriftelijk opgave van het premie-inkomen verlangen;
 - b. schat de Bank ambtshalve het betrokken premie-inkomen, indien dat niet blijkt uit de staten, bedoeld in Artikel 4, tweede lid, of uit de opgave, bedoeld in onderdeel a;
 - c. gaat de Bank uit van de juiste gegevens, indien de staten, bedoeld in Artikel 4, tweede lid, of de opgave, bedoeld in onderdeel a, niet de juiste gegevens bevatten.
2. De opgave, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, wordt door de verzekeraar gedaan vóór een door de Bank te bepalen tijdstip.

Artikel 6

1. De aanslag bestaat uit een vast bedrag van drieduizend gulden, vermeerderd met een percentage van het premie-inkomen van de verzekeraar. De aanslag wordt naar boven afgerond op gehele gulden.
2. Het percentage bedoeld in het eerste lid is gelijk aan honderd maal het quotiënt van:
 - a. het overeenkomstig Artikel 3 vastgestelde kostenbedrag verminderd met een bedrag gelijk aan het aantal verzekeraars maal drieduizend gulden; en

- b. het overeenkomstig Artikel 4 vastgestelde totale premie-inkomen.
3. De ingevolge het tweede lid verkregen uitkomst wordt in twee decimalen nauwkeurig naar boven afgerond.

Artikel 7

1. Voorzover een verzekeraar de rechten en verplichtingen uit of krachtens overeenkomsten van verzekering heeft overgenomen van een verzekeraar die in de loop van het jaar waarover de aanslag moet plaatshebben, heeft opgehouden het verzekeringsbedrijf uit te oefenen, wordt het premie-inkomen van laatstbedoelde verzekeraar uit deze overeenkomsten gerekend te behoren tot dat van de overnemende verzekeraar.
2. Indien een verzekeraar in de loop van het jaar waarover de aanslag moet plaatsvinden, alle rechten en verplichtingen uit of krachtens overeenkomsten van verzekering heeft overgedragen aan dan wel heeft over doen gaan naar een andere verzekeraar, wordt aan eerstbedoelde verzekeraar geen aanslag opgelegd.

Artikel 8

1. De Bank deelt de aanslag schriftelijk aan de verzekeraar mee, onder vermelding van het in aanmerking genomen premie-inkomen, van het toegepaste percentage en van de wijze waarop en het tijdstip waarvoor de betaling moet geschieden.
2. De Bank kan het bedrag van drieduizend gulden, genoemd in Artikel 6, eerste lid, verminderen, teneinde tegemoet te komen aan onbillijkheden van overwegende aard, die voor de verzekeraar uit de aanslag mochten voortvloeien.
3. Gedurende twee jaar na de dagtekening van de mededeling van de in het eerste lid bedoelde aanslag kan de Bank deze herzien, indien haar de onjuistheid van de aanslag is gebleken.

Artikel 9

Het verschil tussen de in een jaar gemaakte kosten en de ontvangsten voortvloeiende uit de aanslagen over dat jaar, wordt verrekend met het bedrag van de kosten dat ten grondslag ligt aan de nieuwe aanslag. Bij de vaststelling van het percentage, bedoeld in Artikel 6, eerste lid, wordt het kostenbedrag dienovereenkomstig aangepast.

Artikel 10

1. De Bank kan aan de verzekeraars een voorlopig aanslag opleggen. De voorlopige aanslag bedraagt voor iedere verzekeraar maximaal 80% van de aanslag, opgelegd in het voorafgaande jaar, doch in elk geval drieduizend gulden.
2. Ten aanzien van een voorlopig aanslag als bedoeld in het eerste lid, is Artikel 8, tweede lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 11

Dit landsbesluit kan worden aangehaald als: Landsbesluit toezichtskosten verzekeringsbedrijf.

Artikel 12

Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die der uitgifte van het Publicatieblad waarin het geplaatst is en werkt terug tot en met 1 december 1991.

Gegeven te Curacao, 9 mei 1992

J.M. SALEH

De Minister van Financiën,
G. DE PAULA

Uitgegeven de 11de mei 1992
De Minister van Algemene Zaken,
M. PH. LIBERIA-PETERS

Provisions for the Disclosure of Consolidated Financial Highlights Of Insurance Companies in the Netherlands Antilles

BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
(Central Bank)

January, 2010

1. Objective

These provisions for the Disclosure of Consolidated Financial Highlights (hereafter “CFH provisions”) are aimed at disclosing adequate and uniform information for the general public. The information should facilitate an assessment of the financial soundness of insurance companies.

2. Definitions

For the purposes of these CFH provisions:

“Bank” means the Bank van de Nederlandse Antillen.

“Consolidated” refers to:

- 1 the combined figures of an insurance company incorporated in the Netherlands Antilles and all of its subsidiaries after elimination of intercompany transactions and balances, in accordance with the Bank’s “ARAS Annual Statement Instructions and Valuation Guidelines”, (the Bank’s Reporting Guidelines); or
- 2 the figures of the Netherlands Antillean branch of a foreign insurance company, in accordance with the Bank’s Reporting Guidelines.

“Subsidiaries” refers to those companies in which the insurance company, directly or indirectly, has power to govern the financial and operating policies in accordance with IFRS.

“Disclose” means to publish in one (or more) morning newspaper(s) and one (or more) evening newspaper(s) issued and or appearing¹ on each island of the Netherlands Antilles. An institution should in addition publish on its website and/or make available by means of providing copies at all of its offices in the Netherlands Antilles.

“Insurance company” means a company licensed by the Bank pursuant to the National Ordinance on Insurance Supervision (National Gazette, 1990, no. 77) to transact business in the Netherlands Antilles as a life or an indemnity insurance company.

¹ In case a morning newspaper or evening newspaper does not appear on an island, an institution is allowed to publish in the appearing newspaper.

“Consolidated Financial Highlights” (“CFH”) means:

- 1 for an insurance company incorporated in the Netherlands Antilles:
 - its consolidated balance sheet, and
 - its consolidated profit and loss statement, and
 - the analysis of unassigned earnings as of financial year-end, and
 - the explanatory notes to the balance sheet; and
 - the auditor’s report.

All the above reports should be drawn up in the format and according to the standards as defined in Appendices 1 through 3 and 7 and 8 for the life insurance companies, and Appendices 4 to 6 and 7 and 8 for the indemnity insurance companies;

- 2 for the Netherlands Antillean branch of a foreign insurance company:
 - the information as required under 1, and
 - the audited consolidated financial statements of the head office of that branch. Those financial statements should include at least the consolidated balance sheet, the consolidated profit and loss statement, the auditors’ report, and the explanatory notes, at year-end.

3. Disclosure

Each insurance company should disclose its CFH² within 6 months after each financial year end starting with the consolidated figures as of year-end 2009.

The Bank emphasizes that all disclosed information must be consistent, irrespective through which media it is disclosed. Therefore, it is not allowed to publish certain information in the newspaper in a certain format and for example on the internet in another format. The format set forth in Appendices 1 through 8 of these CFH provisions are mandatory irrespective any media used.

Subsequent to its disclosure each insurance company should inform the Bank of the date on which and the name of the newspaper in which its CFH has been published. The Bank should also be informed of the address of the website on which an insurance company discloses its CFH.

In addition to the above-mentioned disclosure, each insurance company must, regardless of the criteria set forth in article 119, paragraph 2 of Book 2 of the Civil Code, observe the provisions of title 5 section 4 of mentioned Book 2.

The Bank encourages each insurance company to attach a Management Report to its disclosed CFH. If this management report is attached, it should be in the format specified in Appendix 9.

An insurance company is not allowed to disclose unaudited financial figures to the public.

² With respect to the explanatory notes, at least those outlined in Appendix 7 must be disclosed.

4. Financial Reporting Standards

The CFH of an insurance company must be prepared in accordance with the Bank's Reporting Guidelines. The format, as specified in appendix 1 through 8, should only be used by insurance companies when disclosing their CFH. Institutions not being insurance companies, and thus not supervised by the Bank (such as holding companies), may not:

- use the CFH format;
- refer to the CFH provisions; nor
- indicate that their disclosed financial statements are in accordance with the Bank's guidelines.

Bank van de Nederlandse Antillen
Willemstad, January 2010
Dr. E.D. Tromp
President

APPENDIX 1 to 3
“Life Insurers”

For the Exclusive Use of the
BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

CONFIDENTIAL

Name of Institution :
Annual Statement for the year :
Reporting Date :

BALANCE SHEET
FILE 101

		(In Thousands of Naf)	
		CURRENT YEAR	PREVIOUS YEAR
ADMISSIBLE ASSETS			
1.	Intangibles		
2.	Investments:		
2.1	Real Estate		
2.2	Unconsolidated Affiliated companies and Other Participations		
2.3	Stocks		
2.4	Bonds and Other Fixed Income Securities		
2.5	Participation in Non-Affiliated Investment Pools		
2.6	Mortgage Loans		
2.7	Other Loans		
2.8	Deposits with Financial Institutions		
2.9	Other Investments		
3.	Current Assets		
4.	Other Assets		
5.	From Separate Accounts Statement		
TOTAL			
EQUITY, PROVISIONS AND LIABILITIES			
6.	Capital and Surplus		
6.1	Capital		
6.2	Surplus		
6.3	Less Treasury Stock		
7.	Subordinated Instruments		
8.	Provisions for Insurance Obligations:		
8.1	Net Technical Provision for Life Insurance		
8.2	Net Technical Provision for Accident and Sickness		
8.3	Net Other Technical Provisions		
8.4	Other Net Policy and Contract Provisions		
9.	Current Liabilities		
10.	Other Liabilities		
11.	Contingent Liabilities		
12.	From Separate Accounts Statement		
TOTAL			

IVb

For the Exclusive Use of the
BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

CONFIDENTIAL

Name of Institution :
Annual Statement for the year :
Reporting Date :

NOTES TO THE BALANCE SHEET
FILE 102

Respond accordingly to the following:

1. *Basic Principles:*

(Summarize significant accounting principles and valuation basis, including those of the technical provisions, changes in valuation basis and the influence of those changes on surplus and net operating results)

--

2. *Contingent Liabilities (Give Details)*

--

3. *Capital and or Surplus Commitments (Give Details)*

--

4. *Subsequent Events Affecting the Stated Earnings of the Company (Give Details)*

--

5. *Complete the following Investment Exhibit:*

INVESTMENTS		NAf	%
5.1	In the Netherlands Antilles		
5.2	Outside the Netherlands Antilles		
5.3	Total Investments		

6. *Is the Insurer a Branch, is its Registered Office Abroad?*

6.A	Yes
6.B	

7. *If the Insurer is a Branch, is it Licensed to Transact the Business of Accidents and Sickness Insurance?*

7.A	Yes
7.B	

IVb

For the Exclusive Use of the
BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

CONFIDENTIAL

Name of Institution :
Annual Statement for the year :
Reporting Date :

**PROFIT AND LOSS STATEMENT AND ANALYSIS OF UNASSIGNED EARNINGS
FILE 104**

PROFIT AND LOSS STATEMENT

(In Thousands of NAf)

	CURRENT YEAR	PREVIOUS YEAR
1. Premium and Other Policy Considerations		
2. Net Investment Income and Realized Capital Gains and Losses		
3. Net Other Operational Income		
4. Net Benefit Incurred		
5. Change in Provisions for Insurance Obligations		
6. Net Operational Expenditures Incurred		
7. Net Other Operational Expenditures Incurred		
8. Net Transfers to or from Separate Accounts		
9. Other Changes Affecting Net Results		
10. Profit Sharing to Policyholders		
11. Extraordinary Results		
12. Net Operational Results Before Corporate Taxes and Net Results From Separate Accounts		
13. Corporate Taxes Incurred		
14. Net Operational Results After Corporate Taxes and Before Net Results From Separate Accounts		
15. Net Results from Separate Accounts		
16. Net Operational Results		
17. Net Unrealized gains or Losses		
18. Net Profit or Loss		

ANALYSIS OF UNASSIGNED EARNINGS

19. Unassigned Earnings (Beginning of the Year)		
A. Net profit and Loss		
B. Distribution of Accumulated Earnings		
C. Other Changes in Unassigned Earnings		
20. Unassigned earnings (End of Year)		

**APPENDIX 4 TO 6
“INDEMNITY Insurers”**

For the Exclusive Use of the
BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

CONFIDENTIAL

Name of Institution :
Annual Statement for the year :
Reporting Date :

BALANCE SHEET
FILE 201

	(In Thousands of Naf)	
	CURRENT YEAR	PREVIOUS YEAR
ADMISSIBLE ASSETS		
1. Intangibles		
2. Investments:		
2.1 Real Estate		
2.2 Unconsolidated Affiliated companies and Other Participations		
2.3 Stocks		
2.4 Bonds and Other Fixed Income Securities		
2.5 Participation in Non-Affiliated Investment Pools		
2.6 Mortgage Loans		
2.7 Other Loans		
2.8 Deposits with Financial Institutions		
2.9 Other Investments		
3. Current Assets		
4. Other Assets		
TOTAL		
EQUITY, PROVISIONS AND LIABILITIES		
5. Capital and Surplus		
5.1 Capital		
5.2 Surplus		
5.3 Less Treasury Stock		
6. Subordinated Instruments		
7. Provisions for Insurance Obligations:		
7.1 Net Unearned Premium Provision		
7.2 Net Claim Provision		
7.3 Net Claim Adjustment Expense Provision		
7.4 Funds Provision		
7.5 Other Technical Provisions		
8. Other Provisions and Liabilities		
9. Current Liabilities		
10. Contingent Liabilities		
TOTAL		

For the Exclusive Use of the
BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

CONFIDENTIAL

Name of Institution :
Annual Statement for the year :
Reporting Date :

NOTES TO THE BALANCE SHEET

FILE 202

Respond accordingly to the following:

1. *Basic Principles:*

(Summarize significant accounting principles and valuation basis, including those of the technical provisions, changes in valuation basis and the influence of those changes on surplus and net operating results)

--

2. *Contingent Liabilities (Give Details)*

--

3. *Capital and or Surplus Commitments (Give Details)*

--

4. *Subsequent Events Affecting the Stated Earnings of the Company (Give Details)*

--

5. *Complete the following Investment Exhibit:*

INVESTMENTS		NAf	%
5.1	In the Netherlands Antilles		
5.2	Outside the Netherlands Antilles		
5.3	Total Investments		

6. *Is the Insurer a Branch with its Registered Office Abroad?*

6.A	Yes
6.B	

For the Exclusive Use of the
BANK VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

CONFIDENTIAL

Name of Institution :
Annual Statement for the year :
Reporting Date :

**PROFIT AND LOSS STATEMENT AND ANALYSIS OF UNASSIGNED EARNINGS
FILE 204**

PROFIT AND LOSS STATEMENT

(In Thousands of Naf)

	CURRENT YEAR	PREVIOUS YEAR
1. Net Earned Premiums		
2. Net other Underwriting Income		
3. Net Claims Incurred		
4. Net Claims Adjustment Expenses Incurred		
5. Net Changes in Various Other Provisions		
6. Policyholders' Dividends and Other Similar Benefits Incurred		
7. Underwriting Expenses Incurred		
8. Net Other Expenses Incurred		
9. UNDERWRITING RESULTS		
(Without Investment Income and Realized Capital Gains or Losses)		
10. Net Investment Income and Earned and Capital Gains or Losses		
11. Other Results		
12. Extraordinary Results		
13. NET OPERATIONAL RESULTS BEFORE TAXES		
14. Corporate Taxes Incurred		
15. NET OPERATIONAL RESULTS AFTER TAXES		
16. Net Unrealized Gains and Losses		
17. NET PROFIT OR LOSS		
16. Net Operational Results		
17. Net Unrealized gains or Losses		
18. Net Profit or Loss		

ANALYSIS OF UNASSIGNED EARNINGS

18. Unassigned Earnings (Beginning of the Year)		
A. Net profit and Loss		
B. Distribution of Accumulated Earnings		
C. Other Changes in Unassigned Earnings		
19. Unassigned earnings (End of Year)		

IVb

APPENDIX 7

Explanatory notes to the consolidated financial highlights of insurance companies

The following are the minimum mandatory notes to the Consolidated Financial Highlights (“CFH”) to be disclosed to the public. Each insurance company is obliged to comply with these notes. At any time, more information can be supplied in the notes if the company so desires.

A. Basic Principles:

1. Basis of preparation
 - a) The notes must specify which accounting standards have been used to prepare the Annual Reports Automated Statements (ARAS) and the specific accounting policies selected and applied for significant transactions and/or events. Changes in the standards or policies used as compared to the previous year and the reason(s) thereof should be disclosed.
 - b) The notes must contain reference to the valuation principles used in the ARAS. It should also contain the confirmation that those principles coincide with the valuation principles used in drawing up the CFH.
 - c) The notes must explain the accounting principles which describe the specific accounting policies that are necessary for a proper understanding of the CFH.
2. Basis of consolidation

The notes must disclose whether subsidiaries are being consolidated in the ARAS. Consolidation must take place in accordance with the Bank's Reporting Guidelines.
3. Investments

The notes must disclose the accounting principles and valuation basis for all invested assets.
4. Current Assets and Other Assets

The notes must disclose the accounting principles and valuation basis for all current assets and what is being reported as other assets.
5. Provisions for Insurance Obligations

If all or a portion of the provisions for insurance obligations are calculated on an *actuarial basis*, an explanation of the principles used in such calculation should be provided. If all or a portion of the provisions for insurance obligations are calculated on a *non-actuarial basis*, the principles used in such calculations should be explained.
6. Current and Other Liabilities

The notes must disclose the accounting principles and valuation basis for all current liabilities and what is being reported as other liabilities.
7. Technical Information on Risk Coverage and Reinsurance

The notes must briefly describe the insurance company's risk exposure coverage program; this should include, but not be limited to, details relating to standard and catastrophe reinsurance agreements and any agreements with affiliated companies should be clearly noted as such.

B. Contingent Liabilities

The notes must include full disclosure of any contingent liability.

C. Capital and or Surplus Commitments

The notes must include a full disclosure of any capital and surplus commitments which have not been reported in the balance sheet.

D. Subsequent Events

The notes must include comments on any subsequent event which affected, adversely or positively, the equity stated by the company in its reporting.

APPENDIX 8
Auditor's report on Consolidated Financial Highlights of
<name of insurance company>

We have audited the ARAS of <name of insurance company> for the year ended December 31, <20xx >, from which these consolidated financial highlights consisting of balance sheet, explanatory notes to the balance sheet, profit and loss statement and analysis of unassigned earnings, were derived. These highlights have been completed in accordance with the Bank's Reporting Guidelines.

In our auditor's report dated <date> we expressed an <type of auditor's opinion> opinion on the ARAS from which these consolidated financial highlights were derived.

In our opinion, the disclosed consolidated financial highlights are consistent, in all material respects, with the ARAS from which they have been derived.

Place, date

Signature < of the auditor >

APPENDIX 9
Management Report

The report must:

- Comment on the economic situation and its effect on the insurance company.
- Comment on the major developments within the company in the last year.
- Comment on the most important developments in the financial figures (e.g. major changes in assets, and/or Profit & Loss accounts).

Furthermore, management may:

- Comment on other major areas it wants to discuss.

Signature of President Director
<name of insurance company>

IVb

Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten

A 1996

No. 211

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING van de 23ste december 1996 houdende een algemene, de gehele bevolking omvattende, verplichte verzekering ter zake van bijzondere ziektekosten.¹

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is regels te stellen inzake een algemene, de gehele bevolking omvattende, verplichte verzekering voor bijzondere ziektekosten;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

HOOFDSTUK I Algemene Bepalingen Artikel 1

In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Minister: de Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne;
- b. Uitvoeringsorgaan: de Stichting Bureau Ziektekostenvoorzieningen, bedoeld in artikel 10, eerste lid;
- c. Fonds: het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten, bedoeld in artikel 18, eerste lid;
- d. Indicatiecommissie: de Indicatiecommissie Bijzondere Ziektekosten, bedoeld in artikel 12, eerste lid;
- e. Bank: de Bank van de Nederlandse Antillen;
- f. Inspecteur: 1° ten aanzien van de werkgever, die hetzij zijn woonplaats, hetzij zijn vestigingsplaats, of bij gebreke daarvan zijn vaste inrichting of vaste vertegenwoordiger heeft:
 - 1. in het eilandgebied Bonaire: de Inspecteur der Belastingen op Bonaire;
 - 2. in het eilandgebied Curaçao: de Inspecteur der Belastingen op Curaçao;

¹ Zie voor schriftelijke gedachteswisseling met Staten stukken Zitting 1996-1997-1906.

- 3. in een van de overige eilandgebieden: de Inspecteur der Belastingen op Sint Maarten;
- 2° ten aanzien van de verzekerde, die bij het begin van het desbetreffende jaar of bij de aanvang van zijn premieplicht in de loop van dat jaar, zijn woonplaats heeft:
 - 1. in het eilandgebied Bonaire: de Inspecteur der Belastingen op Bonaire;
 - 2. in het eilandgebied Curaçao: de Inspecteur der Belastingen op Curaçao;
 - 3. in een van de overige eilandgebieden: de Inspecteur der Belastingen op Sint Maarten;
- g. Toezichthouder: de toezichthouder, bedoeld in artikel 40, eerste lid;
- h. Ingezetene: degene die blijkens inschrijving in het bevolkingsregister van een der eilandgebieden, metterwoon in een der eilandgebieden van de Nederlandse Antillen gevestigd is;
- i. Instelling: een instelling die zich jegens het Uitvoeringsorgaan heeft verbonden om onder bij overeenkomst, bedoeld in artikel 13, te bepalen voorwaarden, behandeling, verpleging of verzorging te verlenen;
- j. Zorgverlener: een medische beroepsbeoefenaar of andere deskundige die zich jegens het Uitvoeringsorgaan heeft verbonden om onder bij overeenkomst, bedoeld in artikel 13, te bepalen voorwaarden, behandeling, verpleging of verzorging te verlenen;
- k. Chronische zieke: degene die als gevolg van een ziekte of een complicatie ervan of door ouderdom dermate verpleeg- of zorgbehoefstig is geworden, dat deze zich in zowel sociaal, maatschappelijk als economisch opzicht, niet meer als zelfstandig individu in de samenleving kan handhaven;
- l. Psychiatrische zieke: degene die door een combinatie van persoonlijke en maatschappelijke factoren in psychische nood verkeert;
- m. Gehandicapte: degene die in een nadelige positie verkeert door een stoornis of een beperking die de normale rolvervulling van die persoon begrenst of verhindert; onder stoornis wordt verstaan iedere afwezigheid of afwijking van een psychologische, fysiologische of anatomische structuur of functie; onder beperking wordt verstaan iedere vermindering of afwezigheid van de mogelijkheid van een voor de mens normale activiteit;
- n. Lichamen: rechtspersonen, maat- en vennootschappen, andere verenigingen van personen, ondernemingen van publiekrechtelijke rechtspersonen en doelvermogens;
- o. Prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie: het door het Centraal Bureau voor de Statistiek vastgestelde afgeleide prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie in de Nederlandse Antillen.

§ 4. Toezicht op het Uitvoeringsorgaan

Artikel 17

1. De Bank houdt toezicht op het Uitvoeringsorgaan. Zij adviseert, op verzoek of uit eigen beweging, de Minister, de Minister van Financiën en het Uitvoeringsorgaan met betrekking tot aangelegenheden het Uitvoeringsorgaan betreffende, overeenkomstig de regels van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77).
2. Het Uitvoeringsorgaan vergoedt op declaratiebasis de kosten welke voor de Bank aan de uitvoering van haar taken krachtens het eerste lid zijn verbonden. Daartoe houdt de Bank een overzicht bij van verrichte werkzaamheden in het kader van bedoelde taken. De declaraties worden eens per kwartaal ingediend en terstond betaalbaar gesteld.
3. Het Uitvoeringsorgaan is gehouden de Bank alle medewerking te verlenen die deze redelijkerwijs kan verlangen ter uitoefening van het in het eerste lid bedoelde toezicht.
4. De artikelen 42 tot en met 45 zijn van overeenkomstige toepassing op het door de Bank ingevolge het eerste lid te houden toezicht.

Gegeven te Curaçao 23 december 1996

J.M. SALEH

De Minister van Volksgezondheid en milieuhygiëne, a.i.

M.F. WILLEM

De Minister van Financiën, a.i.

P.J. ATACHO

De Minister van Justitie,

P.J. ATACHO

Uitgegeven de 27ste december 1996

De Minister van Algemene Zaken,

M.A. POURIER

Landsverordening APNA

PB 1997

No. 311

LANDSVERORDENING van de 23ste december 1997 houdende regels met betrekking tot de bestuurlijke structuur, het bestuur en het beheer van het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen (Landsverordening APNA).

HOOFDSTUK I Algemene bepalingen

Artikel 1

In deze landsverordening wordt verstaan onder:

- a. Minister: de minister van Financiën;
- b. fonds: het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen, bedoeld in artikel 2, eerste lid;
- c. Bank: de Bank van de Nederlandse Antillen.

HOOFDSTUK VII

Toezicht

Artikel 20

1. De Bank houdt toezicht op het fonds en adviseert, op verzoek of uit eigen beweging, de Minister en het bestuur met betrekking tot zaken, het fonds rakende.
2. De Minister stelt, gehoord de Bank, nadere regels vast met betrekking tot de uitvoering van de in het eerste lid bedoelde taak.

Artikel 21

1. De Bank is bevoegd van het bestuur, de beleggingscommissie en het personeel van het fonds, de personen bedoeld in artikel 11, de besturen van ondernemingen als bedoeld in artikel 16, eerste lid onder j, en de natuurlijke en rechtspersonen die ingevolge een wettelijke regeling van het pensioen rechten of verplichtingen hebben tegenover het fonds, de inlichtingen te vorderen die voor een goede vervulling van de haar bij of krachtens artikel 20 opgelegde taak redelijkerwijs nodig zijn. Een vordering geschiedt schriftelijk.
2. Van de in het eerste lid genoemde personen en instellingen is de Bank tevens bevoegd de inzage te vorderen van zakelijke gegevens en bescheiden voor zover de kennisneming van de inhoud daarvan redelijkerwijs nodig is voor een goede taakvervulling als in dat lid bedoeld. Deze vordering geschiedt eveneens schriftelijk.
3. De Bank is bevoegd van de gegevens en bescheiden kopieën te maken. Indien het maken van kopieën niet ter plaatse kan geschieden waar de gegevens en bescheiden zich bevinden, is de Bank bevoegd deze voor dat doel voor korte tijd mee te nemen, tegen een door of namens haar af te geven schriftelijk bewijs van ontvangst.
4. De Bank heeft te allen tijde toegang tot de plaatsen waar de gegevens en bescheiden zich bevinden of vermoed worden zich te bevinden.
5. Indien de Bank de toegang wordt geweigerd, verschaft zij zich die desnoods met inroeping van de sterke arm.

6. Is de plaats een woning of alleen door een woning toegankelijk, dan treedt de Bank deze tegen de wil van de bewoner niet binnen dan op een algemene of bijzondere schriftelijke last van de officier van justitie of op een bijzondere schriftelijke last van een hulpofficier van justitie. De last wordt bij het binnentreden getoond. Van het binnentreden wordt door de Bank proces-verbaal opgemaakt, dat binnen tweemaal 24 uur aan de officier van justitie en aan degene wiens woning is binnentreden in afschrift wordt toegezonden.
7. De Bank kan een of meer personen machtigen om de in het eerste tot en met het zesde lid bedoelde bevoegdheden uit te oefenen.
8. De in het voorgaande lid bedoelde personen dragen bij de uitoefening van hun bevoegdheden een legitimatiebewijs, alsmede de machtiging of een kopie daarvan, bij zich. Zij tonen deze desgevraagd aanstonds.

Artikel 22

1. Een ieder is verplicht aan de Bank en aan de door de Bank gemachtigden alle medewerking te verlenen die zij redelijkerwijs ter uitoefening van hun bevoegdheden kunnen vorderen.
2. De personen die uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift verplicht zijn tot geheimhouding, kunnen het verlenen van medewerking weigeren, voor zover dit uit hun geheimhoudingsplicht voortvloeit en het gegevens betreft waarvan zij uitsluitend kennis dragen uit hoofde van een ander functie dan bij of ten behoeve van het fonds.

Artikel 23

De Bank kan, indien de gang van zaken bij het fonds haar hetzij in het geheel, hetzij op bepaalde onderdelen onbevredigend voorkomt, haar opmerkingen daarover ter kennis brengen van het bestuur.

Artikel 24

1. De Bank brengt jaarlijks vóór 1 juni verslag uit aan de Minister over de in het voorgaande kalenderjaar bij de uitvoering van de haar bij of krachtens deze landsverordening opgedragen taak verrichte werkzaamheden, uitgeoefende bevoegdheden en opgedane bevindingen.
2. De Minister zendt een afschrift van het verslag aan het bestuur.

Artikel 25

Het fonds vergoedt de kosten die voor de Bank aan de uitvoering van deze landsverordening zijn verbonden.

Landsverordening

Algemeen Pensioenfonds Sint Maarten

AB 2010

No. 64

HOOFDSTUK I

Begripsbepalingen

Artikel 1

In deze landsverordening wordt verstaan onder:

- a. Minister: de Minister van Financiën;
- b. Fonds: het Algemeen Pensioenfonds van Sint Maarten, bedoeld in artikel 2, eerste lid;
- c. Bank: de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten.

HOOFDSTUK VII

Toezicht

Artikel 20

1. De Bank houdt toezicht op het fonds en adviseert, op verzoek of uit eigen beweging, de Minister en het bestuur met betrekking tot zaken, het fonds rakende.
2. De Minister stelt, gehoord de Bank, nadere regels vast met betrekking tot de uitvoering van de in het eerste lid bedoelde taak.

Artikel 21

1. De Bank is bevoegd van het bestuur, de beleggingscommissie en het personeel van het fonds, de personen bedoeld in artikel 11, de besturen van ondernemingen als bedoeld in artikel 16, eerste lid onder i, en de natuurlijke en rechtspersonen die ingevolge een wettelijke regeling van het pensioen rechten of verplichtingen hebben tegenover het fonds, de inlichtingen te vorderen die voor een goede vervulling van de haar bij of krachtens artikel 20 opgelegde taak redelijkerwijs nodig zijn. Een vordering geschiedt schriftelijk.
2. Van de in het eerste lid genoemde personen en instellingen is de Bank tevens bevoegd de inzage te vorderen van zakelijke gegevens en bescheiden voor zover de kennisgeving van de inhoud daarvan redelijkerwijs nodig is voor een goede taakvervulling als in dat lid bedoeld. Deze vordering geschiedt eveneens schriftelijk.
3. De Bank is bevoegd van de gegevens en bescheiden kopieën te maken. Indien het maken van kopieën niet ter plaatse kan geschieden waar de gegevens en bescheiden zich bevinden, is de Bank bevoegd deze voor dat doel voor korte tijd mee te nemen, tegen een door of namens haar af te geven schriftelijk bewijs van ontvangst.
4. De Bank heeft te allen tijde toegang tot de plaatsen waar de gegevens en bescheiden zich bevinden of vermoed worden zich te bevinden.
5. Indien de Bank de toegang wordt geweigerd, verschaft zij zich die desnoods met inroeping van de sterke arm.
6. Is de plaats een woning of alleen door een woning toegankelijk, dan treedt de Bank deze tegen de wil van de bewoner niet binnen dan op een algemene of bijzondere schriftelijke last van de officier van justitie of op een bijzondere schriftelijke last van

IVb

een hulpofficier van justitie. De last wordt bij het binnentreden getoond. Van het binnentreden wordt door de Bank proces-verbaal opgemaakt, dat binnen tweemaal 24 uur aan de officier van justitie en aan degene wiens woning is binnengetreden in afschrift wordt toegezonden.

7. De Bank kan een of meer personen machtigen om de in het eerste tot en met het zesde lid bedoelde bevoegdheden uit te oefenen.
8. De in het voorgaande lid bedoelde personen dragen bij de uitoefening van hun bevoegdheden een legitimatiebewijs, alsmede de machtiging of een kopie daarvan, bij zich. Zij tonen deze desgevraagd aanstonds.

Artikel 22

1. Een ieder is verplicht aan de Bank en aan de door de Bank gemachtigden alle medewerking te verlenen die zij redelijkerwijs ter uitoefening van hun bevoegdheden kunnen vorderen.
2. De personen die uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift verplicht zijn tot geheimhouding, kunnen het verlenen van medewerking weigeren, voor zover dit uit hun geheimhoudingsplicht voortvloeit en het gegevens betreft waarvan zij uitsluitend kennis dragen uit hoofde van een ander functie dan bij of ten behoeve van het fonds.

Artikel 23

De Bank kan, indien de gang van zaken bij het fonds haar hetzij in het geheel, hetzij op bepaalde onderdelen onbevredigend voorkomt, haar opmerkingen daarover ter kennis brengen van het bestuur.

Artikel 24

1. De Bank brengt jaarlijks vóór 1 juni verslag uit aan de Minister over de in het voorgaande kalenderjaar bij de uitvoering van de haar bij of krachtens deze landsverordening opgedragen taak verrichte werkzaamheden, uitgeoefende bevoegdheden en opgedane bevindingen.
2. De Minister zendt een afschrift van het verslag aan het bestuur.

Artikel 25

Het fonds vergoedt de kosten die voor de Bank aan de uitvoering van deze landsverordening zijn verbonden.

MEMORIE VAN TOELICHTING¹

Artikel 15 en 16

Artikel 16 van de Landsverordening APNA formuleert de wijze waarop de gelden van het APNA belegd mogen worden.

Hoewel gezegd kan worden, dat artikel 16 geen weerspiegeling meer is van de ontwikkelingen die zich de laatste decennia op het gebied van beleggingen hebben voorgedaan en voordoen. Deze ontwikkelingen scheppen een steeds grotere variëteit aan beleggingsmogelijkheden, zowel voor wat betreft de plaatsen waar het hoogste rendement te behalen valt als de vormen waarin het beleggen kan geschieden. Echter, gezien de achtergebleven investeringen door het fonds op Sint Maarten wordt het van belang geacht dat het artikel in gewijzigde vorm wordt overgenomen om aan te geven waar wel in geïnvesteerd kan worden doch niet uitsluitend.

In artikel 15, derde lid, wordt aan het bestuur van het fonds de opdracht gegeven de gelden van het fonds te beleggen en dat te doen in het belang van het fonds en met inachtneming van overwegingen van rentabiliteit, liquiditeit en solvabiliteit.

Waar en waarin het fonds zal beleggen wordt in het beleggingsbeleid van het fonds vastgelegd dat jaarlijks geconcretiseerd wordt in een door het bestuur vast te stellen beleggingsplan, dat indien noodzakelijk tussentijds kan worden aangepast. Bij zijn beleggingsbeleid dient het bestuur van het fonds uit te gaan van het belang van het fonds en dient daarbij de algemeen aanvaarde bedrijfseconomische eisen op beleggingsgebied als rentabiliteit, liquiditeit, solvabiliteit, risicospreiding en de afstemming op de opbouw van de verplichtingen van het fonds in acht te nemen. Dit alles wordt in het eerste en tweede lid van artikel 15 voorgeschreven.

Artikel 15 geeft de normen aan waaraan het beleggen van de beschikbare gelden door het bestuur van het fonds moet geschieden. Binnen deze normen heeft het bestuur van het APNA zijn beleggingsbeleid ook steeds vastgesteld. De rol van artikel 16 hierin is dat niet alleen naar buitenlandse beleggingsvormen zonder uit de pas te lopen met de ontwikkelingen op het gebied van beleggingen, onvoldoende ruimte en flexibiliteit bieden om in te spelen op marktontwikkelingen en daarmee de mogelijkheden voor risicospreiding beperken.

De normering van het beleggingsbeleid op de wijze als geregeld in artikel 15 biedt reeds voldoende garanties voor goed overwogen keuzes. Daarbij moet bedacht worden, dat de Centrale Bank in haar hoedanigheid van toezichthouder op pensioenfondsen en pensioenverzekeraars bevoegd is nadere voorschriften ten aanzien van beleggingen uit te vaardigen en dat in de praktijk ook daadwerkelijk doet.

¹ Deze MvT geldt mutatis mutandis ook voor Lv APNA

Artikel 32

In deze bepaling wordt voorgesteld om de eerste leden van de beleggingscommissie van het Algemeen Pensioenfonds Sint Maarten door de Minister van Financiën te laten benoemen zonder tussenkomst van het bestuur en de Bank. Het lidmaatschap van de betreffende leden eindigt ten hoogste 2 jaar na de inwerkingtreding van de landsverordening. Vanwege de efficiëntie is gekozen voor deze afwijkende procedure.

Landsverordening Assurantiebemiddelingsbedrijf

A 2003

No. 113

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING van de 24ste oktober 2003 houdende regeling van het assurantiebemiddelingsbedrijf.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is ter bevordering van een ordelijk economisch verkeer en ter bescherming van de belangen van potentiële verzekeringnemers, de assurantiebemiddelaars en hun vertegenwoordigers regels vast te stellen met betrekking tot de uitoefening van het assurantiebemiddelingsbedrijf;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

HOOFDSTUK I Algemene bepalingen Artikel 1

1. In deze Landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. Assurantiebemiddelaar: ieder die, anders dan uit hoofde van een arbeidsovereenkomst, bemiddeling verleent bij het sluiten van een verzekering;
 - b. Sub – agent: ieder die namens en voor rekening van een assurantiebemiddelaar zijn bemiddeling verleent bij het sluiten van een verzekering;
 - c. Verzekeraar: ieder die op grond van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990 no. 77) voor eigen rekening het verzekeringsbedrijf uitoefent;
 - d. Gevolmachtigd agent: ieder die als gevolmachtigde vertegenwoordiger van een verzekeraar voor diens rekening het verzekeringsbedrijf uitoefent;
 - e. de Bank: de Bank van de Nederlandse Antillen;
 - f. de Minister: de Minister van Financiën
2. De bij of krachtens deze landsverordening uitgevaardigde voorschriften, die van toepassing zijn op een verzekeraar, zijn eveneens van toepassing op de gevolmachtigde agent.

IVb

Artikel 2

1. Het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde is, tenzij daaruit anders voortvloeit, van toepassing op alle assurantiebemiddelingsactiviteiten in de Nederlandse Antillen.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan worden bepaald dat, en zonedig onder welke voorwaarden, deze landsverordening geheel of gedeeltelijk niet van toepassing is op de bemiddeling van bij dat landsbesluit aan te wijzen vormen van verzekering.
3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen categorieën van assurantiebemiddelaars worden aangewezen, waarop deze landsverordening geheel of gedeeltelijk niet van toepassing is. Deze aanwijzing kan onder voorwaarden geschieden.

Artikel 3

1. Het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde is, in zoverre voldaan wordt aan de in het tweede lid genoemde voorwaarden, niet van toepassing op de assurantiebemiddelaar die tijdelijk in de Nederlandse Antillen verblijft om aldaar te bemiddelen ter zake van een verzekering die:
 - a. een verzekeraar vanuit een vestiging buiten de Nederlandse Antillen sluit met een verzekeringnemer die rechtspersoon is of handelt in de uitoefening van een bedrijf of beroep;
 - b. een verzekeraar vanuit een vestiging in de Nederlandse Antillen sluit met een verzekeringnemer die in het buitenland woonachtig of gevestigd is.
2. De in het eerste lid bedoelde voorwaarden houden in dat:
 - a. de assurantiebemiddelaar in het buitenland is geregistreerd op een wijze die vergelijkbaar is met de in deze landsverordening geregelde registratie;
 - b. ingeval het bepaalde in het eerste lid onderdeel a, het naar de aard en de waarde van het te verzekeren belang, niet binnen de Nederlandse Antillen verzekerbare risico's betreft. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld ten aanzien van de aard en de waarde van het te verzekeren belang;
 - c. de betrokken assurantiebemiddelaar jaarlijks binnen drie maanden na afloop van het kalenderjaar aan de Bank een bewijs overlegt van de registratie in zijn land van domicilie alsmede van de door zijn bemiddeling in het afgelopen kalenderjaar tot stand gekomen overeenkomsten van verzekering middels een door de Bank vast te stellen modelformulier.

HOOFDSTUK II

Toegang tot het assurantiebemiddelingsbedrijf

Artikel 4

1. Het is verboden als assurantiebemiddelaar op te treden zonder te zijn ingeschreven in het register van assurantiebemiddelaars dat door de Bank wordt gehouden.
2. Ten aanzien van het register gelden de volgende bepalingen:
 - a. het register wordt onderverdeeld in de Afdeling "Leven" en de Afdeling "Schade". Een assurantiebemiddelaar kan in beide afdelingen worden ingeschreven.
 - b. In het register wordt aangekend of het een afhankelijke dan wel een onafhankelijke assurantiebemiddelaar betreft.

3. Binnen 60 dagen na afloop van elk kalenderjaar maakt de Bank de namen bekend van de assurantiebemiddelaars die op 31 december van dat kalenderjaar in het register waren ingeschreven alsmede hun status ingevolge artikel 4, tweede lid, onderdeel b. Tussentijds kan de Bank wijzigingen bekend maken.
4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan worden bepaald welke aanvullende gegevens tevens dienen te worden bekend gemaakt.

Artikel 5

1. Een verzoek om inschrijving in het register geschiedt door indiening van een aanvraagformulier bij de Bank. De Bank stelt het model van het aanvraagformulier vast.
2. De Bank stelt jaarlijks de vergoeding vast dat aan haar dient te worden voldaan bij het indienen van het verzoek tot inschrijving in het register. De vaststelling van de hoogte van de vergoeding behoeft goedkeuring van de Minister.
3. De Bank deelt haar beschikking op een verzoek tot inschrijving in het register schriftelijk mede aan de aanvrager binnen 60 dagen na ontvangst van het verzoek, vergezeld van een bewijs van inschrijving in geval van een gunstige beslissing. Een afwijzende beschikking op het verzoek is met redenen omkleed.

Artikel 6

1. De Bank besluit tot inschrijving van een aanvrager in het register indien:
 - a. de aanvrager beschikt over de vakbekwaamheid die is vereist voor een behoorlijke uitoefening van het assurantiebemiddelingsbedrijf;
 - b. naar het oordeel van de Bank geen reden is te veronderstellen dat de aanvrager als assurantiebemiddelaar het aanzien van het assurantiebemiddelingsbedrijf zal schaden;
 - c. de financiële gegoedheid van aanvrager voldoende waarborg biedt voor de continuïteit van het betreffende assurantiebemiddelingsbedrijf.
 - d. de aanvrager kantoor houdt in de Nederlandse Antillen.
 - e. de aanvrager, ter dekking van de aansprakelijkheid voortvloeiende uit de uitoefening van zijn werkzaamheden als assurantiebemiddelaar, een verzekeringsovereenkomst heeft afgesloten met een te goeder naam en faam bekend staande verzekeraar die, ingevolge de wetgeving van zijn land van domicilie, bevoegd is het verzekeringsbedrijf uit te oefenen.
2. Aan de in het eerste lid, sub a gestelde eis kan slechts worden voldaan door het bezit van een diploma dat bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen is erkend. De Bank en de in artikel 21 bedoelde representatieve organisaties van assurantiebemiddelaars en verzekeraars worden gehoord voordat het landsbesluit wordt vastgesteld.
3. Indien de aanvrager een natuurlijk persoon is, dient deze meerderjarig te zijn of handlichting te hebben verkregen en niet onder curatele te zijn gesteld.
4. Indien de aanvrager niet zelf de feitelijke leiding over een vestiging van zijn assurantiebemiddelingsbedrijf heeft, gelden voor hem de inschrijvingsvoorwaarden, gesteld in het eerste lid sub b, c en d en derde lid. In zulk een geval dienen degenen die volgens opgave van aanvrager de feitelijke leiding hebben, te voldoen aan de voorwaarden als gesteld in het eerste lid sub a en b, en in de Nederlandse Antillen woonachtig te zijn.

5. De Bank vermeldt in het register bij de inschrijving van de assuratiebemiddelaar de namen van degenen die door de assuratiebemiddelaar zijn belast met de feitelijke leiding.
6. De assuratiebemiddelaar is verantwoordelijk en aansprakelijk voor de handelingen van subagenten die zijn bedrijf betreffen en van ieder die blijkens het register feitelijk leiding geeft.

Artikel 7

1. In het register worden doorgehaald de inschrijvingen van de assuratiebemiddelaars die:
 - a. daarom verzoeken;
 - b. zijn overleden;
 - c. in staat van faillissement worden verklaard;
 - d. in liquidatie zijn getreden;
 - e. met meer in de Nederlandse Antillen kantoor houden;
 - f. onder curatele zijn gesteld of wier handlichting is ingetrokken;
 - g. niet meer in het bezit zijn van de ontheffing ex artikel 8, eerste lid;
 - h. het bedrag, verschuldigd ingevolge artikel 19, niet hebben voldaan na door de Bank in
 - i. gebreke te zijn gesteld;
 - j. gedurende een periode van 1 jaar het assuratiebemiddelingsbedrijf niet hebben uitgeoefend;
 - k. geen verzekeringsovereenkomst meer hebben als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel e.
2. In de registers worden voorts doorgehaald de inschrijvingen van de assuratiebemiddelaars die:
 - a. naar het oordeel van de Bank in ernstige mate in strijd handelen met het belang van een of meer verzekeraars, verzekeringnemers, verzekerden of gerechtigden op uitkeringen danwel een gezonde ontwikkeling van het assuratiebemiddelingsbedrijf in het algemeen of anderszins niet meer voldoen aan de in artikel 6, eerste lid, onderdeel b, gestelde eis;
 - b. de feitelijke leiding over een of meer vestigingen van hun assuratiebemiddelingsbedrijf laten uitoefenen door natuurlijke personen die niet voldoen aan de vereisten neergelegd in artikel 6, vierde lid, tweede volzin;
 - c. naar het oordeel van de Bank ernstig in gebreke blijven aan de in artikel 18 bedoelde verplichtingen te voldoen.
3. De Bank is bevoegd op grond van bijzondere omstandigheden een doorhaling, als bedoeld in het tweede lid, op door haar te stellen voorwaarden gedurende een door haar te bepalen tijd op te schorten. De Bank kan de termijn van opschorting verlengen indien zij gegronde redenen daartoe aanwezig acht.

Artikel 8

1. Op een daartoe strekkend schriftelijk verzoek van een assurantiebemiddelaar kan de Bank ontheffing verlenen van de in artikel 6, eerste lid, onderdeel a, bedoelde vakbekwaamheidsis. De ontheffing kan onder voorwaarden geschieden. Een afwijzende beschikking op het verzoek is met redenen omkleed.
2. De in het eerste lid bedoelde ontheffing kan met terugwerkende kracht worden verleend. De ontheffing geldt voor ten hoogste een jaar en kan ten hoogste tweemaal met een jaar worden verlengd.
3. Bij de inschrijving in het register van degene aan wie een ontheffing als bedoeld in het eerste lid is verleend, wordt aangetekend:
 - a. de grond van de ontheffing;
 - b. de termijn waarvoor de ontheffing is verleend;
 - c. de naam van de in het eerste lid bedoelde assurantiebemiddelaar.

Artikel 9

1. Een in het register ingeschreven assurantiebemiddelaar deelt wijzigingen in de gegevens, vermeld in het in artikel 5, eerste lid bedoelde aanvraagformulier, onverwijld schriftelijk aan de Bank mee.
2. Voor zover deze wijzigingen betrekking hebben op gegevens opgenomen in het register, brengt de Bank de wijzigingen in het register aan.
3. De Bank verstrekt tegen een door haar jaarlijks vast te stellen vergoeding aan de assurantiebemiddelaar een nieuw bewijs van inschrijving. De vaststelling van de hoogte van de vergoeding behoeft goedkeuring van de Minister.

Artikel 10

1. Alvorens een inschrijving op grond van artikel 7, eerste lid, sub g door te halen, stelt de Bank de betrokken assurantiebemiddelaar of diens gemachtigde in de gelegenheid binnen een maand na een aanschrijving daartoe van de Bank, aan te tonen, dat hij recht heeft op handhaving van zijn inschrijving.
2. De Bank gaat met tot doorhaling als bedoeld in het eerste lid over dan nadat de beschikking tot doorhaling onherroepelijk is geworden.
3. De Bank doet de belanghebbende onverwijld schriftelijk mededeling van haar beschikking tot doorhaling van een inschrijving.
4. Een doorhaling als bedoeld in artikel 7, eerste en tweede lid, wordt door de Bank bekend gemaakt in het blad waarin van Landswege de officiële berichten worden geplaatst.

HOOFDSTUK III

De beloning van de assurantiebemiddelaar

Artikel 11

De beloning van de assurantiebemiddelaar bestaat, onverminderd artikel 12, tweede lid, uitsluitend uit provisie ter zake van het bemiddelen bij het afsluiten van verzekeringen, het bemiddelen bij het verlengen van verzekeringen of het incasseren van premies.

Artikel 12

1. Het is een assurantiemiddelaar verboden aan een verzekeringnemer dan wel aan hen te wier behoefte een verzekering is gesloten in geval van schade een afmakingscourtage in rekening te brengen.
2. Van dit verbod kan de Bank voor bepaalde, bij landsbesluit houdende algemene maatregelen te bepalen vormen van verzekering ontheffing verlenen aan de assurantiemiddelaar die ten genoegen van de Bank aantoont dat hij over het daartoe geschikte bedrijfsapparaat en expertise beschikt en de redelijkerwijs van hem te eisen inspanningen bij de schadeafwikkeling kan verrichten.
3. De Bank kan de beoordeling van de kwaliteit van het bedrijfsapparaat, de expertise en de procedures voor de afwikkeling van schaden ten laste van de betreffende assurantiemiddelaar door een deskundige derde laten doen.
4. De afmakingscourtage die in rekening mag worden gebracht, bedraagt ten hoogste een procent van het aan de verzekerde uit te keren schadebedrag.
5. De in het tweede lid bedoelde ontheffing geldt voor een periode van drie jaren en kan telkenmale met drie jaren worden verlengd. Zij kan evenwel tussentijds worden ingetrokken indien de betrokken assurantiemiddelaar niet meer voldoet aan de eisen, gesteld voor het verkrijgen van de ontheffing.
6. De ontheffing bedoeld in het tweede lid wordt in het register opgenomen en gepubliceerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 4 derde lid.

Artikel 13

1. Het is verboden ter zake van een verzekering direct of indirect provisie, retourprovisie of enig ander op geld waardeerbaar voordeel toe te kennen, of te staan of te beloven aan anderen dan de assurantiemiddelaar tot wiens portefeuille de verzekering behoort, onverminderd artikel 16, derde lid.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan vrijstelling worden verleend van het verbod, bedoeld in het eerste lid, indien het verbod in strijd is met algemeen erkende gebruiken of het algemeen belang van het verzekeringsbedrijf. De Bank en de representatieve organisaties van assurantiemiddelaars en verzekeraars worden gehoord voordat het landsbesluit wordt vastgesteld.
3. Aan een vrijstelling kunnen voorwaarden worden verbonden.

HOOFDSTUK IV

De rechtspositie van de assurantiemiddelaar

Artikel 14

Een verzekeraar die door een assurantiemiddelaar wordt benaderd met voorstellen tot bemiddeling bij het sluiten van verzekeringen, dient zich te vergewissen van de inschrijving van de betrokken assurantiemiddelaar in het register.

Artikel 15

1. De assurantiemiddelaar heeft jegens de verzekeraar aanspraak op provisie over alle tot zijn portefeuille behorende verzekeringen met dien verstande dat een verzekering die door bemiddeling van eerstgenoemde tot stand is gekomen of naar zijn portefeuille is overgeboekt tot zijn portefeuille behoort zolang deze daaruit niet is overgeboekt.

2. Doorhaling van de inschrijving van een assurantiebemiddelaar in het register laat onverlet zijn aanspraken op provisie ter zake van verzekeringen die op het tijdstip van de doorhaling tot zijn portefeuille behoren of waarop op dat tijdstip artikel 16, tweede lid van toepassing is.

Artikel 16

1. De verzekeraar kan slechts met toestemming van de assurantiebemiddelaar of diens rechtverkrijgenden een deel of het geheel van diens portefeuille naar de portefeuille van een andere assurantiebemiddelaar overboeken.
2. In afwijking van het in het eerste lid bepaalde boekt de verzekeraar op schriftelijk verzoek van een verzekeringnemer diens verzekering uit de portefeuille van een assurantiebemiddelaar over naar die van een andere assurantiebemiddelaar, tenzij de verzekeraar gegronde bezwaren heeft tegen laatstbedoelde assurantiebemiddelaar.
3. Na de in het eerste lid bedoelde overboeking blijft, in afwijking van artikel 15, eerste lid, de aanspraak op provisies bestaan tot het einde van het lopende verzekeringsjaar indien het een levensverzekering betreft. Indien het een schadeverzekering betreft, blijft de aanspraak bestaan tot de eerstvolgende vervaldatum van de verzekeringsovereenkomst of tot een eerder tijdstip waarop de verzekering door opzegging door de verzekeringnemer kan worden beëindigd, tenzij anders wordt overeengekomen.
4. Het eerste en tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing op het door een verzekeraar in eigen beheer nemen van een verzekering.
5. In geval van een verzoek van een assurantiebemiddelaar tot overboeking, verleent de verzekeraar zijn medewerking aan de gehele of gedeeltelijke overdracht van de portefeuille van de oorspronkelijke assurantiebemiddelaar naar een andere assurantiebemiddelaar, tenzij de verzekeraar gegronde bezwaren heeft tegen laatstbedoelde assurantiebemiddelaar.

Artikel 17

1. Tenzij anders wordt overeengekomen verzorgt de assurantiebemiddelaar voor de verzekeraar het incasso der premies.
2. De assurantiebemiddelaar is te allen tijde rekening en verantwoording schuldig aan de verzekeraar ter zake van het incasso der premies. Betaling van de verschuldigde premie en kosten aan de assurantiebemiddelaar bevrijdt de verzekeringnemer van zijn betalingsverplichting jegens de verzekeraar door de gelijktijdige overneming van genoemde betalingsverplichting jegens de verzekeraar door de assurantiebemiddelaar.
3. Indien de inschrijving van de assurantiebemiddelaar in het register is doorgehaald, beëindigt de verzekeraar het incasso der premies door de assurantiebemiddelaar.
4. Tenzij tussen een verzekeraar en een assurantiebemiddelaar anders is overeengekomen, kan de verzekeraar de assurantiebemiddelaar van het incasso der premies ontheffen indien:
 - a. de assurantiebemiddelaar het incasso der premies in ernstige mate verwaarloost;
 - b. de assurantiebemiddelaar in gebreke blijft namens de verzekeraar door hem geïnde premies tijdig aan de verzekeraar af te dragen danwel zich schuldig maakt aan handelingen die de vrees wettigen dat hij niet zal voldoen aan zijn uit het incasso der premies voortvloeiende verplichtingen.

5. In de gevallen waarin ingevolge het bepaalde in het derde en vierde lid het door een assuratiebemiddelaar gevoerde incasso der premies eindigt, wordt dit door de verzekeraar overgenomen.
6. Hoewel het overnemen van het incasso der premies de aanspraak op provisie van de assuratiebemiddelaar onverlet laat, is de verzekeraar dan bevoegd hetzij aan de assuratiebemiddelaar premie-incassokosten in rekening te brengen, hetzij de aanspraak van de assuratiebemiddelaar op provisie af te kopen. Zo nodig kan bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen nadere regelen worden vastgesteld ter zake van de door de assuratiebemiddelaar verschuldigde kosten of de aan de assuratiebemiddelaar verschuldigde afkoopsom.

HOOFDSTUK V

Uitvoering

Artikel 18

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe door de President van de Bank aangewezen functionarissen van de Bank, belast met toezicht. Zodanige aanwijzing wordt gepubliceerd in de Curacaosche Courant.
2. De krachtens het eerste lid aangewezen personen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:
 - a. alle inlichtingen te vragen;
 - b. inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen.
3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen personen.
4. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen personen alle medewerking te verlenen die op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Artikel 19

1. De kosten die voor de Bank zijn verbonden aan de uitvoering van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde worden gedragen door de assuratiebemiddelaars.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, de Bank en de representatieve organisaties gehoord, worden nadere regels vastgesteld ter zake van de kostenbijdragen door de assuratiebemiddelaars. De Bank stelt jaarlijks ten laste van de assuratiebemiddelaars hun bijdragen in de kosten vast.
3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen kan worden bepaald dat de verzekeraars in de kosten verbonden aan de uitvoering van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde moeten bijdragen. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK VI Bijzondere bepalingen

Artikel 20

1. Gegevens en inlichtingen die ingevolge het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde omtrent afzonderlijke assurantiebemiddelaars zijn verkregen, zijn geheim, niettegenstaande enige andere wettelijke regeling hieromtrent.
2. Het is aan een ieder die uit hoofde van de toepassing van de bij of krachtens deze landsverordening genomen besluiten enige taak vervult, verboden van gegevens of inlichtingen, ingevolge deze landsverordening verkregen, verder of anders gebruik te maken of daaraan verder of anders bekendheid te geven dan voor de uitoefening van zijn taak of door deze landsverordening wordt geëist.
3. In afwijking van het bepaalde in het eerste en tweede lid is de Bank bevoegd ter handhaving van een gezonde bedrijfstak van assurantiebemiddeling aangifte te doen van een vermoeden van een strafbaar feit. In de gevallen waarin door de Bank aangifte is gedaan, dan wel in de gevallen waarin de Bank wordt opgeroepen om als getuige of deskundige op te treden, is de Bank bevoegd in het kader van de opsporing, het gerechtelijk vooronderzoek of de behandeling ter terechtzitting, inlichtingen te verschaffen met dien verstande dat het een strafzaak betreft.
4. In afwijking van het eerste en tweede lid is de Bank bevoegd met gebruikmaking van gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van haar ingevolge deze landsverordening opgedragen taak, mededelingen te doen mits deze niet kunnen worden herleid tot afzonderlijke assurantiebemiddelingsbedrijven.
5. In afwijking van het eerste lid is de Bank voorts bevoegd op grondslag van wederkerigheid aan het administratieve orgaan dat in een andere Staat met het toezicht op het verzekeringsbedrijf is belast, desgevraagd de gegevens te verstrekken, die dat orgaan voor vervulling van de ingevolge zijn nationale wetgeving op hem rustende taak nodig heeft, mits bedoeld orgaan zich tegenover de Bank heeft verplicht tot geheimhouding van de door de Bank verstrekte gegevens.

Artikel 21

Op grond van deze landsverordening uit te vaardigen algemeen verbindende voorschriften, worden niet vastgesteld, gewijzigd of ingetrokken dan nadat daarover de adviezen zijn ingewonnen van de Bank, van de betrokken representatieve organisaties van assurantiebemiddelaars die door de Minister, de Bank gehoord, zijn aangewezen en van de betrokken representatieve organisaties van verzekeraars, bedoeld in artikel 79, tweede lid, van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77).

Artikel 22

Het verbod, bedoeld in artikel 4, eerste lid, is niet van toepassing op de curator in het faillissement van een assurantiebemiddelaar. De curator doet mededeling aan de Bank van het tijdstip van de aanvaarding en van de beëindiging van zijn functie.

HOOFDSTUK VII

Administratieve boetes

Artikel 23

1. De Bank kan de assurantiebemiddelaar die niet of niet tijdig voldoet aan zijn uit deze landsverordening voortvloeiende verplichtingen, een boete opleggen voor elke dag die hij nalatig is geweest.
2. De hoogte van de boete voor de verscheidene overtredingen wordt bepaald bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, doch kan met meer bedragen dan duizend gulden per dag.
3. Alvorens over te gaan tot de oplegging van een boete, stelt de Bank de betreffende assurantiebemiddelaar schriftelijk op de hoogte van het voornemen een boete op te leggen en stelt hem in de gelegenheid de nalatigheid binnen een redelijke termijn te herstellen.

HOOFDSTUK VIII

Strafbepalingen

Artikel 24

1. Handelen in strijd met de artikelen 4, eerste lid; 9, eerste lid; 12, eerste en vierde lid; 13 eerste lid; 14; 18, eerste en tweede lid; en 20, tweede lid, wordt gestraft hetzij met hechtenis van ten hoogste zes maanden en geldboete van ten hoogste vijftigduizend gulden, hetzij met een van deze straffen. De hierbij strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.
2. Indien evenwel het handelen in strijd met de artikelen 4, eerste lid; 13, eerste lid; 14; 18, eerste en tweede lid; en 20, tweede lid, opzettelijk heeft plaatsgevonden, is het strafbaar gestelde feit een misdrijf dat wordt gestraft met hetzij gevangenisstraf van ten hoogste vier jaar en een geldboete van ten hoogste vierhonderdduizend gulden, hetzij met een van deze straffen.

HOOFDSTUK IX

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 25

1. Zij die op het moment van inwerkingtreding van deze landsverordening reeds het assurantiebemiddelingsbedrijf uitoefenen dienen binnen een jaar na genoemd tijdstip een verzoek tot inschrijving in het register in. Zij mogen hun werkzaamheden voortzetten totdat onherroepelijk op het verzoek is beslist.
2. Indien de verzoeker op het tijdstip van de inwerkingtreding van deze landsverordening, reeds gedurende tenminste een jaar het assurantiebemiddelingsbedrijf uitoefende, wordt hij in het register ingeschreven zonder dat behoef te zijn voldaan aan de vakbekwaamheids, bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel a.
3. Nadat twee volle kalenderjaren zijn verstreken na de inwerkingtreding van deze landsverordening, worden in het register doorgehaald de inschrijving van de assurantiebemiddelaars die op het moment van de inwerkingtreding het assurantiebemiddelingsbedrijf nog geen vijf jaar uitoefenden, en nog niet voldoen aan de vakbekwaamheids bedoeld in artikel 6, onderdeel a.
4. De bepaling ten aanzien van de aansprakelijkheidsdekking als bedoeld in artikel 6, eerste lid onderdeel e, treedt eerst in werking nadat twee volle kalenderjaren na de inwerkingtreding van deze landsverordening zijn verstreken. De inschrijving in het

register van de assurantiebemiddelaars die op dat moment nog niet beschikken over de aansprakelijkheidsdekking bedoeld in de vorige volzin worden doorgehaald.

5. De Bank stelt het model vast van het aanvraagformulier door middel waarvan een verzoek tot inschrijving moet worden ingediend.
6. In afwijking van artikel 14 is het een verzekeraar gedurende zes maanden na inwerkingtreding van deze landsverordening toegestaan, voorstellen tot het sluiten van overeenkomsten van verzekering die hem door een assurantiebemiddelaar als bedoeld in het eerste lid, worden gedaan, in behandeling te nemen indien hij in het bezit is van een schriftelijke mededeling van die assurantiebemiddelaar, dat hij een verzoek om inschrijving in het register bij de Bank heeft ingediend binnen de in het eerste lid gestelde termijn en op dit verzoek nog geen onherroepelijke beslissing heeft ontvangen.

Artikel 26

De Algemene termijnenlandsverordening is van toepassing op de bij of krachtens deze landsverordening gestelde termijnen.

Artikel 27

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die der uitgifte van het Publicatieblad, waarin de afkondiging is geschied.

Artikel 28

Deze landsverordening kan worden aangehaald als: Landsverordening Assurantiebemiddelingsbedrijf.

Gegeven te Curaçao, 24 oktober 2003
F.M. DE LOS SANTOS GOEDGEDRAG

De Minister van Financiën,
E.T.M. DE LANNOOY

De Minister van Justitie,
B.M.J. KOMPROE

Uitgegeven de 3e december 2003
De Minister van Algemene Zaken en Buitenlandse Betrekkingen,
M.A. LOUISA-GODETT

Landsverordening Assurantiebemiddelingsbedrijf

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Zitting 2000-2001

LANDSVERORDENING houdende regeling van het assurantiebemiddelingsbedrijf.

MEMORIE VAN TOELICHTING NO. 3

A. Algemeen

Inleiding

Met de invoering van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77) werd een eerste ordening aangebracht in het verzekeringsbedrijf in de Nederlandse Antillen. Deze landsverordening heeft als uitgangspunt de bescherming van de belangen van de verzekerden en andere gerechtigden op verzekeringsovereenkomsten. Met andere woorden veiligstellen van de belangen van hen die reeds met het verzekeringsbedrijf een contractuele relatie zijn aangegaan. De praktijk van het assurantiebemiddelingsbedrijf heeft echter uitgewezen dat ook enige ordening in het pre-contractueel stadium gewenst is. Met name de orkaan Luis heeft de tekortkomingen van het bestaande systeem op pijnlijke wijze blootgelegd. Vermeende verzekeringsovereenkomsten bleken niet te bestaan of, door het achterhouden van de premies door de assurantiebemiddelaar, door de verzekeraar te zijn opgezegd. De voorliggende voorstellen beogen aan deze misstanden een einde te maken.

De assurantiebemiddelaar

De assurantiebemiddelaar verleent zijn bemiddeling o.a. bij het afsluiten van overeenkomsten van verzekering tegen het genot van een zekere vergoeding, de provisie. Tot de bemiddeling wordt ook gerekend de afwikkeling van schades waarvoor hij overigens geen afmakingscourtage in rekening mag brengen, behoudens dispensatie vanwege de minister indien hij beschikt over het daartoe geschikte bedrijfsapparaat.

In principe handelt de assurantiebemiddelaar in opdracht van de aspirant-verzekeringnemer; dat de verzekeraar de assurantiebemiddelaar de provisie uitbetaalt doet hieraan niets af. De aspirant-verzekeringnemer mag in alle redelijkheid verwachten dat de assurantiebemiddelaar onderzoekt, op grond van de beschikbare informatie, of hij de betrokken verzekering nodig heeft en er geen overlappingsen zijn met reeds door hem afgesloten verzekeringsovereenkomsten. Voorts informeert de assurantiebemiddelaar hem van de verschillende mogelijkheden en de daaraan verbonden premies. Het voorgaande heeft tot gevolg dat eventuele fouten of onwetenschap van de assurantiebemiddelaar, in het algemeen worden toegerekend aan de verzekeringnemer; hij wordt immers geacht de opdrachtgever te zijn.

Niettemin bestaat ook tussen de assurantiebemiddelaar en de verzekeraar een rechtsverhouding; in het algemeen neergelegd in een "aanstellingsbrief". Uit de aanstelling blijkt

dat de verzekeraar de bemiddeling door de assuratiebemiddelaar aanvaardt. De aanstellingsbrief regelt o.a. de rekeningcourantverhouding en de ondersteuning die de assuratiebemiddelaar van de verzekeraar mag verwachten.

De onderhavige voorstellen normeren deze rechtsverhouding door bijvoorbeeld de introductie van het portefeuillerecht, het recht op provisie alsmede het recht van de assuratiebemiddelaar de premie voor de verzekeraar te incasseren.

Orientatie

Voor de onderhavige voorstellen heeft model gestaan de Nederlandse Wet Assuratiebemiddelingsbedrijf. Immers deze regelgeving heeft haar waarde in de praktijk bewezen en voorts voor het ontwikkelen van regelgeving voor het assuratiebemiddelingsbedrijf op Europees niveau als voorbeeld gediend. Zeer belangrijk is ook de constatering dat het assuratiebemiddelingsbedrijf in de Nederlandse Antillen, wat betreft haar functioneren, sterke gelijkenissen vertoont met de Nederlandse situatie.

Toegang tot de markt

Ingevolge de regeling zal het verboden zijn om in de Nederlandse Antillen het assuratiebemiddelingsbedrijf uit te oefenen zonder te zijn ingeschreven in het daartoe bestemde register, onderverdeeld in een Afdeling Leven en een Afdeling Schade. Inschrijving in beide afdelingen is mogelijk. Van de regeling is uitgesloten de bemiddeling door buitenlandse assuratiebemiddelaars bij het tot stand komen van verzekeringsovereenkomsten waarbij risico's, die hier te lande niet verzekeraar zijn, worden afgedekt. Immers de regeling mag geen belemmering vormen voor onze economische ontwikkeling. Evenmin is de regeling van toepassing op buitenlandse assuratiebemiddelaars die in het buitenland gelegen risico's onderbrengen bij lokale verzekeraars.

De systematiek

Karakteristiek voor de onderhavige voorstellen is de versterking van de positie van de assuratiebemiddelaar. Deze versterking wordt bewerkstelligd door het beroep te binden aan vakbekwaamheidseisen en voorts de rechtspositie van de assuratiebemiddelaar in zijn relatie tot de verzekeraar wettelijk te regelen. Versterking van de positie van de assuratiebemiddelaar zal zich vertalen in betere adviezen en een professionelere serviceverlening aan (potentiële) verzekeringnemers.

Niettegenstaande het streven naar een betere verzekeringstechnische vorming van de assuratiebemiddelaar kan hij worden geconfronteerd met claims op grond van bijvoorbeeld nalatigheid. Daarom is het imperatief dat de assuratiebemiddelaar zich verzekert tegen de uit zijn beroep voortvloeiende aansprakelijkheidsrisico's.

Toezicht op de uitvoering

Het toezicht wordt in navolging van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf opgedragen aan de Bank van de Nederlandse Antillen. Uit hoofde van haar taken in het kader van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf heeft de Bank reeds een aanzienlijke kennis van en ervaring met het verzekeringsbedrijf opgebouwd.

De regering zou het toejuichen indien de samenwerking tussen assurantiebemiddelaars in de bestaande vertegenwoordigende organisatie zich mede zou ontwikkelen in de richting van beroepscodes voor de leden. Immers wetgeving komt pas goed tot haar recht wanneer de daarin opgenomen normeringen door de rechtssubjecten worden gedragen.

Raad van Advies

Aan de Raad van Advies is advies gevraagd omtrent het onderhavige ontwerp.

De Raad van Advies heeft op 2 mei 2000 advies (RvA no. RA/047-047) uitgebracht.

De Raad van Advies heeft het onderhavige ontwerp toegejuicht en geeft de Regering in overweging het ontwerp bij de Staten in te dienen.

De Sociaal-Economische Raad

Aan de Sociaal-Economische Raad is advies gevraagd omtrent het onderhavige ontwerp.

De Sociaal-Economische Raad (Raad) heeft op 3 juli 2000 advies (087/2000-SER) uitgebracht.

De Raad gaat unaniem akkoord met het invoeren van regelgeving voor het assurantiebemiddelingsbedrijf ter bescherming van de verzekerde en voorkoming van misstanden zoals tijdens de orkaan Luis op Sint Maarten. De Raad maakt echter enkele kanttekeningen ten aanzien van onder meer de controle door de Bank van de Nederlandse Antillen (Bank) en de rol van deze instantie in het geheel, de beloningen die worden verstrekt aan de assurantiebemiddelaars, het tijdstip waarop een polis wordt verstrekt aan de cliënt en het invoeren van een klachtenbureau voor de verzekerden.

De aanbevelingen van de Raad zijn, waar nodig, in het ontwerp overgenomen. Alleen waar zij niet tot navolging aanleiding gaven zal hierop in het volgende worden ingegaan.

De Raad merkt ten aanzien van de gevolmachtigde agent op dat hierover geen aparte regelgeving is opgenomen. De Raad vraagt zich af of de bestaande wet voldoende waarborgen biedt om misbruik te voorkomen of tegen te gaan. De Raad pleit daarom voor meer transparantie in de rol van de gevolmachtigde agent op de Nederlandse Antillen. De Raad denkt bijvoorbeeld om deze groep te verplichten zich in een register in te schrijven.

De Regering vindt dat gelet op het feit dat de figuur van gevolmachtigde agent sporadisch voorkomt in de Nederlandse Antillen, het niet nodig is om met specifieke regelgeving voor deze groep te komen. De Regering vindt dat de regels met betrekking tot de volmacht in het Burgerlijk Wetboek voldoende aanknopingspunten bieden ten aanzien van de positie van de gevolmachtigde agent. Uiteraard rust ook op de verzekeringnemer de plicht om van een gevolmachtigd agent te eisen dat deze hem kan aantonen dat hij bevoegd is om namens een verzekeraar te handelen.

In artikel 2 van het onderhavige ontwerp wordt de reikwijdte van de regelgeving aangegeven. Het onderhavige ontwerp is van toepassing op alle assurantiebemiddelingsactiviteiten, tenzij de wet anders bepaalt. Bij landsbesluit houdende algemene maatregelen kunnen

vormen van verzekeringen of categorieën van assuratiebemiddelaars worden uitgesloten onder bepaalde voorwaarden.

De Raad merkt op dat er nog geen criteria zijn bepaald onder welke voorwaarden vormen van verzekeringen of categorieën van assuratiebemiddelaars kunnen worden uitgesloten van bemiddeling. De Raad vraagt zich tevens af, of er uitzonderingen worden gemaakt voor de groep die wel over specialistische kennis beschikt met betrekking tot specifieke onderwerpen.

De Regering merkt hierover op dat de criteria onder welke voorwaarden vormen van verzekeringen of categorieën van assuratiebemiddelaars kunnen worden uitgesloten van bemiddeling in het landsbesluit houdende algemene maatregelen zullen worden bepaald.

Ingevolge artikel 5, tweede lid, van het onderhavige ontwerp is de Bank bevoegd het bedrag vast te stellen dat aan haar voldaan dient te worden bij het indienen van het verzoek tot inschrijving in het register.

De Raad stelt dat duidelijkheid moet worden verschaft in de wijze waarop deze vergoeding wordt bepaald door de Bank, wat de hoogte ervan is en of de Bank gecontroleerd wordt inzake de juistheid van deze vergoeding.

De Regering merkt hierover op dat de Bank ingevolge artikel 5, tweede lid, de goedkeuring van de Minister van Financiën (Minister) behoeft voor de vaststelling van het bedrag. De Minister zal bij de beoordeling van het voostel van de Bank uiteraard aan de hand van objectieve en goed gemotiveerde informatie, verkregen van de Bank, het voorstel van de Bank goed- danwel afkeuren.

Om de consument te beschermen, worden inschrijvingen die niet meer voldoen aan de vereisten, doorgehaald in het register (artikel 7). Het betreft inschrijvingen van assuratiebemiddelaars die dit verzoeken, overleden zijn, failliet zijn, hun bedrijf opheffen, met meer gevestigd zijn op de Nederlandse Antillen, onder curatele zijn gesteld, het verschuldigde bedrag aan de Bank niet hebben voldaan, niet meer in het bezit zijn van de ontheffing van vakbekwaamheid, die gedurende een jaar geen diensten hebben verricht in de assuratiebemiddeling en zij die geen beroepsaansprakelijkheidsverzekering meer hebben. De Bank is bevoegd om zij die in strijd handelen met de wet en het assuratiebemiddelingsbedrijf schade toebrengen, uit het register te verwijderen.

De Bank bepaalt zelfstandig onder welke voorwaarden en gedurende welke periode een assuratiebemiddelaar wordt doorgehaald in het register. Dergelijke maatregelen worden genomen ter bescherming van de consument en de bedrijfstak.

De Raad merkt op dat uit de memorie van toelichting niet blijkt wat de overige voorwaarden zijn naast de hierboven genoemde (overlijden, faillissement etc.) die de Bank stelt voor doorhaling in het register. De Raad pleit daarom voor meer duidelijkheid en transparantie in de bevoegdheden van de Bank.

De Regering merkt hierover op dat er in de memorie van toelichting wel een indicatie is gegeven hoever de Bank in de uitoefening van zijn bevoegdheden mag gaan. Bovendien bestaat er de mogelijkheid om tegen beslissingen van de Bank beroep aan te tekenen bij de

Raad van Beroep voor de Financiële Sector, bedoeld in artikel 85, eerste lid, van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77).

In artikel 8 is opgenomen dat assurantiebemiddelaars een verzoek kunnen indienen voor het verkrijgen van ontheffing voor de in artikel 6, eerste lid, onderdeel a bedoelde vakbekwaamheidseisen. De Bank heeft de bevoegdheid onder voorwaarden de ontheffing te verlenen. De ontheffing kan verleend worden met terugwerkende kracht voor maximaal een jaar en verlengd worden met maximaal tweemaal een jaar. In het register wordt van het bovenstaande melding gemaakt. Met de ontheffing voor vakbekwaamheidseisen wordt voorkomen dat nabestaanden na het overlijden van de tussenpersoon genoodzaakt zijn het bedrijf op te heffen of te verkopen. Nabestaanden krijgen de mogelijkheid om in maximaal drie jaar te voldoen aan de in artikel 6 bedoelde vakbekwaamheidseisen of om het bedrijf te verkopen.

De Raad stelt dat niet duidelijk is onder welke voorwaarden de Bank ontheffing voor de in artikel 6, eerste lid, onderdeel a bedoelde vakbekwaamheidseisen verleent.

De Regering merkt hierover op dat bij de artikelsgewijze toelichting van artikel 8 staat aangegeven in welke gevallen de Bank een ontheffing zou kunnen verlenen. Uiteraard moet de Bank zorgvuldig en niet willekeurig omgaan met deze bevoegdheid.

Wijzigingen in de status van de assurantiebemiddelaar dienen aan de Bank te worden doorgegeven (artikel 9). Een nieuw bewijs van inschrijving verstrekt de Bank tegen vergoeding. Voor de vaststelling van de hoogte van de vergoeding is goedkeuring vereist van de Minister.

Voor de inschrijving van een wijziging in de status van de tussenpersoon dient deze een vergoeding te betalen. Ook hier pleit de Raad voor meer transparantie in de wijze waarop de hoogte van de vergoeding tot stand komt.

De Regering verwijst naar hetgeen hierboven met betrekking tot artikel 5, tweede lid is gesteld.

In geval van schade is het de tussenpersoon verboden om de verzekeringnemer een afmakingscourtage in rekening te brengen (artikel 12). Een afmakingscourtage is de beloning die de verzekeringnemer is verschuldigd aan de assurantiebemiddelaar voor de werkzaamheden die deze in verband met het afwickelen van schade heeft verricht. Het onderhavig ontwerp verbiedt deze “overbodige” beloning omdat het in de meeste gevallen gaat om standaardwerkzaamheden bij de afwikkeling van schade. De situatie is echter anders als het grote risico’s (commerciële en industriële risico’s) betreft waarbij de tussenpersoon een grotere bemoeienis heeft dan bij afwikkeling van gebruikelijke zaken. De tussenpersoon moet de Bank kunnen aantonen dat hij de benodigde expertise bezit. Deze kan door een deskundige laten onderzoeken in hoeverre de tussenpersoon in staat is de schade af te wikkelen. De kosten hiervan komen ten laste van de tussenpersoon.

De Raad vraagt zich af waar de grens ligt voor het in rekening brengen van een “afmakingscourtage”.

De Regering merkt hierover op dat de afmakingscourtage die aan de cliënt in rekening wordt gebracht maximaal 1 procent van het uit te keren schadebedrag mag bedragen.

Ingevolge artikel 13 is het verboden om beloningen te doen toekomen inzake verzekeringen of te beloven aan anderen dan de assurantiebemiddelaar die de portefeuille beheert. Het is wel toegestaan om in het kader van het marketingbeleid van de onderneming kleine attenties aan relaties te verstrekken. Deze attenties mogen niet het karakter hebben van een substantieel voordeel voor de tussenpersoon of oneigenlijke concurrentie bevorderen. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, welke wordt voorgelegd aan de Bank en representatieve organisaties van assurantiebemiddelaars en verzekeraars, kan men van het bovenstaande worden vrijgesteld als blijkt dat dit in strijd is met de bedrijfsvoering van het verzekeringswezen. Aan deze vrijstelling kunnen voorwaarden worden gesteld.

De Raad vraagt zich af welke voorwaarden gesteld worden aan de vrijstelling voor het verbod op het doen toekomen van beloningen inzake verzekeringen aan anderen dan de assurantiebemiddelaar die de portefeuille beheert. De Raad pleit voor het bepalen van een maximumbedrag voor het verstrekken van attenties aan relaties.

De Regering merkt hierover op dat niet van tevoren gezegd kan worden welke voorwaarden aan een vrijstelling verbonden zullen worden. Bij het maken van het landsbesluit houdende algemene maatregelen zal aan de Bank en representatieve organisaties van assurantiebemiddelaars en verzekeraars gevraagd worden of het noodzakelijk is om voorwaarden te stellen aan een vrijstelling.

In artikel 14 is vastgelegd dat een verzekeraar slechts gebruik kan maken van de diensten van de assurantiebemiddelaar, indien deze is ingeschreven in het register.

Volgens artikel 15 heeft de assurantiebemiddelaar recht op provisie zolang de verzekeringen die tot zijn portefeuille behoren niet zijn overgeboekt. Ook als een assurantiebemiddelaar is doorgehaald in het register, heeft hij recht op provisie als de verzekeringen op het tijdstip van doorhaling nog tot zijn portefeuille behoren.

De Raad is van mening dat het recht op provisie aan een assurantiebemiddelaar op het tijdstip van doorhaling in het register onmiddellijk moet worden ingetrokken.

De Regering merkt hierover op dat er geen reden is om het recht op provisie aan een assurantiebemiddelaar op het tijdstip van doorhaling onmiddellijk in te trekken. Immers, de betaling van de provisie is een kwestie die de relatie verzekeraar – tussenpersoon betreft zonder dat de verzekeringnemer hierin betrokken is. De ratio van de doorlopende provisie is dat de inspanningen van de tussenpersoon die geleid hebben tot de totstandkoming of verlenging van de overeenkomst hem recht geven op de daaruit voortvloeiende inkomsten.

In artikel 17 is opgenomen dat de assurantiebemiddelaar met de verzekeraar afspraken dient te maken over de incasso van de premies. Doorgaans zorgt de assurantiebemiddelaar voor de incasso van de premies. Deze worden door de assurantiebemiddelaar weer afgedragen aan de verzekeraar. Middels het incasseren van de premies onderhoudt de assurantiebemiddelaar het contact met de cliënt. Daarom moet de assurantiebemiddelaar aanspraak kunnen maken op de bevoegdheid om de premies te incasseren voor de verzekeraar. In de polis kan worden opgenomen welke partijen betrokken zijn en welke rechten en plichten zij jegens elkaar hebben. Om te voorkomen dat de assurantiebemiddelaar misbruik maakt van de inning en afdracht van de premies, zijn in dit artikel regels opgenomen op grond waarvan de assurantiebemiddelaar van zijn recht tot het incasseren van premies ontheven

kan worden. Dit gebeurt als de assurantiebemiddelaar het incasso van de premies ernstig verwaarloost, de afdracht niet op tijd plaatsvindt of als de tussenpersoon zich niet houdt aan gemaakte afspraken. In zulke gevallen wordt het incasso overgenomen door de verzekeraar. De assurantiebemiddelaar behoudt zijn aanspraak op provisie, maar de verzekeraar is bevoegd om in dit geval de kosten in verband met het incasseren van de premies te verhalen op de assurantiebemiddelaar. Omdat hiermee ook de vertrouwensrelatie tussen de assurantiebemiddelaar en de verzekeraar wordt aangetast, bestaat de mogelijkheid om de relatie te beëindigen en de provisie of te kopen. Het afkopen van provisie en het in rekening brengen van incassokosten dienen bij landsbesluit houdende algemene maatregelen te worden vastgesteld. Hiervoor zijn nog geen regels vastgesteld.

Om te voorkomen of te beperken dat cliënten het slachtoffer worden van het niet afdragen van premies door de tussenpersoon aan de verzekeraar, stelt de Raad voor de polis sneller te doen toekomen aan de cliënt zodat deze meer zekerheid heeft omtrent de afdracht van de premies. Ook zou gedacht kunnen worden om naast het sneller verstrekken van de polis, aan een automatisch bericht van de verzekeraar aan de cliënt indien de premie binnen een bepaalde termijn niet is ontvangen.

De Regering merkt hierover op dat de tussenpersoon in principe namens de verzekeraar belast is met de incasso van premies. Dit betekent dat de verzekeraar het risico draagt voor het niet afdragen van de premie door een tussenpersoon. De verzekeraar kan aan de cliënt dan niet tegenwerpen dat een tussenpersoon geen premie heeft afgedragen. Wil een verzekeraar niet dat de incasso door een tussenpersoon plaatsvindt dan moet hij geschikte maatregelen nemen om bestaande en potentiële verzekeringnemers erop attent te maken dat een tussenpersoon niet bevoegd is premies namens hem te innen. Laat een verzekeraar na om dergelijke maatregelen te nemen, dan zal hij dan het risico moeten dragen.

De Raad stelt voor om in artikel 20, lid 5 toe te voegen: "In afwijking van het eerste lid maar met in achtneming van hetgeen in het vierde lid is gesteld, is de Bank enz."

Hiermee wil de Raad aangeven dat ervoor gewaakt moet worden dat zoals in lid 4 gesteld in het kader van de geheimhoudingsplicht, de gegevens niet herleid moeten worden tot afzonderlijke assurantiebemiddelingsbedrijven.

De Regering merkt hierover op dat op grond van het vijfde lid van artikel 20 het orgaan van de Staat die de gegevens heeft gekregen verplicht is tot geheimhouding. Dit moet op zichzelf voldoende zijn om de vertrouwelijkheid van gegevens te garanderen. Uiteraard zal de Bank ervoor moeten waken dat het desbetreffende orgaan zich ook aan de spelregels houdt.

B. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

In de definitie van "assurantiebemiddelaar", opgenomen in onderdeel a van het eerste lid, wordt met de zinsnede "anders dan uit hoofde van een arbeidsovereenkomst" bereikt dat de landsverordening niet van toepassing zal zijn op degenen die ingevolge arbeidsovereenkomst ten behoeve van hun werkgever c.q. verzekeraar bemiddelingswerkzaamheden verrichten. Deze beperking van het toepassingsbereik van de landsverordening tot de zelfstandig werkzame assurantiebemiddelaars berust op de overweging dat verzekeraars in hun eigen belang zelf voor een voldoende vakbekwaamheidsniveau van hun in de buitendienst aangestelde personeel zorgen. Ook moet worden bedacht dat de betrokkenen handelen

namens en voor rekening van hun werkgever. Dit in tegenstelling tot de zelfstandige assuratiebemiddelaar die zelf tegenover de verzekerde aansprakelijk is.

De woorden “voor eigen rekening” in de definitie van “verzekeraar” willen zeggen “anders dan voor rekening van een derde”, zulks in tegenstelling tot de gevolmachtigde agent, die verzekert voor rekening van een derde.

“Ieder die” heeft de betekenis van natuurlijke personen en rechtspersonen, alsmede iedere geen rechtspersoonlijkheid bezittende vennootschap.

Van bemiddelen is sprake bij handelingen die er op gericht zijn een contact tot stand te brengen tussen twee partijen. Indien er een contact tot stand komt, moet dit gebeuren via de bemiddelaar. Ook het onderhouden van het contact tussen verzekerde en verzekeraar valt onder bemiddelen, ongeacht de vraag of het eerste contact ook door diezelfde tussenpersoon tot stand is gebracht.

Artikel 2

Allereerst geeft het eerste lid van dit artikel de reikwijdte van de regelgeving aan. De landsverordening richt zich tot alle assuratiebemiddelingsactiviteiten in de Nederlandse Antillen tenzij de landsverordening zelf anders bepaalt.

Dit artikel maakt het voorts mogelijk om bij landsbesluit de bemiddeling in bepaalde verzekeringen geheel of gedeeltelijk buiten de reikwijdte van de landsverordening te brengen.

Gedacht wordt aan de bemiddeling in herverzekering, die een zeer specialistisch karakter heeft en plaatsvindt ten behoeve van directe verzekeraars die zelf ter zake de nodige deskundigheid bezitten.

Voorts doen zich gevallen voor waarin de verzekering zo vergaand gestandaardiseerd is dat bij de bemiddeling algemene assuratiekennis van ondergeschikt belang is. Hierbij wordt gedacht aan de bemiddeling die reisbureaus verlenen bij het sluiten van reisverzekeringen. Bij de beoordeling of in een concreet geval een uitsluiting wenselijk is, zal het belang van de consument het belangrijkste criterium zijn.

Bij de hierbij bedoelde categorieën wordt met name gedacht aan ondernemingen, gevestigd in de Nederlandse Antillen die hun bedrijf maken van het bemiddelen bij het tot stand komen van verzekeringscontracten elders in de wereld. Met name bij de grote concerns met hun eigen interne assuratiebemiddelingsbedrijf bestaat belangstelling. De captive broker wordt gezien als een voorloper van de toekomstige captive insurance company. De regering beoogt een regeling in het leven te roepen, die enerzijds de betrokken ondernemingen zo min mogelijk belast, doch die anderzijds in het buitenland vertrouwen wekt in de doeltreffendheid van het hier te lande uitgeoefende toezicht.

Artikel 3

Ingevolge artikel 4 mag het assurantiebemiddelingsbedrijf in de Nederlandse Antillen slechts worden uitgeoefend indien men in het register is ingeschreven. Voorwaarde voor het verkrijgen van een registerinschrijving is onder meer dat men het assurantiebemiddelingsbedrijf uitoefent vanuit een kantoor in de Nederlandse Antillen. Hiermede wordt beoogd een halt toe te roepen aan de activiteiten van assurantiebemiddelaars die al dan niet in opdracht van een buitenlandse verzekeringsmaatschappij, zich aan de Antilliaanse jurisdictie onttrekken door zich tijdelijk naar de Nederlandse Antillen te begeven om aldaar verzekeringscontracten te verwerven. Die acquisitie mag zich dus niet richten op de zogenaamde massa risico's.

Anderzijds is het niet de bedoeling buitenlandse assurantiebemiddelaars aan de voorgestelde wettelijke regeling te onderwerpen indien zij naar de Nederlandse Antillen komen om hier te bemiddelen bij het afsluiten van verzekeringen waarbij buitenlandse verzekeraars hier te lande niet verzekerbare risico's dekken. Hetzelfde geldt voor buitenlandse assurantiebemiddelaars die naar de Nederlandse Antillen komen om met hier gevestigde verzekeraars te onderhandelen over het afsluiten van verzekeringen ten behoeve van buitenlandse aspirant-verzekeringnemers. Daarom wordt in artikel 3 bepaald dat de landsverordening op deze buitenlandse assurantiebemiddelaars niet van toepassing is.

Artikel 4

De registratie van de assurantiebemiddelaars vormt de basis van de voorgestelde wettelijke regeling. Het register wordt door de Bank van de Nederlandse Antillen gehouden. In het begin van elk kalenderjaar zal de Bank ingevolge het derde lid een lijst publiceren van de assurantiebemiddelaars die op 31 december daaraan voorafgaande waren ingeschreven in het register. De mogelijkheid is opengelaten dat de Bank tussentijdse wijzigingen in het register publiceert.

Een van de hoekstenen van het assurantiebemiddelingsbedrijf is de onafhankelijkheid van de assurantiebemiddelaar bij het adviseren van zijn cliënten. Het moet voor deze cliënten duidelijk zijn of de assurantiebemiddelaar al dan niet afhankelijk is van een of meerdere verzekeraars. Artikel 4, tweede lid, onderdeel b beoogt zijn positie voor de (potentiële) verzekeringnemer transparant te maken. Van afhankelijkheid is o.a. sprake wanneer:

- de assurantiebemiddelaar contractueel of statutair verplicht is, door zijn bemiddeling of te sluiten overeenkomsten van verzekering geheel of ten dele, onder te brengen bij een bepaalde verzekeraar of verzekeraars;
- de zeggenschap in het bedrijf direct of indirect, bijvoorbeeld door preferentiele rechten, mede toekomt aan een of meerdere verzekeraars;
- de assurantiebemiddelaar meer dan 25% van de aandelen van een verzekeraar bezit of hij met een verzekeraar in een groep is verbonden; de eigenaren, directie of andere leidinggevenden van de verzekeraar ook zeggenschap uitoefenen in het assurantiebemiddelingsbedrijf of omgekeerd; de verzekeraar betrokken is bij de financiering van de bedrijfsactiviteiten van de assurantiebemiddelaar.

Artikel 5

Uit het derde lid volgt dat de Bank bij een gunstige beslissing op een verzoek tot registratie-inschrijving, vooruitlopend op de toezending van het in het vierde lid bedoelde inschrijvingsbewijs, aan de verzoeker mededeling van diens inschrijving moet berichten. Voor de betrokkene is het van belang dat hij deze beschikking spoedig ontvangt, aangezien verzekeraars ingevolge artikel 14, eerste lid, pas nadat zij zich van inschrijving hebben vergewist, verzekeringsvoorstellen van de betrokken assurantiebemiddelaar in behandeling mogen nemen.

Artikel 6

Een belangrijk oogmerk van de voorgestelde wettelijke regeling is de bevordering van de vakbekwaamheid van de assurantiebemiddelaars. Daarmede wordt het belang dat de verzekeringnemer heeft bij een deskundige uitoefening van de assurantiebemiddeling benadrukt.

Het stellen van de eis van vakbekwaamheid gaat ook het optreden van gelegenheidsbemiddelaars, dus van personen die niet bedrijfsmatig bemiddelen, tegen. In het eerste lid, onderdeel a, wordt daarom vakbekwaamheid als voorwaarde gesteld voor inschrijving in het register.

De vereiste vakbekwaamheid moet, ingevolge het tweede lid, blijken uit het bezit van *één* van de diploma's die voor dat doel bij landsbesluit kan worden aangewezen na overleg met de representatieve organisaties van het assurantiebemiddelings- en het verzekeringsbedrijf.

Voorwaarde voor inschrijving is voorts, ingevolge het eerste lid, onderdeel b, dat de Bank geen redenen heeft om te twifelen aan de integriteit van de aanvrager. Om een goede uitvoering van de landsverordening te waarborgen, is in onderdeel (d) van het eerste lid de voorwaarde opgenomen dat de aanvrager kantoor moet houden in de Nederlandse Antillen. Uit het vierde lid volgt dat, ongeacht de rechtsvorm van het assurantiebemiddelingsbedrijf, toereikende feitelijke leiding in alle vestigingen aanwezig moet zijn. Dit betekent overigens niet dat per vestiging een feitelijk leider in persoon permanent aanwezig moet zijn. Bij een adequaat gebruik van moderne communicatiemiddelen en methoden van bedrijfsvoering kan, mede afhankelijk van de omvang der werkzaamheden, de leiding over de bemiddelingsactiviteiten in meer dan één vestiging zeer wel op kwalitatief verantwoorde wijze vanuit één der vestigingen plaatsvinden.

Wel bepaalt het vierde lid dat degenen die belast zijn met de feitelijke leiding over één of meer vestigingen van het assurantiebemiddelingsbedrijf, moeten beschikken over de vereiste vakbekwaamheid. Opgemerkt zij dat indien de aanvrager een natuurlijk persoon is maar zelf niet bij de assurantiebemiddeling is betrokken, de eis van vakbekwaamheid voor hem niet geldt.

Ingevolge het vierde lid dient de aanvrager de Bank aannemelijk te maken dat hij zelf of de door hem opgegeven natuurlijke personen de feitelijke leiding uitoefenen. Daarbij dient voorop te staan dat een feitelijke leiders in staat moeten zijn de verantwoordelijkheid voor

een juiste uitoefening van het onder hun leiding gestelde assurantiebemiddelingsbedrijf te dragen.

Artikel 6 eerste lid, onderdeel (c) bepaalt dat de aanvrager, naar de eisen van redelijkheid en billijkheid, financieel in staat moet zijn de continuïteit van de bedrijfsvoering te garanderen. De financiële goedgeheid van de aanvrager kan worden aangetoond aan de hand van een accountantsverklaring of middels een verklaring van een financiële instelling welke beschikt over een vergunning op grond van de Landsverordening Toezicht Bank- en Kredietwezen (P. 1994, no. 4). In het kader van de overgang van wordt ook volstaan met de verklaringen van twee toegelaten verzekeraars waarmee de aanvrager reeds tenminste twee jaar zaken doet.

De aanvrager dient bij een verzoek tot inschrijving in het register zijn financiële goedgeheid aan te tonen. Het toezicht richt zich verder niet op de financiële positie van de assurantiebemiddelaar doch meer op zijn functioneren als tussenpersoon. Niettemin kunnen uit de aansprakelijkheid van de assurantiebemiddelaar uit hoofde van zijn functie, financiële verplichtingen ontstaan.

Hierbij kan in het algemeen worden gedacht aan verwijtbare fouten en nalatigheden. Voorkomen dient te worden dat de (potentiële) verzekeringnemer moet opkomen voor financiële gevolgen hiervan. Reeds uit hoofde van een juiste bedrijfsvoering is het imperatief dat de assurantiebemiddelaar deze risico's afdekt. Aangezien op de lokale markt hiervoor geen dekking wordt aangeboden, wordt tevens de mogelijkheid opgehouden deze risico's in het buitenland onder te brengen.

Artikel 7

In het tweede lid, onderdeel (a), is ter wille van het consumentenbelang en ook in het belang van de bedrijfstak van het verzekeringswezen, het in ernstige mate benadelen van verzekeraars, verzekeringnemers, verzekerden en andere gerechtigden op uitkering, expliciet opgenomen als één van de wijzen waarop het aanzien van het assurantiebemiddelingsbedrijf kan worden geschaad. Dit laatste vormt, mede gelet op artikel 6, eerste lid, onderdeel (b), grond tot doorhaling van een registerinschrijving.

Als schadelijk voor het aanzien van het assurantiebemiddelingsbedrijf wordt met name gekwalificeerd een handelen van de assurantiebemiddelaar waarbij hij vanuit zijn vertrouwenspositie de verzekeringnemer, tegen diens belangen in, aanzet tot het oversluiten van zijn verzekeringsovereenkomst; hetzij bij dezelfde verzekeraar hetzij bij een andere verzekeraar. Evenzeer wordt als zodanig gekwalificeerd het incompleet of onjuist informeren van de (potentiële)verzekeringnemer. Tenslotte valt hieronder ook het verduisteren van premiegelden welke de assurantiebemiddelaar uit hoofde van zijn functie voor de verzekeraar houdt.

Voor de toepassing van het derde lid is gedacht aan een overeenkomstige regeling voor degenen die de feitelijke leiding over hun assurantiebemiddelingsbedrijf niet zelf uitoefenen, zoals in artikel 8 is opgenomen met betrekking tot de assurantiebemiddelaars die zelf het

bedrijf niet meer kunnen uitoefenen. Bij het plotseling overlijden van de leidinggevende personen behoeft door de toepassing van dit beginsel geen doorhaling van rechtswege van de inschrijving van het assurantiebemiddelingsbedrijf te volgen.

Artikel 8

De mogelijkheid wordt hier voor o.a. de nabestaanden geboden om het afwikkelen van het bedrijf van de overleden assurantiebemiddelaar te voorkomen. Indien een van de nabestaanden binnen maximaal drie jaar aan de voor inschrijving in het register gestelde vakbekwaamheids eis voldoet, kan hij of zij het bedrijf in stand houden. Wil men dit niet, dan biedt de periode van maximaal twee jaar voldoende tijd om het bedrijf te verkopen. Ook voor de liquidateur en de curator wordt door middel van het onderhavige artikel de mogelijkheid geopend om in het kader van hun werkzaamheden de nodige bemiddelingsactiviteiten te verrichten.

Ingevolge het eerste lid kan de Bank aan een ontheffing voorwaarden verbinden. Er mogen alleen voorwaarden gesteld worden die noodzakelijk zijn om te kunnen waarborgen dat het belang van de verzekeraars, verzekeringsnemers, verzekerden, of ander gerechtigden op uitkeringen danwel een gezonde ontwikkeling van het assurantiebemiddelingsbedrijf in het algemeen gegarandeerd zullen blijven.

Artikel 9

De wijzigingen in de gegevens van het aanvraagformulier, die aan de Bank moeten worden meegedeeld, kunnen bijvoorbeeld bestaan uit nieuwe voorzieningen in de feitelijke leiding van het assurantiebemiddelingsbedrijf, adres- en naamsveranderingen.

Artikel 10

Ter wille van de rechtszekerheid wordt in die gevallen waarin over de gegrondheid van een doorhaling verschil van inzicht kan bestaan, aan de betrokken assurantiebemiddelaar de gelegenheid gegeven, binnen een maand aan te tonen dat hij recht heeft op handhaving van zijn registerinschrijving. Bovendien vindt de doorhaling niet eerder plaats dan nadat de desbetreffende beslissing van de Bank onherroepelijk is geworden.

Artikel 24 van de onderhavige landsverordening verklaart o.a. de artikelen 91 tot en met 120 van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf van toepassing op het beroep tegen beschikkingen genomen in het kader van deze landsverordening. Het beroep dient binnen dertig dagen na de dag waarop de beschikking is uitgereikt of verzonden te zijn ingesteld; na het verloop van de dertig dagen is de beschikking onherroepelijk geworden.

Artikel 11

De term “provisie” heeft uitsluitend betrekking op een, hetzij aan de overeengekomen premie hetzij aan het verzekerde bedrag gerelateerde, van de verzekeraar te ontvangen beloning die over het algemeen percentsgewijs wordt vastgesteld. Deze term is afgeleid uit het normale spraakgebruik. Deze invulling is in de bedrijfstak algemeen bekend en geaccepteerd. Het op andere wijze verwoorden van diezelfde betekenis zal slechts aanleiding kun-

nen geven tot nieuwe interpretatievragen. De Regering is daarom van mening dat daarom afgezien dient te worden van een nadere definitie in de wet.

Andere vormen van beloning worden als ongepast beschouwd en zijn derhalve verboden. Het voorgaande laat onverlet beloningssystemen waarin bonus- of superprovisies als incentives zijn ingebouwd. Het betreft hier hoger dan normale provisies, al dan niet in natura, ter stimulering van de productie.

Artikel 12

De provisie die de assurantiebemiddelaar van een verzekeraar ontvangt, omvat de beloning voor alle werkzaamheden die hij in zijn bemiddelingsfunctie zowel ten behoeve van de verzekeraar als ten behoeve van de verzekeringnemer verricht. Het is de assurantiebemiddelaar niet geoorloofd aan een verzekeringnemer afmakingscourtage in rekening te brengen.

Onder “afmakingscourtage” wordt verstaan de beloning die de verzekeringnemer of verzekerde verschuldigd zijn aan de assurantiebemiddelaar voor de werkzaamheden die deze in verband met het afwikkelen van schade heeft verricht.

Hoewel de afmakingscourtage in beginsel als een overbodige beloning wordt beschouwd, mag toch niet worden voorbijgegaan aan het feit dat er situaties zijn, met name in de sfeer van de verzekering van grote risico's, waarin de bemoeiingen van de assurantiebemiddelaar bij de afwikkeling van de schade aanzienlijk verder gaan dan gebruikelijk. De betrokken assurantiebemiddelaar voert in die gevallen bijvoorbeeld voor zijn cliënt de besprekingen over de aanspraak op schadevergoeding, maakt zelfstandig de schaderekening op, incasseert de schadepenningen bij de verzekeraar en voert eventuele regresacties tegen derden ten behoeve van de cliënt. Indien een assurantiebemiddelaar regelmatig de geschetste werkzaamheden verricht, zal hij over het daartoe geschikte bedrijfsapparaat moeten beschikken. In zulke gevallen is het aanvaardbaar dat hij aan de cliënt een afmakingscourtage in rekening brengt. Het tweede lid van artikel 12 geeft de Bank de bevoegdheid in deze gevallen een ontheffing te verlenen en bepaalt dat bij landsbesluit houdende algemene maatregelen de verzekeringsvormen worden vastgesteld waarvoor de ontheffing kan worden gegeven. Het zal hierbij gaan om risico's in de commerciële en industriële sfeer (zoals bijvoorbeeld transport-risico's, aansprakelijkheidsrisico's van vervoerders, brand\bedrijfsschade-risico's, risico van machine-breuk).

Op grond van het vijfde lid wordt de ontheffing beperkt tot ten hoogste drie jaar. Daarmee wordt de Bank de mogelijkheid gegeven periodiek te controleren of nog wordt voldaan aan de voorwaarden die aan de ontheffing zijn verbonden.

Artikel 13

In de sector van het verzekeringswezen is het verschijnsel bekend dat de totstandkoming van een verzekering wordt bevorderd doordat de assurantiebemiddelaar een deel van de hem toekomende provisie afstaat aan de verzekeringnemer of doordat de verzekeraar een korting verleent op de premie die krachtens het voor de verzekering geldende tarief verschuldigd zou zijn. Deze handelwijzen werken oneigenlijke concurrentie in de hand. Ook de bonafide assurantiebemiddelaars en verzekeraars wijzen deze handelwijzen af. Het ver-

bod, opgenomen in het eerste lid, richt zich zowel tot de verzekeraar als de assuratiebemiddelaar.

Opgemerkt zij evenwel, dat dit verbod niet in de weg staat aan de vrijheid van verzekeraars om hun premie naar eigen inzicht vast te stellen dan wel bedrijfseconomisch verantwoorde premiekortingen toe te passen zoals bijzondere tarieven bij collectieve verzekeringen. Voor zover de essentie van het verbod niet wordt aangetast kan eveneens een uitzondering worden gemaakt voor het ook in andere bedrijfstakken bestaande gebruik om in het kader van het marketingbeleid van de onderneming kleine attenties aan relaties te verstrekken.

De grens van toelaatbaarheid is niet scherp aan te geven. Indien de attenties echter het karakter dragen van een voor de verzekeringnemer substantieel voordeel of indien hiermee oneigenlijke concurrentie wordt gevoerd, wordt strijdigheid met de verbodsbepaling aangenomen.

Wel dient er rekening mee te worden gehouden dat op de internationale transport- en zeeverzekeringsmarkt het geven van retourprovisie algemeen gebruik is. Ook is het aanvaardbaar dat assuratiebemiddelaars die bemiddelen bij het afsluiten van door verzekeraars aangeboden verzekeringen, van deze verzekeraars provisie ontvangen over de door hen voor zich zelf gesloten verzekeringen en dat verzekeraars en assuratiebemiddelaars hun personeelsleden verzekeringen tegen gereduceerde premies aanbieden of hun inspecteurs provisie toekennen over de verzekeringen die onder hun inspectie vallen.

In zulke gevallen behoeft niet te worden gevreesd dat met een vrijstelling van het verbod schade zal worden toegebracht aan het algemeen belang of het bedrijfsbelang. De mogelijkheid om vrijstelling te verlenen is opgenomen in het tweede lid. De keuze voor het wetgevingsinstrument landsbesluit garandeert de mogelijkheid om met de nodige flexibiliteit de regelgeving aan te passen aan gewijzigde maatschappelijke opvattingen.

Artikel 14

Artikel 14, eerste lid, verbiedt de verzekeraar van de diensten van een assuratiebemiddelaar gebruik te maken zolang deze niet in het register is ingeschreven.

Artikel 15

Uit artikel 15, eerste lid, volgt dat een assuratiebemiddelaar rechtens aanspraak heeft op provisie. In het tweede lid is bepaald dat zijn aanspraken op provisie jegens verzekeraars ook na doorhaling van zijn registerinschrijving blijven bestaan.

Artikel 16

In het eerste en het vierde lid wordt het “portefeuillerecht” van de assuratiebemiddelaar vastgelegd. Elke assuratiebemiddelaar die zijn beroep naar behoren uitoefent, zal de verzekeringen die door zijn bemiddeling tot stand zijn gekomen, regelmatig toetsen aan de werkelijkheid en daartoe het contact met de verzekeringnemers onderhouden. Het is zijn taak voor de belangen van deze verzekeringnemers te waken en zodoende de vertrouwens-

positie die hij inneemt, te bevestigen. Als gevolg van de gevestigde relatie zullen de cliënten vaak nieuwe verzekeringen door zijn bemiddeling afsluiten.

Het op deze wijze gevormde geheel van relaties en, meer concreet, van de bestaande verzekeringen van de assurantiebemiddelaar wordt met het begrip “portefeuille” aangeduid. De waarde van de over te dragen portefeuille wordt bepaald door de gebruiken in de branche. Hierbij spelen factoren als bijvoorbeeld de grootte van de portefeuille, de samenstelling van de portefeuille alsmede de spreiding van de portefeuille over de verschillende economische sectoren een rol.

Het spreekt voor zich dat een verzekeringnemer het recht dient te hebben om een verzekering naar een andere assurantiebemiddelaar te laten overgaan. Daarom is in het tweede lid vastgelegd dat de verzekeraar zijn medewerking moet verlenen aan een dergelijke overdracht. Anderzijds vereist het belang van een verzekeraar dat hem geen assurantiebemiddelaar wordt opgedrongen met wie hij geen relatie wil aangaan. Toegevoegd is daarom zowel in het tweede als in het vijfde lid de zinsnede “tenzij de verzekeraar gegronde bezwaren heeft tegen laatstbedoelde assurantiebemiddelaar”. Daarmee is tevens tot uitdrukking gebracht dat de bezwaren tegen de overnemende assurantiebemiddelaar niet moeten zijn gericht tegen de overdracht als zodanig. Van de verzekeraar mag in voorkomende gevallen worden verwacht dat hij zich inspant om voor de verzekeringnemer tot een bevredigende oplossing te komen.

Opgemerkt zij nog dat indien een verzekeringnemer bezwaar zou hebben tegen de overboeking van zijn verzekeringen naar een andere assurantiebemiddelaar, hij op grond van het bepaalde in het tweede lid, de verzekeraar kan verzoeken zijn verzekeringen over te boeken naar een assurantiebemiddelaar van zijn keuze.

Het derde lid is van toepassing ingeval een overboekingverzoek wordt gedaan in de periode liggende tussen de ingangsdatum van de contractuele opzegtermijn en de vervaldatum van het verzekeringscontract. De vraag zou in zulk een geval kunnen rijzen aan welke assurantiebemiddelaar het recht op provisie toekomt. Gekozen is in het derde lid voor de oplossing dat de provisie tot het eerstvolgende tijdstip waarop het verzekeringscontract door opzegging door de verzekeringnemer kan worden beëindigd, aan de oorspronkelijke assurantiebemiddelaar toekomt.

Artikel 17

Tot de handelingen die de assurantiebemiddelaar in zijn relatie tot zijn cliënten verricht, behoort in beginsel ook het incasseren van de premies. Het incasso der premies is een van de middelen waarmee de assurantiebemiddelaar het contact met zijn cliënten onderhoudt. Daarom is in het eerste lid uitdrukkelijk vastgelegd dat de assurantiebemiddelaar aanspraak kan maken op de bevoegdheid om de premies voor de verzekeraar te incasseren.

Wel kan hij met de verzekeraar overeenkomen dat deze zelf voor incasso zorg draagt. In de polis kan uitdrukkelijk worden opgenomen dat de assurantiebemiddelaar aansprakelijk is voor de betaling van de premie (delcredere loopt). In dat geval heeft hij geen aanspraak

tegenover de verzekeraar op het incasso der premies. Immers hij heeft dan ten opzichte van de verzekerde een zelfstandig recht om deze tot betaling aan te spreken.

Uit het tweede lid volgt dat de verzekeringnemer die de premie heeft voldaan aan de assurantiemiddelaar, daarmee aan zijn contractuele verplichting tegenover de verzekeraar heeft voldaan.

Is de assurantiemiddelaar in gebreke de door hem ontvangen premie aan de verzekeraar af te dragen, dan kan dat dus niet tot gevolg hebben dat de verzekering wordt geschorst of opgezegd door de verzekeraar.

Uit de hierboven gegeven toelichting op het eerste lid blijkt dat de aanspraak die de assurantiemiddelaar kan maken op incasso der premies een wezenlijk onderdeel vormt van zijn portefeuillerecht.

Dit neemt niet weg dat de verzekeraar er groot belang bij heeft dat de hem verschuldigde premies op de juiste wijze worden geïnd en afgedragen. In het tweede tot en met zesde lid van artikel 17 wordt de bevoegdheid van de verzekeraar om de assurantiemiddelaar van het incasso der premies te ontheffen, geregeld. Het derde en vierde lid vermelden uitputtend de gronden waarop ontheffing kan plaatsvinden. In het vijfde lid wordt bepaald dat in geval van ontheffing de verzekeraar het incasso der premies zelf overneemt.

Ingevolge het zesde lid doet de ontheffing van het incasso der premies geen afbreuk aan de aanspraak die de assurantiemiddelaar, op grond van artikel 15, heeft op provisie, daaronder begrepen eventuele incassoprovisie.

Wel mag de verzekeraar hem de kosten die het incasseren van de premies met zich brengt, in rekening brengen. Aangezien van de verzekeraar niet kan worden gevergd dat hij de relatie met een assurantiemiddelaar die een zo belangrijke taak als het incasseren van de premies verwaarloost, in stand houdt, is het de verzekeraar toegestaan de aanspraak van de assurantiemiddelaar op provisie af te kopen. Zo nodig wordt bij landsbesluit houdende algemene maatregelen nadere regelen dienaangaande vastgesteld.

Artikel 19

Een vestigingsregeling voor het assurantiemiddelingsbedrijf, die de toelating tot de bedrijfsuitoefening bindt aan een registerinschrijving op grond van vakbekwaamheidseisen en die tevens de rechtspositie van de assurantiemiddelaars regelt, dient in belangrijke mate de bedrijfsgenoten. Op grond van deze overweging wordt bepaald dat de kosten, voor de Bank verbonden aan de uitvoering van de Landsverordening, worden gedragen door de assurantiemiddelaars.

Artikel 20

De geheimhoudingsplicht is ruim geformuleerd. Op een ieder die enige taak vervult in het kader van het toezicht op het assurantiemiddelingsbedrijf wordt geheimhouding opgelegd. In de eerste plaats zal de geheimhoudingsplicht van belang zijn voor hen die bij de

Bank betrokken zijn bij de uitvoering van de landsverordening. Maar onder de geheimhoudingsplicht vallen ook degenen die ingevolge een opdracht van de Bank een taak uitvoeren.

Artikel 23

De strafbaar gestelde overtredingen van voorschriften worden als overtredingen in strafrechtelijke zin aangemerkt. Voor zover de naleving van de betrokken voorschriften van bijzonder belang is voor de toepassing van de wettelijke regeling wordt opzettelijke niet-naleving aangemerkt als een misdrijf en uit dien hoofde in het tweede lid met zwaardere sancties bedreigd.

Artikel 24

Door gefaseerd te voldoen aan de vakbekwaamheidseisen, is in de eerste drie leden van het onderhavige artikel zoveel mogelijk rekening gehouden met de belangen van degenen die bij de inwerkingtreding van de landsverordening reeds als assurantiebemiddelaars werkzaam zijn.

Uitgangspunt is echter dat na verloop van drie volle kalenderjaren na de inwerkingtreding van de Landsverordening, door iedere assurantiebemiddelaar die op het tijdstip van inwerkingtreding nog geen vijf jaar als assurantiebemiddelaar werkzaam was, aan de vakbekwaamheidseis van artikel 6, eerste lid, onderdeel (a), moet worden voldaan. Deze overgangsregeling zal niet gelden voor degenen die bij de inwerkingtreding van de landsverordening nog geen jaar als assurantiebemiddelaar werkzaam zijn. Zij mogen weliswaar ingevolge het eerste lid hun bedrijf nog een jaar na inwerkingtreding van de landsverordening voortzetten, maar na afloop van deze termijn moeten zij de ingevolge artikel 6, tweede lid, aangewezen vakbekwaamheidsdiploma's kunnen overleggen.

Ook met betrekking tot de bepaling die het afdekken van de beroepsaansprakelijkheid middels een verzekering verplicht stelt, geldt een overgangperiode van drie jaar. Drie jaar na de inwerkingtreding van de landsverordening wordt iedere ingeschreven assurantiebemiddelaar die nog geen afdoende dekking heeft, in het register doorgehaald.

De Minister van Financiën

De Minister van Justitie

Landsbesluit

administratieve boete assurantiebemiddelingsbedrijf

A 2004

No. 96

PUBLICATIEBLAD

LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 11de oktober 2004 ter uitvoering van artikel 23, tweede lid, van de Landsverordening Assurantiebemiddelingsbedrijf (P.B. 2003, no. 113).

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat ter uitvoering van artikel 23, tweede lid, van de Landsverordening Assurantiebemiddelingsbedrijf de hoogte van de door de Bank op te leggen boetes vastgesteld dient te worden;

Heeft de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1

1. De boete, bedoeld in artikel 23 van de Landsverordening Assurantiebemiddelingsbedrijf, wordt opgelegd voor het niet of niet tijdig voldoen aan de verplichtingen bedoeld in de artikelen 9, eerste lid, 18, vierde lid, dan wel de verplichting tot het voldoen van de kostenbijdrage voortvloeiende uit artikel 19 van de Landsverordening Assurantiebemiddelingsbedrijf.
2. Het boetebedrag bedraagt NAf 200,-.
3. De boete wordt telkens opgelegd voor elke overtreding en voor elke dag dat men in overtreding is.
4. De Bank kan het boetebedrag matigen.

Artikel 2

Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die der uitgifte van het Publicatieblad waarin het geplaatst is.

Artikel 3

Dit landsbesluit wordt aangehaald als: Landsbesluit administratieve boete assurantiebemiddelingsbedrijf.

Gegeven te Willemstad, 11 oktober 2004
F.M. D.L.S. GOEDGEDRAG

IVb

De Minister van Financiën,
E.T.M. DE LANNOOY

De Minister van Justitie,
N.V. RIBEIRO

Uitgegeven de 31ste december 2004
De Minister van Algemene Zaken
en Buitenlandse Betrekkingen,
E.N.YS

NOTA VAN TOELICHTING behorende bij het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van de 11de oktober 2004 ter uitvoering van artikel 23, tweede lid, van de Landsverordening Assurantiebemiddelingsbedrijf (P.B. 2003, no. 113) (Landsbesluit administratieve boete assurantiebemiddelaars)

Algemeen

In dit landsbesluit wordt de hoogte van de administratieve boetes voor de verschillende overtredingen van de Landsverordening assurantiebemiddelingsbedrijf (P.B. 2003, No. 113) geregeld. Gekozen is voor een zeer eenvoudig systeem waarbij er een vast bedrag van NAF 200,- per overtreding per dag opgelegd wordt. Bij de keuze voor dit systeem hebben overwegingen van eenvoud en praktische werkbaarheid voor degenen die met de uitvoering zijn belast, een rol gespeeld. Om eventuele hardheid en disproportionaliteit te verzachten is aan de Bank de bevoegdheid gegeven tot matiging van de boete. Van deze mogelijkheid zal de Bank in individuele gevallen gebruik kunnen maken.

Wellicht ten overvloede wordt op deze plaats vermeld dat boeteoplegging door de Bank op grond van de landsverordening en het onderhavige landsbesluit een beschikking oplevert, waartegen beroep openstaat uit hoofde van de Landsverordening administratieve rechtspraak (P.B. 2001, no. 78).

Raad van Advies

De Raad van Advies heeft bij advies dd 4 augustus 2004 (RvA no. RA/022-04) geadviseerd omtrent het onderhavige landsbesluit. Het advies heeft tot aanpassing van het onderhavige landsbesluit en de Nota van Toelichting geleid. Voor zover de opmerkingen van de Raad van Advies niet zijn opgevolgd, wordt daarop hieronder ingegaan.

De Raad heeft opgemerkt dat in artikel 1, tweede lid, na het bedrag van NAF 200,- zou moeten volgen: "per overtreding per dag". Deze aanbeveling is door de ondergetekenden niet overgenomen daar dit dubbelop zou zijn met het derde lid, dat immers bepaalt dat de boete telkens wordt opgelegd voor elke overtreding en voor elke dag dat men in overtreding is.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 4, vierde lid

Deze bepaling bevat de bevoegdheid van de Bank om het boete bedrag te matigen. Een voorbeeld wanneer deze toegepast zou kunnen worden is het volgende. Ingeval de boete wordt opgelegd aan een kleine vennootschap die de boete, gelet op het kapitaal van die onderneming, niet zou kunnen. In dat geval zou de matigingsbevoegdheid van de Bank toegepast kunnen worden.

De Minister van Financiën,
E.T.M. DE LANNOOY

De Minister van Justitie,
N.V. RIBEIRO

Landsbesluit erkende diploma's assurantiebemiddelingsbedrijf

A 2004

No. 97

PUBLICATIEBLAD

LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 11de oktober 2004 ter uitvoering van artikel 6, tweede lid, van de Landsverordening Assurantiebemiddelingsbedrijf (P.B. 2003, no. 113) (Landsbesluit erkende diploma's assurantiebemiddelingsbedrijf)

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat het ter uitvoering van artikel 6, tweede lid, van de Landsverordening Assurantiebemiddelingsbedrijf nodig is te bepalen welke diploma's worden erkend als bewijs van de vakbekwaamheid, vereist voor inschrijving in het register als bedoeld in artikel 4 van bedoelde landsverordening;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel 1

1. Als diploma's als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Landsverordening Assurantiebemiddelingsbedrijf ter zake van de inschrijving in het Register, Afdeling Leven worden erkend:
 - a. het diploma, op grond waarvan de bezitter in het Verenigd Koninkrijk de bevoegdheid heeft verkregen de titel Fellow Chartered Insurance Institute (FCII) te voeren;
 - b. het diploma op grond waarvan de bezitter in het Verenigd Koninkrijk de bevoegdheid heeft verkregen de titel Associate Chartered Insurance Institute (ACII) te voeren;
 - c. het diploma Gevolmachtigd Agent, namens de Minister van Financiën van Nederland afgegeven door de Stichting Examens Assurantiebedrijf;
 - d. het diploma Assurantiebezorger, namens de Minister van Financiën van Nederland afgegeven door de Stichting Examens Assurantiebedrijf;
 - e. het diploma Erkend Assurantieagent, namens de Minister van Financiën van Nederland afgegeven door de Stichting Examens Assurantiebedrijf;
 - f. het diploma Erkend Assurantieagent (B), afgegeven door de Stichting Examens Assurantiebedrijf Nederlandse Antillen en Aruba;

IVb

- g. het diploma Assurantiebezorger (A), afgegeven door de Stichting Examens Assurantiebedrijf Nederlandse Antillen en Aruba;
 - h. het diploma op grond waarvan de bezitter in de Verenigde Staten en Canada de bevoegdheid heeft verkregen de titel Chartered Life Insurance Underwriter (CLU) te voeren.
2. Als diploma's als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Landsverordening Assuratiebemiddelingsbedrijf ter zake van de inschrijving in het Register, Afdeling Schade worden erkend de in het eerste lid, onder a tot en met g, genoemde diploma's, alsmede het diploma op grond waarvan de bezitter in de Verenigde Staten en Canada de bevoegdheid heeft verkregen de titel Chartered Property Casualty Underwriter (CPCU) te voeren.

Artikel 2

Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die der uitgifte van het Publicatieblad waarin het geplaatst is en werkt terug tot en met 1 januari 2004.

Artikel 3

Dit landsbesluit wordt aangehaald als: Landsbesluit erkende diploma's assuratiebemiddelingsbedrijf.

Gegeven te Willemstad, 11 oktober 2004
F.M. D.L.S. GOEDGEDRAG

De Minister van Financiën,
E.T.M. DE LANNOOY

Uitgegeven de 31ste december 2004
De Minister van Algemene Zaken en
Buitenlandse Betrekkingen,
E.N. YS

NOTA VAN TOELICHTING behorende bij het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van de 11de oktober 2004 ter uitvoering van artikel 6, tweede lid, van de Landsverordening Assurantiebemiddelingsbedrijf (P.B. 2003, no. 113) (Landsbesluit erkende diploma's assurantiebemiddelingsbedrijf)

Algemeen

In dit landsbesluit zijn de diploma's vermeld die in de Nederlandse Antillen gangbaar zijn en die kunnen worden aangemerkt als bewijs van de vakbekwaamheid die aan de inschrijving in de registers ten grondslag behoort te liggen.

Het bezit van een van de diploma's, genoemd in artikel 1, eerste lid, onder a tot en met g, geeft recht op inschrijving in beide afdelingen van het register, terwijl degene die de titel CLU (Chartered Life Insurance Underwriter) mag voeren, recht heeft op inschrijving in het register Leven en degene die de titel CPCU (Chartered Property Casualty Underwriter) mag voeren, zich kan laten inschrijven in het register Schade.

Raad van Advies

De Raad van Advies heeft bij advies dd 4 augustus 2004 (RvA no. RA/022-04) geadviseerd omtrent het onderhavige landsbesluit. Het advies heeft tot aanpassing van de onderhavige Nota van Toelichting geleid. Voor zover de opmerkingen van de Raad van Advies niet zijn opgevolgd, wordt daarop hieronder ingegaan.

De Raad heeft opgemerkt dat het wenselijk is, naast de in artikel 1 opgesomde diploma's, een separate mogelijkheid te creëren, om een niet opgenomen diploma te onderzoeken, te waarderen en eventueel tot erkenning over te gaan. Dit zou in de visie van de Raad in een nieuw derde lid moeten geschieden.

Hoewel de wenselijkheid van die mogelijkheid door de ondergetekende wordt gedeeld, kan de aanbeveling toch niet worden overgenomen. De grondslag van het onderhavige landsbesluit, te weten artikel 6 tweede lid, van de Landsverordening Assurantiebemiddelingsbedrijf (P.B. 20043, no. 113) laat zo'n subdelegatie namelijk niet toe.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2

Dit artikel bepaalt dat het landsbesluit terugwerkende kracht heeft tot en met 1 januari 2004. De reden hiervoor is dat de Landsverordening Assurantiebemiddelingsbedrijf (P.B. 2004, no. 113) sinds die tijd in werking is getreden en door de Bank aan het daarin vervatte diplomaverste toepassing wordt gegeven.

De Minister van Financiën,
E.T.M. DE LANNOOY

Landsbesluit tot wijziging van het Landsbesluit bijzondere vergunningen verzekeringsbedrijf

A 2009

No. 16

PUBLICATIEBLAD

LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 29ste januari 2009 tot wijziging van het Landsbesluit bijzondere vergunningen verzekeringsbedrijf.¹

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is het bedrag dat een verzekeraar aan de Bank van de Nederlandse Antillen (hierna: de Bank) ingevolge artikel 30, tweede lid, van het Landsbesluit bijzondere vergunningen verzekeringsbedrijf (hierna: het Landsbesluit) dient te betalen voor de door de Bank uit te oefenen toezicht te verhogen, daar de kosten ter uitvoering van het Landsbesluit sedert de inwerkingtreding van het Landsbesluit zijn toegenomen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

Artikel I

In artikel 30, tweede lid, eerste volzin, van de Landsbesluit bijzondere vergunningen verzekeringsbedrijf wordt "f. 3000" vervangen door: NAf 7.500,-, met dien verstande dat dit bedrag met ingang van 1 januari 2010, 1 januari 2011 en 1 januari 2012 respectievelijk, NAf 10.000,-, NAf 12.500,-, NAf 15.000,- luidt.

Artikel II

Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die der uitgifte van het Publicatieblad waarin het geplaatst is en werkt terug tot en met 1 januari 2009.

Gegeven te Curaçao, 29 januari 2009
F.M. D.L.S. GOEDGEDRAG

De Minister van Financiën,
E.T.M. DE LANNOOY

Uitgegeven de 28ste februari 2009
De Minister van Algemene Zaken en
Buitenlandse Betrekkingen,
E.S. DE JONGH-ELHAGE

¹ P.B. 1992, no. 50

NOTA VAN TOELICHTING behorende bij het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van de 29ste januari 2009 tot wijziging van het Landsbesluit bijzondere vergunningen verzekeringsbedrijf²

1. Algemeen

De toezichtswerkzaamheden van de Bank van de Nederlandse Antillen (hier: de Bank) en als gevolg daarvan de kosten verbonden aan dit toezicht, zijn over de jaren heen toegenomen. Dit is mede het gevolg van ontwikkelingen wereldwijd op het gebied van verzekeringen en vereisten die internationaal gesteld worden aan toezichthoudende instanties. Deze ontwikkelingen brengen onder meer met zich mee dat toezichtsregimes aangepast dienen te worden. De financiële gevolgen van deze ontwikkelingen hebben ertoe geleid dat de Bank aan de Regering heeft voorgesteld om met ingang van het jaar 2009 een groter deel van de kosten voortvloeiende uit haar toezichtswerkzaamheden op de verzekeraar af te wentelen.

Ter dekking van de kosten gemaakt ter uitvoering van het Landsbesluit bijzondere vergunningen verzekeringsbedrijf (hierna: het Landsbesluit) acht de Regering reëel een over vier jaren gefaseerde verhoging van het huidige bedrag van NAf 3000,- naar NAf 15.000,-. In onderstaand tabel wordt de jaarlijkse bijdrage vanaf 1 januari 2009 samengevat.

Vanaf	Bijdrage
1-1-2009	NAf 7.500,-
1-1-2010	NAf 10.000,-
1-1-2011	NAf 12.500,-
1-1-2012 en daaropvolgende jaren	NAf 15.000,-

2. Financiële paragraaf

Het belang van een goed gestructureerde en financieel gezonde sector is door de Regering onderkend. De mogelijkheid om de kosten van het toezicht door de onder toezicht staande instellingen te laten dragen is dan ook wettelijk geregeld.

Naast deze directe kosten gebaseerd op de brutolonen van het ten behoeve van het toezicht op het verzekeringsbedrijf werkzame personeel, zijn er tevens indirecte kosten te onderscheiden zoals onder andere, automatiseringskosten, juridische en beleidsmatige kosten en de overheadkosten van de Bank.

² P.B. 1992, no. 50

Bij een intern onderzoek bij de Bank is gebleken dat sinds de inwerkingtreding van het Landsbesluit aan de sector voor wat betreft de toezichtswerkzaamheden slechts een fractie van de totale door de Bank gemaakte directe en indirecte kosten van het toezicht in rekening wordt gebracht. Op basis van de huidige minimale uit te voeren werkzaamheden, worden evenmin de gemaakte toezichtskosten gedekt. Met de introductie van de nieuwe tarieven zal de Bank de kosten voor het houden van toezicht op deze instellingen gedeeltelijk kunnen dekken.

De Minister van Financiën,
E.T.M. DE LANNOOY

Landsverordening basisverzekering ziektekosten

A 2013

No. 3

PUBLICATIEBLAD

LANDSVERORDENING van de 30ste januari 2013 houdende een wettelijke voorziening ter verzekering van kosten ingeval van ziekte.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende:

dat het in het belang van een uniforme toegang tot en het behoud en zo mogelijk verbetering van de kwaliteit van de gezondheidszorg – tegen de achtergrond van de noodzakelijke beheersing van de uitgaven verbonden aan de van overheidswege gereguleerde toegang tot voorzieningen van gezondheidszorg – wenselijk is de huidige verbrokkelde regelgeving ter zake de toegang tot voorzieningen van gezondheidszorg te vervangen door een geheel nieuwe wettelijke basisverzekering voor ziektekosten;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten,
vastgesteld de onderstaande landsverordening:

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1.1

In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. de Minister	: de Minister van Gezondheid, Milieu en Natuur;
b. de Uitvoeringsorganisatie	: de organisatie of instantie die belast is met de uitvoering van deze landsverordening, bedoeld in artikel 4.1, eerste lid;
c. het Fonds	: het fonds, bedoeld in artikel 6.1, eerste lid;
d. de Beheersorganisatie	: de organisatie of instantie die belast is met het beheer van het Fonds, bedoeld in artikel 6.1, derde lid;
e. het Land	: de openbare rechtspersoon het land Curaçao;
f. ingezetene	: degene die blijkens inschrijving krachtens een rechtsgeldige verblijfstitel in het bevolkingsregister is opgenomen en metterwoon in Curaçao is gevestigd;
g. verzekerde	: degene die ingevolge deze landsverordening of de daarop berustende bepalingen verzekerd is;
h. zorgaanbieder	: een individuele medische beroepsbeoefenaar, een samenwerkingsverband van medische beroepsbeoefenaren, voor zover deze een duurzame economische

IVb

- eenheid vormen, of een zorginstelling, waarmee de Uitvoeringsorganisatie een zorgcontract heeft gesloten;
- i. zorgcontract : een overeenkomst als bedoeld in artikel 7.1, eerste lid;
 - j. medisch adviseur : de medisch beroepsbeoefenaar die door de Uitvoeringsorganisatie is aangewezen om als zodanig op te treden bij de uitvoering van deze landsverordening;
 - k. medisch adviescollege : het college, bedoeld in artikel 8.1, eerste lid.
 - l. inhoudingsplichtige : degene die voor wat betreft de inkomensafhankelijke premie de afdracht op aangifte doet als bedoeld in artikel 6.8, eerste lid;
 - m. inkomensafhankelijke premie : de premie bedoeld in artikel 6.2, eerste lid, onder a;
 - n. nominale premie : de premie bedoeld in artikel 6.2, eerste lid, onder b;
 - o. inkomen : het inkomen bedoeld in artikel 3, vierde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943¹;

Artikel 1.2

Onverminderd de verplichting tot geheimhouding, bedoeld in artikel 10.1, worden bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, voor wat betreft het gebruik en beheer van de voor deze landsverordening relevante gegevens, regels gesteld met het oog op bescherming van persoonsgegevens en medische gegevens.

HOOFDSTUK 6

Dekking van de kosten

Artikel 6.4

1. Toezichthouder op het beheer van het Fonds is de organisatie die op grond van artikel 2, eerste lid, van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf is belast met het in die landsverordening geregelde toezicht.
2. De Uitvoeringsorganisatie vergoedt ten laste van het Fonds op declaratiebasis de kosten welke voor de toezichthouder aan de uitvoering van zijn taken krachtens het eerste lid zijn verbonden. Daartoe houdt die toezichthouder een overzicht bij van verrichte werkzaamheden in het kader van bedoelde taken. De declaraties worden eens per kwartaal ingediend en terstond betaalbaar gesteld.
3. De Uitvoeringsorganisatie verleent aan de toezichthouder alle medewerking die deze redelijkerwijs kan verlangen ter uitoefening van het in het eerste lid bedoelde toezicht.
4. De artikelen 9.1, tweede tot en met vijfde lid, en 9.2, tweede en derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing op het door de toezichthouder ingevolge het eerste lid te houden toezicht.

¹ P.B. 2002, no. 63

HOOFDSTUK 9

Handhaving

§ 1. Toezicht

Artikel 9.1

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Curaçaosche Courant.
2. De krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:
 - a. alle inlichtingen te vragen;
 - b. inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
 - c. goederen aan opnemings- en onderzoek te onderwerpen en deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
 - d. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen.
3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, verschaft met behulp van de sterke arm.
4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren.
5. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren alle medewerking te verlenen die in het kader van de uitoefening van het toezicht op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Artikel 9.2

1. Bij de uitoefening van hun taak dragen de toezichthouders een door de Minister te verstrekken legitimatiebewijs bij zich.
2. Desgevraagd tonen zij hun legitimatiebewijs aanstonds.
3. Het legitimatiebewijs bevat een foto van de toezichthouder en vermeldt in ieder geval diens naam en hoedanigheid.

Provisions and Guidelines on the Detection and Deterrence of Money Laundering and Terrorist Financing for Insurance Companies and Intermediaries (Insurance Brokers)

CENTRALE BANK VAN CURAÇAO EN SINT MAARTEN
(Central Bank)

November 2013

Preface

The FATF standards have been revised to strengthen global safeguards and further protect the integrity of the financial system by providing jurisdictions with more effective tools to take action against financial crime. At the same time, these revised standards also address new areas relative to corruption, the financing of proliferation of weapons of mass destruction and tax crimes. Jurisdictions will now have to adhere to the revised FATF standards and all mutual evaluations during the FATF fourth round of evaluations will be conducted based on the aforementioned revised standards.

Whereas the new methodology to be used in the fourth round of evaluations has been adopted, the new International Co-operation Review Group's (ICRG) referral criteria are still being discussed.

Curaçao and Sint Maarten still have to address some issues in the Recommended Action Plan set out in the CFATF Mutual Evaluation Reports as a result of the lastly conducted evaluation of both jurisdictions. The recommended actions are based on the former FATF 40 Recommendations and the FATF 9 Special Recommendations.

In light of the aforementioned the Bank has, in order for both Curaçao and Sint Maarten to be fully compliant with the FATF 40 Recommendations and the FATF 9 Special Recommendations with regard to the Bank's Provisions and Guidelines on AML & CTF, revised these Provisions and Guidelines.

These revised Provisions and Guidelines reflect therefore fully the observance of the recommended action plan made by the CFATF.

In the next revision of the Provisions and Guidelines reference to the renewed FATF Recommendations will be incorporated.

I Nature and legal basis of the provisions

The Central Bank of Curaçao and Sint Maarten (hereafter "Central Bank") is committed in the fight against money laundering and terrorist financing. Because of this commitment, and Curaçao and Sint Maarten being a member of both the Financial Action Task

Force on Money Laundering (FATF)¹ and the Caribbean Financial Action Task Force (CFATF)², a comprehensive framework has been introduced to prevent and combat money laundering and terrorist financing.

These Provisions and Guidelines on the Detection and Deterrence of Money Laundering and Terrorist Financing for Insurance Companies and Intermediaries (Insurance Brokers) are issued by the Central Bank pursuant to the following legal provisions:

- The NORUT, article 22h, paragraph 3;
- The NOIS, article 2, paragraph 5, and article 11, paragraph 3;

Laws or Executive Decrees

The main laws or executive decrees relating to money laundering and terrorist financing and (where applicable) as amended, are:

- (a) The Code of the Criminal Law (Penal Code) (N.G.³ 2011, no. 48);
- (b) The National Ordinance on the Reporting of Unusual Transactions (N.G. 1996, no. 21) as lastly amended by N.G. 2009, no 65 (N.G. 2010, no 41) (NORUT);
- (c) The National Decree containing general measures on the execution of articles 22a, paragraph 2, and 22b, paragraph 2, of the National Ordinance on the Reporting of Unusual Transactions (National Decree penalties and administrative fines for reporters of unusual transactions)(N.G. 2010, no. 71);
- (d) The National Ordinance on Identification of Clients when rendering Services (N.G. 1996, no. 23) as lastly amended by N.G. 2009, no 66 (N.G. 2010, no 40) (NOIS);
- (e) The National Decree containing general measures on the execution of articles 9, paragraph 2, and 9a, paragraph 2, of the National Ordinance on Identification of Clients when rendering Services (National Decree containing general measures on penalties and administrative fines for service providers) (N.G. 2010, no. 70);
- (f) Ministerial Decree with general operation of May 21, 2010, laying down the indicators, as mentioned in article 10 of the National Ordinance on the Reporting of Unusual Transactions (Decree Indicators Unusual Transactions) (N.G. 2010, no. 27);
- (g) Ministerial Decree with general operations of March 15, 2010, implementing the National Ordinance on Identification of Clients when Rendering Services (N.G. 2010, no. 11);
- (h) Ministerial Decree with general operation of March 15, 2010 for the execution of the NORUT (N.G. 2010, no. 10)
- (i) Sanctions national decree Al-Qaida c.s., the Taliban of Afghanistan c.s. Osama bin Laden c.s., and terrorist to be designated locally (N.G. 2010, no. 93)
- (j) National Ordinance on the Obligation to report Cross-border Money Transportation (N.G. 2002, no. 74).
- (k) National Decree providing for general measures, of August 8th, 2011, for the implementation of articles 1, first paragraph, subsection b, under 16°, 6, subsection d, under 12° and 11, second paragraph, of the National Ordinance on the Identification of

¹ See appendix 1 for the definition or explanation or summary.

² See appendix 1 for the definition or explanation or summary.

³ N.G.: National Gazette, official national publication.

Customers when Providing Services (National Decree designating services, data and supervisors under the National Ordinance on the Identification of Customers when Providing Services); and

- (1) National Decree Providing for general measures, of August 8th, 2011, for the implementation of articles 1, first paragraph, subsection a, under 16°, and 22h, second paragraph, of the National Ordinance on the Reporting of Unusual Transactions (National Decree designating services, data and supervisors under the National Ordinance on the Reporting of Unusual Transactions).

These laws and decrees are the basis for further actions by the financial sector of Curaçao and Sint Maarten to detect and deter money laundering and terrorist financing.

The Provisions and Guidelines contribute to the adequate implementation by all supervised (financial) institutions and individuals of:

- relevant provisions of all the above-mentioned ordinances and decrees; and
- sound internal policies and procedures to detect and deter money laundering and terrorist financing.

The objective of the above-mentioned policies and procedures is to minimize the possibility that supervised (financial) institutions and individuals become involved in money laundering and terrorist financing activities and thus minimize the risks that their reputation and that of the financial sector will be affected. Some of those policies and procedures are described in chapter II.

I.1 Money laundering

Money laundering is the attempt to conceal or disguise the nature, location, source, ownership, or control of illegally obtained money. In practice money laundering covers all procedures to change the identity of illegally obtained funds (including cash) so that it appears to have originated from a legitimate source. All money laundering has three common factors:

1. criminals need to conceal the true ownership and origin of the money;
2. they need to control the money; and
3. they need to change the form of the money.

A simple transaction may be just one part of a sophisticated web of complex transactions which are set out and illustrated below. Nevertheless, the basic fact remains that the earliest key stage for the detection of money laundering operations is where the cash first enters the financial system.

Stages of money laundering

There are three stages of money laundering during which there may be numerous transactions made by launderers that could alert (financial) institutions to criminal activity.

- 1) *Placement:*

During this first stage of the money laundering process, illegal monies are introduced into the financial system, e.g., through deposits in a bank account. Illegal proceeds are

easier to detect at the placement stage, when the physical currency enters the financial system.

2) *Layering:*

Illicit proceeds are separated from their source by creating complex layers of financial transactions designed to disguise the audit trail and provide anonymity.

3) *Integration:*

This stage provides apparent legitimacy to criminally derived wealth or income. If the layering process has succeeded, integration schemes place the laundered proceeds back into the economy in such a way that they re-enter the financial system appearing to be normal business funds.

I.2 Terrorist financing

An institution that carries out a transaction, knowing that the funds or property involved are owned or controlled by terrorists or terrorist organizations, or that the transaction is linked to, or likely to be used in, terrorist activities, is committing a criminal offence. Such an offence may exist regardless of whether the assets involved in the transaction were the proceeds of criminal activities or were derived from lawful activities but intended for use in support of terrorism.

To help financial institutions identify financing of terrorism, the FATF issued a publication titled: “Guidance for Financial Institutions in Detecting Terrorist Financing”⁴ dated April 24, 2002.

The publication provides guidance to (financial) institutions to identify financial transactions related to terrorism and also provides the institution with websites containing lists of persons and organizations suspected of terrorism. The Central Bank instructs the supervised institutions to continuously match their client’s database with the names on the United Nations’ list⁵.

I.3 Risk-based Approach

Based on the FATF recommendations, particularly those related to (a) customer due diligence (Recommendations 5, 6, 8 and 9), (b) businesses’ internal control systems (Recommendation 15), and (c) approach of oversight/monitoring (Recommendation 24), insurance companies and intermediaries are allowed to apply a Risk-based Approach (“RBA”). By adopting a RBA, it is possible for insurance companies and intermediaries to ensure that measures to prevent or mitigate money laundering and terrorist financing are commensurate with the risks identified.

This entails that although all clients must be subjected to the minimum due diligence standards outlined in section II.2.A of these Provisions and Guidelines, clients identified by the institution as high risk must be subject to enhanced customer due diligence while low risk clients may be subject to simplified/reduced customer due diligence as outlined in section II.2.A.

⁴ The full document can be consulted at <http://www.fatf-gafi.org/pdf/GuidFITFOI/en.pdf>.

⁵ The list can be consulted at <http://www.un.org/docs/sc/committees/1267/1267listeng-htm>.

Insurance companies and intermediaries applying the RBA must document their policies, procedures and controls relative to their applied RBA. Furthermore, the insurance companies and intermediaries must, on an on-going, basis monitor the effective operation of the policies, procedures and controls concerning their RBA and, when needed, make the necessary amendments to these policies, procedures and controls.

I.4 Sanctions

Insurance companies and intermediaries are required to comply with the compulsory requirements set out in the NORUT and/or NOIS legislations and the provisions and guidelines issued under these laws.

During its on-site examinations, the Central Bank will assess the supervised institutions' compliance with these Provisions and Guidelines and all other Anti Money Laundering (AML) and Combating Financing of Terrorism (CFT) legal obligations. Breaches of the obligations set out under aforesaid regulations are subject to sanctions by the Central Bank.

II Provisions and guidelines on the detection and deterrence of money laundering and terrorist financing for insurance companies and intermediaries

This Chapter addresses the relevancy to detect and deter money laundering and terrorist financing for insurance companies and intermediaries, followed by a description of some policies and procedures for insurance companies to detect and deter money laundering and terrorist financing. The chapter is concluded with a listing of the information and documentation respective relevant policies and procedures which those institutions must provide to the Central Bank.

II.1 The relevancy of the detection and deterrence of money laundering and terrorist financing for insurance companies and intermediaries

The occurrence of money laundering and terrorist financing has over the past years been more evidenced in the traditional banking sector than in the other financial sectors. However, as banks are aggressively taking measures to detect and deter money laundering and terrorist financing, criminals have moved from banks to non-banks, such as insurance companies to launder the proceeds derived from criminal activity.

Although its vulnerability is not regarded to be as high as for other sectors of the financial industry, the insurance business is considered to be a possible target for money launderers and terrorists as they seek to respectively launder their funds derived from criminal activities and finance their terrorist activities.

The vulnerability depends on factors such as (but not limited to) the complexity and terms of the contract, distribution, payments system and contract law.

Examples of the type of life insurance contracts that are vulnerable as a vehicle for laundering money are investment policies, such as:

- unit-linked or with profit single premium contracts;
- purchase of annuities;

- lump sum top-ups to an existing life insurance contract; and
- lump sum contributions to personal pension contracts.

When a life insurance policy matures or is surrendered, funds become available to the policy-holder or other beneficiaries. The beneficiary to the contract may be changed to others – possibly against payment – before maturity or surrender, in order to benefit from any payments that are made by the insurance company and intermediary to the new beneficiary. A policy might be used as collateral to purchase other financial instruments. These investments in themselves may be merely one part of a sophisticated web of complex transactions and will often have their origins elsewhere in the financial services system. Because of their investment nature, unit linked policies, sale of second-hand endowment policies and viatical⁶ contracts are the contracts which are more subject to abuse.

It is therefore imperative that all insurance companies and intermediaries be constantly vigilant in detecting and deterring criminals from making use of them for money laundering and terrorism financing purposes. Public confidence in insurance companies and intermediaries and hence their stability can be undermined by adverse publicity as a result of the unwittingly use of insurance companies and intermediaries by criminals for the entering of insurance contracts with funds derived from criminal activity.

If insurance companies and intermediaries do not establish and adhere proper policies and procedures, they may unwittingly be used by criminals for the entering into or mediation of contracts from criminal activities and expose themselves to adverse publicity and to losses resulting from fraud.

The NORUT requires that each financial institution rendering financial services, including life insurance companies, report any unusual transactions thereby made or proposed, to the Unusual Transaction's Reporting Center (FIU) without delay. The Dutch translation for the Financial Intelligence Unit is Meldpunt Ongebruikelijke Transacties (MOT).

The financial services as mentioned previously are defined in Article 1 of said ordinance and include among others: the entering into a life insurance contract as also the rendering mediation in connection therewith and the distribution on account of a life insurance contract. The act further established an Unusual Transactions Reporting Center to collect process and analyze the obtained information.

These Provisions and Guidelines are aimed at life insurance business which is the predominant type within the insurance sector being used by money launderers.

In this context, the Central Bank urges insurance companies and intermediaries to implement effective policies and procedures to ensure that all (prospective) policyholders are properly identified and that transactions that appear not to be legitimate be discouraged.

⁶ See appendix 1 for the definition or explanation or summary.

Insurance intermediaries (Insurance brokers)

Intermediaries – independent or otherwise – are important for distribution, underwriting and claims settlement. They are often the direct link to the policyholder and therefore, intermediaries must play an important part in anti-money laundering and the prevention of financing of terrorism. The same principles that apply to insurance companies must generally apply to the insurance intermediaries. The person who wants to launder money or finance terrorism may seek an insurance intermediary who is not aware of or does not perform the necessary procedures, or who fails to recognize or report information regarding possible cases of money laundering or the financing of terrorism.

Although insurance intermediaries have their own legal responsibility and obligations (they have to comply with the National Ordinance Identification when Rendering Services, N.G. 2010, no 40), customer due diligence remains the responsibility of the insurance company involved. The intermediaries themselves could have been set up to channel illegitimate funds to the insurers.

II.2 Policy statement

Each insurance company's Supervisory Board of Directors⁷ and Management⁸ must have issued a formal statement of policy which clearly expresses the institution's commitment to combat the abuse of its facilities, financial products, and services for money laundering and terrorist financing purposes.

This policy statement is a statement of "Best Practice" of the Board of Supervisory Directors and Senior Management of an insurance company which outlines the institution's policies and procedures and must be communicated to the employees of the insurance companies and intermediaries.

The policy statement must state the insurance company's intention to comply with current anti-money laundering and terrorist financing legislation and guidelines, in particular the laws and guidelines regarding the identification of customers and the reporting of unusual transactions.

The policy statement⁹ must cover also the following items:

⁷ See appendix 1 for the definition or explanation or summary.

⁸ See appendix 1 for the definition or explanation or summary.

⁹ In the design, update and implementation of their policy statement, the Central Bank encourages insurance companies to (continuously) observe the relevant standards from international (standard setting) bodies and evaluate the inclusion of these standards in their policy statements. Those standards include amongst others: "The Forty Recommendations", the "Special Recommendations on Terrorist Financing" of the Financial Action Task Force (FATF) and the "Anti-Money Laundering Guidance Notes for Insurance Supervisors and Insurance Entities" of the International Association of Insurance Supervisors (IAIS). The relevant documents are located at <http://www.fatf-gafi.org> and at <http://www.iaisweb.org>

- The implementation of a formal system of internal control to identify (prospective) clients and deter, detect and report unusual transactions and subsequently keep adequate records of these clients and transactions;
- The appointment of one or more compliance officers responsible for ensuring day-to-day compliance with these procedures. The officer(s) must have the authority to investigate unusual transactions extensively;
- A system of independent testing of policies and procedures by the insurance company's internal audit personnel, compliance department, or by a competent external source to ensure their effectiveness;
- The preparation of an appropriate training program for personnel to increase employee's awareness and knowledge in the field of money laundering and terrorist financing prevention and detection.

In the design, update, and implementation of their policy statement, the Central Bank instructs the insurance companies and intermediaries to (continuously) observe the relevant standards from international (standard-setting) bodies and ensure that these standards are included in their policy statements.

II.2.A Detection and deterrence of money laundering

Pursuant to the NOIS the life insurance companies and intermediaries must ascertain and record the identity of their customers. Furthermore, they must inquire whether or not the party who pays the premium is also the one to whom the distribution will be made.

According to the NOIS, identification must occur in the following cases:

1. When entering into life insurance contracts as referred to in article 1, paragraph 1, sub a of the National Ordinance on the Supervision of the Insurance Industry, and also when rendering mediation in connection therewith at a premium as referred to in article 1, paragraph 1, section c, of mentioned ordinance in excess of the amount stipulated by the Minister. The amount as stipulated by Ministerial Decree (N.G. 2010, no. 11) is fixed at Naf 2.500 per annum if it concerns a periodical premium, and at Naf 5.000 if it concerns a non-recurring premium.
2. When making a distribution on account of a life insurance contract as referred to in article 1, paragraph 1, sub a of the National Ordinance on the Supervision of the Insurance Industry which is in excess of the amount stipulated by the Minister. This amount is fixed at Naf 20.000 by Ministerial Decree (N.G. 2010, no. 11).

Insurance companies and intermediaries are required to inform the Central Bank when a foreign branch or subsidiary is unable to observe appropriate AML/CFT measures because this is prohibited by local (i.e., host country) laws, regulations, or other measures.

Customer Due Diligence

Insurance companies and intermediaries have the obligation to determine the true identity of their (prospective) personal and corporate clients/customers¹⁰, before entering into

¹⁰ See appendix 1 for the definition or explanation or summary.

insurance contracts with them. Internal procedures must also clearly indicate for which contracts prospective policyholders or their representatives must identify themselves and which identification documents are acceptable. Insurance companies and intermediaries must develop clear customer acceptance policies and procedures, including a description of the types of customers that are more likely to pose a higher than average risk to the company (refer to appendix 2 for other risk factors). The policy must ensure that transactions will not be conducted, business is not commenced and that insurance contracts are not entered into with (prospective) customers who fail to provide satisfactory evidence of their identity. Insurance companies and intermediaries must not offer insurance to customers or for beneficiaries that obviously use fictitious names or are kept anonymous. The latter being the case with so-called bearer policies.

Customer due diligence measures that must be taken by insurance companies and intermediaries include:

- identifying the customer and verifying the customer's identity using reliable, independent source documents, data or information;
- for all customers, the insurance company and intermediary must determine whether the customer is acting on behalf of another person, and must then take reasonable steps to obtain sufficient identification data to verify the identity of that other person;
- identifying the beneficial owner, and taking reasonable measures to verify the identity of the beneficial owner such that the insurance company and intermediary are satisfied that they know who the beneficial owner is. For legal persons and arrangements this must include insurance companies and intermediaries taking reasonable measures to understand the ownership and control structure of the customer;
- obtaining information on the purpose and intended nature of the business relationship prior to offering their service; and
- conducting ongoing due diligence on the business relationship and scrutiny of transactions undertaken throughout the course of that relationship to ensure that the transactions being conducted are consistent with the insurance companies' and intermediaries' knowledge of the customer, their business and risk profile, including, where necessary, the source of funds. Thus the efforts to "know your customer" must continue even after the client has been identified.

If doubts arise relating to the identity of the client after the client has been accepted, the relationship with the client must be re-examined to determine whether it must be terminated and whether the incident must be reported to the Financial Intelligence Unit (FIU). The Dutch translation for the Financial Intelligence Unit is Meldpunt Ongebruikelijke Transacties (MOT).

Examples of when this action may be appropriate are when:

- (a) a transaction of significance takes place;
- (b) a material change takes place in the way the insurance contract is dealt with;
- (c) customer documentation standards change substantially; and
- (d) the institution becomes aware that it lacks sufficient information about an existing customer.

In the latter instances, updated copies of the identification document must be retained.

Insurance companies and intermediaries are required to ensure that documents, data, or information collected under the CDD process are kept up-to-date and relevant by undertaking reviews of existing records, particularly for higher risk categories of customers or business relationships.

If claims, commissions, and other monies are to be paid to persons (including partnerships, companies, etc) other than the policyholder, then the proposed recipients of these monies must be the subjects of identification and verification. The insurance companies and intermediaries must be required to be alert to the implications of the financial flows and transaction patterns of existing policyholders, particularly where there is a significant, unexpected, and unexplained change in the behavior of the policyholders (e.g. claims notifications, early surrender requests and policy alterations, including changes in beneficiaries; see appendix 2 for more triggers). The company must be extra vigilant to the particular risks from the practice of buying and selling second hand endowment policies, as well as the use of single premium unit-linked policies. The company must check any reinsurance or retrocession to ensure the monies are paid to bona fide re-insurance entities at rates commensurate with the risks underwritten. Also, more extensive due diligence must be conducted for high risk customers, including politically exposed persons (PEPs)¹¹, their families and associates. The institutions' decisions to enter into such business relationships must be taken at their senior management level.

The institution must make reasonable efforts to ascertain that the customer's source of wealth is not from illegal activities. Insurance companies and intermediaries must not accept or maintain a business relationship if they know or must assume that the funds are derived from corruption or misuse of public assets, without prejudice to any obligation the institution has under criminal law or other laws or regulations. Additionally, insurance companies and intermediaries are encouraged to conduct enhanced ongoing monitoring on PEPs who hold prominent public functions domestically.

Insurance companies and intermediaries must take necessary measures in preventing the unlawful use of entities identified as vulnerable, such as charitable or non-profit organizations, to be used as conduits for criminal proceeds or terrorist financing.

The required information regarding the customer, the authorized identification documents and the nature of the transaction is legally described and must therefore be adequately documented.

An important objective for insurance companies and intermediaries is to ensure that documents, data or information collected under the customer due diligence process (know your

¹¹ See appendix 1 for the definition or explanation or summary.

customer policy) is kept up-to-date and relevant by undertaking reviews of existing records, particularly for higher risk categories of customers or business relationships.

The requirement on customer due diligence must apply to all new customers as well as –on the basis of materiality and risk- to existing customers. As to the latter the insurance company and intermediary must conduct due diligence at appropriate times. In insurance, various ‘trigger events’ occur after the contract date and indicate where due diligence may be applicable. These trigger events include claims notification, surrender requests and policy alterations including changes in beneficiaries.

Hence, the introduction of a checklist for the identification and/or transaction information of customers and a centralized record keeping system must be in place.

Simplified/reduced CDD

1. The general rule is that customers must be subject to the full range of CDD measures, including the requirement to identify the beneficial owner. Nevertheless, circumstances arise where the risk of money laundering or terrorist financing is lower, where information on the identity of the customer and the beneficial owner of a customer is publicly available, or where adequate checks and controls exist elsewhere in national systems. In such circumstances, the insurance company is allowed to apply simplified or reduced CDD measures when identifying the identity and verifying the identity of the customer.

Examples of customers (transaction or products) where the risk may be lower include:

- (a) financial institutions subject to requirements to combat money laundering and terrorist financing consistent with the FATF Recommendations and supervised for compliance with those requirements;
- (b) public companies subject to regulatory disclosure requirements, i.e., companies that are listed on a stock exchange or comparable situations; and
- (c) government administrators or enterprises.

A) Identification of resident and non-resident personal customers

Pursuant to article 3 of NOIS¹², the identity of a **resident** and a **non-resident** personal customer must be established through one of the following documents:

- a driver’s license;
- an identity card;
- a travel-document or passport;
- any other document to be designated by the Minister of Finance.

Resident customers

In addition, the identity of a **resident** customer must be verified when a business relationship is established with the customer. The identity of the customer also must be verified

¹² See appendix 1 for the definition or explanation or summary.

when the insurance company and intermediary have doubts about the veracity or adequacy of the identification data obtained from existing customers. Examples include:

- checking a local telephone directory;
- seeking confirmation of identity or activities at other institutions;
- verifying occupation and name of employer;
- requesting reference letter(s);
- checking name and address of references; and
- requesting a copy of utility bill.

Non-Resident customers

For **non-resident** clients a copy of the identification document is sufficient, under the condition that the relevant document is accompanied by a certified extract of the civil registry of births, marriages and deaths of the place of residence of the party or that the document is certified by a notary public, embassy or consulate. The name, address and telephone number of the notary public, embassy or consulate including the name and contact details of the officer who signed for certification must be clearly indicated. Furthermore, the identification document may be sent via electronic mail under the condition that a certified copy is received within 14 days of the receipt of the electronic version by the insurance company and intermediary. The submitted copy of the identification document, including the photograph, must be clearly legible.

Verification of the identity of **non-resident** clients must subsequently be obtained by reference to one or more of the following as deemed practical and appropriate:

- existing insurance relationships of the prospective customer;
- international or home country telephone directory;
- personal reference by a known policyholder;
- embassy or consulate in home country or address provided by the prospective customer;
- in case of personal account check, the check tendered to open the account, comparison of signature thereon; and,
- if provided, cross reference address printed on personal check to permanent address provided by client on standard application form.

Insurance companies and intermediaries must pay special attention to non-resident clients and understand the reasons for which the client has chosen to enter into an insurance contract in the foreign country.

Non-face-to-face customer

Although a non-face-to-face customer can produce the same documentation as a face-to-face customer, it is more difficult to verify his or her identity. Therefore, in accepting business from non-face-to-face customers an insurance company and an intermediary should use equally effective identification procedures as those available for face-to-face customer acceptance, supplemented with specific and adequate measures to mitigate the higher risk. Certification by appropriate authorities and professionals of the document must be provided.

Examples of risk mitigating measures:

- Requisition of additional documents complement those which are required for face-to-face-customers;
- Independent contact with the customer by the insurance company or intermediary;
- Third party introduction, e.g. by an intermediary subject to the criteria established in the paragraph “Reliance on intermediaries and third parties”; and
- Requiring the first payment to be carried out through an account in the customer’s name with a bank subject to similar CDD standards.

B) Identification of corporate customers

Corporate accounts are one of the more likely vehicles to be used for money laundering purposes. Therefore, it is important to identify the nature of the business, account signatories, and the (ultimate) beneficial owner(s)¹³. Insurance companies and intermediaries must also obtain personal information on the managing and/or supervisory directors. Copies of the identification documents of all account signatories, including the directors with signing authority on the corporate client’s accounts, must be kept on file. The procedures for the identification of personal customers must be applied for the mentioned account signatories’ director(s) and all (ultimate) beneficial owners holding a qualifying interest in the company. Insurance companies and intermediaries must ascertain the identity of corporate customers based on reliable identification documents, with preference for originals and official documents attesting to the legal existence, and structure of a company or legal entity. The identity, existence and nature of the corporate customer must be established with the aid of a certified extract from the register of the Chamber of Commerce and Industry, or an equivalent institution, in the country of domiciliation. The extract or the identification document must contain at least the information stipulated by the Minister of Finance.

The existence and nature of the business must be legally identified for domestic companies through:

- A certified extract from the register of the Chamber of Commerce and Industry, or an equivalent institution, in the country of domicile, or with the aid of an identification document to be drawn up by the service provider.

The extract or the identification document must contain at least the information stipulated by the Minister in Article 6 of the Ministerial Decree (N.G. 2010, no. 11).

Management may require additional information to be provided for these companies such as:

- shareholders’ register;
- certificate of incorporation;
- articles of association;
- a list to include full names of all directors, to be signed by a minimum number of those directors sufficient to form a quorum;
- a list to include names and signatures of other officials authorized to sign on behalf of the company, together with a designation of the capacity in which they sign;
- financial statements/cash flow statements.

¹³ See Appendix 1 for the definition or explanation or summary.

For customers that are legal persons or legal arrangements, insurance companies or intermediaries should:

- a. understand the ownership and control structure of the customer and verify that any person purporting to act on behalf of the customer is so authorized, and verify the identity of that person;
- b. verify the legal status of the legal person or legal arrangement, e.g. by obtaining proof of incorporation or similar evidence of establishment or existence, and obtain information concerning the customer's name, the names of trustees (for trusts), legal form, address, directors (for legal persons), and provisions regulating the power to bind the legal person or arrangement; and
- c. determine who are the natural persons that ultimately own or control the customer. This includes those persons who exercise ultimate effective control over a legal person or arrangement.

Insurance companies and intermediaries are required to identify the beneficial owner, and take reasonable measures to verify the identity of the beneficial owner using relevant information or data obtained from reliable sources such that the insurer or intermediary is satisfied that it knows who the beneficial owner is.

Where the above-mentioned requirements are not met, the insurer and intermediary should consider submitting an UTR.

Identification of Politically Exposed Persons

Insurance companies and intermediaries must conduct enhanced due diligence for politically exposed persons (PEPs), their families and associates. Insurance companies and intermediaries must implement appropriate risk management systems to determine whether a potential customer, customer or beneficial owner is a politically exposed person (PEP). The institution's decision to enter into business relationships with PEP's must be taken at its senior management level. The institution must make reasonable efforts to ascertain that the PEP source of wealth and source of funds/ income is not from illegal activities and where appropriate, review the customer's credit and character and the type of transactions the customer would typically conduct. Insurance companies and intermediaries must not accept or maintain a business relationship if the institution knows or must assume that the funds are derived from corruption or misuse of public assets. Where a customer has been accepted and the customer or beneficial owner is subsequently found to be, or subsequently becomes a PEP, financial institutions must obtain senior management's approval to continue the business relationship. Where the financial institution is in a business relationship with a PEP, it must conduct enhanced ongoing monitoring on that relationship.

Reliance on intermediaries and third parties to perform some of the elements of the due diligence process

Insurers must include specific clauses in the contracts with their intermediaries. These clauses must include commitments for the intermediaries to perform the necessary customer due diligence measures, granting access to client files and sending (copies of) files to the insurer upon request without delay. The contract could also include other compliance issues such as reporting to the FIU/MOT and insurer in the case of an unusual transaction

or activity. It is recommended that insurers use application forms to be filled out by the customers and/or intermediaries that include information on identification of the customer and beneficial owner as well as the method used to verify their identities. Insurers must inform themselves which jurisdictions are considered suitable to rely on business from intermediaries and third parties. The insurer should satisfy itself that the intermediaries and third parties are regulated and supervised, and have measures in place to comply with CDD requirements.

The insurer must undertake and complete its own verification of the customer and beneficial owner if it has any doubts about the third party's ability to undertake appropriate due diligence.

Insurance companies and intermediaries can rely on other third parties to introduce business or perform the following elements of the CDD process:

- a. identification and verification of the customer's identity;
- b. identification and verification of the beneficial owner; and
- c. obtaining information on the purpose and intended nature of the business relationship.

The following steps must be taken by these companies when relying on intermediaries or other third parties to perform aforementioned elements of the CDD process¹⁴:

- immediately obtain from the third party the necessary information concerning the elements of the CDD process;
- satisfy themselves that copies of identification data and other relevant documentation relating to CDD requirements will be made available from the third party upon request without delay, however, not longer than within a timeframe of 2 working days;
- satisfy themselves that the third party is AML/CFT regulated and supervised (in accordance with FATF Recommendation 23, 24 and 29), and has measures in place to comply with the required CDD requirements;

In addition, in case of reliance on foreign third parties, insurance companies and intermediaries must satisfy themselves that these third parties are based in a jurisdiction that is adequately AML/CFT supervised. A jurisdiction is adequately supervised when its Mutual Evaluation Report¹⁵ discloses less than 10 "Non Compliant or Partially Compliant" ratings regarding the 16 "key and core"¹⁶ FATF Recommendations.

¹⁴ In practice, this reliance on third parties often occurs through introductions made by another member of the same financial services group, or in some jurisdictions, from another financial institution or third party. It may also occur in business relationships between insurance companies and insurance brokers/agents, or between mortgage providers and brokers.

¹⁵ Countries could refer to reports, assessments or reviews concerning AML/CFT that are published by the FATF, CFATF or other FATF-style regional bodies (FSRBs), the IMF or World Bank.

¹⁶ The core Recommendations are: Recommendations 1, 5, 10 and 13 Special Recommendations II and IV
The key Recommendations are: Recommendations 3, 4, 23, 26, 35, 36 and 40 *Special Recommendations I, III and V*

If insurance companies and intermediaries rely on other third parties to perform elements of the CDD process, a service level agreement will be required in case the complete CDD process has been outsourced to an intermediary or third party. In case only one or two elements of the due diligence process is/are performed by an intermediary or third party (like for example identifying the client and verifying the copy of a passport) then a service level agreement is not required.

If the insurance companies and intermediaries rely on other third parties for the complete CDD process (in this case the CDD process has been outsourced) then a written service level agreement is required and must be readily available for the Central Bank when conducting onsite visits.

It should be noted that even though the institution can rely on intermediaries or other third parties for part of the CDD process or the process may be outsourced, the ultimate responsibility for customer identification and verification remains with the institution relying on the third party.

Risk-based approach

Risk classification

Insurance companies and intermediaries must develop risk profiles for all their customers to determine which categories of customers expose the institution to higher money laundering and terrorist financing risk. The assessment of the risk exposure and the preparation of the risk classification of a customer, must take place after the CDD information mentioned above have been received. The risk profile must comprise minimally the following possible categories: low, medium and high risk. Insurance companies and intermediaries must apply CDD requirements to existing customers and may determine the extent of such measures on a risk-sensitive basis depending on the type of customer, business relationship, or transaction.

Insurance companies and intermediaries must at least consider the following risk categories while developing and updating the risk profile of a customer: (i) customer risk, (ii) products/services risk, (iii) country or geographic risk, and (iv) delivery channels risk.

- (i) Customer risk: It is important for an insurance company and intermediary to assess the type of customer and the nature and scope of the business activities of the customer. The types of customers or business activities that indicate a higher risk include:
- Politically exposed persons (PEPs) and their families and associates;
 - Customers engaging in business activities regarded as sensitive, such as pornography, arms trading and the provision of military security services;
 - Customers where the structure or nature of the entity or relationship makes it difficult to identify and verify the true owner or controlling interests;
 - Charities and non-profit-organizations which are not subject to monitoring or supervision;
 - Financial institutions and designated non-financial businesses and professions that are not subject to adequate AML/CFT laws and measures and that are not adequately supervised;

- Transaction of significance which takes place (from time to time);
- Customers where there is no commercial rationale for a customer making use of the services offered by the insurance company and intermediary that request undue levels of secrecy, or where it appears that an audit trail has been deliberately broken or unnecessarily layered;
- Customer documentation standards change substantially;
- Customers where the beneficial owner of the contract is not known (e.g. certain trusts);
- Customers who are introduced through non face-to-face channels;
- Customers who seek early termination of a product (including during the "free look" period)¹⁷, especially at a cost to the customer, or where payment is made by, or the refund check is directed to, an apparently unrelated third party;
- Customer who transfer the benefit of a product to an apparently unrelated party;
- Determination of lack of or insufficient information about an existing customer;
- Frequent and unexplained movement of accounts/policies/contracts/funds to different insurance companies or other financial institutions; and
- Significant and unexplained geographic distance between residence or business location of the customer and the location where the product sale took place (or the location of the insurer's representative).

- (ii) Products/services risk: An effective risk assessment must also include determining the potential risk presented by products and services offered by the insurance company and intermediary. A key element is the establishment of the existence of a legitimate business, economic, tax or legal reason for the customer to make use of the products/ services offered by the insurance company and intermediary. Determining the risks of products and services must include the consideration of such factors as:
- Services to conceal beneficial ownership from competent authorities;
 - Transactions or services with no apparent legitimate business, economic, tax, or legal reasons;
 - The offer by customers to pay extraordinary fees for services which would not ordinarily warrant such a premium;
 - Acceptance of payments or receipts from third parties;
 - Acceptance of payments made in cash or endorsed money orders or cashier cheques;
 - Acceptance of frequent payments outside of a normal premium policy or payment schedule;
 - Acceptance to be used as collateral for a loan and/written in a discretionary or other increased risk trust; and
 - Product that allow for assignment without the insurer being aware that the beneficiary of the contract has been changed until such time as a claim is made.

¹⁷ A "free look" provision is a contractual provision, which allows a policy owner or annuitant of a life insurance or annuity contract to examine a contract for a certain number of days and return it for a full refund.

(iii) Country or Geographic Risk: Country risk provides useful information as to potential money laundering and terrorist financing vulnerabilities. The following countries and territories are regarded as high risk countries and territories:

- Countries subject to sanctions and embargoes issued by e.g. the United Nations and the European Union;
- Countries identified by FATF and FATF-style regional bodies as lacking appropriate AML/CFT laws, regulations and other measures;
- Countries identified by credible sources, such as FATF, FATF-style regional bodies, IMF and the World Bank, as providing funding or support for terrorist activities, or as having designated terrorist organizations operating within them; and
- Life insurance companies and intermediaries should take into account warnings issued by competent authorities about risks applicable to countries or geographic areas, including the specificity as to the particular risks posed.

(iv) Delivery Channels Risk: This particular risk category deals with the manner in which the insurance company establishes and delivers products and services to its customers. While assessing the vulnerabilities posed by the distribution channels of its products and services, the insurance company and intermediary must at least consider the following factors:

- The use of third parties introducers and intermediaries to conduct (some of the) elements of the customer due diligence process that do not meet all of the criteria mentioned under section II.2.A above relative to reliance on third parties;
- The establishment of the relationship with the customer remotely (non-face-to-face);
- The control of the relationship or transactions remotely (e.g. straight-through processing of transactions); and
- Pooled relationships with intermediaries, which due to the anonymity provided by the co-mingling of assets or funds belonging to several customers by the intermediary, tend to be more vulnerable.

The weight assigned to these risk categories (individually or in combination) in assessing the overall risk exposure may vary from one insurance company and intermediary to another. The insurance company and intermediary must make its own determination as to the assignment of the risk weights. The result of the risk assessment of a particular customer, as evidenced by the risk profile, will determine if additional information needs to be requested, if the obtained information needs to be verified, and the extent to which the resulting relationship will be monitored.

Enhanced CDD for high risk categories of customers

Insurance companies and intermediaries must conduct enhanced due diligence in all of the high risk cases/circumstances mentioned under the RBA above and in any other cases/circumstances identified by the institution, according to its risk assessment framework. The institution's decision to enter into or to continue business relationships with such customers must be taken at its senior management level. The institution must make reasonable efforts to ascertain that the customer's source of wealth or income is not from illegal activities. Insurance companies and intermediaries must not accept or maintain a business relation-

ship if the institution knows or must assume that the funds are derived from corruption or misuse of public assets, without prejudice to any obligation the institution has under criminal law or other laws or regulations.

The insurance company and intermediary must ensure that the identification documents of their high risk categories of customers are at all times valid.

Since all PEPs may not be identified initially as such and existing customers may subsequently obtain a PEP status, insurance companies and intermediaries must undertake regular reviews of at least the more important customers to detect if an existing customer may have become a PEP. Additionally, insurance companies and intermediaries are encouraged to conduct enhanced due diligence and continuous monitoring of PEPs who hold prominent public functions domestically.

Simplified CDD measures are not acceptable whenever there is suspicion of money laundering or terrorist financing or specific higher risk scenarios apply.

II.2.A.1. Recognition, documentation, and reporting of unusual transactions

Life insurance companies and intermediaries are not only required to adhere to the stipulations of the identification regulations, but they are also required to detect and report either proposed or completed unusual transactions. Hence, it is important for every insurance company to have adequate procedures for its personnel in place. These procedures must cover:

- a) the recognition of unusual transaction;
- b) the acceptance and documentation of unusual transaction; and
- c) the reporting of unusual transactions.

Re.: a) Recognition of unusual transactions¹⁸

An unusual transaction will often be a transaction which is inconsistent with a customer's known legitimate business or personal activities or with the normal business for the type of policy the customer holds. Therefore, the first key to recognize that a transaction or series of transactions is unusual is to know enough about the customer's business.

The insurance company and intermediary must pay special attention to all complex, unusually large transactions, and all unusual patterns of transactions, which have no apparent economic or visible lawful purpose for both the establishment of a business relationship and to ongoing due diligence. The background and purpose of such transaction must, as far as possible, be examined; the findings put in writing, and be available to assist competent authorities and auditors. The insurance company and intermediary should keep the findings of examinations on the background and purpose of complex, unusually large and unusual patterns of transactions available for competent authorities and auditors for at least five (5) years.

¹⁸ For specific examples of suspicious transactions please refer to Appendix 2.

In this respect, institution's employees must focus on inquiries and application for an insurance policy, but also on other aspects such as premium payments, request for changes in benefits, beneficiaries, duration of the policy, the acceptance of unfavorable terms on part of the prospective policyholder, local or foreign relationships, the financial profile of the applicant and or its business clients and the applicant's engagement in other business activities, etc.

Money laundering and terrorist financing are not only realized through new business relationships and transactions. Insurance entities must be alert to the implications of the financial flows and transactions patterns of existing policyholders, particularly where there is significant, unexpected and unexplained change in the behavior of the policyholders' account. Whether a transaction is unusual is determined on the basis of established indicators.

Based on the NORUT objective and subjective indicators have been established by means of which life insurance companies must assess if a customer's transaction qualifies as an unusual transaction. Those indicators are listed in Appendix 3.

All institutions must develop special programs to select objectively defined unusual transactions. Moreover, management must provide its staff with specific guidance and training to recognize and document adequately the unusual transactions based on especially the subjective indicators.

Wire transfer

Internationally, wire transfers are increasingly becoming a method to launder funds from (il)legal sources and illegal activities or to finance terrorism. Life insurance companies must be extremely vigilant when premium payments are made or sums are deposited from accounts with banks outside Curaçao and Sint Maarten. If such funds are accepted, suitable identification of the depositor must be obtained. If another party than the policyholder pays, than knowledge about the source of funds must be required through a "Source of Funds Declaration Form" as presented in Appendix 4 of this guideline.

Insurance companies and intermediaries must include accurate and meaningful originator information (at least the name, address and account number if existent, otherwise a unique reference number) on funds transfers on behalf of their clients within or from Curacao and Sint Maarten and related messages that are sent. In case the insurance company or intermediary receives a fund transferred from a third party to the insurance company or intermediary's client, the insurance company or intermediary must ensure that the fund transfer information is accurate and complete. If the information seems inaccurate or incomplete, additional information must be requested prior to accepting or releasing funds¹⁹. Insurance companies and intermediaries must observe the latest Interpretative Note to SR

¹⁹ Insurance companies and intermediaries must observe the Interpretative Note to SR VII and apply its relevant parts.

VII and apply its relevant parts. Also, further scrutiny is required and reporting to the FIU/MOT²⁰ must be considered.

Correspondent financial institutions

Particular attention must be paid to correspondent services provided to a financial institution licensed in a jurisdiction where the insurance company and intermediary have no physical presence or is unaffiliated with a regulated financial institution, or where anti-money laundering and antiterrorist financing measures and practices are known to be absent and/or inadequate.

In addition, the correspondent financial institution's policies and procedures regarding the opening of correspondent accounts must at least require the following actions:

- fully understand and document the nature of the respondent financial institution's management and business and determine from publicly available information the reputation of the institution and the quality of supervision, including whether it has been subject to a money laundering or terrorist financing investigation or regulatory action;
- ascertain that the respondent financial institution has effective customer acceptance and know-your-customer (KYC)²¹ policies and is effectively supervised; and
- identify and monitor the use of correspondent accounts that may be used as payable-through accounts.

Insurance companies and intermediaries must obtain approval from their senior management before establishing new correspondent relationships. Insurance companies and intermediaries establishing correspondent relationships must communicate their documented anti-money laundering and anti-terrorist financing responsibilities to have a clear understanding as to which institution will perform the required measures. Where a correspondent relationship involves the maintenance of "payable-through accounts", insurance companies and intermediaries must be satisfied that:

- (a) their customer (the respondent financial institution) has performed all the normal CDD obligations on those of its customers that have direct access to the accounts of the correspondent financial institution; and
- (b) the respondent financial institution is able to provide relevant customer identification data upon request to the correspondent financial institution.

High-risk and non-cooperative jurisdictions

Jurisdictions are considered as high-risk and non-cooperative when they have detrimental rules and practices in place which constitute weaknesses and impede international cooperation in the fight against money laundering and terrorism financing.

Countries that have 10 or more "Non Compliant (NC) or Partially Compliant (PC)" ratings of the 16 "key and core" FATF Recommendations in Mutual Evaluation Reports can be considered high risk jurisdictions when they have not shown a high level of commitment

²⁰ See appendix 1 for the definition or explanation or summary.

²¹ See Appendix 1 for the definition or explanation or summary.

to remedy their deficiencies in a reasonable timeframe. The FATF and some FSRBs issue statements on these countries.

Insurance companies and intermediaries must give special attention, especially in underwriting and claims settlement to business relations and transactions with other financial institutions, including intermediaries and individuals, companies and other corporate vehicles, from the high-risk and non-cooperative jurisdictions²². If insurance companies and intermediaries find that such a transaction is unusual, this must be reported to the FIU/MOT.

Furthermore, insurance companies and intermediaries must continuously consult the FATF's, CFATF's and/or the Central Bank's website for the most recent version of the FATF and the CFATF Public Statements moreover, the related FATF documents on the High-risk and non-cooperative jurisdictions.

New or developing technologies

New or developing technologies can be used to market insurance products. E-commerce or sales through the internet is an example of this. Although for this type of non-face-to-face business verification may be allowed after establishing the business relationship, the insurance company and intermediary must nevertheless complete verification. The insurance companies and intermediaries need to have policies and procedures in place to address the specific risks associated with non-face-to-face business relationships or transactions.

Foreign branches and subsidiaries

Insurance companies are required to ensure that their foreign branches and subsidiaries observe AML/CFT measures consistent with home country requirements and the FATF Recommendations, to the extent that local (i.e., host country) laws and regulations permit. Insurance companies and intermediaries must be required to pay particular attention that this principle is observed with respect to their branches and subsidiaries in countries that do not or insufficiently apply the FATF Recommendations. Where the minimum AML/CFT requirements of the home and host countries differ, branches and subsidiaries in host countries are required to apply the higher standard, to the extent that local (i.e., host country) laws and regulations permit.

Insurance companies are required to inform the Central Bank when a foreign branch or subsidiary is unable to observe appropriate AML/CFT measures because this is prohibited by local (i.e., host country) laws, regulations, or other measures.

Misuse of technological development

For electronic services, insurance companies and intermediaries could refer to the "Risk Management Principles for Electronic Banking" issued by the Basel Committee in July 2003. Insurance companies and intermediaries are required to have policies in place or take

²² For an update of high-risk and non-cooperative jurisdictions, insurance companies must consult the FATF-website.

such measures as may be needed to prevent the misuse of technological developments in money laundering or terrorist financing schemes.

Re.: b) Documentation of unusual transactions

There may be circumstances where an insurance company declines to enter into life insurance contracts with a potential customer or refuse to deal with additional requests made by an existing customer because of serious doubts about the individual's "bona fides" and potential criminal background. While all decisions must be based on normal business criteria and the institution's internal policy to guard against money laundering and terrorist financing, it is important for insurance companies to provide an audit trail for suspicious funds and report all the unusual (intended) transactions as soon as possible to the FIU (MOT).

Re.: c) Reporting of unusual transactions

Insurance companies and intermediaries must have clear procedures which are communicated to their personnel for the reporting of unusual transactions.

IVb

Internal reporting

The obligation to report internally, without delay, lies on anyone who renders (financial) services by virtue of his profession or in the ordinary course of his business. All transactions as mentioned in the list of indicators of the NORUT, must be referred to the designated officer(s), in a format which contains at least the data as stipulated by law.

Whenever available, additional documents such as copies of the identification documents, credit/debit slips, checks and account ledgers records must also be submitted as supplements. Nevertheless, management must stipulate the categories of unusual transactions which must also be brought to their attention. The designated officer(s) must keep an adequate filing system for these records. If internally reported transactions are not reported to the FIU/MOT by the institution, the reasons therefore must be adequately documented and signed off by this officer and/or by management.

External reporting

Insurance companies and intermediaries must cooperate fully with the national law enforcement authorities. A report must be prepared of all unusual transactions by the designated officer(s) for external reporting purposes. The report must be submitted to management for its review for compliance with existing regulations. Copies of these reports must be kept by the reporting institution. If an unusual transaction is not authorized by management to be incorporated in the report to the FIU/MOT, all documents relevant to the transaction including the reasons for non-authorization must be adequately documented, signed off by the designated officer and management and kept by the reporting institution.

Taking into account the above-mentioned procedure for external reporting, the compliance officer(s) should be able to act independently.

Management must establish a policy to ensure that:

- the insurance company and its Supervisory Board of Directors, management and employees do not warn customers when information about them is being reported to the FIU/MOT, or on internal inquiries being made by the institution's compliance staff on them;
- the insurance company and its Supervisory Board of Directors, management and employees follow the instructions from the FIU/MOT to the extent that they carry out further investigation or review. The same holds for inquiries made by either the justice department or the public prosecutor.

Exempt lists

In some jurisdictions the use of an exempt list for the reporting of unusual transactions is permitted. However, the established laws and regulations do not allow any exemptions on the reporting obligation of financial service providers.

II.2.A.2 The appointment of one or more compliance officer(s)

Each insurance company must formally designate one or more senior officer(s) to be responsible for the deterrence and detection money laundering and terrorist financing. The compliance officer(s) must be able to act independently. The AML/CFT compliance officer and other appropriate staff must have timely access to customer identification data and other CDD information, transaction records, and other relevant information.

The compliance officer(s) must be assigned at least the following responsibilities

- to verify adherence to the local laws and regulations governing the detection and deterrence of money laundering and terrorist financing;
- to organize training sessions for the staff on various compliance related issues;
- to review compliance with the insurance company's policies and procedures;
- to analyze transactions and verify whether any are subject to reporting according to the indicators as mentioned in the Ministerial Decree regarding the Indicators for Unusual Transactions;
- to review all internally reported unusual transactions on their completeness and accuracy with other sources;
- to keep records of internally and externally reported unusual transactions;
- to prepare the external report of unusual transactions;
- to execute closer investigation on unusual or suspicious transactions;
- to remain informed of the local and international developments on money laundering and terrorist financing and to make suggestions to management for improvements; and
- to periodically report information on the institution's effort to combat money laundering and terrorist financing to the (Board of) managing directors, including at least the local managing directors.

The above-mentioned responsibilities must be included in the job description of each designated officer. The job description must be signed off and dated by the officer, indicating her/his acceptance of the entrusted responsibilities. The officer(s) must have timely access

to customer identification data and other customer due diligence information, transaction records, and other relevant information.

II.2.A.3 A system of independent testing of the policies and procedures

Independent testing of the adequacy of the functioning of the policies and procedures must be conducted at least annually by an adequately resourced internal audit department or by an outside independent party such as the institution's external auditors. These tests may include:

- evaluation of the institution's anti money-laundering and counter terrorist financing manual(s);
- customers' file review;
- interviews with employees handling transactions and with their supervisors;
- a sampling of unusual transactions followed by a review of compliance with the internal and external policies and reporting requirements; and
- assessment of the adequacy of the record retention system.

The scope of the testing and the testing results must be documented, with any deficiencies being reported to senior management and/or the Supervisory Board of Directors, and to the designated officer(s) with a request to take corrective actions by a certain deadline.

II.2.A.4 Screening of employees/appropriate training plans and programs for personnel

Insurance companies and intermediaries must ensure that their business is conducted at a high ethical standard and that the laws and regulations pertaining to financial transactions are adhered to. Each company must establish and adhere to proper policies and procedures to screen their employees on criminal records.

Insurance companies and intermediaries must develop training programs and provide (on-going) training to all personnel who handle transactions that may be qualified as unusual or suspicious based on the indicators outlined in the Ministerial Decree regarding the Indicators for Unusual Transactions (N.G. 2010, no. 27).

Training must at least include:

- creating awareness by the employee of the money laundering issue and of terrorist financing issue, the need to detect and deter money laundering and terrorist financing, the laws and regulations in this respect and the reporting requirements;
- the detection of unusual transactions or proposals, and the procedures to follow after identifying these;
- making sure that the need to verify the identity of the customer is understood;
- the areas of underwriting of new policies or the modification of existing policies; and
- to keep abreast of the developments in the area of money laundering and terrorist financing.

As far as new employees are concerned, training must be provided to all new employees dealing with customers, irrespective of their level of seniority. Similarly, training must also be provided to existing members of the staff who are dealing directly with the public such

as cashiers and agents. Also brokers may receive training. These persons are the first point of contact with potential money launderers and terrorists, and their efforts are therefore vital to the organization's strategy in curtailing money laundering and terrorist financing.

A higher level of instruction covering all aspects of money laundering and terrorist financing policies, procedures and regulations must be provided to those with the responsibility to supervise or manage the staff.

It will also be necessary to make arrangements for refreshment training at regular intervals to ensure that the staff does not forget its responsibilities and that it be updated on current and new developments in the area of money laundering and terrorist financing techniques, methods and trends. The training must include a clear explanation of all aspects of the existing laws or executive decrees relating to money laundering and terrorist financing and requirements concerning customer identification and due diligence. This might be best achieved by a semi-annual review of the instructions for recognizing and reporting of unusual transactions.

For an insurance company to be able to demonstrate compliance with the aforementioned guidelines with respect to staff training, it must at all times maintain records which include:

- details of the content of the training programs provided;
- the names of staff who have received the training;
- the date on which the training was provided;
- the results of any testing carried out to measure staff understanding of the money laundering and terrorist financing requirements; and
- an on-going training plan.

II.2.B Detection and deterrence of Terrorist financing

Insurance companies and intermediaries must take into account the characteristics including types of transactions listed in annex 1 to the FATF document "Guidance for Financial Institutions in Detecting Terrorist Financing"²³. Those characteristics and transactions could be a reason for additional scrutiny and could indicate funds involved in terrorist financing.

In addition, insurance companies and intermediaries must take into account other available information, including any (updated) lists of suspected terrorists, terrorist groups, and associated individuals (N.G. 2010, no. 93) and entities as mentioned in or referred to in:

- the lists issued by the United Nations²⁴.
- Sanctions National Decree Al-Qaida c.s., the Taliban of Afghanistan c.s. Osama bin Laden c.s., and terrorist to be designated locally (N.G. 2010, no. 93)
- annex 2²⁵ to the FATF document: "Guidance for Financial Institutions in Detecting Terrorist Financing"; and

²³ The full document can be consulted at <http://www.fatf-gafi.org/pdf/GuidFITFOI/en.pdf>.

²⁴ The list can be consulted at <http://www.un.org/docs/sc/committees/1267/1267listeng-htm>.

²⁵ The full document can be consulted at <http://www.fatf-gafi.org/pdf/GuidFITFOI/en.pdf>

- the listing²⁶ of the Office of Foreign Assets Control (OFAC)²⁷ or of other national authorities;

Supervised institutions must continuously compare the names in their client database with the names on the above-mentioned lists. If a supervised institution encounters a match it must freeze the asset of the client, and report the occurrence immediately to the FIU/MOT and the Central Bank.

In addition, if an insurance company or an intermediary suspects or has reasonable grounds to suspect that funds are linked or related to, or are to be used for terrorism, terrorist acts, or by terrorist organizations, it must report promptly its suspicion to the FIU/MOT. Reference is made to the Ministerial Decree N.G 2010, no. 27.

Moreover, insurance companies and intermediaries must be vigilant in the abuse of non-profit organizations for terrorist financing. The institutions must observe the FATF's Special Recommendation (SR) VIII²⁸ and consider the relevant parts of the FATF document: "Combating the abuse of non-profit organizations, International best practices"²⁹.

II.3 Record-keeping

Insurance companies and intermediaries must ensure compliance with the record-keeping requirements contained in the relevant money laundering and terrorist financing legislation. Insurance companies and intermediaries must ensure that the investigating authorities must be able to identify a satisfactory audit trail for suspected transactions related to money laundering and terrorist financing and be able to establish a financial profile of the suspect policyholder.

Where appropriate, insurance companies and intermediaries must consider retaining certain records e.g. customer identification and business correspondence, and internal and external reports relative to unusual transactions of clients, for longer periods than required under the relevant money laundering and terrorist financing legislation, rules and regulations.

A document retention policy must weigh the statutory requirements and the needs of the investigating authorities against normal commercial considerations. However, when practicable, the following document retention terms are suggested:

- All necessary records on transactions, both domestic and international, must be maintained for at least five years. Such records must be sufficient to permit reconstruction of individual transactions (including the amounts, currencies, and type of transaction involved) so as to provide, if necessary, evidence for prosecution of criminal behavior.

²⁶ The list can be consulted on FINCEN's website at <http://www.treas.gov/offices?enforcement/ofac/sanctions/terrorism.html>.

²⁷ See appendix 1 for the definition or explanation or summary.

²⁸ Special recommendation VIII refers to measures with respect to vulnerable non-profit organizations.

²⁹ The full document can be consulted at <http://www.fatf-gafi.org/pdf/SR-8NPO/en.pdf>

- Records on customer identification (e.g. copies or records of official identification documents like passports, identity cards, driving licenses or similar documents), account files and business correspondence must be kept for at least five years. Moreover, records on identification must be kept at least five years following termination of an account or business relationship (or longer if requested by a competent authority in specific cases upon proper authority).
- Insurance companies and intermediaries must ensure that all customer and transaction records and information are available on a timely basis to the domestic competent authorities.

In situations where the records relate to on-going investigations or transactions which have been the subject of disclosure to the MOT, investigating or law enforcement authority they must be retained until it is confirmed by these parties that the case has been closed.

II.4 Examination by the Central Bank

All insurance companies and intermediaries must be prepared to provide information or documentation on their money laundering and terrorist financing policies and deterrence and detection procedures to the examiners of the Central Bank before or during an on-site examination and upon the Central Bank's request during the year. The insurance company must be prepared to make available:

- its written and approved policies and procedures on money laundering and terrorist financing prevention;
- the name of each designated officer responsible for the institution's overall money laundering and terrorist financing policies and procedures, and her/his designated job-description;
- records of reported unusual transactions;
- unusual transactions on which closer investigation was required or has been executed;
- the completed source of funds declarations;
- schedule of the training provided to the institution's personnel regarding money laundering and terrorist financing;
- assessment reports on the institutions policies and procedures on money laundering and terrorist financing by the internal audit department or the institution's external auditor;
- documents on system tests such as the customers' policies, premium payments overview, duration of policies, purchase sums and other relevant information: and
- required copies of identification documents.

III Offences and sanctions in the norut and the nois

A financial institution that does not comply with the compulsory AML/CTF requirements is committing an offence, which is an unlawful and punishable act. The way in which an offence is punished depends on the severity of the offence committed. Offences are subdivided in: misdemeanours and felonies.

In accordance with article 22a, paragraph 1 and article 22b paragraph 1 of the NORUT, the Central Bank has the authority to impose a penalty or an administrative fine on the

insurance company and intermediary that do not or do not timely comply with the obligations imposed by or pursuant to article 11, article 12 paragraph 2, article 13, and article 22h, paragraph 3.

Pursuant to article 9, paragraph 1 and article 9a, paragraph 1, of the NOIS the Central Bank has the authority to impose a penalty or an administrative fine on the insurance company and intermediary that do not or do not timely comply with the obligations imposed by or pursuant to article 2, paragraphs 1, 2, 5, article 3, paragraphs 1 through 6, article 5, paragraph 1 through 4, articles 6, 7, 8 and article 11, paragraph 3.

The penalty amount or fine for the various offences is specified in the National Decree Penalties and Fines Reporters Services Unusual Transactions (ND PFRUT) (NG 2010 no. 71) and the National Decree Penalties and Fines Service Providers (ND PFSP) (NG 2010 no. 70).

The Central Bank will report an offence to be criminally investigated or prosecuted by the law enforcement in circumstances where the offender emphatically refuses to comply with the NORUT and/or NOIS.

III.1 Penalties related to the NORUT and the NOIS

The violation of the obligations imposed by or pursuant to the following articles is subject to a maximum penalty of NAF 500,000.

NORUT

- Article 11³⁰
- Article 12, paragraph 2³³
- Article 13³⁵
- Article 22h, paragraph 3³⁸

NOIS

- Article 2, paragraph 1, 2³¹, and 5³²
- Article 3³⁴
- Article 5, paragraph 1 through 4³⁶, and 6³⁷
- Article 6³⁹
- Article 7⁴⁰
- Article 8⁴¹
- Article 11, paragraph 3⁴²

³⁰ Obligation to report unusual transactions

³¹ Obligation to identify the client before rendering any service

³² Obligation to identify the client before rendering any service

³³ Obligation to provide additional information to the Reporting Center

³⁴ Obligation to establish the identification of the client

³⁵ Indication how to report unusual transactions

³⁶ Obligation to identify the representative

³⁷ Dispensation or exemption of the Minister under certain conditions

³⁸ Process of reporting of unusual transaction and additional information

³⁹ Obligation to document the data received

⁴⁰ Obligation of record keeping

⁴¹ Prohibition to render services without identification

⁴² Process of identification of clients, reporting of unusual transaction and additional information

Based on abovementioned article 22h, paragraph 3, juncto article 22a, NORUT and article 11, paragraph 3, juncto article 9, NOIS the compulsory requirements in the Provisions and Guidelines are also subject to a maximum penalty of Naf 500,000. A list of these requirements is included in Appendix I to the Policy Rule on the violations of the NORUT and NOIS legislations and the AML/CFT provisions and guidelines of the Central Bank. It concerns all the provisions that the (financial) institutions or individuals “**must**” comply with.

The Central Bank will indicate in the Decree⁴³ to impose a penalty the term in which the violator may execute a mandate without a penalty being forfeited.

The amount due may be collected by way of a writ of execution, increased by the costs falling on the collection. The writ of execution shall be served on the violator by means of a bailiff’s notification and will produce an entitlement to enforcement⁴⁴.

III.2 Administrative fines related to the NORUT and the NOIS

The violation of the obligations imposed by or pursuant to the following articles is subject to a maximum administrative fine of Naf 1,000⁴⁵.

NORUT

- Article 11
- Article 12, paragraph 2
- Article 13
- Article 22h, paragraph 3

NOIS

- Article 2, paragraph 1, 2, and 5
- Article 3
- Article 5, paragraph 1 through 4, and 6
- Article 6
- Article 7
- Article 8
- Article 11, paragraph 3

Based on the abovementioned article 22h, paragraph 3, juncto article 22b, NORUT and article 11, paragraph 3, juncto article 9a, NOIS the compulsory requirements in the Provisions and Guidelines are also subject to a maximum administrative fine of Naf 1,000. A list of these requirements is included in Appendix I to this Policy Rule. It concerns all the provisions that the (financial) institutions or individuals “**must**” comply with.

Before proceeding to imposing a fine, the Central Bank shall inform the (financial) institution or individual in writing of its intention to impose a fine, stating the grounds on which the intention is based, and shall offer him the opportunity to redress the omission within a reasonable term⁴⁶.

⁴³ Decree: “Beschikking” in Dutch

⁴⁴ Article 22a, paragraph 3 through 5, NDUT and article 9, paragraph 3 through 5, NDSP

⁴⁵ See article 3, paragraph 1 of the NDUT and article 3, paragraph 1 of the NDSP

⁴⁶ Article 22b, paragraph 3, ND NORUT and article 9a, paragraph 3, ND PFSP

III.3 Referral for criminal investigation in accordance with the NORUT/NOIS

The Central Bank will refer an offence for criminal investigation or prosecution to the law enforcement in circumstances where the offender emphatically refuses to comply with the compulsory requirements set out in the NORUT and/or NOIS.

In case of violation of or acting contrary to the provisions in the relevant articles mentioned in article 23 NORUT, or violation of regulations set by or pursuant to the relevant articles mentioned in article 10 NOIS, and the compulsory requirements in the Provisions and Guidelines the Central Bank may immediately refer the violation to the Public Prosecutor for further (criminal) investigation and prosecution. An example of a case where the Central Bank may immediately refer the violation to the Public Prosecutor for further (criminal) investigation and prosecution is that the Central Bank, during an on-site examination, takes notice of serious or grave violation of the NORUT, NOIS or the Provisions and Guidelines.

Furthermore, if the supervised (financial) institution or individual does not comply with its obligations, even after an increased penalty or administrative fine, the Central Bank may refer the violation for further investigation to the Public Prosecutor, by providing them with the relative documents⁴⁷.

⁴⁷ Article 4, paragraph 3, of the NDUT and NDSP, respectively

APPENDIX 1

Glossary/Definitions

In this document the following abbreviations and definitions are used.

(Ultimate) beneficial owners

Refers to the natural person(s) who (ultimately) own(s) or controls a customer and/or the person on whose behalf a transaction is being conducted. It also incorporates those persons who exercise ultimate effective control over a legal person.

Caribbean Financial Action Task Force (CFATF)

The CFATF is an organization of 29 states of the Caribbean basin, which have agreed to implement common countermeasures to address the problem of criminal money laundering. CFATF was established as a result of meetings convened in Aruba in May 1990 and in Jamaica in November 1992. The CFATF maintains a website at: <http://www.cfatf.org/>

Client or customer

Pursuant to article 1, sub c of the NOIS, a client/customer is anyone to whom a service, as defined in article 1 sub b of the NOIS, is rendered.

Financial Action Task Force on Money Laundering (FATF)

The FATF is an inter-governmental body established in 1989, and whose purpose is to develop and promote policies to combat money laundering and terrorist financing. It has 34 member countries and two regional organizations. It works in close cooperation with other international bodies involved in this area such as the United Nations Office for Drugs Control and Crime Prevention and the CFATF. The FATF maintains a website at: <http://www.fatf-gafi.org/>

Felony refers to a serious offence committed for which the lawbreaker will be tried, judged and sentenced by a court in Curaçao and Sint Maarten.

Holding a qualifying interest

Holding a qualifying interest is understood to be both a direct and an indirect holding that is:

the Ultimate beneficial owner owning 25% or more of the nominal capital of the company (financial interest equal to or exceeding 25%), also to exercise directly or indirectly the voting rights in the company equal to or exceeding 25% (controlling interest equal to or exceeding 25%).

Know Your Customer (KYC)

The objective of KYC policies and procedures of insurance companies and intermediaries is for them to know the customer with whom they are dealing. Sound KYC policies and procedures are critical in protecting the safety and soundness of the institutions and the financial system.

NOIS

The National Ordinance on the Identification when Rendering Services includes provisions on the identification of clients when rendering services.

Senior Management

Comprises the individuals entrusted with the daily management of the operations to achieve the institution's objectives.

Misdemeanour is a minor crime which is punishable.

Office of Foreign Assets Control (OFAC)

Office of Foreign Assets Control of the U.S. Department of the Treasury administers and enforces economic and trade sanctions based on US foreign policy and national security goals against targeted foreign countries, terrorists, international narcotics traffickers, and those engaged in activities related to the proliferation of weapons of mass destruction.

Politically exposed persons (PEPs)

As defined in Customer due diligence for banks (Basel publication 85 – October 2001), politically exposed persons (PEPs) are individuals who are or have been entrusted with promoting public functions, including heads of states or of governments, senior politicians, senior government, judicial or military officials, senior executives of publicly owned corporations, and important political party officials.

Source of funds refers to the activity that generated the funds for a client to be deposited into an account. This may include e.g. earned income, interest and dividend payment.

Source of wealth refers to the activity that generates or which have generated an individual's net financial position.

Supervisory Board of Directors

The governing body of an institution, elected by the shareholders, to oversee and supervise the management of the institution's resources and activities. They are ultimately responsible for the conduct of the institution's affairs, and control its direction and, hence its overall policy.

The Unusual Transaction Reporting Center (FIU/MOT)

Pursuant to article 11 of the National Ordinance on the reporting of Unusual Transactions, any (legal) person who provides a financial service is obliged to inform the MOT "Meldpunt Ongebruikelijke Transacties" of an unusual transaction which is contemplated or has taken place.

Third party means an independent separate legal entity or person.

Viatical Contract

A viatical contract is a contract regarding the sale of a life insurance policy to a third party. The owner (viator) of the life insurance policy sells the policy for an immediate cash benefit.

The buyer (the viatical settlement provider) becomes the new owner of the life insurance policy, pays future premiums, and collects the death benefit when the insured dies.

Verify means to confirm; to establish the truth, accuracy or reality of something.

APPENDIX 2

List with examples of suspicious transactions/risks factors to be considered/examples of transactions or trigger events after establishment of the contract

However, the examples must serve as general indicators which must prompt the institution to closer monitor the client's behavior under the mentioned circumstances. Furthermore, the examples must promote awareness and stimulate the deterrence of money laundering and terrorist financing within the the insurance company.

- a. application for a policy from a potential client in a distant place where comparable policy could be provided 'closer to home'
- b. application for insurance business outside the policyholder's normal pattern of business
- c. introduction by an agent/intermediary in an unregulated or loosely regulated jurisdiction or where organized criminal activities (e.g. drug trafficking or terrorist activity) are prevalent
- d. any request of information or delay in the provision of information to enable verification to be completed
- e. any transaction involving an undisclosed party
- f. early termination of a product, especially at a loss caused by front end loading, or where cash was tendered and/or the refund check is to a third party
- g. a transfer of the benefit of a product to an apparently unrelated third party
- h. requests for a large purchase of a lump sum contract where the policyholder's experience is small, regular payments contracts
- i. attempts to use a third party to make a proposed purchase of a policy
- j. applicant for insurance business shows no concern for the performance of the policy but much concern for the early cancellation of the contract
- k. applicant for insurance business attempts to use cash to complete a proposed transaction when this type of business transaction would normally be handled by checks or other payment instruments
- l. applicant for insurance business requests to make a lump sum payment by a wire transfer or with foreign currency
- m. applicant for insurance business is reluctant to provide normal information when applying for a policy, providing minimal or fictitious information or, provides information that is difficult or expensive for the institution to verify
- n. applicant for insurance business appears to have policies with several institutions
- o. applicant for insurance business purchases policies in amounts considered beyond the customer's apparent means
- p. applicant for insurance business establishes a large insurance policy and within a short time period cancels the policy, requests the cash value returned, payable to a third party
- q. applicant for insurance business wants to borrow the maximum cash value of a single premium policy, soon after paying for the policy
- r. applicant for insurance business uses a mailbox address outside the insurance supervisor's jurisdiction and where the home telephone has been disconnected, upon verification attempt

Risks factors to be considered

Factors to consider (which are not set out in any particular order of importance and which must not be considered exhaustive) include (where appropriate):

- customer type and background
- geographical origin of customer
- the geographical sphere of the customer's activities
- the nature of the activities
- the means of payment as well as the type of payment (cash, wire transfer, other means of payment)
- the source of funds
- the source of wealth
- the frequency and scale of activity
- the type and complexity of the business relationship
- whether or not payments will be made to third parties
- whether a business relationship is dormant
- any bearer arrangements, and
- suspicion or knowledge of money laundering, financing of terrorism or other crime.

Insurance companies and intermediaries must be aware that for example they are more vulnerable to money laundering if they sell a short term single premium policy than if they sell group pensions to an employer with annuities to be paid after retirement. The former is more sensitive to money laundering and therefore calls for more intense checks on the background of the client and the origin of the premium than the latter. The insurance company and intermediary must also be aware of requests for multiple policies to be taken out for premiums slightly below any publicised limits for performing certain checks, such as sources of wealth.

Examples of transactions or trigger events after establishment of the contract are:

- a change in beneficiaries (for instance, to include non-family members, request for payments to persons other than beneficiaries)
- a change/increase of insured capital and/or of the premium payment (which appears unusual in the light of the income; (several) overpayments of policy premiums after which the policyholder requests that any reimbursement is to be paid to a third party)
- use of cash and/or payment of large single premiums
- requests for prepayment of benefits
- the use of the policy as collateral/security (for instance, unusual use of the policy as collateral unless it is clear that it is required for financing of a mortgage by a reputable financial institution)
- a change of the type of benefit (lump sum/annuity)(for instance, change of type of payment into lump sum payment)
- early surrender of the policy or change of the duration (where this causes penalties or loss of tax relieve), and
- request for payment of benefits at the maturity date.

APPENDIX 3

Life insurance indicators

Annex C: Indicators services, as referred to in article 1, section a., under 5°, 6° of the NOIS (service providers: insurers and insurance brokers)

a. Taking out an individual life insurance policy

I. Reporting mandatory (objective indicators):

1. A(n) (application for a) life insurance that is reported in connection with money laundering or with the financing of terrorism to the police or the judicial authorities must also be reported to the Reporting Office;
2. The first premium or the single premium is paid cash and is NAf 100,000.00 and higher.

II. Reporting mandatory, if the person who is obliged to report considers that the following situations are applicable (subjective indicators):

1. (Application for) a life insurance in which case there is reason to assume that this can be related to money laundering or the financing of terrorism;
2. Life insurances of which the first premium payment or the single premium is NAf 25,000.00 and higher and which comply with three or more of the following indicators:
 - a. the policyholder has his residence outside the Netherlands Antilles;
 - b. the policyholder does not state a fixed residence (of his own);
 - c. the first premium payment or the single premium deposit takes place from an account at a bank outside the Netherlands Antilles;
 - d. the term of the insurance is 3 years or less, unless it is a capital sum insurance for covering pension claims of which the settlement has been established in a pension letter in which it is clearly described that the settlement ensues from an employment relationship;
 - e. the premium/single premium payment is more than NAf 250,000.00;
 - f. the policyholder has already taken out three or more single premium policies against cash payment at your company or, in the case of intermediaries, through your mediation, in the current calendar year;
 - g. payment in small denominations, with uncounted funds, in unusual packing, in foreign currency, with money orders, checks or other negotiable instruments;
 - h. there are problems with the identification;
 - i. the insurance deviates strongly from what was or may be expected from this policyholder, having taken all circumstances into account (considering income, profession, insurances taken out earlier), in other words, the insurance is unusual for the policyholder;
 - j. the policyholder accepts very unfavorable conditions which are not linked to health or age;
 - k. a(n) (realistically) insured interest cannot be explained.

b. Settling an individual life insurance policy

I. Reporting mandatory (objective indicators):

1. A payment from a life insurance which, in connection with money laundering or the financing of terrorism, is reported to the police or the judicial authorities, must also be reported to Reporting Office;
2. A payment of NAf 100,000.00 and higher on an account at a bank outside the Netherlands Antilles within 5 years after taking out an insurance;
3. A payment of NAf 100,000.00 and higher in connection with the insurance that is transferred within 2 years before the expiration date, the loan or the commutation, or of which the beneficial entitlement is changed within that period (this indicator is not applicable to a transfer to or the beneficial entitlement change in favor of a child or grandchild);
4. A cash payment of NAf 50,000.00 and higher.

II. Reporting mandatory, if the person who is obliged to report considers that the following situations are applicable (subjective indicators):

There is reason to assume that the insurance concerned is related to money laundering or to the financing of terrorism.

APPENDIX 4
Source of Funds Declaration Form⁴⁸

To: (Institution's name and address)

_____ Time: _____
_____ Date: _____

- 1) I understand that I am making this declaration for my own protection as well as for the protection of the insurance company.
- 2) I declare that the funds totaling NAF⁴⁹ _____, to be by the undersigned for policy number _____ represents funds obtained by the undersigned from the following source(s):

3) Status

- Resident in Curaçao and Sint Maarten
- Other (specify)

4) Legally accepted customers identification documents (Article 3 of the National Ordinance on the Identification when rendering Services)

- Number of a valid driver's license: _____
- Number of a valid identity: _____
- A valid travel-document or passport: _____
- Another document to be designated by the Minister: _____

⁴⁸ The source of funds declaration form must be used when entering into insurance contracts or modifying existing contracts. Where it is reasonable to believe that a prospected customer is connected with illegal activity, or if the customer refuses to sign a "source of funds declaration" and there is no credible explanation to dispel concerns, the insurance company must refuse to execute the requested transaction to insure that the minimum standards are met, but still report it to the Unusual Transactions Reporting Center (FIU/MOT).

⁴⁹ Or the equivalent in an other currency

- 5) Consent is hereby provided to this insurance company to disclose this transaction to those institutions which are legally entitled to receive the information contained here in.

(Customer's name)

(Customer's address)

(Customer's Signature)

Authorized by:

(Name)

(Signature)

* This provision is recommended in a pursuit of transparency towards the customer. However, insurance companies and intermediaries may consider excluding this clause from the source of fund declaration form when deemed necessary.